

چنگیز ایتماتوف

آق كېمە

قصە

اصیل رشیدوف ترحمەسى

بیرینجی باب

اونینگ ایگی اهرتگی بۇلردى. بیرى اۆزینیکی بۇلیب، اونى هیچ کیم بیلمسدى. ایگینچیسینی اېسە باباسى سۆزلب بېرگندى. کيىن بیرانتەسى ھم قالمدى. گپ شو خصوصدە.

اۋشە ییلی او یېتى یاشگە تۇلیب، سگیزگە قدم قۇیگندى.

اۋل پارتفېل ساتیب آلیندى. قاپ-قارە دېرمانتین پارتفېلنى آچیب-یاپگندە شیقیلەیدىگن قفلى ىلتیرەب تورردى. یانیدە میدە-چویدە سالەدیگن کیسەسى ھم بار. قیسقەسى، غرایب، عین پیتدە عادى مکتب پارتفېلى اېدى. ھمە نرسە، احتمال، شوندىن باشلندى.

باباسى اونى كۆچمە دوکاندن ساتیب آلدی. كۆچمە دوکان تاغدەگى چاروادارلرگە مال ساتیب، ایلىب یورگندە، اولرگە ھم، سن-تاشدەگى اۋرمانچیلیک قراولخانەسیگە ھم بیرراو بوریلگندى.

او بو بیردن، درە و نیشب یۇللر بۇلیب تاغدەگى قتغان اۋرمانگە كۆتیریلدى. قراولخانەدە بار-یۇغى اوچ عایلە یشەیدى. لېکن شوندەى بۇلسە-دە، وقتى-وقتى بیلن كۆچمە دوکان اۋرمانچیلرنى ھم بۇقلم تورردى.

اوچ حولیدە بالغیز بیرتە بالە بۇلیب، او ھر سفر كۆچمە دوکاننى بیرینچى بۇلیب كۆرەر اېدى.

- كېلیپتى! - دېب قیچقیردى او اېشیک و دېرزهگە قرەب چاپیب.- موتر-مغازە كېلیپتى!

ایسقی کۆل بۇیلریدن بو طرفگە چۆزىلگن ایلنمە یۇل كېلە-كېلگونچە درە، دریا ساحلى بۇلیب، تاشلاق و اۋنقىر-چۆنقىرلردن اۋتیب كېلردى، بو یۇللردن یوریش ھزلە کم ایش اېمس. قراول تاققە یېتگونچە یۇل پستدن یوقاریگە تارەیب، قییلەب بارردى-دە، کيىن تیگە تقیر نیشبلیک بۇلیب اۋرمانچیلر حولیسىگە توشەدى. قراول تاغ پگونداق یان گینەلریدە - یازدە بالە دوریندن كۆلنى تماشایلیگنى دېیرلى ھر كونى اۋشە یاققە چاپردى. او بیردن اېسە یۇلدە كېلەياتگن پیادە-یو، آتلىق، البتە، موتر ھم، ھمە نرسە كفدەگى دېك كۆرینیپ تورردى.

اۋشە سفر - ايسىق ياز كونلريدن بيريدە بالە اۋز كۈلايدە چۈمىلىپ تورگن اېدى، شوندا قىيە يۇلنى چىڭگىتىپ كېلەياتىك موترنى كۆرىپ قالدى. كۈلاب دريانىڭ چىتراق سىياز جايىدە، قوملاق بېردە بۇلىپ، باباسى تاش قەلب تۇسىب بېرگن اېدى. اگر شو تۇسىق بۇلمەگن-دە، كىم بىلەدى، بلكە بالە هم الە-قچانلر تىرىك قالمەگن بۇلر مېدى؟ بوويسى نىڭ ايتىشىچە، دريا الە-قچان اونىڭ سويكلرىگچە يوويپ، تۇغرى ايسىق كۈلگە اېلتىپ تىشلر مېدى و او بېردە بلىقلر همدا سوودەگى هر خىل بلاى بدترلرگە بېم بۇلر مېدى؟ هېچ كىم اونى قىدىرىپ جان كايتىمس، درىدە كويىپ، ادا بۇلمس اېدى، راست-دە، سوودە پىشىرىپ قۇيىدى مى؟ سىرەسىنى ايتىڭدە، او كىمگە هم كېرەك. حلى حاضرچە بو فلاكت بۇلگىنچە يۇق. صادر بۇلسە، كىم بىلەدى، بوويسى بلكە چىندن هم اونى قوتقرگى اورىنىپ كۇرمىس، كىمپىر توغىشگن بوويسى بۇلگىدە باشقە گپ اېدى، اخىر، اونىڭ اۋزى، اۋگەيسن، دېب يورەدى-كو. اۋگەى اېسە قنچە بېدىرىپ، قنچە اىچىرمە، برى بىر اۋگەىلىگىگە بارەدى. اۋگەى... اگر او اۋگەى بۇلىشنى اىستەمسە-چى؟ خۇش، نېگە اېندى او اۋگەى بۇلىشى كېرەك؟ بلكە او اېمس، بوويسى نىڭ اۋزى اۋگەى دىر؟ لېكن بو تۇغرىدە هم، باباسى يسەگن تۇسىق حقىدە هم كىينراق گپ بۇلەدى.

شوندا قىلىپ، او اۋشندە كۈچمە دوكاننى اوزاقدن كۆرىپ قالدى، موتر كېتىدن تۇزان كۆتىرىپ، تاغدن توشىب كېلەياتىك اېدى. شوندا او قووانىپ كېتىدى، اۋزىگە پارتىفل اىلىشنى بىلگن دېك قووانىپ كېتىدى. شو زھاتى ياق سوودن سكرەب چىقىدى، چىلەك دېك آياقلرىنى اىشتانى نىڭ پاچەلرىگە تىقىدى-يو، سوونىڭ ساووقلىگىدن كۆرىپ كېتىك بدنى نىڭ ھۇلى بىلن كۈچمە دوكان نىڭ كېلەياتىكىنى بىرىنچى بۇلىپ يېتكىزىش اوچون سۇقماقدن اوپلر تمان چاپىپ كېتىدى.

بالە بتەلر اوستىدن ھتەل، سكرەب اۋتىش قىين بۇلگن خرسنگ تاشلرنى يانلب اۋتىپ، نە اۋسىق اۋتلر، نە خرسنگ تاشلر آلدىدە، بولر شونچە كە نرسەلر اېمسلىگىنى بىلسە-دە، بىر دىقە هم تۇختەمەى چاپىپ بارردى. اولر رنجىب قالىشى، حتا چلىب بىقېتىشى هم ممكن اېدى. «موتر-مغازە كېلدى. مېن كېين كېلەمن»، - يۇل-يۇلەكەى او «چۆكىب ياتىك تويە» گە گپ قاتدى. او بغرىنى بېرگە بېرىپ ياتىك سرغىش بوكرى تاشنى شوندا دېب اتردى. عادتدە بالە اۋز «تويە» سى نىڭ ياندىن اونىڭ اۋركچىنى سىلەمسدن اۋتمسدى. خودى باباسى دۇمى چۇلتاق اختە آتىنى شپەتيلەگنى كېى، او هم ايش نىڭ كۆزىنى بىلەدىگن كىشىلر سىنگرى اۋز «تويە» سى نىڭ ياندىن اۋتىپ بارەياتىپ نرىدن بېرى، سېن صبر قىلىپ تورەسن اېندى، مېنىڭ ايشىم چىقىپ قالدى، دېب اونى شپەتيلب قۇيردى. اونىڭ خرسنگ تاشىدە «اېگر» هم تيار اېدى. يرمى آق، يرمى قارە بو چۆكر تاشدەگى اېگرچەدە خودى آتدە اۋتىرگن دېك اۋتىرگن بۇلردى. يىنە «بۇرى» دېگن تاش بار - بۇرىگە جودە اۋخشش قۇنغىر، آق آرەلەگن، يالدار و چۇنگ پېشانەلى. بالە اونىڭ آلدىگە پىسىب اېمكلب بارردى-دە، مۇلجىلگە آلردى. لېكن اېنگ سېومىلى تاش، بو سوو يوويپ كېتىك قىرغاقدەگى كتەكان خرسنگ «تانك» اېدى. قرەب تورسنگ «تانك» قىرغاقدن آتلىپ چىقەدى-يو، دريانى شاوقىن-سورانگە سالىپ، تۇلقىنلىتىرىپ، كۇيىكلنتىرىپ، يورىپ كېتەدىگن دېك.

تانكلر سىنمالردە اخىر شوندا يورەدى-كو، قىرغاقدن سووگە آتيلەدى: كېتىدى! بالە سىنمالرنى كم كۆرگن، شونىڭ اوچون هم كۆرگنلرى يادىدە قىتىق اۋرنەشىب قالگن. باباسى بعضاً اونى سىنما كۆرستگىنى تاغ آرتىدەگى - قۇشنى درەدەگى سفخۇز نسلچىلىك فارمىگە آلىپ بارردى. شو سىبلى هم قىرغاقدە دريانى هر قچان كېسىب اۋتىشگە شى تورگن «تانك» پىدا بۇلدى. يىنە باشقە - «يخشى»

و

«يمان» تاشلر، حتا «عيار» و «آوسر» لرى هم بار.

اۋتلر آره سیده هم - «سېملى»، «باتير»، «هوركك» و «ياووز» ھمدە باشقە ھر خىللىرى موجود اېدى. چقىرتىكن، مثلاً، - اېنگ بىرىنچى دشمن. بالە او بىلان كۈنىگە اۋن مرتەلب جنگ قىلگن، چاپىب تشلەگن. لېكن بو جنگ نىنگ آخرى كۆرىنمىسى - چقىرتىكن ھەدەب اۋسەوېرر و كۆپەيەوېرردى. منە، دلەدەگى پېچك گۈللر، توغرى، اولر ھم ياوايى، شونگە قرەمەي بولر اېنگ عقللى و قووناق گۈللردىر. اولر اېرتەلب قوياشنى ھەمدەن آرتىق يېرەب قرشى آلەدى. باشقە اۋتلرگە - تانگ نىمە، تون نىمە، برى بىر. پېچك گۈللر اېسە كون ايليشى بىلناق كۆز آچەدى، كولىب باقەدى. آلدىن بىر كۆزىنى، كېين ايگىنچىسىنى آچەدى، شوندىن سۈنگ بغرىدەگى برچە گۈللر بىرن-كېتنن آچىلە باشلەيدى.

آق، آچ كۆك، بنفشە و ىنە ھر خىل رنگدە... اگر اولر نىنگ آلدىدە سكوت سقلىب اۋتيرسنگ، گۇيا بو گۈللر اويقودن اويغانىب، آلە نىمەلر حقىدە شيورلشەياتگن دېك تويولەدى. چوماليلر ھم بونى سېزەدى. اولر اېرتەلبدن پېچك گۈللر حضورىگە چاپىب، قوياش نورلردن كۆزلىرىنى قىسىب، گۈللر نىنگ اۋز ارا نىمەلر حقىدە دىر شيورلشەياتگىگە قولاق سالەدى. بلکہ، كۆرگن توشلر نى سۈيلشەياتگن دىر؟

كوندوزلرى، عادتدە توش وقتىگە بارىب بالە سېرپايە شىرالجىنلر غوج بۇلىب اۋسگن تمانگە جۇنشنى يىخشى كۆرردى. شىرالجىن بلند بۇيلى، گۈلسىز، لېكن خوشبۇي ھىدلى بۇلەدى. اولر يان-وېرىگە باشقە اۋسىملىكىنى يۇلتەمە تۇدە-تۇدە بۇلىب، عليحدە اۋسەدى. شىرالجىن - صداقتلى دۋست دىر. اينىقسە، بىرار كۈنگىلسىزلىك يوز بېرىب، پنهانە يىغلەگىنگ كېلگندە شىرالجىن آستىدن يىخشى پناه تاپىش ممکن. اولر اۋرمان ياقەسىدەگى قرەغە يزارلر سىنگرى ياقىملى ھىد ترەتېب تورەدى. شىرالجىنلر قوچاغى قىناق و ساكن. اېنگ مھمى - اولر آسماننى تۋسىب قۇيمەيدى. چلقنچە ياتدە، آسماننى تاماشا قىلە بېر. اولر كۆز ياشلرى آره سىدن ھىچ نىمەنى اجرەتە آلەمەيسن. كېنچەلىك اېسە، بولوتلر سوزىب كېتەدى و سېن اۋىلەياتگن نرسەلر آسماندە، كۆز آلدىنگدە انىق نمايان بۇلە باشلەيدى. بولوتلر يىخشى بىلەدى: كۈنگىلىگ انچە ناخوش، قەياقلرگە دىر جۇنپ قالىگىنگ يا كە اوچىب كېتىگىنگ كېلەدى، تا كە سېنى تاپالەمەي، آه-واھ قىلىشىسن: «اې بالە گىنە، بې درك كېتدى-يە، اېندى اونى قەيېردن تاپەمىز»، دېب كويىب يوريشسىن. بوندەي بۇلمىلىگى اوچون - سېن يۇقاليب قالمىلىگىنگ و جىم گىنە ياتىب، بولوتلردن ذوقلەنشىنگ اوچون سېن نىمەنى اىستەسنگ بولوتلر اۋشنگە ايلەنىپ قالەدى. اۋشە بىرگىنە بولوت نىنگ اۋزىدن تورلى-تومن شكللر يوزەگە كېلە باشلەيدى. فقط بولوتلر قندەي شكلگە كىرەياتگىنى كۆرىب بىلسنگ بس.

شىرالجىنلر تگى جىمجىت، اولر آسماننى تۋسمەيدى. شىرالجىنلر منە شونەقە، اىلىق قرەغە يزار ھىدىنى اوفورەدى.

او اۋتلر تۇغرىسىدە كۆپ نرسە بىلردى. سوو باسەدىگن پېچىنزاردەگى كوموشرەنگ سوپورگى اۋتلرگە رحمى كېلردى، جودە غلپىدە بو سوپورگى اۋتلر، ھوايى جودە. اولر نىنگ اىپگدېك مېين پاپوكلرى شمالسىز بەشالمەيدى. شمالنى كوتگى-كوتگن، شمال قەياققە اېسسە، اۋشە ياققە اېگىلىب، خودى بو يروققە بۇيسونگندېك، ياپەسىگە سلام بېرەدى. اگر يامغىر قويىب بېرسە ياكە مامەقلدىراق باشلىنىپ قالسە بارمى، گياھلر قەيېرگە باش سوقىشىنى بىلمەي قالەدى. تۇلغانەدى، تىز چۆكەدى، يېر بغىرلب قالەدى. آياقلرى بۇلگندە-يو، احتمال، كۆز بېتگن جايگچە قاچىب قالىشمىدى... يۇق، اولر اۋزلر نى مغمابىرلىك كە سالىتى. مامەقلدىراق تىنسىن-ە، ھوايى سوپورگى اۋتلر نىنە شمال نىنگ حكمىدە-شمال قەياققە اېسسە، اولر ھم اۋشە ياققە اېگىلە باشلەيدى.

بالە يالغىز، جۇرەلسىز منە شو سادە - بىو نرسەلر قورشايىدە يەشردى، اۋتالەوكە گىنە ھەمە نرسەنى اونوتىشگە، كۆرىنگندە چاپىشگە مجبور قىلە آلردى. شو نىنگ اوچون كۆچمە دوكاننى كۆرگن زھاتى ھەمە نرسەنى اونوتىب، اۋزىنى اۋشە تمانگە آتەردى. نىمەسىنى ايتەسن، كۆچمە دوكان - بو سېنگە آلەقندەي تاش ياكە اۋتلر اېمس. اوندە كىشى نىنگ جانىدن بۇلەك ھەمە نرسە بار!

باله اوييگه ييتيب كېلگىدە كۆچمە دوكان ھەم آرقە تەماندىن ھولگىگە يىقىلىشىپ قالگن اېدى. اۋرمان خۇجەلىگى قراولخانەسىگە قرەشلى بو اويلر درياگە قرەتېب سالينگن. ھوليلر قىيەلب قىرغاققە توتشر، دريانينگ نريگى قىرغاغىدە اېسە اۋرمان سوو يووگن جر چىتىدىن باشلىنىپ، تاغگە قرەب كۆتريلىپ كېتەر اېدى. شو نينگ اوچون ھەم اۋرمان خۇجەلىگىگە قرەشلى قراولخانەگە يۇل اويلر نينگ آرقە تەماندىن ايلنىپ كېلدى. باله اۋز وقتىدە يېتىپ كېلمەگىدە كۆچمە دوكان كېلگىنى ھېچ كىم بىلمەي قالدى.

بو پىت اېرككلردن ھېچ كىم يۇق، ھەملرى اېرتەلباق ترقەب كېتىشگن، عياللر اوى ايشلرى بىلن مشغول اېدى. باله آچىق تورگن اېشىكلر نينگ آلدىدىن قولاقنى قامتگە كېلتىرىپ قىچقىرىپ اۋتدى:

- كېلدى! موتر - مغازە كېلدى!

عياللر تىپىرچىلب قالشىدى. يەشىرىپ قۇيگن پوللر نى تاپىش اوچون يوگوريب قالشىدى، اويلر يىدىن آتلىپ چىققنلر يىچە بىر - بىرلر يىدىن اۋزىب كېتىشىدى. موتر آلدىگە چاپىشىدى، حتا بوويىسى اونى مۇقتب قۇيدى:

- كۆزى اۋتكىر - دە، بىز نينگ باله نينگ!

باله كۆچمە دوكاننى اۋزى باشلب كېلگىدە باشى آسمانگە يىتىگن اېدى. بو خوشخبرنى اولرگە او يىتكىزگنى، بىرگە ھوليدىن چاپىب چىققنى، اېشىگى آچىق تورگن اوتوفورگان آلدىدە اولر بىلن تىقىلىشىپ تورگىدىن خورسند اېدى. لېكن عياللر بو بىردە اونى تېز اونوتىپ قۇيىشىدى. اونگە قرەشگە وقت بار مېدى؟ مېنگ خىل مال - كۆز قىمشەدى. عياللر بار - يۇغى اوچ كىشى: بوويىسى، بو بىرنينگ اېنگ كىشە كان كىشىسى - اۋرمان قراوولى اۋراز قول نينگ خاتىنى بېكى (بېكى - آنەسى نينگ آپەسى، اونگە خالە) و ياردمچى ايشچى سىد احمد نينگ خاتىنى ياش گىنە گل جمال قىزچەسىنى كۆتريپ آلگىدى. بار - يۇغى اوچ عيال. لېكن اولر ھوليقىب، ماللرنى شوندى تىتىپ تىشلىدى كە، آخرى ساتوۋچى اولر نينگ نوبت كوتىشىنى و ھەملرى برابرگە جەورە مسلىكلر نى طلب قىلىشگە مجبور بۇلدى.

اما اونينگ سۆزى عياللرگە اونچەلىك تاثير قىلمەدى: اولر باشىدە اولر بار نرسەنى بىر چېگەدن تارتقىلەي باشلىدى، كېين تىشلىگە توشىشىدى، آخرى تىلەگىلر نى ھەم قىترىشىدى.

بىر چېتگە آلىب قۇيىشەدى، اولچەشەدى، بىشلىشىشەدى، شېھەلىنىپ، بىر سۇرەگن نرسەلر نى اۋن قىتەلب سۇرەشەدى. بىرى ياقمەيدى، ايگىنچىسى قىمت، اوچىنچىسى نينگ رنگى اونچەمس... باله بىر چېتدە تورردى. او زېرىكىدى. زېرا، او كوتگن غرايب نرسە يۇققە چىققن، تاغ يۇلىدە كۆچمە دوكاننى بىرىنچى بار كۆرگىدەگى قووانچى غايب بۇلگىدى. كۆچمە دوكان كوتىلمەگىدە ھەر خىل لىش - لوشلر تىقىلگن عادى موترگە ايلەنىپ قالدى.

ساتوۋچى نينگ قاواغى سالىنە باشلەدى: بو خاتىن - خىلج بىران نرسە ساتىب آلىش اوچون تۇپلىشىشگە اۋخشەمەيدى. تاغ آشىپ، بونچە اوزاق منزلگە نىمە اوچون ھەم كېلدى - ە؟

شوندى بۇلدى ھەم. عياللر شىختلر يىدىن قىتىپ شلويىرەب قالشىدى. بىر آز چرچەگىدە ھەم بۇلىشىدى. نېگە دىر بىر - بىرلرى نينگ آلدىدە مى يا كە ساتوۋچى آلدىدە مى، اۋزلر نى آقلىشگە توتىشىدى. بووى بىرىنچى بۇلىپ، پولى يۇقلىگىدىن شكايت قىلدى. پولى يۇق نينگ - خرىدى يۇق، بېكى خالە اېرى يۇقلىگى سىبلى كىتەراق خرىد قىلىشگە باتىنە آلمەدى. بېكى خالە عالمەگى ھەم عياللر اىچرە اېنگ بىختىسى - سىبى، فرزندى يۇق. شونينگ اوچون اېرى اۋراز قول مست بۇلگىدە اونى دۇپاسلەيدى، بوندن بابا ھەم جىر تارتەدى: اخىر بېكى اونينگ قىزى - دە، بېكى خالە مېدە - چويدە و ايگى شىشە اراق آلدى، بېكارگە آلدى، اۋزىگە جىر. بووى اۋزىنى توتىپ تورالمەدى. ساتوۋچى اېشىتمەسىن دەپ پىچىرلەپ سۇرەدى.

- نېگە اۋز باشىنگە اۋزىنگە بلاتى ساتىب آليه پسن؟
- اۋزىم بيله من، - قىسقه جواب قىلدى بېكې خاله.
- احمق، - يەنە ھەم سېكىراق، لېكن بدخواھلىك بىلەن شىۋىرلەدى بوۋى. ساتوۋچى بۆلمە گنىدە مى، بېكې خاله نىنگ باپلې
ادىنى بېردى. اي-ھې، اولر نىنگ قرغشگىنى بىر كۆرسنگىز...
اولر نىنگ جانىگە ياش جۇان گل جمال ارا كىردى. او اۋزى نىنگ سىداحمدى شەرگە توشىشگە تيارلنە ياتگىنى، پولسىز
شەرگە بارىب بۆلمىلىگىنى، شو سىبدن پول صرف قىلالمىلىگىنى ساتوۋچىگە توشونتىرە كېتدى.
شو طريقە اولر كۆچمە دوكان آلدىدە ايۋىرسىب توريشىدى. توريشىدى. دە، ساتوۋچى ايتگن دېك، «اۋچ پول» گە نرسە خرىد
قىلىب، اولر يىگە تر قەلىب كېتىشىدى. شو ھەم سودا بۆلدى مى اخىر؟ ساتوۋچى جۇن ب كېتگن عياللر نىنگ آرقەسىدن توپورىب قالركن،
تېزراق رولگە اۋتيرىب جۇن ب كېتىش اوچون قوقىتېب تىلنگن ماللرنى بىغىشتىرە باشلەدى. شو پىت بالە گە كۆزى توشدى.
- نىمە گە توريىسن، شلېنگ قولاق؟ - سۆرەدى او. بالە نىنگ قولاقلىرى آسىلگن، بۇنى اينگىچگە، باشى كتە و يوم-يومە لاق اېدى.
- بىران نىمە آلەسن مى؟ آلسنگ، تېزراق كېل، بۆلمە سە حاضر ياپەمن. پولىنگ بار مى؟
ساتوۋچى شونچە كە اۋزى، بېكارچىلىكدن سۆرەدى، لېكن بالە عذرلى جواب قىلدى. - يۇق، عمكى، پولىم يۇق، - دېب باش
چىقب قۇيدى.
- مېن بۆلمىم پولىنگ بار مى دېب اۋىلمېن، - ساختە ايشانچىسىزلىك بىلەن گپ قاتدى. - سىز بو يىردە گىلر ھەمەنگىز بايسىزىلر، لېكن
اۋزلىرىنگى كىمبىلگە سالىب يورەسىزىلر... چۇنتىگىنگە گى نىمە او، پول اېمىس مى، اخىر؟
- يۇق، عمكى، - دېدى بالە آلدىنگى دېك صىمىمى و جدىلىك بىلەن يىرتىق چۇنتىگىنى اغدريب كۆرستركن (ايگىنچىسى تىكىب
تىلنگىدى).
- دېمك، پوللر نىنگ توشىب قالىدى. دە. چاپگن جايلىرىنگى قىدىر. تاپەسن. اولر جىم قالىشىدى.
- كىم نىنگ بالەسىسن؟ - يەنە سۇراققە توتە باشلەدى ساتوۋچى. - مومن چالنى مى، ە؟ بالە باش ايرىغب جواب قىلدى.
- نىرەسى بۆلەسن مى؟
- ھە، - بالە يەنە باش سىلكىدى.
- آنەنگ قىاقدە؟
بالە ھىچ نىمە دېمەدى. اونىنگ بو حقدە گىرگىسى كېلمىدى.
- آنەنگ اۋزى حقدە ھىچ خىر بېرمەيدى مى؟ اۋزىنگ بىلمەيسن مى؟
- بىلمەيمىن.
- آتەنگى - چى؟ اونى ھەم بىلمەيسن مى؟ بالە جىم قالىدى.
- اي، آغەنى، قنە قەسن اۋزىنگ، ھىچ نىمەنى بىلمەيسن، - ھزل آمىز اۋپكە قىلدى ساتوۋچى.
- ھە، مىلى، اگر شۇندەى بۆلسە... اوشلە. - او بىر سىقىم چاكلىت اوزەتدى.
- ساغ بۇل.
بالە اىمەنىب تورردى.
- آل، آل. مېنى يۇلدن قۇيمە. كېتىشىم كېرەك.

باله چاكيلترنى چۈنتك كە ساليب، كۈچمە دوكاننى يۈلگە اوزەتیب قۇيىش اوچون موتر آرقەسیدن چاپىشگە شىلندى. او اۋتە براق، تىبل كۈپەگى بلتېكنى يانگە چقىرىب آلدى. اۋراز قول ھمىشە اونى آتیب تشلەيمىن، دېب دۇق قىلىب يورەدى: بوندەى كۈپكى باقىش نىنگ نىمە كېرەگى بار.

باباسى ھر دايم اول بىرانتە افچركە تاپىش كېرەك، بالتىكىنې اېسە بىرار جايگە اېلتىب تشلش لازم، دېب صبر قىلىشنى سۈرەيدى. بالتىك نىنگ قازنىدن بۈلك تشويشى يۇق. تۈيسە - اوخلر، آچ بۇلسە، اۋزىنىكى مى، بېگانە مى، فرق قىلمەى، دوچ كېلگن كىشىگە طمع بىلن سويكەلنر اېدى.

منە شونەفە كۈپك اېدى بالتىك. بعضيدە زېرىككىدن موتر آرقەسیدن چاپىب قالدردى. تۇغرى، اوزاققە بارمسدى. جىندەى چاپگچ، آرقەسىگە قىتردى. دردسر ايت. لېكن برى بىر، ايت بىلن چاپىش يالغىز چاپىشدن يوز مرتە معقول. ھر نىمە بۇلمەسین، ايت-دە. بالە، ساتووچى كۈرمەسین دېب، سېكىن گىنە بالتىك كە بىرتە چاكيلت تشلەدى. «بىلىب قۇى، - كۈپكىنې آگاھلنتىرىب قويدى او، - اوزاق چاپەمىز». بالتىك اونگە آسلىب، دۇمىنى لىكېلەتردى: ينە اميدوار اېدى. لېكن بالە نىنگ باشقە چاكيلت تشلە گىسى يۇق اېدى: اخىر ساتووچىنى خفە قىلىب قۇيىشى مومكىن، او بىر سىقىم چاكيلتنى ايتگە بېرگىنى يۇق-كو.

خودى شو محل لاپ اېتیب بابا كېلىب قالدردى. چال عسل ارى قوتىلرى تمانگە كېتگندى. او بىردن اويلر آرقەسیدە نىمەلر بۇلەياتگىنى كۈرىنمسدى. ايش اۋنگىدن كېلدى، بابا عين محلدە كۈچمە دوكان كېتمەى تورىب بېتىب كېلدى. تصادف. عكس حالده نىبرەگە پارتفېل نصىب قىلمەگن بۇلردى. شو كۈنى بالەگە بخت كولىب باقدى.

كۈپنى كۈرگن كىشىلر كېكسە مومنى - مومن چقان دېب اتشردى. بو اطرافدە اونى ھمە تىردى، او ھم ھمەنى بىلردى. او آچىق كۈنگىللىگى، حتا سل-پل بىلەدىگن آدمىگە ھم بىران يىخشىلىك قىلىشگە تيارلىگى، ھر كىم نىنگ خدمتگە حاضرو ناظرلىگى، ھمەگە صداقتى و خوش نمالىگى طفىلى شونەى لقب آلگندى. اما طلانى تېكىن ترقىتىشگندە ھىچ كىم اوچون قدرى قالمەگنى دېك، اونىنگ جانبازلىگى نىنگ قدرىگە ھم ھىچ كىم بېتمسدى. اونىنگ ياشیدەگى كىشىلرگە قندەى حرمت و عزتدە بۇلىشمەسین، مومنگە ھىچ كىم بوندەى مناسبتدە بۇلمسدى. او بىلن بې تكلّف معاملە قىلىشردى. بوغو اولادى نىنگ مشهور آقسقاللردىن بىرارتەسى نىنگ اولوغ معركەلریدە مومن بوغو اولادىدن بۇلىب، بو بىلن غايتدە فخرلنر و اوز قىبەداشلىردىن بىرانتەسى نىنگ معركەسیدن قالمسدى، اونگە مال سۇيدىرىشر، مرتبەلى مھمانلرنى قرشى آلىب، آتدن توشىرىش، چای اوزەتىش و اۋتىن يارىب، سوو كېلتىرىشگچە ھمە ايشنى اونگە تاپشیرە بېرىشردى. تورلى طرفدن سان-سناقسىز مھمانلرنى كوتىب آلىش لازم بۇلگن بوندەى كتە معركەلردە آزمونچە تشويش بۇلدەى مى؟ مومن گە نىمە خدمت بويورىلمەسین، او انه-منە دېگونچە برىنى سرانجام-سرشته قىلر، اېنگ مھمى - باشقەلردېك بۇيىن تابەلى بېرمىسدى. بو تومانت مھمانلرنى كوتىب و طعاملنتىرىب جۈنەتیشى لازم بۇلگن آوول ياشلرى مومن نىنگ بو ايشلرنى قندەى قىلىب جايگە قۇيەياتگىنىنى كۈرىب قايل قالىشردى:

- مومن چقان بۇلمەسە، بىز نىمە قىلردىك-ه؟ بعضيدە اېسە اۋز نىبرەسى بىلن اوزاقدن كېلگن چال چاپخانەچى يىگىتگە قرەشىب كېتردى. مومن نىنگ اۋرنیدە باشقە آدم بۇلگندە بو ايشنى حقارت دېب بىلردى، لېكن مومن پروا ھم قىلمەيدى.

كېكسە مومن چقان نىنگ مھمانلرگە بىلىب-يوگورىب خدمت قىلىشى ھىچ كىمنى عجبلىتىرمىس - شونىنگ اوچون ھم اۋز نامى بىلن مومن چقان-دە. مومن چقان بۇلىشىگە اۋزى سىبچى. اگر چېت آدملردن بىرانتەسى عجبلىب، - ھىبى قرىبە، نېگە خاتىنلرگە دستيارلىك قىلىب بوورىسن، بو آوولده ياش يىگىتلر قورىب كېتگن مى، - دېب قالگودەى بۇلسە، مومن شونەى جواب قىلردى:

- مرحوم مېنىنگ آغەم اېدى (او بوغو اولادى نىنگ ھمەسینى اۋز آغەسى سندردي. لېكن باشقە

مهمانلر اوچون هم اولر يات اېمس، «آغه» اېدى). اولر نینگ معرکه سیده مېن خدمت قيلمەسم کیم خدمت قیلەدی؟ بیز، بوغو اولادی، باش آنەمیز - شاخدار آنە بوغودن ترقلگنیمیزدن بویان آنە شونەیمیز. کرامتلی شاخدار آنە بوغو اېسە بیزگە تیریکدە هم، اولیکدە هم دۋستلیکنی وصیت قیلیب قالدیرگن.

مومن چقان منە شونە قە آدم اېدی!

کېکسە هم، یاش هم اونى «سن» لب گیرر، قلتیس هزل هم قیلە بېریشردى - چال بې آزار اېدى، او بیلن حسابلشمەسە هم بۇلە بېردى - چال بې زبان اېدى. اۋز حرمتینی طلب قیلش نینگ عھدەسیدن چیقمەگن کیشینی آدملر آياق آستی قیلە بېرەدى، دېب بېکارگە ایتیشمەگن-دە. او شونینگ عھدەسیدن چیقمسدى.

اونینگ قۇلى گل اېدى. نجارلیک، اېگرچیلیک قیلردى، یاشلیگیدناق بېچن غرەملش نینگ اوستەسى اېدى، کلخوز اوچون شونەدى غرەملر یسردى که، قیشدە اولرنی بوزیشگە کوز قییمسدى: یامغیر اونینگ اوستیدن خودی غازنینگ پتیدە سرغنگن دېک سیلیق توشر، قار اېسە تام نینگ ایکی نیشیگە توشگن دېک توشیب کېتردى. اوروشدە محنت جھەسیدە مگنیتوگورسکدەگی فابریکەلرنینگ غیشینی تېردى، ستوخونوفچی بۇلیب شەرت قازاندی. قیتیب کېلگچ، قراولخانەدە یاغاچ اوی قوردى، اۋرمانچیلیک بیلن مشغول بۇلدى. یاردمچی ایشچی بۇلیب حسابلنسە هم، اصلیدە، اۋرمانگە کوز-قولاق اېدى، اونینگ کویاوی اۋراز قول نینگ اېسە عمرى کۋپینچە مهماندارچیلیک بیلن اۋتردى. باشلیقلر باستیریب کېلدى می، بس، اۋراز قول اولرنی درحال اۋرمانگە باشلر، آو اویوشتیرر، خلص، همه نرسەگە متصدیلیک قیلردى...

ماللرگە هم مومن قرر، عسل اریلر هم اونینگ بۇینیدە اېدى. مومن نینگ بوتون عمرى اېرتە تانگدن قارە کچگچە ایشدە، تشویشدە اۋتدی، لېکن حرمت طلب قیلشینی اۋرگنالمەدى.

مومن نینگ تشقى کورینیشی هم موی سفید کېکسەلرگە اۋخشەمسدى. سپاگرچیلیگی هم، جدیلیگی، بدجھلیگی هم بۇق. آق کۋنگیل اېدى او. اونینگ قدر تاپمەیدیگن بو انسانی خصوصیتینی بیر قرەشده یاق یېقب آلسە بۇلردى. بوندەى قسمت همیشه اونگە: «آق کۋنگیل بۇلمە، یاووز بۇل! منە، سېنگە عاقبت! یاووز بۇل!» دېب تآکیدلب کېلسە هم، او اۋز خوش فعللیگینی تشلەمەیدی. اونینگ یوزلری کولیمسیرەب تورر، اجینلری قت-قت اېدى. کۋزلری اېسە هر دایم: «نیمە ایستەیسن؟ بېرار آغیرینگنی یېنگیل قیلە می؟ مېن تیارمن، فقط ایتسنگ بس، نیمەگە محتاجسن؟» - دېگن دېک مۇلتیرەب تورردى.

بورنى هم یومشاق، اۋردەک نیکیدەى یلیاق، گۇیا کیمیرچگی یۇقدەى. بۇیى هم کۋپ بلند اېمس، اۋسمیرلردەى چقان گینە چال. سقال نیمە دېگن گپ - شو هم نصیب قيلمەگندى. قپ-قیزیل کۋسە. ییdaq ایبەگیدە ایکی-اۋچتەگینە سریق توک بار، خلاص. بار-یۇق سقال شو.

بات-بات یۇلدە صولتلی چالگە دوچ کېلەسن-و سقالی کۋکسیگە توشگن، کېنگ-مۇل پۋستینی نینگ یاقەسیگە سېربر برە قاپلنگن، باشیدە قیمت بەها تېلپک، آستیدە اېگرلری کوموشدن ارغوماق - بیر قرەسنگ دانشمند، بیر قرەسنگ بیغمبر، بوندەى کیشیگە تعظیم قیلگنی هیچ تارتیمەیسن، بوندەى کیشی همه جایدە عزتدە! مومن اېسە فقط مومن چقان بۇلیب توغیلگن. احتمال، اونینگ یالغیز اوستونلیگی شونە اېدی که، او قندەى اۋتیردیم، بیلیب گپیردیم می، قندەى جواب قیلدیم، قندەى کولیمسیرەدیم دېب تشویشلنمس، بېراولرنینگ آلدیدە آبروسى تۋکیلیشیدن چۋچیمسدى.

مومن مەنە شو معناده، اۋزى سېزمەگن حالده، كمدن-كم اوچرەيدىگن بختلى آدم اېدى. كۆپ آدملىرى كىسلىك اېمس، اۋز نەزىدە اۋزلىگىدن كۆتەراق قۇيىش دەپك خودىيلىك، الم زەلىك بلاسى كېمىرىب ادا قىلەدى. (دانا، ابرولى، خوشروى، بونىنگ اوستىگە قىيىق قۇل، عدالتلى و جسور دەگن نام

چىقىرىشنى كىم اىستەمەيدى؟..)

مومن اېسە بونەدى اېمسدى. او افندى فعل اېدى و اونگە افندىگە معاملە قىلگن دەپك معاملە قىلىشردى.

فقط بىر نرسە مومنى قىيىق خفە قىلىشى مەمكىن اېدى: بىرانتەسى نىنگ مەركەسىنى اۋتكىزىش اوچون قىرىنداشلار تۈپلەندىگن كېنگىشگە اونى چىقىرىشنى اونوتىپ قۇيىشە... او قىيىق رنجىر و بونى اونوتالمەي عذاب چىكردى، گپ - اونى چىتەل اۋتكىلىرىدە اېمس، او كېنگىشە بىر بىر ھېچ نىمەنى حل قىلمس، فقط قەتەشردى، خلاص. بونىنگ باغىنى قىدىمى عرف-عادەت نىنگ پايمال بۇلگىنى اېدى.

مومن نىنگ اۋز تشويشلىرى بار، او بولرىنىڭ عىبىنى تارتىردى، آقشاملىرى كۆز ياشى بىلەن اۋتكىزدى. بېگانەلەر بوندىن دەپىرلى خەرسىز. يقىن كىشىلەر اېسە بىلىشردى.

مومن نىرەسىنى كۆچمە دوكان آلدەيدە كۆرگەندە ياق اونىنگ نىمەدن دىر خفە اېكلىگىنى درحال

فەھلەدى.. ساتوۋچى مسافر بۇلگىنى اوچون چال باشە او بىلەن سۆرەشدى. اېگىردن تېزگىنە سكرەب تشويش، درحال ايكى قۇلىنى ساتوۋچىگە اوزەتدى:

- السلام و عليكم، كۆتە سوداگر! - دەدى او يىرىم ھزل، يىرىم چىن. - كاروانىنگ امان-اېسن

بېتەب كېلدى مى، سودا-ساتىغىنىڭ يىخى بۇلەپتى مى؟ - مومن آچىق كۆنگىللىك بىلەن ساتوۋچى نىنگ قوللىرىنى سىلكىتتى.. - قەنچە سوۋرلر آقەب اۋتدى كۆرىشمەگىمىزدىن بېرى. خوش كۆردىك!

ساتوۋچى اونىنگ سۆزلىرى و كۆرىمىسىز كىم-باشى اوستىدىن تەكبرانە كولىب قۇيدى - اۋشە-اۋشە سۇنقەسىز كىرە اېتىك، كەمپىر

تەككەن بۇز ايشان، تەتەب كېتكەن كەمزل، يامغىر و آفتابە سرغەبەب كېتكەن كىگىز قىلپاق. ساتوۋچى مومنگە جواب قىلدى:

- كاروان بوت. فقط شونىسى چتاق كە، سوداگر بو ياققە كېلگەندە، دۇمىنگىزنى توتقەمەسىز، اورمانگە، قىرگە قاچەسىز.

خاتىلەرنىڭىزگە بىر تەينى اۋن جايىدىن توكىب سەلب قۇيىشنى تەينەلەسىز. بو بېردە مالنى اويوب تشلەسنگ ھەم بىران كىشى بىر تەين چىقىرگىسى كېلمەيدى.

- عىگە قۇشمە، قەردان، - خجالت آمىز كېچىرىم سۆرەدى مومن. - سېنىڭ كېلىشىڭنى

بىلگىمىزدە كېتمەيدىك. بولنى ايتەدىگن بۇلسنگ، يۇقىنى يۇندىرىب بۇلمەيدى. مەنە كوزدە كچالورنى ساتەمىز...

- گېرە، - اونىنگ سۆزىنى بۇلدى ساتوۋچى.

- سىز قورومساق بايلرنى يىخى بىلەن. تاغە يىشەسىز، يېر، بېچەن اىستەگىنىڭچە. چار اطرافىنگ اورمان - اوچ كوندە اىلنىب

چىقالمەيسن. مالىنگ بار مى؟ عىلارىنگ بار مى؟ ھەمەسى بار. بىر تەين اوستىدە اېسە اذان ايتەسن. مەنە، خرىد قىل، شايى كۆرپە،

تىكوو ماشىنىدىن بىر تە قالدى...

- خدا حقى، بونەقە پول يۇق مېندە، - اۋزىنى آقەلەدى مومن.

- شو گېلرىمگە ايشانەدى دەپ اۋىلەيسن مى؟ قورومساق چال، پول يىغەسن. خوش، قەبەرگە آلىب كېتەسن؟

- خدا حقى، يۇق. شاخدار آنە بوغو حەقىگە قەسم اچمەن!

- ھى، مىلى، چىيى بخمىل آل، يىنگى شىم تىكتىرىپ آلەسن .

- آلگىن بۇلردىم، شاخدار آنە بوغو حىقى!

- اي-اي، سېن يىلن تارتىشىپ اوتىرىشىدىن فايده يۇق، - ساتووجى قۇل سىلتەدى. - بېكار كېلىمىن. اۋراز قول قەياقەدە؟

- اپرەتەلب وقت آقسايگە كېتىگىدى. چۇپانلردە ايشى بار...

- مەھماندارچىلىكىدە يورگىن، چىقىر، - اۋزىچە توشونگىن بۇلدى ساتووجى. ناقولەي جىملىك چۇقدى.

- سېن خفە بۇلمەگىن، چىراغىم، - يىنە گپ باشلەدى مومىن. - كوزدە، خدا خواھلەسە، كچالونى ساتەمىز...

- كوزگچە اوزاق.

- بوندەي بۇلسە، كېچىرگىن. خدا خىرىنگىنى بېرسىن، اويگە كىر، چاي اىچىپ كېتەسن.

- چاي اىچىگىنى كېلگىنىم يۇق، - رد اېتىدى ساتووجى. او فورگان نىنگ اېشىكچەسىنى يايىپ توريپ، چال نىنگ يانيدە كۇپىگى نىنگ قولايغىدىن اوشلب موتر آرقەسىدىن چايشىگە شى بۇلىپ تورگىن بالەگە كۇزى توشدى. دە، دېدى:

- ھىچ بۇلمەسە پارتفېل آلگىن. بالە ھەدېمەي مەكتىبگە بارر، البتە؟ ياشى نېچەدە؟

مومىنگە بو مصلحت مەقول توشدى: حوصلەسى پىر بۇلگىن ساتووجىدىن نىمە دىر خىرىد قىلىشى شرط اېدى، قالە وېرسە، نىرەسىگە چىندىن ھەم پارتفېل كېرەك، بو يىل كوزدە مەكتىبگە بارەدى.

- تۇغرى ايتەسن، - بېزاوتەلىپ قالدى مومىن، - مېنىگ خىالىمدە ھەم يۇق اېدى. بۇلمەسە - چى، بېتى - سىگىزگە چىقدى. قنى، بو ياققە كېل، - نىرەسىنى چىقىردى او.

بابا چۇنتىگىنى كاۋلشتىرىپ، يىشىرىپ يورگىن بېش سۇملىكىنى چىقىردى. كۇپىدىن بېرى يانيدە يورگىن بۇلسە كېرەك، غىجىملىپ كېتىدى.

- اوشلە، شىلپىنگ قولاق، - ساتووجى بالەگە عىارانە كۇز قىسىپ پارتفېلنى اوزەتدى. - اېندى اۋقىشنى قاتىرگىن. خط - سوادىنگىنى چىقىرمەسە، بابانگ يىلن مەنە شو تاغلردە اېدى قالىپ كېتەسن.

- اۋقىيدى! اۋنىنگ ذەنى اۋتكىر، - قەتتىمنى سىرگىن، جواب قىلدى مومىن. كېيىن يىنگى پارتفېلنى اۋەيلىپ اوشلب تورگىن نىرەسىگە كۇز يۇگورتىردى. دە، اۋنى بىرگە باسدى. - مەنە، يىخشى بۇلدى. كوزدە مەكتىبگە بارەسن، - دېپ قۇيدى سېكىن گىنە.

باباسى قداق قۇلىنى بالە نىنگ باشىگە مېنى گىنە قۇيدى. شو دَم بالە نىنگ تاماغيگە نىمە دىر تىقىلگندەي بۇلدى و قاتمە باباسى كىملىرى نىنگ اۋزىگە تىش ھىدى دماغىگە اورىلدى. اوندن قوروق پىچىن و مەحتەكش كىشى نىنگ تېر ھىدى كېلدى. صداقتلى، ايشانچىلى، مەتبىر كىشى او. احتمال، پىر يوزىدە بالەنى جان-دلىدىن يىخشى كۇرەدىگىن، عقللىلىك بلاسىگە اوچرەگىن كىشى - مومىن چقان دېپ اتلگىن بو چال شۇندەي سادە، ائندى فعل اېدى... خۇپ، نىمەسى يمان بونى؟ ھەر نىمە بۇلمەسىن، اۋز بابانگ بۇلگىنى يىخشى.

چېكىسىز قوۋانچىگە تۇلىشىنى بالە خىالىگە ھەم كېلتىرمەگىنى. شو پىتگچە مەكتەب حقىدە اۋىلىپ كۇرمەگىنى. شو پىتگچە فقط باباسى يىلن بوغو اولادىدىن مەشھور كېكسەلرنىنگ مەركەسىگە بارگىنى - تاغلر آرتىدەگى ايسىق كۇلدە قىشلاقلىرىدىن مەكتىبگە قتەگىن بالەلرنى كۇرگىنى.

بالە شو آندىن باشلب پارتفېلدىن ايرىلمەي قالدى. شادلىگىدىن تېرىسىگە سىغىمى مەقتەنىپ قراۋولخانە نىنگ بوتون حولىسىنى اىلىپ چىقدى. اۋل بوۋىسىگە كۇرستىدى. مەنە، بابام آلىپ بېردى! كېيىن بېكېى خالەسىگە كۇرستىدى. او ھەم پارتفېلنى كۇرىپ خورسند بۇلدى و بالەنى مەقتە قۇيدى.

بېكې خالە نىنگ خوشنود دەملرى كمدن-كم بۇلردى. كۆپىنچە غمگىن و تىجنگ يورر، جىنىنگە اعتبار هم قىلمىدى. بونگە وقتى هم بۇلمىدى. اونىنگ اوز دىردى بار. بوويسى، فرزندى بۇلگندە بوتونلەى اوزگەچە يورردى، دېردى. اېرى، اوزاز قول هم، مومن بابا هم حاضرگىدەى اېمس، بلکہ باشقچە آدم قىافەسىدە يورگن بۇلردى. اونىنگ ايگىتە قىزى - بېكې خالە و بالە نىنگ آنەسى بۇلسە-دە، برى بىر، چالگە آغىر اېدى؛ اوز بالەنگ بۇلمەسە - بىر بلا، بالەنگدە بالە بۇلمەسە - مىنگ بلا. بوويسى شوندى دەپ زارلنەدى. كىم بىلسىن...

بالە بېكې خالەسىدن سۇنگ آلگن نرسەسىنى كۆرسەتىش اوچون ياش گىنە گل جمال بىلن اونىنگ قىزچەسى آلدىگە يوگوردى. بو يېردن اېسە پىچن اۇرەباتگن سىداحمد آلدىگە توريب كېتدى. جگرنگ «تويه» آلدىدن چاپىب اۋتركن، اونىنگ اۋركچلرگە اوريب قۇيشگە هم وقتى بۇلمەدى، «اېگر» ياندىن، «بۇرى» و «تانك» ياندىن اۋتېب، كېين قىرغاق بۇيلب يوگوريب بارردى. ياپىشقاق بتەزار آرهسىدەگى سۇقماق يۇلدن چاپىب اۋتدى. سۇنگرە اېسە اۋتلاقدهگى اوزون يۇلكدن سىداحمد نىنگ آلدىگچە چاپقىلب كېلدى.

بوگون بو يېردە سىداحمد نىنگ يالغىز اۋزى اېدى. بابا آلەقچان اۋزى نىنگ تېگىشىنى، بىر يۇلە اۋراز قول نىنگ هم تېگىشىنى اۋريب قۇيگندى. پىچنى هم آلەقچان تشىب بۇلىشىدى - بوويسى بىلن بېكې خالە تشىب توردى، باباسى باسەوېردى، او اېسە باباسىگە ياردملىشىدى. مال خانە نىنگ آلدىگە ايگىتە غرەم اوويشىدى. باباسى اولرنى شوندى ايخچم باسدى كە، بىر تامچى يامغىر هم اۋتمىدى. غرەملر خودى تراق بىلن ترەب قۇيىلگن دېك سىلىق اېدى. هر يىلى پگون اۋراز قول پىچنگە قۇلىنى اورمەيدى، همەسى قىناتەسى نىنگ بۇينىدە - هر حالده او عملدار. - ايستەسم، - دېدى او، - سېلرنى بىر زومدە ايشدن هيدەب يوبارەمن. - او بابا بىلن سىداحمدگە پگوندى دۇق قىلردى. بو هم مستلىك نىنگ كئافتى. بابانى هيدەب بۇپتى. اوندى كىم ايشلەيدى؟ باباسىز ايشلەب كۆرسىنچى! اۋرماندە ايش آشىب. تاشىب ياتىدى، اينىقسە، كوزدە. بابام ايتەدى كە، اۋرمان قۇى سوروى اېمس، ترقلېب كېتمەيدى، لېكن تشويش اوندىن آز اېمس. شونگە كۆرە اۋت توشسە يا كە تاغدىن سېل قۇيىلسە بار مى - درخت بىر ياققە سكرەى آلەمەيدى، جايىدن قۇزغلمەيدى، تورگن جايىدە نابود بۇلەوېرەدى، كىم كە درختلرنى اسرەب قالالسى، اۋشە حقيقى اۋرمانچى بۇلە آلەدى. اۋراز قول سىداحمدنى هيدەب بۇپتى، اوندى يىووش آدم بار مى، هېچ نىمەگە ارەلشمەيدى، تلەشىب-تارتىشمەيدى. بىراق سىداحمد هر قنچە يىووش، بقوت يىگىت بۇلمەسىن، يلقا، اويقونى يىخشى كۆرەدى. اۋرمانچىلىك كە هم شو وجەدن كېلىب قالگن. بابا، بوندى يىگىتلر سفخۇزدە موتر قوويب، تراكتوردە بىر اغدريب يورىشىدى، دېب كويىنەدى... سىداحمد اېسە تام آرقەسىدەگى كچالونى شۇرەگە باستىرىب يوباردى. گل جمال نىنگ بىر اۋزى قۇلدە بالەسى بىلن تام آرقەدە ايشلەشىگە تۇغرى كېلدى.

سىداحمد پىچن اۋرىمىنى هم كېچىكتىرىب يوباردى. بابا حتا اۋتگن كونى اونى كايىب بېردى. «اۋتگن قىشە، - دېدى او، - سېنگە اېمس، ماللرگە ايچىم اچىدى. شونىنگ اوچون پىچن بېردىم. اگر ينە مېن كېكسە چال نىنگ پىچنىگە كۆز تىكەدىگن بۇلسنگ، حاضر اۋتە قال، سېن اوچون هم اۋرىشگە تيارمن».

گپ تائىر قىلدى. سىداحمد بوگون اېرتەلبدن اۋرىمگە توشىب كېتدى. آرقەدن كېلەياتگن قدم تاووشىنى اېشىتىب، سىداحمد قىرىلدى، كۆيلەگى نىنگ يىنگى بىلن يوزىنى ارتدى.

- نىمەگە كېلەپسەن؟ مېنى چقىرىشىپتى مى؟

- يۇق. پارتقىل آلدىم. مەن. بابام آلىب بېردى. مېن مەكتىگە بارەمن.

كوزە تىب تورىشىم كېرەك، لېكىن مېن، ھەر كۈنى آق كېمەنى كۆرىشىگە چاپەمن. بوزاغىمىز كەتتە بۇلىپ قالدى، تارتىپ كېتسە تۇختە تالمەيسن، سىگىرنى اېمىپ قۇيەدىگن عادت چىقردى. سىگىر اونىنگ آنەسى، سوتىنى اوندىن ايرىمىدى. توشوندىنگ مى؟ آنەلر ھىچ قىچان، ھىچ نىمەنى ايمەيدىلرى. منە، گل جمال شونەدى دېدى، اونىنگ قىزچەسى بار... تېزدە سىگىرنى ساغىب بۇلىشەدى، كېپن بىز بوزاقنى بىلاوگە ھىدەيمىز. اۋشندە بىز قراوول تاققە چىقەمىز - دە، تاغدىن تورىپ آق

كېمەنى كۆرەمىز. مېن اخىر دورىن بىلن ھەم خودى انە شونەدى گېلىشەمن. اېندى بىز اوچتەمىز -

مېن، سېن و دورىن...

او شو زىلدە اويگە قەتدى. پارتىفېل بىلن گېلەشيش اونگە جودە ياقىپ قالدى. او بو صحبتى دوام اېتتىرىپ، حلى پارتىفېلگە نامعلوم بۇلگن اۋزى حقىدەگى واقەلردن سۇزلب بېرگىسى كېلىپ تورگندە، اونگە خلل بېرىشىدى. يان تماندە آت نىنگ دوپور-دوپورى اېشىتىلىپ قالدى. قىشلاق طرفدىن بۇز آتلىق كېلدى. بو - اۋراز قول. او ھەم اويگە قەتەياتىدى. اونىنگ اۋزىدىن باشقە ھىچ كىمگە مېنىشىگە رخست اېتمەيدىگن آلەباش بۇز آتىگە تۈي-حشملردە اورىلەدىگن مس اوزنگىلى اېگر اورگن، كۆكرەك قىشلىرى تارتىلىپ، قونغراقلى پاپوكچەلر آسىلگندى.

اۋراز قول نىنگ قىلپاغى اېنسەسىگە سوريلىپ توشىپ، ساچ قاپلەگن بىر اېنلى قىزىل پست منگلەيى آچىلىپ قالگن. ايسىق اېلىتگن اونى. تومن رھبرلى كىيەدىگن نىسخەدەگى اونچە كېلىشتىرىپ تىكىلمەگن چىيى بخمل كىتېلى نىنگ توگمەلرى باشدىن آخىرگىچە بېچىلىپ كېتىگندى. آق كۆيلىگى كمرى نىگىدىن چىقىپ ياتردى. قارنى تۇق، كىفى بلند. بوندن سل آلدىن مھماندە اۋتتىرىپ، قىمىزگە تۈيگن، بورنىدىن چىققونچە گوشت بېگن اېدى.

يان-اطرافىدەگى چۇپانلر و بىلقىچىلر يازدە بىلاوگە كېلىشلىرى بىلناق اۋراز قولنى تېز-تېز مھمانگە چقىرىشىدى. اونىنگ اېسكى آشنا-آغەينىلرى بار اېدى. لېكىن بو تكليفلر طمع بىلن قىلىنردى. اۋراز قول كېرەكلى آدم. اېنىقسە، تاغدە يشب اوى قورماقچى بۇلگنلر اوچون او جودەيم كېرەك: مالنى تشلب بىران بېرگە كېتالمەيسن، قورلىش ماترىاللرىنى قەيېردن قىدېرەسن، بىرىنچى نوبتدە اۋرمانگە كېلىشىگە مجبورسن. اۋراز قول نىنگ كۆنگىلىنى تاپسنگ، قرەبسن كە، درخت كېسىش تقيقلنگن اۋرماندىن ايكېتە-اوچتە ياغاچنى تىلب آلىپ كېتەسن-دە.

عكس حالدە تاغدە بىر عمر مال نىنگ آرقەسىدىن سرسان-سرگردان بۇلىپ يورەوپرەسن، اوى قوريشىنگ ھەم بىر عمر چۇزىلەدى...

لاخس بۇلگن كرخت اۋراز قول خرام اېتىگى نىنگ اوچىنى اوزنگىگە احتياطسىز تىرەب، اېگرەدە مودرەب بارردى. بالە قۇلىدەگى پارتىفېلىنى سىلكىتىپ قرشىسىدىن چاپقىلب چىقىپ قالگندە، بو تصادفدىن اونىنگ آتدىن اوچىپ كېتىشىگە سالى قالدى.

- اۋراز قول عمكى، پارتىفېلىمنى كۆرىنگ! مېن مكتىبگە بارەمن. منە مېنىنگ پارتىفېلىم!
- آبا فلاكت-اي! - اۋراز قول سېسكىن بىلاونى تارتىرگن، كايى باشلەدى. او بالەگە اويقو ارەلش قىزىرگن، شىشگن، شىرە كىف كۆزلىرىنى تىقدى:

- نىمە قىلىپ يورىيسن، قەياقدن كېلىپسەن؟
- اويگە كېتەيمەن. پارتىفېلىمگە قرەنگ، اونى سىداحمدگە كۆرسىتىپ كېلىپەمن، - دەدى بالە مىنگىغىرلب.

- مىلى، اۋىنەى بېر، - تۇنگىغىلەدى اۋراز قول و اېگرده امانت گىنە تېرەنىب يۈلىدە دوام اېتدى. او اۋز تقدىرىدن رنجىب يورگن، خدا اونى فرزند داغىدە كويدىرىب، باشقەلرگە سخىلىك بىلن بېش-اۋنتەلب بالە بېرىب قۇيگن بىر پىتدە، بو احمقانه پارتفېل-و، آتە-آنەسى تشلب كېتگن، خاتىنىگە جىين بۆلمىش بو بالە بىلن قنچەلىك ايشى بار...

اۋراز قول پىشىلېب، خۇرسىنىب قۇيدى. افسوس-ندامت و قهر و غضبىدن او بۇغىلىب بارردى. او ايچ-ايچىدن اېزىلدى، نېگەكە عمرى ضايع اۋتەپتى، شولرنى اۋىلەگندە، بې فرزند خاتىنىگە نسبتاً غضبى قىنب-تاشردى. بونىنگ بىرگە اۋشە لعنتى خاتىنى عىدار، منە بىر نېچە يىلدىر كە توغمەپتە...

«شاشمەى تور حلى!» - اۋراز قول گۇشتدار مشتلرنى سىقىب، خيالاً دۇق اوردى و ھۇنگرەب يىغلب

يوبارىشدىن اۋزىنى ارنگ توتىب قالدى. او اويگە پىتېشى بىلن خاتىنىنى توتىب اورىشنى بىلدى. اۋراز قول مست بۇلگندە ھمىشە شوندى قىلدى؛ بو ھۇكىز طبعىت اېركك غم و جھلدىن عقلىنى يۇقاتىب قويدى... بالە سوقماقدن اىزمە-اىز بارە توريب، آلدىندە بىردن اۋراز قول نىنگ غايب بۇلگىگە حيران قالدى.

اۋراز قول اېسە دريا تامان بورىلىب، آتدىن توشدى-دە، جىلاونى تشلب، اۋسىق اۋتلرنى باسىب-يىنچىگنچە پستگە توشىب كېتدى. او چىقەلىب و بوكىلىب، يوزلرنى قۇللىرى بىلن سىققىنچە باشىنى بىلكەلرې ايچىگە تارتىب بارردى. اۋراز قول قىرغاق بۇيىدە چۇنقە يىب اۋتېرىب آلدى. دريادن ھاوۋچىلب سوو آلىب يوزىگە سېپە باشلەدى.

«بلكە، ايسىقدن باشى آغرىگن دىر»، - اۋراز قول نىنگ قىلەياتگن حركتىدن شوندى خلاصەگە كېلدى بالە. اۋراز قول نىنگ يىغلەياتگىنى و ھىچ اۋپكەسىنى باسىب آلالمەياتگىنى او بىلمىدى. او شو نىنگ اوچون يىغلەدى كە، اونگە پېشواز چىققن بالە اونىنگ اۋغلى اېمس، شونىنگ اوچون يىغلەدى كە، او پارتفېللى بو بالەگە ھىچ بۇلمەگندە بىر آغىز شىرىن سۇز ايتىش اوچون اۋزىدە كوچ تاپالمەدى.

ايگىنجى باب

قراوول تاغ چوققىسىدىن ھەمەياق يىقال كۆرىنىپ تورردى. بالە قارنى يىلن ياتىب آلىب دورىنىنى كۆزىگە تۇغرىلەدى. بو اۆتكىر دشت دورىنىنى اېدى. قچانلر-دېر باباگە قراوولخانەدەگى اوزاق يىللىك خىدمەتلرى اوچون مكافاتگە بېرىشگىدى. چال دورىنىنى آلىب يورىشىنى ياقتىرمىسىدى. اۆزىم نىنگ كۆزلىرىم اوندىن قالىشمەيدى، دەردى. بىراق دورىن نىرەسىگە ياقىب قالدى.

بو سفر او تاغگە دورىن و پارتفېل بىلن بىرگە كېلدى. باشدە ھەم نرسە يوملاق آينەچەدە سكرەب ارەلشېب كېتە بېردى، كېين بىردن تىنىقدى و تورغونلىك كىسب اېتدى. مە شونىسى ھەمەسەيدن ذوقلى اېدى. بالە تاپىلگن فوكوسنى بوزىب قۇيمىسلىك اوچون نىسىنى ايچىگە يوتر، منظرەلرنى گۇيا اۆزى يرەتەياتگن دېك مەھلىا باقردى. كېين او نگاھىنى باشقە نطقەگە تىكىدى، يەنە ھەم نرسە ارەلشېب كېتدى، تىنىقلىك يۇقالدى. بالە يەنە آكوليرنى ايلنتىرىشگە توشدى.

بو بىردن اطرافدەگى ھەم نرسە، حتا آسمان اۋپر يوكسىك قارلى چۇقىلر ھەم كۆرىنىپ تورردى.

اولر ھەم تاغلر نىنگ آرتىدە، ھەم تاغلردن بلند، بوتون بىر اوزرە يوكسىكلىك كە بۇى چۇزگىدى. قارلى چۇقىلر پايدەگى اۋرمان زار تاغلر، پستراقدەگى سېربرگ بته زارلر، يوقارىدە قلىن قرەغەى زارلر بىلن بوركنگن تاغلر ھەم كۆرىنىپ تورردى. كۈنگە قرەگن كۈنگەى تاغى ھەم شۈندەى اېدى؛ كۈنگەى نىنگ پستكى تمانلرىدە اۋتدىن بۇلك ھىچ نىمە اۋسمسىدى. تاغ نىنگ كۈلگە قرەگن تمانىدىن يەنە دە پستراق توشىلگىدە نوقول مېدە تاشلر كۈچمەسىگە دوچ كېلىندى. بو كۈچمەلر وادىگە قويىلىپ توشگن، وادى اېسە كۈل بىلن توتشىب كېتگىدى. بو طرفدە دلەلر، باغلر، قىشلار يىستىپ ياتردى... بىم-يىشىل اېكىن زارلر نىنگ او بىر-بو بىرى سرغىش توس آلگن، اۋرىم پىتى يقىنلىشەپتى. يۈللردە زىغىردەى كۆرىنەياتگن موترلر خودى سىچقانلردېك غىزىللر، اولر آرقەسەيدن اوزون دم - چىنگ-تۇزان كۈترىلردى. دلەنىنگ ارنگ كۆز ايلغب آلەدىگن اوزاق چېگەسىدە، قوملاقدىن، تىسمە تارتگن قىرغاق آرتىدە اولكن كۈل تۇق سماوى رىنگدە تابلنردى. بو - ايسىق كۈل. او بىردە سوو بىلن آسمان بىر-بىرىگە توتشىب تورردى. اوندىن نرىدە ھىچ نىمە يۇق. كۈل حركىسىز، شەلەدار، كىمەسىز. فقط قىرغاققە اورىلەياتگن تۇلقىنلر نىنگ آپاق كۈيىگىنى ارنگ ايلغب آلىش مەمكىن.

بالە اۋشە تمانگە اوزاق قرەب تورردى. «آق كېمە حلى كۆرىنمەپىتى، - دەدى او پارتفېلگە. - كېل، يەنە بىر مرتە مەكتىمىزگە قرەيلىك.»

بو بىردن تاغ نىنگ آرتىدەگى قۇشنى پست تېكىسلىك روشن كۆرىندى. حتا دورىنىدە اوى آلدىدەگى دېرەزە آستىدە اۋتېرىب آلىب، قۇلدە كلاۋە يىگىرەياتگن كىمىرگچە كوزەتسە بۇلردى.

جىلى ساي بىغرى درختسىز، فقط آندە-ساندە قىرقىلمەى قالگن، يىگم-دوگم قرەغەيلر اۋسىب ياتردى. قچانلر-دېر بو بىرلر اۋرمان زار بۇلگن. اېندى اوستى شىفر بىلن ياپىلگن قطار مالخانەلر تورر، كتە قارەمتىر گۇنگ و سمان اويوملرى كۆزگە تىشلىردى. بو بىردە سوت فارمى نىنگ ذاتدار بوزاقلرىنى سقلەشر و باقىشردى. مالخانەلردن اونچە اوزاق بۇلمەگن جايدە بىر پرچەگىنە قىشلاق - چاروادارلر پاسيولكەسى جايلىشگن. قىشلاقچە تېپەلىكدن پستگە تامان چۇزىلىپ توشگن اېدى. قىشلاق نىنگ اېنگ چېگەسىدە، كۆرىنىشدىن تورر جايىنى اېسلىتمەيدىگن كىچكىنەگىنە اوى تورردى. تۇرت يىللىك مەكتب مەنە شو اېدى. يوقارى صىنفلر نىنگ اۋقوۋچىلرى سفخۇزگە، مەكتب-انترناتگە قىتەشردى. بو بىردە اېسە كىچكىن تايىلر اۋقىشردى.

بالە تاماغى آغرىگىدە باباسى بىلن شو پاسيولكەدەگى فېلدشېر حضورىگە كېلگىدى. اېندى او كۆلرنگ چېرېپىتسە بىلن ياپىلگن، يالغىز تروپەسى قىيشەيىب تورگن، قۇلدە يىسلىگن تىختە-لوخەدە: «مەكتىپ» دېب يازىب قۇيىلگن كىچكىنەگىنە مەكتبگە دورىنىدىن اوزاق تىكىلىپ تورردى. او اۋقىي آلەمەسەدە، خودى شو سۇز يازىلگىنىنى فرض قىلدى. دورىنىدىن ھەمە مېدە-چويدە نرسەلر انىق-تىنىق

كۆرىنىپ تورردى. دېوار سوواغىگە تىرىپ يازىلگن ٱلەقندەى سۆزلەر و دېرەزە راملىرىگە يېلىملىق ياپىشتىرىلگن آينەلەر، ايوان نىنگ غدىر-بودىر تختهلەر كۆزگە چىلىندى. او قۇلدە پارتقۇلى بىلن بو يېرگە كېلىشىنى و حاضر كئەكان قفل آسىغلىق تورگن اناوى اېشىك آستانەسىدن قندەى ھتلب اۋتېشىنى تصور قىلىپ كۆردى. اۋشە اېشىك آرقەسىدە نىمە بار، نىمە بۇلدەى؟

بالە مەكتىبى تماشى قىلىپ بۇلگىچ، دورىنىنى يەنە كۆلگە تۇغرىلدەى. لېكن او بېردە ھەمە نرسە اىلگىرىگى دېك اېدى. آق كېمە حلى كۆرىنگىچە يۇق. بالە تېسكىرى اۋگىرىلدەى-دە، دورىنىنى بىر چەتگە قۇيىپ، پستگە، تاغ تويىگە قرەى باشلەدى. پستدە، شۇنداق تاغ نىنگ تگىدە چۆزىنچاق پست قىملىك بۇيىل جۇشقىن سېرآستانە درىا كۇموش دېك تابلنىپ آفردى. قىرغاقدن درىا بۇيىل يۇل كېتگن و او درىا بىلن بىرگە قابە بورىلىشىدە كۆزدن غايىب بۇلدەى. قرشىدەگى قىرغاق جىرلىك و اۋرمانزار اېدى. نق تاغلر تېپەسىدەگى قارلرگچە چۆزىلىپ كېتۈچى ناياب سىنتاش اۋرمانزارى مەنە شو بېردن باشلندى. اېنگ تېپەدە قرەغەيلەر اۋسردى. اولر تاشلر و قارلر آرسىدە تاغ تىزمەلرى نىنگ قىرەسىدەگى قارەمتىر تراقلدېك دىگەيىپ تورردى.

بالە اويلرگە، باستىرمەلرگە، قراوولخانە حولىسىدەگى قورلىشلىرگە مسخرە آمىز قرەب چىقدى. اولر يوقارىدن كىچىكەنە و امانت كۆرىندى، قراوولخانەدن نىراقادە، قىرغاق بۇيىدە او اۋزى نىنگ تىنىش تاشلىرىنى تاپدى. «تويە»، «بۇرى»، «اېگر»، «تانك» - ھەمەسى جايدە، اولر نىنگ ھەمەسىنى بىرىنچى مرتە دورىندە مەنە شو بېردن - قراوولتاغدن تورىپ كۆزەتگن، اۋشندە اولرگە آت قۇيگندى-دە.

بالە مېغىدە كولىب اۋرنىدن توردى و اويلر تمانگە تاش يومەلتدى. تاش شو بىرىنىنگ اۋزىدە، تاغ نىنگ اوستىدە ياق قالدەى. بالە يەنە جاىگە اۋتېردى-دە، دورىندن قراوولخانەگە قرەى باشلەدى. اولر لىزلىرىنىنگ كئەسىدن كىچىگى تمانگە توتىپ قرەى باشلەدى - اويلر اوزاق-اوزاقلرگە سىلجىپ، اۋيىنچاق قوتىچەلرگە اىلىپ قالدەى. خرسنگلر كىچىكەنە تاشچەلر حالىگە كېلدەى. درىانىنگ قىرغاققە يقىن بېردەگى سىياز جايدە باباسى قىلگن كۇلاب اېسە كولىگىلى، چومچوق نىنگ اىنىچە كېلدەى. بالە باش چىقب كولىمسىرەدى-دە، دورىنىنى تېز اىلنتىرىپ، آكولىرنى تۇغرىلەى باشلەدى. اونىنگ اولكن شىكلگە كېنگەيگن سويوكلى خرسنگ تاشلىرى دورىن نىنگ آينەلرگە منگەيىنى تېرەب تورگندەى تويولدى. «تويە»، «بۇرى»، «اېگر»، «تانك» كېمتىك يارىقلرى، يان-وېرىدەگى سرغەيگن آت قولاقلىرى بىلن جودە ھىتلى و اېنگ مەھمى، اولر حقىقتاً ھەم بالە اتەگن نرسەلرگە جودە اۋخشردى. «اې، سېن قندەى زۇر «بۇرى» سەن! «تانك» نى قرە، دەشتلى!..»

خرسنگ تاشلر آرتىدەگى سىيازلىكدن بابا كۇلاب قىلگندى. دورىندن قىرغاقدەگى مەنە شو جاى بقال كۆرىنىپ تورردى. شتاب بىلن آقن سوو بو بېردن، كېنگ تاشلاق سىيازلىكدن قىيەلب اۋتر و تاشلر اوستىدن كۆپىرىپ اۋتردى-دە، يەنە شىدئلى آقىمگە كېلىپ قۇشلىپ كېتدى. سىيازلىكدەگى سوو

تىزەدن كېلەر، لېكن آقىمى شونچەلىك كوچلى اېدى كە، بالەلرنى درىاگە آقىزىپ كېتىشى ھىچ گپ اېمسدى. آقىم سورىپ كېتمسلىگى اوچون بالە قىرغاق بۇيىدەگى تال نىنگ شاخىنى اوشلب آلردى. تال بتەلرى عىن قىرغاق نىنگ چېگەسىدە اۋسىب چىققن بۇلىپ، بىر شاخى بېردە، بىر شاخى سوودە، نق سووگە باتىپ تورردى. بونىنگ نىمەسى چۆمىلىش؟ باغلب قۇيىلگن آتدن فرقى يۇق، بونىنگ اوستىگە يەنە قنچە دل سىياھلىك، سۇكىش اېشىتىشلىر! بوويسى باباسىگە اوقىتوردى:

«درىاگە آقىب كېتسە اۋزىدن كۆرسىن - قۇلىمنى چۆزمەيمەن. اېندى شونىسى يېتمەى تورگن اېدى. اۋز آتە-آنەسى تشلب كېتدى، مېنگە باشقە تشوئىشلىر ھەم بېتىپ آرتەدى، مجالىم يۇق.»

اونگه نيمه دېب بۇلەدى؟ كىمپىر بو حسابده تۇغرى گىپىره ياتىر. لېكن بالەگە ھەم رحىمىنگ كېلەدى-دە: دريا يان گىنە سىدە، تق اېشىگى نىنگ آستىدە. كىمپىر قنچە قۇرقىتمەسىن، بالە برى بىر سووگە توشە بېردى. منە شوندىن كىپىن مومن چال بالە بېخىر چۆمىلسىن، دېب، سىيازلىكدە تاشلردن كۇلاب قىلىشكە قار قىلدى.

مومن چال آقېم يومەلېب كېتمسلىگى اوچون قنچەدن-قنچە كتە تاشلرنى تىلب كۇترىب كېلدى. اولرنى قارنىگە قۇيىپ تىشىدى، تاشلر آره سىدن سوونىنگ بىمالال اۇتىب تورىشىنى حسابگە آلگن حالده اولرنى سوونىنگ اىچىدە تىك تورىب، شوندى تىخلىب تېردى كە، سوو حقىقتاً ھەم بې مالال آقەدىگن

بۇلدى. سىيرەك سقاللى قاتمە چال ھۇل اىشتانلرى بدنېگە ياپىشىگن، كولىگىلى حالده كون بۇيى شو تۇسوق بىلن آوارە بۇلدى. كېچقورون اېسە زۇرىقىب يۇتلدى، بېلىنى آلامەى قالدى. شوندى بوويىسى جورەب بېردى:

- كىچكىنە احمق-كو- اۇز آتى بىلن كىچكىنە، كتە احمققە كىم قۇيىدى بو اىشلرنى؟ نە مونچە جان كويدىرمەسنگ؟ بېدىرەسن، اىچىرەسن، ينە نيمە كېرەك؟ بونچە اېر كەلتمەسنگ. اېه، بو يىخىلىك كە آلىب بارمەيدى...

نيمە بۇلمەسىن، سىيازلىكدە عجايب كۇلاب پىدا بۇلدى. اېندى بالە ھىچ قۇرقمىسدىن چۆمىلردى. شاخچەدن اوشلەگىچە قىرغاقدن پىستگە توشر و آقېمگە اۇزىنى آتردى، آتگندە ھەم ھىمشە سووگە كۇزىنى آچگن بۇيى توشردى. شونىنگ اوچون كۇزىنى آچىق توتردى كە، بلىقلر آچىق كۇز بىلن

سوزىب يورەدى-دە. اونىنگ غلظى آرزوسى بار: او بلىققە اىلنىب قالىشىنى و اوزاق-اوزاقلرگە سوزىب كېتىشىنى خىيال قىلردى. بالە حاضر دورىندىن كۇلابگە قرەب تورىب، كۇيلىك-اىشتانىنى بېچىب، قىپ-يىلغاچ جونجىكىب سووگە توشىشىنى تصور قىلدى. تاغ دريالرى نىنگ سووى ھىمشە ساووق، اېنتىكتىرەدى، لېكن كېپىن كۇنىكىب قالەسن. تال نىنگ شاخچەسىنى اوشلېب، آقېمگە يوزى بىلن آتلىشىنى كۇز آلدېگە كېلتىردى. باشى اوزرە سوو شاوولۇگىچە قۇشىلىب كېتەدى، قارنى آستىدن، بىلكەلرى، آياقلرى اوستىدن سوو قىنب آقېب اۇتەدى. سوو آستىدە تشقىرىدەگى ھەمە تاووشلر تىنىب، قولاقلردە فقط سوونىنگ شىلدېرەشى قالەدى. او كۇزلرنى كتە-كتە آچىب، سوو آستىدە نيمەايكە كۇرىنسە، برىگە جان-جەھدى بىلن تىكىلەدى. كۇزلرى سىنجىب كېتەدى، آغرىيدى، لېكن او مغرور جىلمەيەدى، حتا سوودە تورىب تىلىنى كۇرستەدى. بونى او بوويىسىگە كۇرستماقچى. بىلىب قۇيسىن، او ھىچ قەبىردە ھەم چۆكەيدى و ھىچ قەبىردە ھىچ نيمەدن قۇرقمەيدى. كېپىن او قۇلىدەگى شاخچەلرنى قۇيىب يوبارەدى، تاكە او آياقلرى بىلن تۇسوقدەگى تاشلرگە تىرەلېب قالمەگونگە قدر سوو اونى سوريب كېتە بېرەدى. شو بېردە نفسى ھەم قىتەدى. او سوودن سىچىب تورەدى، قىرغاققە چىقەدى و ينە تال شاخچەسى تمان چاپقىلېب كېتەدى. بو تكرارلنە بېرەدى. او باباسى يىسەگن كۇلابدە كۇنىگە يوز مرتە چۆمىلىشكە ھەم تيار. خلص، بلىققە اىلنمەگونچە چۆمىلە بېرەدى. قندەى بۇلمەسىن، اونىنگ بلىققە اىلنىشى شرط...

بالە دريا قىرغاغىنى تماشا قىلە تورىب، دورىنىنى اۇزلرى نىنگ حولىسىگە تۇغرىلەدى. تاووقلر، كوركە تاووقلر جۇجەلرى بىلن تۇنكەگە سوېب قۇيىلگن بالتە، توتب ياتگن سماوار، حولىدەگى تورلى-تومن نرسەلر عقل باور قىلمەيدىگن درجەدە كتەلشىب، شوندى يىقىنگە كېلىب قالدى كە، بالە بې اختيار اولرگە قۇلىنى چۇزدى. شو پىت، فلاكت باسىب ارقانگە يايىلگن كىرنى خاطر جمع يىملەياتگن قۇنغىر بوزاقچە دورىندە فىلدەى كۇرىنىب قالدى-يو، جان-پانى چىقىب كېتدى. بوزاقچە حضور قىلگىدىن كۇزلرنى قىسىب آلگن، لېلرىدن سۇلك آقېب تورردى - او كىمپىرنىنگ كۇيلەگىنى آغىز تۇلدېرىب چەينىشە مزە قىلەياتگىدى.

-اېه، سېن جېتي! -باله دوربيننى اوشلەگنچە اۋرنىدىن توردى و قۇلىنى سىلكىي باشلەدى. - قنى يۇقال، اېشىتەپسەن مى، يۇقال نىراققە! بلتېك، بلتېك! (كوچوك اوبژىكتىفدە اوى نىنگ تگىدە پىنەگىنى بوزمەى ياتردى). تىشلە، تىشلە اونى! - جان اچىغىدە ايتىگە بويروق قىلدى او، لېكن بلتېك پروا ھم قىلمەى، گۇيا ھىچ نىمە بۇلمەگن دېك سايدەدە جۇزىلىپ ياتردى.

خودى شو محل اويدن بوويسى چىقىپ قالدى. نىمە بۇلەياتكىنى كۆرىپ قالگن كىمپىر قىرس اوردى. سوپورگىنى قۇلىگە آلدى-دە، بوزاققە تىشلندى. بوزاق قاچدى، كىمپىر آرقەسىدن قوودى. بالە دوربيندن اولرگە تىكىلگن بۇيىچە تاغدن كۆزگە تىشلىپ قالمسلىك اوچون اۋتيرىپ آلدى. بوزاقنى قوونگن كىمپىر المدن و يوگورىشدىن بۇغىلىپ جورەگنچە اويگە جۇنەدى. بالە اونى خودى يانمە-يان تورگن دېك، حتا يانمە-يان تورگنيدن ھم يقىنراق كۆردى. بالە بوويسىنى خودى اوبژىكتىفدە بىرار كىشىنى كتە قىلىپ كۆرستگن دېك روشن كۆرىپ توردى. بالە اونىنگ جھلدىن قىسىلگن سرغىش كۆزلىرىنى، قىت-قىت بوريشگن اجىلى يوزى نىنگ قىزىپ كېتىگىنى كۆردى. خودى بىردن آوازى يۇقالىپ قالگن سىنمادەگى دېك، دوربيندە كىمپىرنىنگ بىر تە-يىرىمتە تىشلىرى كۆرىنىپ، لىلرى آوازسىز تېز-تېز قىمىرلەدى. كىمپىرنىنگ نىمە دېپ قىچقىرەياتكىنى اوزاقدن اېشىتىپ بۇلمىدى، لېكن بالە اونىنگ سۆزلىرىنى خودى قولاغى آستىدە جرنگەياتگن دېك انىق و آچىق اېشىتردى. اوھ، كىمپىر اونى راسە كايىردى! بالە نىمە دېپ قرغەياتكىنى ياددن يىلدى: «قنى، قرەب تور. قىتىپ كېلرسن-كو. دادىنگى بېرەمن. بابانگ گە ھم قرەمەيمەن. نېچە مرتە ايتدىمە، شو جىلرنىنگ اۋىنچاغىنى يۇقاتگىن دېپ. يەنە تاققە قاچىپ كېتگن. خدا كۆترسىن اۋشە كېمەنگى، اۋت توشسىن، چۆكىپ كېتسىن».

بالە تاغ تېپەسىدە آغىر خۇرسىندى. پارتىفېل آلگن، مکتبگە قندەى آتلىنىشى آرزو قىلىپ تورگن شوندى بىر كوندە بوزاقنى كۆزدن قاچىرسە-يە...

كىمپىر جورەشنى قويمىدى. او كايىپ توريپ، چەينب تىشلنگن كۆيلەگىگە تىكىلىپ قرەدى. اونىنگ آلدىگە گل جمال قىزچەسىنى آلىپ چىقدى. بووى اونگە شكايەت قىلە توريپ، توتاقىپ كېتدى. مېشىنى توگىپ تاغ تمانگە دۆلەيتىردى. اونىنگ قاق سويك بۇلگن جاھل مېشى آكولىر آلدىدە اوزاقدن دغدغە سالىپ تورردى. «اېرەمك تاپدىنگ اۋزىنگ گە. خدا كۆترسىن كېمەنگى. اۋت توشسىن، چۆكىپ كېتسىن...»

حوليدەگى سماوار قىنەدى. قاپقاق آستىدن بورقىسىپ كۆتريلەياتگن بوغ دوربيندە كۆرىنىپ تورردى. بېكې خالە سماوارنى آلىپ كېتگىنى چىكدى. بوويسى نىنگ يەنە جەبەسى توتدى. مە، جىينچەنگ نىنگ قىلمىشىنى كۆرىپ قۇى دېگن دېك، چەينب تىشلنگن كۆيلەگىنى اونىنگ بورنىگە تىقدى.

بېكې خالە اونى تىنچىتماقچى، يوپتماقچى بۇلدى. بالە اونىنگ نىمەلر دېپ تىسكىن بېرەياتگىنى يىلىپ تورردى. ھەر قچانگى دېك، بو سفر ھم شوندى دېپەياتگن دىر: «خفە بۇلمىنگ، اېنە جان. اېسى يۇق، گودك حلى - نىمەسىدن خفە بۇلەسىز. بو بېردە بىرانتە جۇرەسى يۇق، بىر اۋزى. قىچقىرىش، گودكىنى قۇرقىتىشدىن نىمە فايده». بونگە بووى نىنگ ھم جوابى شېھەسىز، انىق: «سېن مېنگە اۋرگىتمە. سېن آلدىن اۋزىنگ توغىب كۆر، بالەلرنى تېرگىشنى اۋشندە بىلەسن. او نىمە قىلىپ تاغدە سىقىپ يوريىدى؟ بوزاقنى ارقانلب قۇيىشگە وقتى يۇق. تاغدە او نىمەگە بونچە تىكىلگىنى-تىكىلگن؟ سىياق آتە-آنەسى نىنگ يۇلىگە مى؟ اونى توققنلر تورلى طرفگە قاچىپ كېتىشدى. سېنگە يىخشى-دە، بى پۇشت...»

بالە حتا شوندى اوزاق مضافەدن توريپ دوربيندە بېكې خالە نىنگ اېچ-اچىگە باتگن يوزلرى نىنگ قندەى آقريب-بۇزىرىپ كېتگىنى، بوتون وجودى بىلن تىترەب-ققش اۋگەى آتە نىنگ يوزىگە - بالە خالەسى نىنگ قندەى جواب قىلىشىنى انىق يىلدى -

تۆرسىلە تىب گېرىب تشلە گىلرېنى بېلىپ توردى: «سېن ئۆزىڭ جادوگر كىمپىر، قنچە ئۇغىل-قىز ئۈستىرىپ قۇيدىڭ؟ ئۆزىڭ كىم بۇلىسەن؟»

غەلە-غاۋور باشلىدى! بوۋى جەلدىن اوۋواس سالە باشلەدى. گل جمال عياللارنى يەرەشتىرىشكە اورىنىپ، بوۋىنى قوچاقلاپ، يوپىتگىنى اويگە آلىپ كىرماقچى بۇلار، او اېسە، بدتر توتاقىپ، حوليدە جىنلار دېك او ياقدىن بو ياققە زىر يوگورردى. بېكې خالە قىنپ ياتگن سماۋارنى كۈترگنچە داغ سوۋنى توكىب-ساجىب، چاپگن كۋىيى اويگە آلىپ كىرىپ كېتدى. بوۋى اېسە تالىقىپ، ماللرگە سوۋ قويلەدىگن ناۋ تمانگە توشىپ كېتدى. او ھۇنگرە گنچە يىغلب ئۈز تقدىرىدىن قىتق كويىندى. بالەنى اونوتدى، اېندى يەرەتگن پروردگارنىڭ ئۆزىگە، بو فانى دىنانىڭ بې پروۋالىگىگە يايشىپ كېتدى. «حلى مېنگە آسىلەپسەن مې؟ سېن مېنىڭ كىملىگىمنى سۇرەپسەن مې؟ - بوۋى ئۆگەي قىزىڭ آرقەسىدىن غۇبلىندى.

- اگر مېنى خدا جزالەمە گندە، اگر او مېنىڭ بېش گۈدە گىمنى بغرىمدن يولىپ آلمە گندە، يالغىز ئۇغلىم ئۈن سگىز ياشىدە اوروشدە ئۇققە اوچمە گندە، چال گىنەم، مېرىبان گىنەم تە يغر سوروو بىلن بۇراندە قاتىب قالمە گندە، مېن سىز، ئۇرمان آدملىرى نىڭ آرسىدە يورر مېدىم؟ مېن سېنگە ئۇخشەيمەن مې، سېنگە يە، توغمس؟ مېن قىرگن چاغىمدە سېنىڭ جىنى صفت آتەنگ مومەن بىلن يىش يورر مېدىم؟ قىسى عىيىم - گناھلرېم اوچون سېن مېنى بونچە قىينەدىڭ، لىعتنى خدا؟ بالە كۈزدن دورىنىنى آلىپ، غمگىن باش اېگدى. «بىز اېندى اويگە قندەي قىتەمىز؟ - سېكىن گىنە پارتىلەگە سۇز قاتدى او. - بوۋىنىڭ ھەمەسىگە مېن سېچى، جىنى بوزاق سېچى. يەنە سېن ھەم سېچىسەن، دورىن. آق كېمەگە قرەگىنى ھەر سفر مېنى سېن چقىرەسەن. سېن ھەم عىدارسەن».

بالە اطرافگە رزم سالدى. چار اطراف تاغ-قاىە، ئۇرمان. تېپەلىكەن، موزلر قۇيىدىن باشلىگن ايرماقلر يرقىرەب جلۈلەنگىچە آھستە پىستگە آقىپ توشر و فقط شو بېرگە، پىستگە توشگندىن كېيىن گىنە دريا بۇلىپ تىنىمسىز ھىقىرىپ ياتىش اوچون آواز پىدا قىلگن دېك بۇلدى. تاغلر اېسە اولكن و نھايەسىز، كۈكرەك كېرىپ تورردى. بالە ئۆزىنى شو دىققەلدە باغىت كىچىك، باغىت يالغىز، بوتونلەي اونوتىلگن حس قىلدى. فقط تاغلر بار اونىڭ يانيدە، تاغلر، چار اطرافدە بلند تاغلر. قوياش كۈل تمانگە آغە باشلەدى. ھوا اونچەلىك ايسىق اېمسدى. شرق طرفدە گى قىيەلىكلرگە بىرىنچى، كلتە سايەلر توشدى. قوياش اېندى تابارە پىستگە يۈنەلە بېرەدى، سايەلر اېسە پىستگە، تاغلر پايىگە چۈزىلە بېرەدى. عادتدە، كۈن نىڭ عىن شو محلىدە ايسىق كۈلدە آق كېمە كۈرىندى.

بالە دورىنىنى كۈزگە تشلىنىپ تورگن ئۇشە اېنگ اوزاقدە گى جايگە بوردى و نفسىنى يوتىپ كوتىپ توردى. انه او! ھەم نرسە بىردن اونوتىلدى: او بېردە، آلدىندە. ايسىق كۈل نىڭ كۈم-كۈك سطحىدە آق كېمە پىدا بۇلدى. مەنە، قلقىپ چىقدى. انه او! تروبلرلى قطار تىزىلگن، ئۆزى كوچلى و چىرايلى. او خودى اىپ تارتىپ قۇيگن دېك تۇغرى و بىر تېكىس سوزىپ بارردى. بالە شاشە-پىشە دورىن آينەلرېنى كۈيلەگى نىڭ اېتكلىرى بىلن ارتدى. دە، يەنە آكولېرنى تۇغرىلەي باشلەدى. كېمە نىڭ كۈرىنىشى يەنە تىنىقراق بۇلە باشلەدى. اېندى اونىڭ تۇلقىنلر ارا قندەي چەيقەلىپ، قويروغى آرتىدىن قندەي آق كۈيىكلى اىز قالدېرىپ كېتەياتگىلىگىنى ايلغەسە بۇلدى. بالە آق كېمەدىن كۈز اوزمەي اونگە ذوق بىلن تىكىلدى. بالە نىڭ اختىيارىدە بۇلگندە اېدى، او سوزەياتگن آدملىرنى كۇرماق مۇمكىن بۇلىشى اوچون آق كېمەنى يقىنراق سوزىپ كېلىشكە يالوارىپ كۈندىرگن بۇلدى. لېكن كېمە بولردن بېخبر اېدى.

او اۋز يۇلدىن، كىم يىلەدى، ەلەقەياقدن چىقىپ، ەلەقياققە، ەھستە و اولوغوار سوزىب بارردى. كېمە نىنگ سوزىب بارىشى اوزاق وقت كۆرىنىپ توردى، بالە ەم اوزاق وقت بلىققە اىلىنىپ، دريا بۇلىب اونگە، آق كېمەگە قرەب سوزىب كېتىشى حقىدە خىال سوزىب قالدى...

بالە بىر كۈنى قراوولتاغدىن تورىب كۆم-كۆك ايسىق كۆلدە آق كېمەنى بىرىنچى مرته كۆرىب قالگىدە اونىنگ گۈزلىگىدىن يۈرەگى گويىرىپ، درحال آتەسىنى - ايسىق كۆللىك متراسنى - خودى شو آق كېمەدە سوزەياتىر، دېگن قارارگە كېلگىدى. بالە اۋزى بونگە ايشانر، چونكە او شۈندەى بۇلىشىنى جودە-جودە اىستردى. او نە آتەسىنى، نە آتەسىنى اېسلەى آردى. بالە اولرنى بىران مرته ەم كۆرمەگن. اولرنىنگ ەيچ قىسى بىرى اونى بىران مرته يۇقلىب كېلمەگن. لېكن بالە بىلردى: آتەسى ايسىق كۆلدە متراس، آتەسى اېسە آتەسىدىن اجرەشگىدىن سۇنگ، اۋغلىنى بابادە قالدىرىپ، اۋزى شەرگە كېتگن. كېتگن و، شو بۇيى غايب بۇلگن. تاغ آرتىدەگى، كۆل آرتىدەگى، يەنە تەغىن تاغ آرتىدەگى اوزاق شەرگە كېتگن.

مومن بابا كونلردن بىرىدە اۋشە شەرگە كچالو ساتگى بارگىدى. راسە بىر ەفتە يۇق بۇلىب كېتىپ، قېتگچ، چاى اوستىدە بېكې خالە بىلن بوويگە قىزىنى، يەنى بالە نىنگ آتەسىنى كۆرگىنى گويىرىپ بېرگن. او ەلەقندەى كتە فابرىكەدە توقوۋچى بۇلىپ ايشلر اېكن. اونىنگ يىنگى عابىلەسى - ايكى قىزى بۇلىپ، اولرنى بالەلر باغچەسىگە تاپشور و ەفتەدە بىر مرتهگىنە كۆرر اېكن. كتە تورر جايدە، لېكن كىك دېك خانەدە يىشش اېكن. حولسىدە اېسە خودى بازاردەگىدەى بىراو-بىراونى تىمس مىش.

ەمە اويىگە كىردى دېگونچە اېشىگىنى قىللىب آلمىش. خودى تورمەدەگىدەى، ەمىشە قەلەب اۋتورىشرمىش. اېرى ەيداۋچى بۇلسە كېرەك، اتوبوسدە آدملىرى كۆچەمە-كۆچە تشىب يورركن. اېرتەلب ساعت تۇرتدە كېتىپ، كېچ قېتركن. ايشى آغىر اېكن، دېب حكايە قىلردى چال. زار يىغلب،

كېچىرىم سۇرەدى. اولر يىنگى آپارتمان آلىش اوچون نوبتدە تورىيدىلر. قچان آلەدىلر - نامعلوم. لېكن قچان آلەدىلر، اېرى كۇنسە، اۋغلىنى آلىب كېتماقچى. مېندن پېچە كوتىب تورىشنى التماس قىلدى. مومن بابا اونگە، غم بېمەگىن، دېدى. اېنگ مەمى - اېر بىلن مۇراسە قىلىپ يىشش، باشقەسى بېتىپ

كېتە بېرەدى. اۋغلى نىنگ ەم كۆپ غمىنى تارتمەسىن. «تاكە مېن تىرىك اېكنمەن، بالەنى ەيچ كىمگە

بېرمەيمەن، اگر اۋلسم - خدا اونى اۋزى بىر يۇلگە سالر، تىرىك آدم اۋز تقدىرىنى تاپىب كېتر...»

چال نىنگ گېلرېنى اېشىتگن بېكې خالە بىلن بووى درحال خۇرسىنىپ و حتا برابرگە جىندەى كۆز ياشى قىلىپ آلىشىدى.

خودى شو اۋتورىشەدە گپ اىلىنىپ كېلىپ، بالە نىنگ آتەسى حقىدە ەم سۇز آچىپ قالىشىدى. بابانىنگ ايتىشىچە، اونىنگ اولگى كويواۋى، بالە نىنگ آتەسى، حلى ەم ەلەقىسى كېمەدە متروس (كېمەچى) بۇلىپ خدمت قىلرمىش، اونىنگ ەم يىنگى عابىلەسى، ايكىتە مى، اوچتە مى بالەسى بار اېمىش. پارىسدن يقىنىدە يىشرمىش. او چمەسى اېچىشنى تشلەگنىمىش. يىنگى خاتىنى ەر سفر بالەلرى بىلن اونى قرشى آلگىنى پارىستىنگە چىقرمىش. «بوندىن چىقدى، - اۋىلەدى بالە، - اولر مەنە شو كېمەنى - اونىنگ كېمەسىنى قرشى آلىش اېكن-دە...»

كېمە سېكىن اوزاقلشىپ بارردى. تروپەسىدىن توتون بورقسىتىپ، كۆل نىنگ كۆم-كۆك سىلىق سطحىدە سوزىب بارەياتگن بو آپاق و اوزون كېمە، بلىققە اىلنگن بالە نىنگ اۋزى تامان سوزىب كېلەياتگىنى بىلمىدى.

او شوندى بلىققە ايلنىپ قالىشنى آرزو قىلدى - كە، بلىق نىنگ ھەمە جايى - تەھسى، دۇمى، سوزگىچ قاتلىرى، تىنگە چەلرى اونگە اۋتسە-يو، فقط اينگىچگە بۇيىنلى، شلىنگ قولاقلى، تىرنلگن بورونلى باشى اۋزىدە قالسە بس. كۈزلىرى ھەم اۋزىچە قالسىن. لېكن خودى حاضرگىدەى اېمس، چىن بلىقلردەى كۈرەدىگن بۇلىشىن.

بالە نىنگ كىپرىكلرى خودى بوزاقنىكىگە اۋخشش اوزون-اوزون بۇلىپ، ھمىشە اۋزىدن-اۋزى نىمەگە دىر پىرپىرەب تورردى. گل جمال، قىزىم نىنگ ھەم كىپرىكلرى شوندى بۇلگندە مى، قندەى چىرايلى بۇلردى! - دىدى. چىرايلى بۇلىش نىنگ نىمە كېرەگى بار؟ شىخصاً اونگە چىرايلى كۈزلىرىنىگ كېرەگى يۇق، اونگە سوو آستىدە كۈرە آلەدىگن كۈزلىر كېرەك.

بابا يەسەگن كۈلابگە كېلگندە او بلىققە ايلنەدى. بىر قرەبسىز كە - او بلىق-دە. سۇنگرە كۈلابدن درياگە، نق پىشقىرىپ شدت يىلن آقەياتگن درياگە سكرەب اۋتردى و آقىم بۇىلپ سوو آستىگە شۇنغىب كېتردى. كېىن ھەم شو طرزدە سكرەب-سكرەب اطرافگە نظر تشلب بارەدى، قىزىغى يۇق جايلردە فقط سوو آستىدە سوزردى. او جۇشقىن دريا آقىمىدە قىزىل توپراقلى كئە جىرلىك بۇيىدن، دريا آستانەلرى و تۇلقىنلىرىدن، تاغلر و اۋرمانلر يانىدن آقىب اۋتەدى. او اۋزى نىنگ سووكللى خرسنگ تاشلرى يىلن خىرلشەدى: خىر، «چۇكىب ياتگن توبە»، خىر، «بۇرى»، خىر، «اېگر»، خىر، «تانك». قراولخانە يانىدن سوزىب اۋتەياتگندە اېسە سوودن سكرەب چىقىب، سوزگىچ قاتلىرىنى باباسىگە سىلكىتەدى: «خىر، بابا، مېن تەزدە قىتەم». بابا شوندى حىرتدن داودىرەب، نىمە قىلىشىنى بىلمەى قاتىب قالر مىدى؟ بووى، بېكېى خالە، گل جمال قىزچەسى يىلن - ھەمەسى آغزىنى آچىب قالر مىدى؟ قەبىردە كىم كۈرىدى - كلەسى آدم و، تەھسى بلىقنى؟

بالە اېسە اولرگە سوزگىچ قاتلىرىنى سىلكىب قۇيردى: «خىر، مېن ايسىق كۈلگە، آق كېمەگە سوزىب بارەم. او پىردە مېنىنگ متراس ددەم بار». بلىتېك، احتمال، قىرغاق بۇىلپ چاپسە كېرەك. ايت

عمرىدە بونەقە حادثەنى كۈرمەگن-دە، اخىر. اگر بلىتېك او تمانگە سووگە اۋزىنى تشلەگۈدەى بۇلسە، او قىچقىرەدى: «قیت، بلىتېك، قیت. چۇكىب كېتەسن!» - اۋزى اېسە سوزىب كېتەبەرەدى. آسمە كۈپرىك نىنگ سىم ارقانى آستىدن، كېىن تۇقەيلر يانىدن، سۇنگ گومورلب تورگن درەدن اۋتېب، تۇغرى ايسىق كۈلگە سوزىب بارەدى. ايسىق كۈل دېگنلرى - بو بوتون بىر دېنگىز. او ايسىق كۈل تۇلقىنلىرىدە سوزىب يورەدى، تۇلقىندن تۇلقىنگە كۈچەدى و شوندى آق كېمە نىنگ قرشىسىدن چىقىب قالەدى. «سلام، آق كېمە، بو مېنم!» - دىدى او پراخودگە. - دورىبىدن ھەر دايم سېنگە قرەگن مېنم». كېمەدەگى آدملر حىرتدن ياقە اوشلب، معجزەنى كۈرگنى يوگورىشەدى. شوندى او اۋزى نىنگ متراس آتەسىگە سوز قاتەدى. «سلام، ددە، مېن سىزىنىگ اۋغلىنگىزمەن. مېن سىزىنىگ آلدىنگىزگە سوزىب كېلدىم».

- «سېن قنەقە اۋغىلسن؟ سېن يىرىم بلىق، يىرىم آدمسن - كو!»

- «سىز مېنى اۋز آلدىنگىزگە، كېمەگە چىقىرىب آلىنگ، مېن شوندى سىزىنىگ اۋغلىنگىز بۇلىب قالەم».

- «واى، توبە. قنى، كۈرەيلىك - چى».

آتەسى تۇر تشلب اونى سوودن پلۈبەگە تارتىب آلەدى. شوندى او اۋز اصلىگە قىتەدى. كېىن - چى، كېىن ...

كېىن آق پراخود اۋز يۇلىدە سوزىب كېتە بېرەدى. بالە آتەسىگە ھەم نرسە حقىدە، بوتون حياتى دوامىدە نىمەايكە بىلگن بۇلسە حكاية قىلىپ بېرەدى. اۋزى يشب تورگن تاغلر حقىدە، اۋشە خرسنگ تاشلر حقىدە، دريا و ناياب اۋرمان حقىدە، بلىقلردەى كۈزى آچىق سوزىشنى اۋرگنگن پىرى - باباسى نىنگ كۈلابى حقىدە سۈزلەيدى.

مومن باباسىنىكىدە قندەي يشەياتىگىلىگىنى ھەم ايتىپ بېرەدى، البتە. بو آدمى مومن چقان دېب اتشسە ھەم، اونىنگ يمان آدم ھەملىگىنى آتەسى يىلىب قۇيسىن. بونەقە بابا ھېچ جايدە يۇق، بابالرىنىنگ اېنگ يىخسىسى. اونىنگ ھېچ شوملىگى يۇق، شونىنگ اوچون ھەمە اوندىن كولىب يورەدى. بىراوگە ھېچ يىمانلىكى روا كۆرمەيدى، اۋراز قول عمكى اېسە چالگە ھەدېب تىرغىلە بېرەدى! بعضاً آدملىرىنىنگ آلدەيدە ھەم باباگە قىچقىرە بېرەدى. بابا اېسە گىگە بابلب جواب قىلىش اۋرنىگە، اۋراز قول عمكىنى كېچىرگىنى. كېچىرگىنى و حتا اونىنگ اۋرنىگە اۋرمان خۇجەلىگى ايشلىرىنى ھەم اۋزى باشقۇرەدى.

فقط شوگىنە دېسسىز مى؟ اۋراز قول مست-الست بۇلىب كېلگندە، اونىنگ حىاسىز كۆزلىرىگە توپورىش اۋرنىگە، اونگە پېشواز چىقىپ، آتدىن توشىرىپ قۇيەدى، اويگە سويىب كىرەدى، تىختگە ياتقىزىپ قۇيەدى، ساووق يىمەسىن، باشى آغرىمەسىن، دېب اوستىگە پۇستىن تىشلەيدى، آتى نىنگ اېسە اېگرىنى آلەدى، يووبىب ترەيدى، يىم بېرەدى. ھەمەسىگە سىب - بېكې خالە نىنگ توغمىلىگى. نېگە شونەدى، ددە؟ اىستەسنگ توقىن، اىستەمەسنگ كېرەگى يۇق، دېب قۇيە قالسە بۇلمەيدى مى؟ اۋراز قول عمكى بېكې خالەنى اورگندە باباگە رحىمنىگ كېلەدى. بابانىنگ اۋزىنى اورسە يىنگىل بۇلردى. بېكې خالە قىچقىرگندە او بىرەم قىنەلەدى كە. قولىدىن نىمە ھەم كېلردى؟ قىزى نىنگ آرەسىگە توشگىسى كېلەدى-يو، لېكن بووى بونگە يۇل قۇيمەيدى. «ارەلشمە، - دېيدى او، - اۋزلىرى مراضەگە كېلەدى. سېن چالگە كىم قۇيىدى. خاتىن سېنىكى اېمس، جاينىگدە اۋتىر». «اخىر، او مېنىنگ قىزىم-كو!» - دېسە، بووى: «خۇش، اويىنگ اويىگە توتش بۇلمەي، اوزاقدە يشەگىنىگدە نىمە قىلردىنگ؟ ھەر سفر آت چاپتىرىپ بارىپ اجرەتىپ كېلر مېدىنگ؟ شوندىن كېيىن كىم سېنىنگ قىزىنگى خاتىن قىلردى؟» - دېيدى.

مېن ايتەياتگىن بووى - بو ايلگرىگىسى اېمس. سىز اونى، ددە، بلكە بىلمىسىز ھەم. بو باشقە بووى. اۋز توغىشگىن بووىم ياشلىگىمەدە وفات اېتگىن. بو بووى بۇلسە كېيىن كېلگىن. بىزىنىنگ ھوالرگە سىرە توشونىپ بۇلمەيدى - بىر قرەسنگ آچىق، بىر قرەسنگ بولوتلى، بىر قرەسنگ يامغىر ارەلش دۇل. بووى ھەم خودى شونەدى، توشونىپ بۇلمەيدى. بىر قرەسنگ مېرمان، بىر قرەسنگ بېرەم، ھېچ توشونالمەيسىن. جھلى چىققندە - نىق يىب قۇيەدى. بىز بابام بىلن جىم بۇلمەيمىز. بووى: «بېگانەنى قنچە يىدىرمە، قنچە اىچىرمە، اوندىن يىخىلىپ كۆرمەيسىن»، - دېيدى. مېن، اخىر بو بېرەدە اۋگەي اېمس من-كو، ددە. مېن ھىمىشە بابام بىلن بىرگە يىشب كېلدىم. اونىنگ اۋزى اۋگەي بو بېردە، او بىزگە كېيىن كېلىپ قۇشىلدى. اېندى اېسە مېنى اۋگەي دېيدى.

قىشە بىز تاماندە قار مېنى كۆمەي دېيدى. اېه، قار اويولىب كېتەدى! اگر اۋرمانگە بارىش كېرەك بۇلسە، فقط بۇز آت آلەباشدەگىنە بارىپ بۇلەدى، او كۆكرەگى بىلن قار اويومىنى سورىپ كېتەدى. شىماللر ھەم شونەدى زۇرەيەدى كە، آياغىنگدە تورالمەيسىن. كۆلدە تۇلقىنلر كۆترىلىپ قالسە، كېمەنى يانغاق پۇچاغى دېك اۋىتتسە، بىلىنگ كە، بىزىنىنگ سن-تاش شىمالى كۆلنى چە بىقتىرەپتى. بابام حكاپە قىلگندىلر، جودە قدىم زماندە دشمن لشكرلرى بىزىنىنگ اۋشە بىرلرئىمىزنى باسىپ آلگىنى يورىش قىلىدى. انە شونە بىزىنىنگ سن-تاشدىن شونەدى شىمال تورىيدى كە، دشمنلر اېگرەدە اۋتىرالمەي قالىشىدى. آتلردن توشىشىدى، لېكن پىادە ھەم يورىشالمىدى. شىمال اولرئىنىگ يوزىنى قانگە بېلدى. شونە اولر شىمالگە آرقە اۋگىرىشىدى، شىمال اېسە اولرئىنىگ يىلكەلرگە اورىلىپ، قىرىلىپ قرەشىگە امكان بېرمىدى، تۇختەگىنى قۇيمىدى و اولرنى بىرتە قۇيمەي ايسىق كۆلدن ھىدەبدى. مەن قندەي بۇلگىن. بىز انە شو شىمالدە يشەيەپمىز! او بىزدن باشلەندى. بوتون قىش بۇيى اۋرمان دريا آرتىدە شىمالدىن غىچىرلپ، اىنگرەب چىقەدى. حتا واھمەلى بۇلەدى.

قىشەدە اۋرماندە ايش اونچەلىك كۆپ اېمس. قىشەدە بىز تامانلر آدمسىز ھويلىب قالەدى - يازدە

كۆچمىچىلەر كېلەدىگن مەھللىگە سىرە ئوخشەمەيدى. يازدە كىتە يىلاودە آقشاملرى سوروو ياكە يىلقى اويورلرى بىلن آدملىرىنىڭ قۇنىشىنى جودە يىخشى كۆرەمەن. تۇغرى، اولر اپرتەلب تاققە جۇنپ كېتىشەدى، لېكن برى بىر اولرلىنىڭ كېلىشى يىخشى. اولرلىنىڭ بالەلرى و خاتىنلرى يوك تاپلرىدە

كېلىشەدى. يوك موتورلىدە اوتورلنى و باشقە تورلى-تومەن نرسەلرنى آلىپ يورىشەدى. اولر سل-پل جايلىشىپ آلىشكچ، بىز بابام بىلن سۆرەشكى بارەمىز. ھەملرى بىلن قۇل بېرىپ كورىشەمىز. مېن ھەم. بابام، كىچىكلر اۋزلىرىدىن كىتەرگە دايم بىرىنچى بۇلىپ قۇل اوزەتىشلىرى كېرەك، دېدى.

كىم كە قۇل اوزەتمەسە، او آدملىرىنى حرمت قىلمەگن بۇلەدى. كېين، بابام بىتتى نىنگ بىرى اوليا بۇلىپ چىقىشى ھەم مەكەن، دېدى. اوليا - بو جودە خوش فعل و عقللى آدم. كىمگە كە او بىلن قۇل بېرىپ كورىشىش مىسر بۇلسە، بىر عمر بختيار بۇلەدى. مېن، شونەدى اېكن، نېگە او اۋزى نىنگ اوليا

اېكنلىگىنى ايتە قالمايدى، بىز ھەمەمىز او بىلن قۇل بېرىپ كورىشگن بۇلردىك، دېسەم، بابام كۆلەدى: ھەم گپ شونە-دە، دېدى او، اوليا اۋزى نىنگ اوليالىگىنى بىلمەيدى - او عادى آدم. فقط قراقچى گىنە اۋزى نىنگ قراقچىلىگىنى بىلەدى. بولر مېنگە اونچە توشونلرى اېمەس، لېكن بىر آز اويەلىنقىرەسم ھەم، مېن ھىمىشە آدملىرى بىلن قۇل بېرىپ كورىشە بېرەمەن. بابام بىلن بىرگە يىلاوگە كېلگىمەدە اېسە اويىلمەيمەن. «آتە-بابالرىنىڭ نىنگ يازگى قۇناغىگە خوش كېلىسىزلىر! مال و جان ساغ-سلامت مى، بالە-چقە امان-اېسەن مى؟» - بابام انە شونەدى سۆرەشەدى. مېن اېسە فقط قۇل چۆزىپ كورىشىپ قۇيە قالەمەن.

بابامنى ھەمە بىلەدى، بابام ھەمەنى بىلەدى. اونگە يىخشى. اونىڭ اۋزى صحبت موضوعى بار، او كۆچمىچىلرنىڭ حال-احوالىنى سۆرەيدى و اۋزى بىز قندەدى يىشەياتگىلىگىمىزنى گېرىپ بېرەدى. مېن اېسە بالەلر بىلن نىمەنى گېلىشىنى بىلمەيمەن. كېنچەلىك بىز بېكىنمەچاق، اوروش-اوروش اۋىنپ كېتەمىز و اۋىنىگە شونەدى بېرىلىپ كېتەمىز كە، كېتگىم كېلمەى قالەدى. قنى اېندى ھىمىشە ياز بۇلسە، ھىمىشە بالەلر بىلن اۋتلاقدە اۋىنپ يورسنگ!

بىز اۋىنىگە كىرىشىپ كېتگونچە گلخىلر بۇى چۆزەدى. گلخىلردن يىلاو تازە يارىشىپ كېتەدى، دېپ اۋىلەيسىز مى، ددە؟ ھەمە جاي اېمەس. آلاو نىنگ اطرافى ياروغ، اوندىن نرى اېسە اولگىدېك قاپقارانغى. بىز اېسە اوروش-اوروش اۋىنەيمىز، شو قارانغىلىك قۇينىدە يىشېرىنەمىز و ھجوم قىلەمىز، خودى سىنمادە گىدېك. اگر سېن قومندان بۇلسنگ، ھەم سېنگە اطاعت قىلەدى. قومندانلىك قومندان نىنگ اۋزىگە ھەم ياقسە كېرەك.

كېين تاغلر اوستىگە آى سوزىپ چىقەدى. آى چىققندە اۋىين يىنە گىشتلى بۇلەدى، لېكن بابام مېنى آلىپ قىتەدى. بىز اويىگە يىلاودن، بىتە زاردن قىتەمىز. قۇيلر جىم گىنە ياتىشەدى. يىلقلر اطرافدە اۋتلب يورەدى. بىز كېتە ياتىپ كىم نىنگ دىر قۇشوق ايتەياتگىنىنى اېشىتەمىز. ياش چۇپان دىر، بلكە كېكسە دىر. بابام مېنى تۇختتەدى: «قۇلاق سال. بوندەدى قۇشوقلرنى ھىمىشە اېشىتە بېرەمەيسن». بىز تۇختەيمىز، قۇشوقنى تىنگلەيمىز. بابام كويىگە مەھلىا بۇلگنچە باش چەيقەيدى.

بابا حكايە قىلەدى: اېسكى زماندە بىر خان باشقە بىر خان نىنگ قۇلىگە اسىر توشىيدى. خان اسىر توشىگن خانگە دېدى: «اگر اىستەسنگ - مېنىڭ قولىم بۇلىپ تىرىك قالەسن، بۇلمەسە، اېنگ سۇنگى تىلەگىنگى بجا كېلتىرەمەن، كېين اۋلدىرەمەن». خان اۋىلب تورىپ جواب قىلىدى: «قۇل بۇلىپ يىشنى اىستەمەيمەن. يىخشىسى، مېنى اۋلدىرگىن، لېكن اول مېنىڭ وطنىمدن بىرىنچى دوچ كېلگن چۇپاننى چقىرتىرىپ بېر».

- «اونى سېنگە نېمە كېرەكى بار؟» - «اۋلىم آلدىدىن اونىنگ قندەى كويلشینی تىنگلەماقچىمن». بابام ایتەدى: آتە يورت قوشیغى اوچون آدملىر جانینی بېرەدى. قندەى آدملىر اېكن-ه، بىر كۆرسنگ اولرنى. احتمال، كتە شەرلردە بىشرلر؟ اېشىتىش ياقىملى. بابام: بولر اېسكى قوشىق دېدى. «قندەى آدملىر بۇلگن-ه! - شىویرلەيدى او.

- قندەى قوشىقلر كويلشگن-ه، اې خدایم-اې...» نېگەلىگینی بىلمەيمىن-و، بابامگە شوندىە رحىم كېلەدى و اونى شونچەلىك يىخى كۆرىپ كېتەمن كه، آخرى يىغلەگىم كېلەدى...

تانگ سحرده ياق يىلاوده هېچ كىم قالمةيدى. قۇى و يىلقىلرنى ياز بۇيى باققنى نرىگە، تاققە هەيدەب كېتىشگن. اولر آرتىدىن ايزمە-ايز باشقە كلخوزلردن باشقە كۆچمىچىلر كېلىشەدى. كوندوزلرى تۇختشمەيدى، يانمىزدن اۆتىپ كېتىشەدى. توندە اېسە يىلاوگە قۇنىشەدى. بىز يىنە بابام ايكاویمىز آدملىر بىلن اوچرەشگنى بارەمىز. بابام آدملىر بىلن كۆرىشىشنى جودە يىخى كۆرەدى. بو عادتنى مېن اوندىن اۆرگندىم. احتمال، وقتى كېلىپ بىر كون يىلاوده حقیقى اوليا بىلن اوچرەشىپ قالرمن...

قىشده اۋراز قول عمكى بىلن بېكېى خالەم شەرگە دوكتورگە فرەتگنى كېتىشەدى. بلكە دوكتور ياردم قىلر، بىر دارو بېرسە-يو، بالە توغىلىپ قالسە، دېب اميد قىلىشەدى. لېكن بوویم هميشە، عزيز جايلىرگە بارگن معقول، دېدى. بو قەبېردە دىر، تاغ نىنگ آرتىدە، دلەلریدە پختە اۋسەدیگن جايدە اېمىش. تېپ-تېكىس بېردە، تاغ بۇلىشى ممكن بۇلمەگن تېكىسلىكدە عزيز بىر تاغ - سلیمان تاغى بار اېمىش. انه شو تاغ پایىگە بىر قارە قۇچقار سۇيىپ، خداگە التجا قىلسە، تاققە چىقىپ هر قدمدە خداگە سىغىنىپ، يالوارسە همەدە چىن كۆنگىددن سۆرەسە، خدانىنگ رحىمى كېلىپ، فرزند عطا اېترمىش. بېكېى خالەم اۋشە ياققە، سلیمان تاغىگە بارىشگە جودە انتظار. اۋراز قول عمكى اېسە اونچەلىك اىستەمەيدى. اوزاق. كۆپ پول كېرەك، دېدى. او ياققە فقط اوچاق بىلن تاغدىن آشىپ بارىش كېرەك، اخىر. اوچاقگچە هم قنچە يورىش كېرەك، بو هم پول...

اولر شەرگە كېتىشسە بىز شومشەيىپ قالەمىز. اخىر كۆپچىلىك اېمىمىز-دە، بار قوشنىلریمىز - سىداحمد، اونىنگ خاتىنى گل جمال و اولرنىنگ كىچكىنەگىنە قىزچەسى، خلاص.

كېچقورونلرى، ايشدن قۇل بۇشەگندە، بابام مېنگە اېرتكلر ايتىپ بېرەدى. بىلەمن، اويدن تشقىرىدە قاپ-قارانغى، ساووق تون. ايزغىرىن ايزىلېب تورىدى. اېنگ اولكن تاغلىر هم بوندەى تونلردە

واهمەگە توشىپ بىر تۇپ بۇلىپ تۇپلەنىشىپ، اويىمىز آلدىگە - دېرە آستىدەگى ياروققە يقىنراق كېلىپ آلىشەدى. مېنگە بو هم قۇرقىنچلى، هم سېوینچلى تويولەدى. پهلوان بۇلگىمىدە مى، كتە پۇستىن

كىردىم-دە، تشقىرىگە چىقردىم. مېن او تاغلىرگە بار آواز بىلن دېردىم: «قۇرقمىنگ، تاغلىر! مېن شو بېردەمن. مىلى، ايزغىرىن، قارانغو ظلمت، داوول بۇلسىن، مېن هېچ نېمەدن قۇرقمەيمىن، سىزلر هم قۇرقمىنگلر. بىر بېرگە غوج بۇلىپ تۇپلەنىشمىسدىن جايلرىنگە توره بېرىنگلر».

مېن كېپىن قار اويوملرىدىن يورىپ، دريادن هتلب اۆتىپ - اۋرماندە پىدا بۇلردىم. توندە اۋرمان درختلر اوچون جودە واهمەلى، اخىر. اولر يالغىز، بىر سۆز ایتەدىگن جان ذاتى هم يۇق. ساووقدە يلنغاچ درختلر موزلەيدى، اولرگە باش سوقەدىگن جاي قىدە. مېن اېسە اۋرمانگە بارىپ، اولرگە ايتىلىك واهمەلى بۇلمسلىك اوچون هر بىر درخت نىنگ تەسىگە قۇلىم بىلن اورىپ-اورىپ قۇيردىم، كۆكلم كۆكرمەى قالەدىگن درختلر - بو اۋشە، قۇرقىنچدىن قاتىپ قالگن درختلر بۇلسە كېرەك. كېپىن بىز بو قورىپ قالگن درختلرنى اۆتىنگە كېسەمىز.

بابام مېنگە اېرتك ايتەياتگندە مېن منە شولر نينگ ھەمەسى حقىدە اۋىلەيمەن. او اوزاق حكاية قىلەدى. اولر هر خىل - كولگىلىرى ھەم بار، اينىقسە، آچ كۆز بۇرى شۇرى قوريب يوتيب يوبارگن چىپەلك اتلى جىمجىلاقىدە بالە حقىدە گىسى كولگىلى. يۇق، اول اونی تويە يوتيب يوبارەدى. چىپەلك برگ-خزانلر نينگ آستيدە اوخلب قالەدى، تويە اېسە شو اطرافدە تېنتيرەب يورگن بۇلەدى، «ھە» بېتكىزيب برگ-مرگلرگە قۇشيب يوتيب يوبارەدى. شونينگ اوچون ھەم ايتىشەدى-دە: تويە نيمە يوتگىنى بىلمەيدى دەپ.

چىپەلك چىنقىرىب، آدملىرى ياردمگە چقىرەدى. كېكسەلر اۋزلىرى نينگ چىپەلكلرگە ياردم بېرىش اوچون تويەنى سۋىشىگە مجبور بۇلىشەدى. بۇرى بىلن ھەم شونگە اۋخشەگن واقەە صادر بۇلەدى. او ھەم اۋزى نينگ آوسرلىگى طفىلى چىپەلكنى يوتيب يوبارەدى. آخريدە بۇزلب يىغلەيدى. بۇرى چىپەلككە دوچ كېلىب قالەدى. «آياغىم آستيدە اۋرەلشگن قنە قە پشە؟ سېنى بىر يىمب يوتيب يوبارەمن».

چىپەلك اېسە دېدى:

- تېگە كۆرمە مېنگە، بۇرى، عكس حالدە، كوچوك كە ايلنتىرىب قۇيەمن.

- ھە-ھە، - خخالەيدى بۇرى، - بۇرى نينگ كوچوك بۇلىب قالگىنى كىم كۆرىدى. شو دغلىگىنگ اوچون مېن سېنى بىمەن. شوندى دەپىدە، اونی يوتيب يوبارىدى. يوتىدى-يو، اېسەن ھەم چىقريب يوبارىدى. لېكن شو كوندەن باشلب بۇرلىك رزق-رۇزىدن آيرىلىدى. بۇرى پىسىب قۇيلرگە اېندى بېتىدەم دېگندە، چىپەلك اونينگ قارىندە تورىب قىچقىرىكن: «اې، چۇپانلر، اوخلەمنگلر! بو مېن، قۇنغىر بۇرىمەن، قۇيلر نىنگى بۇغىزلەگنى پوسىب كېلەيمەن!» بۇرى نيمە قىلرنى بىلمەيدى. اۋزى نينگ بىقىنىنى تىشلەيدى، بىرگە دومەلەيدى. چىپەلك اېسە ھىچ جىم بۇلمەيدى. «اې، چۇپانلر، چاينگلر بو ياققە، اورىنگلر مېنى، دۇپاسلنگلر» چۇپانلر تىاق كۆتريب بۇرىگە تىشلەنىشىدى، بۇرى

قاچىدى. چۇپانلر حىرتگە توشىب قووشىرمىش. بۇرى عقلىن آزىدى، اۋزى قاچەدى-دە، تىغىن اۋزى

قىچقىرەدى، دەپ حىران بۇلىشىرمىش. بۇرى اېسە قىچقىرىمىش: «مېنى قووبى بېتىنگلر، آغلر، اورىنگلر، رھىمىنگىز كېلمەسەن!» چۇپانلر كولگىدن بىقىلىب قالىشىرمىش، بۇرى اېسە ارنگ قاچىب

قوتىلمىش، لېكن بو بىلن اونينگ ھالى يېنگىللىشمەيدى. قەياققە توشوق سوقمەسەن، چىپەلك اونگە

پند بېرە بېرىدى. ھەمە جايدە اونی قووشە بېرىدى، ھەمە جايدە اوندىن كولىشە بېرىدى. بۇرى آچلىكدن آزىب كېتىدى، تېرىسى بىلن سويگى گىنە قالىدى. تىشلىرىنى شقىرتىب اولىدى: «بو قنە قە جزا بۇلدى مېنگە؟ نېگە مېن اۋز باشىمگە اۋزىم بلانى ساتىب آلدىم؟ قىرگندە جىنى بۇلدىم، اېسىمنى بىب قۇيدىم». چىپەلك اېسە اونينگ قولايگە شىويرلەدى: «تاش مەت گە چاپ، اونينگ قۇيلرى سېمىز! باى مەت گە چاپ، اونينگ ايتلىرى كر. اېر مەت گە چاپ، اونينگ چۇپانلرى اوخلب ياتىدى». بۇرى اېسە اۋتيرىب آلىب ھىقىللىرمىش: «ھىچ قەياققە بارمەيمەن، يىخىسى، بىرتە-بىرمتەگە كوچوك بۇلىب ياللىنەمن...»

كولگىلى اېرتك-دە، ددە، تۇغرى مى؟ بابام نينگ باشقە اېرتكلرى ھەم بار - مونگلى، دھشتلى، قىغولى. لېكن مېنىنگ اېنگ سېومىلى اېرتەگىم شاخدار آنە بوغو حقىدەگى اېرتك. بابام، ايسىق كۆلدە يشەگن ھەر بىر كىشى بو اېرتكىنى بىلىشى كېرەك، دېدى. بىلمىلىك گناھ. بلەكە، سىز بىلرسىز بونى، ددە؟

بابام نينگ ايتىشىچە، بونىنگ ھەمەسى راست، بۇلگن ايش، دېدى. قىچانلر دىر شوندى بۇلگن اېكن.

بىز ھەمەمىز شاخدار آنە بوغونىنگ بالەلرى اېكنىمىز. مېن ھەم، سىز ھەم، باشقەلر ھەم...

قىشدا بىز مەن شوندى يشەيمىز. قىش اوزاق چۇزىلەدى. بابام نينگ اېرتكلرى بۇلمەسە، قىشدا

مېن جودە زېرىكىب قالردىم.

بھاردە بىز تمانلر يىخسى بۇلەدى. كونلر ايسىب كېتىگچ، يە تاققە چۇپانلر كېلىشەدى. اۋشندە بىز تاغدە يە كۇپە يىشىب قالەمىز. فقط دريانىنگ او تمانىدە - بىزدن نرىدە ھىچ كىم يۇق. او ياقدە فقط اۋرمان و اۋرماندەگى نرسەلر بار، خلاص. او ياققە ھىچ كىم آياق باسەمەسەن، ھىچ كىم بىرانتە نودەگە تېگمەسەن، دېب بىز قراوولخانەدە يەشەيمىزدە. بىز تمانگە حتا عالملر كېلىشگندى. شىم كىيگن ايكىتە عيال، چال و بىر ياش گىنە يىگىت. بو يىگىت اولرنىنگ شاگردى. راسە بىر آي يىشىدى. اۋت، بىراق و نودە يىغىشىدى. اولر ايتىشىدى كە، بىزىنىگ سن-تاشدەگىگە اۋخشەگن اۋرمانلر بىر يوزىدە جودە آز قاليدى. دېرلى يۇق اېمىش. شونىنگ اوچون ھم اۋرمانىمىزدەگى ھر بىر تە درختى اسرەش كېرەك. مېن اېسە بابام ھر بىر تە درختى شونچەكە احتياط قىلەدى دېب اۋىلردىم. بابام، اۋراز قول عمكى قرەغەيلرنى ياغاچ اۋرنىدە بىراوگە بېرسە جودە يمان كۆردى...

اۋچىنچى باب

آق كېمە اوزاقلىشىب كېتىدى. اونىنگ تروپەسىنى دورىنىدە ھم كۆرىش مەمكىن بۇلمەي قالدى. ھەدېمەي او كۆزدن يۇقالەدى. اېندى بالەگە آتەسى نىنگ كېمەدە سوزىشى حقىدەگى اۋىلرېگە نطقە قۇيىش پىتى كېلدى. ھەمەسى يىخسى باشلنگن اېدى، مە، آخرى اونچە خوش كېلمەدى. او بلىققە ايلنىب، دريادن كۆلگە سوزىشىنى، آق كېمە نىنگ اونگە قندەي دوچ كېلىشىنى، آتەسى بىلن قندەي اوچرەشىشىنى آسان گىنە تصور قىلردى. آتەسىگە نىمەلر حقىدە سۆزلەپ بېرىشىنى ھم بىلردى. بىراق ايش نىنگ آخرى يورىشمەدى. چونكە قىرغاق ھم دېرلى كۆرىنىب قالدى. كېمە پرىستىن تمان يۇل آلدى. متروسلر قىرغاققە توشىشگە حاضرلە باشلەدى. اولر اۋى-اۋىگە كېتىشەدى. آتەسى ھم اۋىگە جۇنشى كېرەك. پرىستىن دە اونى خاتىنى و ايكى بالەسى كوتماقەدە. اېندى نىمە قىلسىن؟- آتەسى بىلن بارە بېرسىن مې؟ او اۋزى بىلن بىرگە آلىب كېتەمىكەن؟ مبادا آلىب كېتەدىگن بۇلسە، خاتىنى: «كىم بو، قەيىردن كېلگن، نىمە كېرەگى بار؟» دېب قالسە-چى. يۇق، يىخسىسى بارمەگنى معقول...

آق كېمە كۆزگە اېلس-اېلس ايلە شووچى بىر نطقەگە ايلنىب، تابارە اوزاقلىشىب بارەدى. قوياش سووگە باش قويدى. كۆل يوزەسىدەگى كۆزنى قىمشتىرووچى آلاولى بىنقىشە رەنگ ياغدو دورىنىدن كۆرىنىب تورردى.

كېمە كۆزدن غايە بۇلدى. شونەدى قىلىپ، آق كېمە حقىدەگى اېرتك ھم توگەدى. اۋىگە جۇنشى كېرەك. بالە پارتىلېنى بېردن آلدى، دورىنىنى قۇلتىغىگە قىسىدى. قىردن تېزگىنە، ايلان ايزى سۇقماقدن قىيەلب چاپىب توشىب كېتىدى. اۋىگە يقىنلىشگن سىرى يورەگى پۇكىلەي باشلەدى. بوزاق يىملەپ قۇيگن كۆيلىك اوچون اېندى جواب بېرىش كېرەك. جزدان بۇلك ھىچ نىمە خىيالىگە كېلمەسە. روخا بوتونلەي توشىب كېتمەسلىك اوچون بالە پارتىلېگە مارجەت قىلدى:

«سېن قۇرقمە. خۇش، بىزنى كايىشەدى. اخىر مېن اتەي قىلگىم يۇق-كو. مېن، تۇغرىسى، بوزاقچە بۇشەلىب كېتىگىنى بىلمەن. خۇش، مېنى سوەشر ھم. چىدەيمەن. اگر سېنى بۇلگە قرەب اولاقىتىرىشسە، چۇچىمە. اخىر سېن پارتىلېسەن-كو، سىنىب قالەمىسەن. اگر كىمىزىنىگ قۇلىگە دورىن

توشسە بار مې، امان قالەمەيدى. بىز اول دورىنىنى مالخانەگە بېرىكىتىپ قۇيەمىز-دە، كېين اۋىگە بارەمىز...»

او شونەدى قىلدى ھم. لېكن آستانەدن ھتەب اۋتىشگە يورەگى داۋ بېرمىسى. اما اۋىدە واھمەلى سكونت حكرمان اېدى. حولى شونەدى جىمجىت، كىمەسەسەز اېدى كە، اېگەسى كۇچىب كېتىگندېك ھوۋىلېب ياتردى. معلوم بۇلىشىچە، بېكى خالەنى اېرى يەنە دۇپاسلېدى. مومن بابا يەنە قىزى نىنگ كلنكلنگن لىگى، ساچلرى تۇزغىب فرىاد چېكەياتگن لىگى اوستىدن چىقىدى و يەنە بو

شرمندە گرچىلىك نىنگ آلدىنى آلىش اوچون جىلىگى توتگن كوياونى تىنچىتىشگە، اونىنگ مشىگە ياپىشىپ، يلىنىپ-يالوارىشگە كىرىشىدى. بونىنگ اوستىگە آتەسى تورىدى دېمەي، اونىنگ كۆزى آلدىدە، قىزىنى اېنگ توبن سۆزلر بىلن حقارت قىلىدى. اونى بې پشت ماچە خر، يرمەس قىسىر اېشك و يەنە مزە-بېمزە سۆزلر بىلن سۆكىدى. قىزى نىنگ ياوايى و تېلەلرگە خاص آواز بىلن: «خدا مېنى بې فرزند قىلىپ يەتگن بۇلسە، مېنىنگ گناھىم نېمە؟ بو دىئادە قۇيدەي توغىب ياتگن عياللر آز مى، فقط مېنى خدائىم فرزنددن قىسگن. نېگە؟ نېمە اوچون مېنىنگ تقدىرىم شوندى؟ بوندن كۆرە اولدىر مېنى، يىرتقىچ. منە، اور، اور.» - دېگن ھىقىرىغىنى ھم اېشىتگن.

مومن چال بورچكەدە غوجنك بۇلىپ اۇتىرگنچە، ھمان اېنتىكىب-اېنتىكىب نفس آلر، تىزەسى اوستىگە تشلنگن قۇللى اضطراب و المدن تىتردى. يوزلرى داكەدەي آقريب كېتگن اېدى.

مومن نېرەسىگە قرەدى-يو، سۆز قاتمەدى، يەنە ھارغىن كۆزلرىنى يومدى. بوويسى اويدە يۇق

اېدى. او بېكى خالەنى اېرى بىلن يەشتىرىپ قۇيگى، اولرنىكىدە تىنچلىك اۋرتىگى، سىنگن ايدىش-تباقرلنى بىغىشتىرگى كېتىگىدى. بوويسى نىنگ شونەقە فعلى بار: اۋراز قول خاتىنىنى سولەياتىگندە آرەگە توشمەيدى، چالنى ھم قىترەدى. جىلدن كېن اېسە يەشتىرگى بارەدى. شونىسىگە ھم رحمت.

ھەمدەن كۆرە بالە نىنگ چالگە رحىمى كېلدى. ھر سفر شوندى دىملردە چال نىنگ جانى حلقومىگە كېلدى. بورچكە تىكىلگنچە كرخت اۋتىرر، ھىچ كىم نىنگ كۆزىگە كۆرىنگىسى كېلمىدى. ھىچ كىمگە، ھىچ بىر ذاتگە قلىدە نېمەلر كېچەياتىگىنى بىلدىرمىدى. اصلدە بوندەي پىتلردە مومن جودە قرته يىپ قالگىنى، يگە-يو يالغىز اۋغلى اوروشدە ھلاک بۇلگىنى حقىدە خيال سورردى. اۋغلىمنى حاضر ھىچ كىم بىلمەيدى، اېسلەمەيدى ھم. اۋغلى ياندىدە بۇلگىدە بلکہ بونچەلىك خۇرلنمس میدى. مومن عمر بۇيى بىر ياستىققە باش قۇيىپ يشەگن خاتىنىنى ھم قۇمسردى. لېكن اېنگ كتە بختسىزلىگى - اونىنگ قىزلرىگە بخت كولىپ باقمەدى. كېنچەتايى نېرەسىنى اونگە قالدىرىپ شەرگە كېتدى، اېندى او بېردە كتە عايلەسى بىلن بىر خانەگە تىقىلىپ اۋتيرىدى. اىگىنچىسى بوندە اۋراز قول نىنگ جىرىنى تارتىپتى. او كېكسە يىپ قالگن بۇلسە ھم، فرزندى حضورىدە بۇلىپ، قىزى اوچون ھەمە خۇرلىكلرگە برداش بېرەدى، الم قىلەدىگن جايى شوندى كە، قىزىگە آنە بۇلىش دېك بخت نصىب قىلمەپتى. اۋراز قول بىلن تورموش قورگىگە ھم منە قنچە يىللر بۇلدى. بو تورموش قىزى نىنگ جانىگە تېگدى، لېكن قاچىپ قەياققە ھم بارردى؟ اۋزى ھم قىرىپ قالدى، كونى بىتىپ بىر كون اۋلىپ-نېتىپ قالسە، اوندە نېمە بۇلەدى، بختى قرا قىزى نىنگ حالى نېمە كېچەدى؟

بالە بىر پىسدە كاسەدەگى قىتقنى بۇشتىدى-دە، بىر بوردە ناننى كوشب، دېرەزە آستىگە جىم گىنە چۇكىدى. چىراقنى ياقمەدى، باباسىنى بېزاوتە قىلگىسى كېلمەدى. قۇي، اۋزىچە اۋتيرىپ خيال سورسىن.

بالە ھم اۋز اۋىلرىگە بېرىلدى. او ھىچ توشونالمىدى. بېكى خالە نېگە اېرىگە عرق توتىگى-توتىگن. اېرى بۇلسە اونىنگ عوضىگە دۇپاسلەگى-دۇپاسلەگن، خالە بۇلسە يەنە يىرمەتە تاپىپ كېلە بېرردى.

اې، بېكى خالە، بېكى خالە! نېچە مرتە اېرى چلە جان قىلىپ اورسە ھم، بىر بىر كېچىرە بېرەدى. مومن بابا ھم اونى ھمىشە كېچىرە بېرەدى. نېگە كېچىرە بېرەدى؟ بونەقە آدملىرنى كېچىرمىسلىك كېرەك. او يەرمەس، سىياق آدم. بىزگە اونىنگ كېرەگى يۇق. اوسىز ھم كونىمىز اۋتەدى.

شدتلى بالەلىك تصورلرى اونىنگ خيالیدە عدالتلى جزا حکمىنى جانلنتىردى. بو حکم نىنگ

ھەمەسى ۋاراز قولگە قرەتیلگن بۇلب، بولر اونى، يۇغان، سۇنقەيسيز، افلاس آدمنى درياگە سوردردى. كېين اپسە ھوادە سىلكىتىپ-سىلكىتىپ دريانىنگ نق ۋارتەسىگە ايتقىتەدى. او اپسە بېكىپى خالە و مومن بابادن كېچىرىم سۇرەيدى. اخىر او بلىققە ايلنىپ قالالمەيدى-دە...

بالە انچە بېنگىل تارتدى. او ۋاز تصورىدە ۋاراز قول نىنگ دريادە قندەى غرق بۇلب بارەياتگىنى و يانگىنەسىدە كىگىز قىلپاغى سوزىب كېتەياتگىنى كوز آلدېگە كېلتىرگندە ۋازىنى كولگىدن تىالمەدى. اما كئەلر، مىنگ افسوس كە، بالە ۋىلەگن دېك عادل ايش توتىشمەدى. اولر ھەمەسىنى عكسىنچە قىلىشىدى. ۋاراز قول او يىگە يەنە مست بۇلب قىتدى. اونى ھىچ نىمە بۇلمەگندەى قرشى آلىشىدى. بابا آتىنى اوشلەدى، خاتىنى سماوارگە يوگوردى. ھەمەياق فقط اونى كوتەياتگن دېك. او اپسە جىلىك قىلە باشلەيدى. آلدېنىگە مأيوسلىب يىغلەيدى. نېگە يىغلمەسىن، اخىر بو قنەقەسى، قۇل بېرىب سۇرەشىشگە ارزىمەيدىگن اپنگ جۇن آدم نىنگ ھەم ايستەگىچە بالەسى بار. بېشتە، حتا ۋنتە. ۋاراز قولنى-چى؟ اونىنگ نىمەسى كە باشقەلردن؟ نىمەسى يېتمەيدى اونىنگ؟ ياكە مرتبەسى پست مى؟ خداگە مىنگ قتلە شۇكر، ناياب ۋرمان نىنگ كئە قراوولى! ياكە او قندەى دىر دەيدى ذات مى؟ اخىر لولى نىنگ ھەم لولى بچەسى بار. يا كە او بېتعيىن مى، آبروسى يۇق مى؟ ھەمەسى بار. ھەمەسىگە يېتىشگن. اپگرلنگن آتى بار، قۇلدىن قىمچى توشمەگن، ھەر يېردە اونى حرمت بىلن كوتىب آلىشەدى. خوش، اونىنگ تېنگداشلىرى ۋاز فرزندىگە تۇى قىلىشەدى، او-چى؟ ۋاغىلسىز، اوروغىسىز، كىم او؟ بېكىپى خالە ھەم يىغلەيدى جانىنى ھاووجلب، اپرى نىنگ كۇنگلىنى تاپىشگە تىرىشەدى. يىشېرىب قۇيگن «يرىمتە»سىنى آلەدى. المىدن ۋازى ھەم اىچەدى. بارگن سىرى اىچىش آرتەدى، كېين آخىرى ۋاراز قول حيوانگە ايلنىپ، ۋازى نىنگ بوتون المىنى انە شو عيالدىن، ۋازى نىنگ خاتىنىدن آلەدى. او اپسە اونىنگ ھەم گناھىنى كېچىرەدى. بابا ھەم كېچىرە بېرەدى. ھىچ كىم ۋاراز قولگە بس كېلامەيدى. ھوشىگە كېلىب قرەسە كە، مامەتلاق بۇلب كېتگن خاتىنى اېرتە تورىب سماوار قۇيگن بۇلەدى. چال اپسە آتىنى تۇيغىزىب، اپگرلب قۇيىدى. ۋاراز قول چاينى اىچىپ، آتگە مىنگىچ، يەنە باشلىق، سەن-تاشدەگى بىرچە ۋرمان نىنگ خۇجىنى. لېكن ۋاراز قولدەكى آدمنى آلەقچان درياگە اولاقتىرىش كېرەكلىگى ھىچ كىم نىنگ خىيالىگە ھەم كېلمەيدى.

قاش قارەيدى. حلى زمان قارانغى توشەدى. بالەگە بىرىنچى پارتفېل آلب بېرىلگن كونى انە شوندى ۋتدى. او اوخلش آلدېدن پارتفېلنى قۇيگنى جاي تاپمىدى. آخىرى باش تمانىگە قۇيدى. خودى شوندى پارتفېلدىن صنفلرنىنگ يرمىسىدە بۇلىشىنى بالە حلى بىلمىدى. لېكن بو ھەم بىر اىر اونىنگ كۇنگلىنى بوزالمەيدى، اونىنگ پارتفېلى گۇيا باشقەچە، علىحدە پارتفېلدەى توپولردى. خودى شوندى، اونىنگ جىبى حياتىدە كئە واقەلر يوز بېرىشى، بىر كون كېلىب، ياروغ جھاندە يالغىز ۋازى، فقط منە شو پارتفېل بىلن قالىشىنى حلى بىلمىدى. بونىنگ ھەمەسىگە اونىنگ ۋازى سېوگن شاخدار آنە بوغو حقىدەگى اېرتك سبب بۇلىشىدن بېخىر اېدى...

بو آقشام ھەم ۋشە اېرتكىنى يەنە بىر بار اېشىتگىسى كېلدى. مومن چال نىنگ ۋازى بو افسانەنى سېور، گۇيا ھەمەسىنى ۋاز كۇزى بىلن كۇرگندەى، خۇرسىنىب، يىغلمىسېرەب، جىم قالب و ۋىگە تالىب حكاىە قىلردى. بىراق بالە باباسىنى بېزاوتە قىلىشگە باتىننەدى. او باباسى نىنگ اېرتك ايتىشگە حالى يۇقلىگىنى سېزدى. «بىز اوندىن باشقە سفر التماس قىلەمىز، - دەدى بالە پارتفېلگە. - حاضر اپسە سېنگە شاخدار آنە بوغو حقىدەگى اېرتكىنى خودى بابامدىن اېشىتگىم دېك سۇزمە-سۇز ۋازىم ايتىپ بېرەن. شوندى سېكىن سۇزلەيمەن كە، باشقە ھىچ كىم اېشىتمەيدى، سېن اپسە اېشىتگىن. مېن ھەم نرسەنى سىنمادەگىدەى سۇزلىشىنى و كۇرىشىنى سېوۋمەن. منە شوندى. بابام بونىنگ ھەمەسى بۇلگن ايش، دېيدى. شوندى بۇلگن اېكن...»

تۆرتىنچى باب

بو جودە قەدىمدە ئۆتگەن. زامانلارنىڭ زامانىدە، يەر يۈزىدە مېسەلەردىن كۆرە دال-درختلار كۆپ بۆلگەن، قورغاق يەرلەردىن كۆرە ئۆلكەمىزدە آب حىيات مۇل بۆلگەن دورلاردا يەر قىرغىز قىبىلەسى اولكەن و موزدەى دريا بۇيىدە يىشردى. بو دريانى اېنەساي دېب اتشردى. او بو يەرلەردن اوزاقدە، سېيىردن باشلەندى. او يەرلەرگە آت-دە اوچ يىل و اوچ آيدە يېتىب بارىش مېمكەن. بو دريانى حاضر يېنىسى دېيىشەدى، ايلگىرلىرى اېنەساي دېب يوريتىشگەن. او حقەدە شۇندەى قوشىق ھەم تۇقىلگەن:

سېندىن اولكەن دريا بار مى، اېنەساي،
سېندىن عزيز توپراق بار مى، اېنەساي.
سېندىن چوقور درد ھەم بار مى، اېنەساي،
سېندىن آزاد قوچاق بار مى، اېنەساي.
سېندىن اولكەن دريا يۇق دىر، اېنەساي،
سېندىن عزيز توپراق يۇق دىر، اېنەساي.
سېندىن چوقور درد ھەم يۇق دىر، اېنەساي،
سېندىن آزاد قوچاق يۇقدىر، اېنەساي.

منە شۇنەقە اېدى، بو اېنەساي درياسى.

اېنەساي بۇيىدە تورلى خىل اېلت يىشردى. اولر غايت آغىر حىيات كېچىرىدى، چۈنكە اولر يەر-يەرلىرىگە دايمە عداوت كۆزى بىلەن قىر اېدىلەر. قىرغىز قىبىلەسىنى دىشمنلەر تورلى تاماندان قورشىپ آلگەندى. گاه اولر، گاه بولر ھجوم قىلىشەر، گاه قىرغىزلارنىڭ اۈزى ھەم باشقەلەرگە چاۋوت سالىب، ماللارنى ھىدەب كېتىشەر، اويلرىگە اۋت قۇيىشەر، آدملارنى اۋلدىرىشردى. قولەى كېلىپ قالگەندە يەر تامان ايكىنچى تامان آدملارنى اۋلدىرىپ يوبارر اېدى. زمان شۇنەقە اېدى. آدم نىنگ آدمگە اىچى اچىمسدى. آدم آدمنى غچىردى. شۇ درجەگە بارىلدى كە، ھىچ كىم نىنگ دەقانچىلىك قىلگىسى، مال باقىسى، آو قىلگىسى كېلمەى قالدى. قراقچىلىك بىلەن كون كېچىرىش آسان تويولردى؛ قۇقىسدىن باسەسن، اۋلدىرەسن، آلەسن-كېتەسن. بىر قاتللىك كە قىدەمە-قىدەمە اۋن قاتللىك بىلەن جواب بېرىشگە ھەركەت

قىلىشردى. شۇ زىلدە كون اۋتگەن سىين كۇپراق قان تۇكىلردى. آدملەردە عقل اۋتمەسلىك بارردى. دىشمنلارنى يەرەشتىرەدىگەن، انصافگە كېلتىرەدىگەن آدم يۇق اېدى. دىشمنگە قىران كېلتىرىپ، اۋزگە قىبىلە نىنگ سۇنگىسى آدمىگە قانىنى آقىزگەن، مال و ملكىنى قۇلگە كىرىتگەن آدم اېنگ عقللى و عھدە برا سەنەلردى.

اۋرماندە بىر غرايب قوش پىدا بۇلىپ قالدى. انسان آوازىگە اۋخشش اىنچلى آواز بىلەن توندن تانگ گچە سىرر و بىغلەر، شاخدن شاخگە سكرەب سۈيلردى؛ «كئە بختسىزلىك بۇلەدى! كئە بختسىزلىك بۇلەدى». شۇندەى بۇلدى ھەم، اۋشە قارە كون كېلدى. اۋشە كۈنى قىرغىز قىبىلەسى اېنەساي بۇيىدە اۈزى نىنگ بويوك آقسقالىدن جدا بۇلدى. باتىر قولچى كۇپ بىللەر يۇلباشچىلىك قىلدى، كۇپ گىنە يوريشلردە، جىگ-جىللەردە قىتىشدى. جىگلەردە امان قالدى، لېكن اجلى يېتىدى. قىبىلەداشلر ايكى كۈن كئە غەم-المدە اۋرتىدىلەر، اوچىنچى كۈنى اېسە باتىرنىڭ جىسدىنى يەرگە تاپشىرگەننى بىغىلدىلەر. اېسكى عادتگە كۆرە، بويوك

آقسقالنى اېنەساي نىنگ اۋنقىر-چۈنقىرلى قىرغاقى بۇيلىب سۇنگى يۈلگە كوزەتتىش لازىم اېدى، تا كە مرحوم نىنگ روھى اېنەساي درياسى بىلن يوكسكلىككە وداعلىشىسىن، اخىر «اېنە» - بو آنە دېمك، «ساي» اېسە - بو دريانىنگ اۋزى-كو. اونىنگ قلىبى اېنەساي حقىدە گى قۇشىقنى سۇنگى بار كويلەسىن.

سېندن اولكن دريا بار مى، اېنەساي،
سېندن عزيز توپراق بار مى، اېنەساي،
سېندن چوقور درد هم بار مى، اېنەساي،
سېندن آزاد قوچاق بار مى، اېنەساي.
سېندن اولكن دريا يۇق دىر، اېنەساي،
سېندن عزيز توپراق يۇق دىر، اېنەساي.
سېندن چوقور درد هم يۇق دىر، اېنەساي،
سېندن آزاد قوچاق يۇق دىر، اېنەساي.

دفن اېتىش لازىم بۇلگن تېپەلىككە ياروغ جهان نىنگ تورت تامانىنى كۆرستماق اوچون باتىرنىنگ قبرى باش اوزرە كۆتىرىلدى:
«منە سېنىنگ دريانىنگ. منە سېنىنگ آسمانىنگ. منە سېنىنگ يىرنىنگ. سېن يىز بىلن، همەمىز بىر اوروغ آدملىرىمىز. آسودە اوخلە. بىز همەمىز سېنى كوزەتگى كېلدىك».

كېلەجك اولاد خاطرەسى اوچون باتىرنىنگ قبرى اوستىگە مرمر تاش قۇيىلدى. باتىرنىنگ جسدنى دفن اېتىشكە آلېب اۋتىشىگندە هر بىر عايلە اۋز آستانەسى آلدىدە او بىلن وداعلىشىشەدى، آق ماتم يلاوئىنى اېگىب، اوو تارتىب يىغلىشەدى، كېن باشقەلر بىلن بىرگە قۇشلىب يەنە آق ماتم يلاولرىنى اېگىلتىرگن حالدە، ايتىب يىغلىشەباتگن كېلگوسى اۋتاو تمان ايلگىرىل باريشەدى و شو زىلدە سۇنگى منزلگە، تا قبرستانگچە يېتىب بارىشلىك اوچون ماتم كونلرىدە برچە قىبەداشلا اۋتاولرىنى دريا ياقەسىگە قطار تىككىشىدى.

اۋشە كونى همە تيارگرلىك كۆرىب بۇلىنگندە قوياش اويقودن باش كۆترگندى، اوچىگە آت نىنگ دۇمى باغلنگن توغ و باتىرنىنگ اوروش اسلحەلرى - نىزە و قلقانى آلېب چىقىلدى. اونىنگ آتى

دفن اېتىش ياپىقلىرى بىلن بوركلگن اېدى. كرنىچىلر جىنگاور كوى چلىشگە، دوھلچىلر دوھلگە تياقنى جان-جهدى بىلن اورىشكە شى اېدىلر كە، تا كە اۋرمان لرزەگە كېلسىن، قوشلر بولوت يىنگلىغ آسمانگە كۆتىرىلېب، شاوقىن-سوران و نالە سالىنىلر. بىرتقىچ حيوانلر بۇكىرىب-ھىقىرىب چكەلك زارلرگە چاپىب قالسىن، مىسەلر بىرگە قەپشىب كېتىسىن، صدالر جىرنگلېب، تاغلرنى لرزەگە كېلتىرسىن. ماتمسرا عياللر ساچلرىنى يايىب، باتىر قولچىگە عزا آچىشكە شى تورىشردى. بىگىتلر زىردست يىلكەلرىدە باتىرنىنگ كتە، آغىر جسدنى بېزاوتە قىلمەى كۆتىرىش اوچون تىز چۆككن اېدىلر. همە نرسە باتىرنى آخىرگى يۈلگە كوزەتتىب قۇيىشكە تيار اېدى. اۋرمان اېتىگىدە اېسە تۇقىزتە بىيە، تۇقىزتە ھۆكىز، تۇقىزتە تۇقىزلىك قۇى قىربانلىك اوچون حاضرلېب قۇيىلگندى. شوندا كوتىلمەگن حادثە رۇى بېردى. اېنەسايلىكلر بىر-بىرىگە هر قنچە دشمن بۇلمەسىن، آقسقاللرنىنگ دفن مراسىمى كونلرىدە بىر-بىرى بىلن اوروش قىلىشنى رسم قىلمەگندى. منە حاضر اېسە بىر تۇدە دشمن غم-اندوھەگە باتگن قىرغاقدە گىلرنى تانگ چاغى تورت تاماندن سېزدىرمەى اۋرەب كېلىب،

پىستىرمەلردىن بىر بىرىگە آتېلىپ چىقىپ، حملەگە اۋتدىلەر كە، عاقىتدە ھېچ كىم آتگە ھەم مىنالمدى، قۇلىگە قورال ھەم آلە آلەمدى. شو طرىقە كۆز كۆرمەگن قىرغىن اوروش باشلىدى. ھەمەنى بىر چېگەدن اۋلدېرە باشلىدى. يېنىگىلمس قىرغىز قىيلەسىنى بىر حملە بىلەن قىرىپ تىشلش - دىشمن رېجەسى انە شۇندەى اېدى. ھەمەنى بىر باشدىن قىلىچ دىمدىن اۋتكىزىشىدى، تا كە بو ياووزلىكنى اېسلىپ ھېچ كىم يادگە آلەمسىن، قىصاصكار قالمەسىن، وقت اېسە اۋتمىش اىزلىرىنى قوملر بىلەن كۆمىپ يوبارسىن. توبە كۆردىنگىمى - يۇق. انساننى توغىش و اۋستىرىش قىچەلر قىين، اۋلدېرىش اېسە - ھەمەسىدىن آسان. بەضى بىراولر اۋزى قانىگە باتىپ قىيمەلىنىپ ياتىش، بىراولر اېسە قىلىچ و نىزەدن قوتولۇپ قالماق اوچون اۋزىنى درياگە آتر، اېنەساي تۇلقىنلر آرهسىدە چۆكىپ كېتىدى. دريا ياقەلب جىرلىكلر و تىگە كېسىپ توشگن قىرغاقلر بۇىلپ بوتون بىر چقىرىم يۇلدە آلاوگە قابلىنگن قىرغىز اۋتاولرلى لاوولۇپ يانردى. ھېچ كىم قاجىپ قوتولە آلەمدى، ھېچ كىم امان قالمەمدى. ھەمەسى اۋلدېرىلدى و كويدېرىلدى. اۋلىپ ياتگنلرنىنگ جىسدىنى قىرغاقدىن اېنەسايگە اولاقىتىردىلر. دىشمىنلر: «اېندى بو بىرلر بىزنىكى! اېندى بو اۋرمانلر بىزنىكى! اېندى بو ماللر بىزنىكى!» - دېپ قووانر اېدىلر، اولر باى اۋلجە بىلەن قىتر اېكلر، اۋرماندىن اىگى بالە - بىر اۋغىل و بىر قىزىنىنگ قندەى چىقىپ كېلىگىنىنى يېقەمەدىلر. بو اۋزىباشىمچە و شوخ بالەلر آتە - آنەلردىن يىشىرىنچە اېرتەلباق يقىن اۋرمانگە قۇل سىد اوچون پۇستلاق شىلگىنى كېتىگىدىلر. اولر اۋىنپ يورىشىپ، اۋرمان نىنگ انچە اىچكىرىسىگە كىرىپ كېتىگنلرنى سېزمەى قالىدىلر. جىنگ سورانىنى اېشىتىپ آرقەگە آتلىگن گودكلر نە آتەسىنى، نە آنەسىنى، نە اكهسىنى، نە آپەسىنى تىرىك تاپە آلدىلر. گودكلر آتە - آنەسىدىن و اېلتىدىن جۇدا بۇلىپ قالىدى. اولر بۇزلب كول تېپەدىن كول تېپەگە چاپىش، لېكن بىرانتە تىرىك جاننى تاپىپ بۇلمىدى. بىر زوم اىچىدە بېتىم بۇلىپ قالىدىلر. ياروغ جھاندە يگە و يالغىز قالىدىلر. اوزاقلردە اېسە جىنگ تۇزانى كۆك كە اورىلدى، دىشمىنلر قانلى كورش نىتىجەسىدە قۇلگە كىرىتگن مال و قۇبلىرىنى ھىدەب كېتىشىدى.

بالەلر تويماقلر آستىدىن كۆتىرىلگن چىنگى كۆرىپ، اۋشە تامانگە يوگورىدىلر. اولر قانخور دىشمن اىزىدىن يىغىلپ، قىچقىرىپ چاپىدىلر. فقط بالە نىنگ قلىى گىنە شۇندەى سادە دل بۇلەدى. جالدىلردىن يىشىرىنىش اۋرنىگە اولرگە يېتىپ آلىشگە شاشىلدىلر. ھەر نىمە بۇلسە ھەم يالغىز قالمەسەلر، بو وىراندەن، لىعتنى جايدىن نرى كېتسەلر بس. بىر-بىرى نىنگ قۇلىدىن اوشىلپ آلىشگن بالە و قىزچە كېتەياتگنلر آرقەسىدىن قووب جىندەك كىنە كوتىشىنى، اۋزلىرى بىلەن بىرگە آلىپ كېتىشلىرىنى يالوارىپ سۇرر اېدىلر. بىراق قىي-چوو و تويماقلرنىنگ دوپور-دوپورى-يو، ھىدوچىلرنىنگ ھىقىرىغىدە بو عاجز آوازلىرىنى كىم اېشىتىدى.

بالەلر جان-جھدى بىلەن اوزاق چاپىدىلر. لېكن برى بىر، يېتىپ آلالمەدىلر. كىين اېسە يىقىلىپ قالىدىلر. اطرافگە باقىشگە، قىمىرلىشگە قۇرقىدىلر. ھەمەىاق واهمەلى اېدى، شو زىلدە بىر-بىرى نىنگ پىنجىگە كىرىپ كۆزلىرى يومىلىگىنىنى بىلمەى قالىدىلر. بېتىمچە بېتى كۆچە، دېپ بېكارگە اىتمەگنلر. تون بېخىر اۋتدى. حيوان اولرگە تېگمەدى، اۋرمان مەخلوقلرلى كۆتىرىپ كېتمەدى. اولر اويغانگندە، تانگ آتگىدى. قوياش نور ساچىپ، قوشلر سىرردى. بالەلر اۋرىنلردىن تورىپ ىنە مال ھىداوچىلرنىنگ اىزىدىن يۇلگە توشدىلر. يۇلمە-يۇل مېو و اىلدىز بىب جان سقلەدىلر. يۇل يورە-يورە اوچىنچى كونى بىر تاغ تېپەسىدە تۇختەدىلر. پىستگە قرەسەلر - كېنگ، ىم-يشىل مىسەزاردە كئە طنطنە بۇلەياتىدى. بو يېردە تىكىلگن اۋتاولرنىنگ، گورىلۇپ يانەياتگن گلخىلرنىنگ، گلخىن اطرافىدە اۋتىرگن آدملىرنىنگ سان-سناغى يۇق. قىزلر ھىينچك اوچىپ قۇشوق ايتىشماقەدە. دورە تارتگن آدملر اۋرتەسىدە پالوانلر خودى بورگوتدەى گىر اىلەنىپ، بىر-بىرىنى ايتقىتىپ آتېشىپتې. دىشمىنلر اۋزلىرى نىنگ غلبەسىنى نشانلەشردى.

بالە بىلەن قىز يقىن بارىشىنى ھەم، بارمىلىكىنى ھەم بىلمەى تاغ تېپەسىدە تورىشىدى. لېكن گۆشت قاوورداق، نان، سرىمساق نىنگ ياقىملى ھىدى اوفورىپ تورگن گلخىن اطرافىدە پىدا بۇلىپ قالىشىنى اىستردىلر. بالەلر چىدەب تورالمەدىلر، تاغدىن توشە باشلەدىلر. طنطنە اېگەلرلى حىران بۇلدىلر، اولرنى تۇدە بۇلىپ اۋرەب آلدىلر.

- كيمسنلر؟ قياقدن؟

- بيز آچمىز، - جواب بېردى باله بيلن قىزچە، - بىزگە بېيىدىگن بىر نېمە بېرسىڭىز.

اولر بالەلر نىنگ تىلدىن كىم اېكنلىگىنى دراو يېقىب قالدېلر. بقىرىب - چقىرىب، شاوقىن سالدېلر.

توتە تىلمەگن دشمن عايلەسى نىنگ امان قالگن اعضالرىنى حاضر اولدىرىش كېرەك مى يا كە خان نىنگ آلدېگە آلىب بارىش كېرەك مى؟ - دەپ بىر كىتەپ توشىپ كېتىلر. اولر بىر كىتەپ توشىپ تورگندە رحمدلگىنە بىر عيال بالەلرگە آزگىنە پىشىگن آت گۆشتى اوزەتدى. بالەلرنى خان حضورىگە سودرەب بارر اېكنلر، اولر قۇللرىدەگى طعامنى يوتاىب بېيە بېردېلر. اولرنى آستانەدە آي بالته اوشلب تورگن يسا اوللر خان نىنگ بلند قىزىل اوتاوىگە آلىپ كېلدىلر. بوتون قارارگە بۇلىب اېسە اھ قياقدن پىدا بۇلىب قالگن قىرغىز ذاتلرى حقىدەگى تشويشلى خبر ترقلدى. بو نېمەدن درك بېرىشى مېمكىن؟ ھەمە اوز اۋىنى و طىنەنى ترك اېتىب، اور - تۇپالان بيلن خان نىنگ اوتاوى تامان چاپىب كېتدى. بو پىت خان مشهور لشكرلرى بيلن قارەدى آپاق نمت تۇرىدە صولت توكىب اۋتېردى. او عسل قۇشىلگن قىمىزنى سىمىرىب، مېتاو قۇشىقلىرىنى سېل بۇلىب تىنگلېب اۋتېردى. خان آدملىر نېمە اوچون تۇپلنگىنى بىلگىچ، غضبىدن قوتورىب كېتدى: «مېنى بېزاوتە قىلىشگە قەدەى جرات اېتىدىڭلار؟ بىز اخىر قىرغىز ذاتىنى بوتونلەى قىرىب تشلەمەگن اېدىك مى؟ مېن سېنلرنى اېنەسەى نىنگ اېدى حكمرانى قىلىپ قۇيمەدېم مى؟ نە مونچە اۋپكەلر نىنگى قۇلتىقلىق يوگورىب كېلمسەلر نىنگ، قۇرقاقلر؟ قرەنگلر، آلدېلر نىنگە كىم تورىدى! اي، چۆتېر يوزلى بىعماق كىمىر، - قىچقىردى خان. او آلامان آرەسىدن اجرەلىب چىققندە اېسە اونگە دەدى: - مەن بولرنى اۋرمانگە آبارىب شونەدى قىلگىن كە، شو بىلن قىرغىز ذاتى توگەسىن، خىالەدە ھەم قالمەسىن، نامى اېدى اۋچىسىن. باشلە، چۆتېر بىعماق كىمىر، ايتگىمنى درحال بجا كېلتىر...»

چۆتېر بىعماق كىمىر جىمگىنە اطاعت قىلىپ، بالە بىلن قىزنى قۇلدىن اوشلەدى. دە، آلىب كېتدى. اولر اۋرمان آرەلېب اوزاق يورگىچ، اېنەسەى قىرغاغىدەگى بلند جىرلىك كە يېتىپ كېلدىلر. چۆتېر بىعماق كىمىر بالەلرنى شو بېردە تۇختە تىب، اولرنى جر ياقەسىگە آلىپ كېلدى. سۇنگ، اولرنى جىرلىك كە ايتىپ يوبارىش آلدېدىن شونەدى دەدى:

- آ، معظم اېنەسەى درياسى! سېنىڭ قەرىنڭگە تاغنى قولتسە، او بىر خىرسىڭدەى جا بۇلەدى. اگر يوز بىللىك قرەغەنى تشلەسە، اونى چۆپدەى آقىزىپ كېتەسن. كېل اېندى، ايكى قوم ذرەسىنى - ايكى انسان بالەسىنى اوز بىر نىنگگە آلگىن. اولرگە بىر يوزىدە جاى يۇق. سېنگە مېن ايتىپ اۋتېرىشىم كېرەك مى، اېنەسەى؟ اگر يولدوزلر آدمگە ايلنىپ قالسە بار مى، آسمان اولرگە تارىلىك قىلىپ قالەدى. اگر بىلقلر آدمگە ايلنىپ قالسە بار مى، اولرگە دريا و دېڭىزلر تارىلىك قىلىپ قالەدى. سېنگە مېن ايتىپ اۋتېرىشىم كېرەك مى، اېنەسەى؟ آل، بو بالەلرنى، اولاقىرىپ كېت. قۇى، اولر بو منفور دنيا مىزنى گودكلىكەدە، تازە قىل بىلن، بالەلىك حىاسى بىلن، ياووز نىت و ياووز ايشلر بىلن اۋز نامىگە اسناد كېلتىرىشگە اولگورمىسدىنكە ترك اېتىشىسىن، تا كە انسان عذاب - عقوبتىنى كۆرىش و باشقەلر نىنگ ھەم غم - المىگە سىبچى بۇلىش اولرگە نصىب قىلمەسىن. آل بولرنى، آلە قال بولرنى، قدرتلى اېنەسەى...

بالەلر زار قىش، ھۇنرەب بىغلىردى. تىك قىرغاقدن پستگە قرەش قنچەلىك دەشتلى اېكنلىگىنى كۆرىپ تورگن بالەلر نىنگ قولاغىگە كىمىر نىنگ سۇزى كىرمىدى. پستدە اېسە قوتورگن تۇلقىنلر سىچىدى.

- قوچاقلىشىڭلر، بالەلر، آخرگى مرتە خىرلىشىپ آلىڭلر، - دەدى چۆتېر بىعماق كىمىر. اۋزى اېسە اولرنى جرگە ايرغىتىش قولەى بۇلسىن اوچون بىنگلر نى شىمردى. كېين شونەدى دەدى:

- اېندى مېنى كېچىرىڭلر، بالەلر. پىشانەنگىزگە يازگنى شو اېكن. بو ايشىمنى حاضر اۋز اختىيارىم بىلن قىلمەياتگن بۇلسم ھەم،

لېكن سىزلر نىنگ بختىڭىزگە...

او گېنى توگنمە گن ھەم اېدى كە، يان گىنە سىدن بىر آواز كېلدى:

- تۇختە، دانا، عاقلە كىمپىر، گناھ سىز بالەلرنى جوان مرگ قىلمە.

چۆتىر بىعماق كىمپىر قىرىلىپ قرەدى-يو، حىرتدە قالدى: قرىشىدە غرايب آنە بوغو تورردى. اونىنگ يىرىك-يىرىك كۆزلىرى طەنەلى و غمگىن باقردى. او سوت دېك آق، قارنى بۇتە لاق نىنگ يونكى دېك قونغير يونگ بىلن قاپلنگن. شاخلىرى بۇلسە گۆزلىك تمثالى: سېربوتاق، گۇيا كوزگى درخت نىنگ بىر بۆلك شاخى. بىلىنى اېمىزىكلى عىال نىنگ كۆكرە گىدېك تاپ-تازە و سىلىق.

- كىمىسن؟ نېگە آدمگە اۇخشىب گىرىپەپسن؟ - سۇرەدى چۆتىر بىعماق كىمپىر.

- مېن آنە بوغومىن، - جواب بېردى او. - شونىنگ اوچون آدمگە اۇخشىب گىرىدېم كە، بۇلمەسە سېن توشونمەپسن، قولاق ھەم سالمەپسن.

- نىمە اىستەپسن، آنە بوغو!

- قۇيىب يوبار بالەلرنى، دانالرنىنگ داناسى. سېندن التماس قىلەن، اولرنى مېنگە بېر.

- نىمە قىلەن اولرنى؟

- آدملر مېنىنگ اىكى اېگىزىمنى، اىكى بوغو بالەسىنى اۆلدېردىلر. مېن اۆزىمگە بالە اىزلب يورىمىن.

- سېن بولرنى باقماقچى مېسن؟

- ھە، دانالرنىنگ دانا عىالى.

- سېن يىخشىلب اۆىلب كۆردىنگ مى، آنە بوغو؟ - مسخرە آمىز كۆلدى چۆتىر بىعماق كىمپىر.

- بولر اخىر آدم بالەسى-كو. بولر كتە بۇلە دىلر، كېن سېنىنگ بالەلرنىنگى اۆلدېرە دىلر.

- اولر كتە بۇلسەلر، مېنىنگ بالەلرىمنى اۆلدېرە دىلر، - جواب قىلدى اونگە بوغولر آنەسى. - مېن اولرگە آنە بۇلەن، اولر اېسە

مېنىنگ بالەلرىم. اخىر اولر اۆز اكه-اوكەلرنىنى اۆلدېرىشەدى مى؟

- اې، نىمەسىنى ايتەن، آنە بوغو، سېن آدملرنى بىلمەپسن، - باش تېرەتدى چۆتىر بىعماق

كىمپىر، - اولر اۆرمان حيوانلرىگە گىنە اېمس، حتا اۆز-اۆزلىرىگە ھەم رحم-شفتت قىلمەيدىلر. بو بېتىمچەلرنى سېنگە بېردىم،

شوندە مېنىنگ سۆزلىرىم قىچەلىك راستلىگىگە اۆزىنگ گواھ بۆلدىنگ،

لېكن آدملر بىر بىر قولىنگدن تارتىب اۆلىب بو بالەلرنى اۆلدېرە دىلر. بونچە غم نىنگ سېنگە نىمە كېرەگى بار؟

- مېن بالەلرنى اوزاق اۆلكەلرگە اۆلىب كېتەن، او بېردن بالەلرنى ھىچ كىم قىدىرىب تاپالمەيدى. بالەلرگە رحم قىل، دانالرنىنگ

داناسى، آزاد قىل اولرنى. مېن اولرگە صداقتلى آنە بۇلەين. بىلىنلرېم تۆلىب تورىدى. سوتىم بالەلرنى آرزىقىب كوتىپتې. او بالەلرگە

انتظار.

- ھە، مىلى، شوندەى بۇلە دىگن بۇلسە، - دېدى آخرى چۆتىر بىعماق كىمپىر اۆلىب تورىب، -

بولرنى تېزراق اۆلىب جۇنە. بېتىملرنى اۆزىنگ نىنگ اوزاق يورتىنگ گە اۆلىب كېت. اگر اولر اوزاق يۆل يورىب تالىقىب ھلاك

بۇلسە يا كە دوچ كېلگن قراقچىلر اۆلدېرىب كېتسە، يا كە بۇلمەسە بو آدم بالەلرى سېنىنگ يىخشىلىگىنگ گە يمانلىك بىلن جواب

قىتسەلر - اۆزىنگدن كۆر.

آنە بوغو چۆتىر بىعماق كىمپىرگە مۇتدارچىلىك بىلدېردى. بالە بىلن قىزگە اېسە:

- اېندى، مېن سىزلىرىنىڭ آنەلرېنىڭم، سىزلىر اېسە مېنىڭ بالەلرېمىسىزلىر، - دېدى. - سېنلرنى اوزاق يورتگە، قارلى تاغ و درخت زارلر قوينىدە جايلىشگن اىلىق دېنگىز - ايسىق كۆلگە آلىب كېتەمن.

بالە و قىزچە شادلىنىپ، شاخدار آنە بوغو آرتىدىن چاپقىللىب كېتىشىدى. لېكن استە-سېكىن چرچىپ، خالدن تايدىلر، يۇل اېسە آلىس - دىنانىڭ بو چېتىدىن او چېتىگە چۆزىلگن. آنە بوغو بالەلرنى اۈز سوتى بىلن باقىپ، كېچەلرى بغرىگە باسىپ ايسىتمە گندە اولر هېچ قەبىرگە هم يېتالمىس اېدى. اولر اوزاق يوردىلر. آنە يورت بۆلمىش اېنەساي تابارە آرتگە چېكىنىپ بارر، لېكن يىڭى وطن بۆلمىش ايسىق كۆلگە حلى جودە اوزاق اېدى. يۇل يوردىلر، يۇل يورسەلر هم مۇل يوردىلر. ياز و قىش، كۆكلم و ياز و كوز، يىنە ياز و قىش، يىنە بهار و، يىنە ياز و كوز قلىن اۋرمانلردن، جزيرەمە چۆللردن، كۆچمە قوم صحرالردن، بلند تاغلردن و هېقىرىپ آقن دريالردن نې مشقت بىلن اۋتدىلر. اولر نىڭ ايزىدىن بۇرىلر گلەسى قوودى، شاخدار آنە بوغو اېسە بالەلرنى اوستىگە مىندىرىپ ياووز يىرتقىچلردن قوتقىرىپ كېتىدى. اولر نىڭ ايزىدىن توشگن آتلىق اۋچىلر اۋق اوزىپ، قىچقىرىدىلر:

«بوغو آدم بالەسىنى اۋغىرلېب كېتتەپتى! اوشلە! توت!» و كېتمە-كېت اۋق اوزردىلر. شاخدار آنە بوغو بالەلرنى آيچىپ، غىزىللىب اوچەياتگن اۋقلىرگە، چقىرىلمەگن قوتقرووچىلرگە يېتكزمەي بارردى. او اۋقدن كۆرە تېزراق چاپر و شىوېرلردى: «مىحكىمراق اوشلنگلر، بالەلرېم، باسقىنچىلر!»

آخىر شاخدار آنە بوغو اۈز بالەلرېنى ايسىق كۆلگە يېتكىزىپ كېلدى. اولر تاغ تېپەسىدە تورىپ، حىرتلندىلر. چار اطراف قارلى تاغلر بىلن قاپلنگن، تاغلر اۋرتەسىدە كوم-كۆك اۋرمان، كۆز ايلغەگن همه جايدە دېنگىز چەيقەلىپ شاوۋلېب تورردى. كوم-كۆك سوو يوزىدە آياق تۇلقىنلر يوگورر، شمال اولرنى اوزاقلردن هېدەب كېلىپ، يىنە يىراقلىرگە هېدەب كېتدى. ايسىق كۆل قىدىن باشلىنىپ، قىدە توگەيدى - بىلىپ بۆلمىسىدى. بىر چېگەسىدە قوياش باش كۆترسە، ايكىنچىسىدە حلى تون پردەسىنى يىغىشىتمىسىدى. ايسىق كۆل نىڭ چار اطرافىنى قنچە تاغ قورشىپ آلگن - سىن بۆلمىسىدى، او تاغلر آرتىدە يىنە شونگە اۋخشش قنچەدىن-قنچە قارلى تاغلر بۇى چۆزىپ تورىيدى.

- مەن شو يىڭى وطنىڭىز بۆلەدى، - دېدى شاخدار آنە بوغو. - مەن شو يېردە يىشەيسىزلىر، بىر هېدەيسىزلىر، بلىق توتەيسىزلىر، مال و حال قىلەيسىزلىر. مىڭ يىللر تىنچ-تاتوو يىشەنگلر. ھە، سىزلىرىنىڭ اولادىڭىز يىشەيدى، كۆپەيدى. سىزلىر كېلتىرگن تىلنى اولادلر اونوتىشمەيدى. اولرگە اۈز آنە تىللىرىدە سۆزلىش و كويلش ياقىملى بۆلەدى. انسانلرگە قندە يىشش لازم بۆلسە شوندى يىشەنگلر. مېن اېسە سىزلىر و سىزلىرىنىڭ بالەلرېڭىزنىڭ بالەلرى بىلن ھىمىشە بىرگە بۆلەي...

مەن شوندى قىلىپ، بالە و قىزچە قىرغىز اولادى نىڭ اجدادلرى صفتىدە مىڭو جنت مىكان ايسىق كۆلدە اۋزلىرىگە يىڭى مىكان تايدىلر.

وقت تېز اۋتىپ بارە بېردى. بالە كوچلى يىگىت بۆلدى، قىز بۆيگە يىتدى. شوندى اولر قاووشىپ، اېر-خاتىن بۆلدىلر. شاخدار آنە بوغو اېسە ايسىق كۆلنى ترك اېتمىدىن، يقىن اۋرتەدەگى اۋرماندە يىشەي باشلەدى.

بىر كون تانگ مىحلى ايسىق كۆل قۇقسىدىن ناتىنچلىنىپ، شاوۋلەي باشلەدى. قىزنى تۇلغاق توتىپ، عذابلىماقەدە اېدى. اېر اېسە چۆچىپ كېتدى. قاھە اوستىگە چاپىپ چىقىدى. دە، آوازى نىڭ بارىچە چقىرە باشلەدى:

- قەبىردەسن، شاخدار آنە بوغو؟ ايسىق كۆل قندەي شاقىن سالىھەپتى، اېشىتتەپسەن مى؟ قىزىڭ توغىھەپتى. تېزراق كېل، شاخدار آنە بوغو، بىزگە ياردەم قىل...

شوندا اوزاقدن خودى كاروانلارنىڭ قۇنغىراغىدە جىرنگدار تاووش اېشىتىلدى. بو تاووش تابارە يىقىنلىشىپ كېلە بېردى. شاخدار
آنە بوغۇ يېتىپ كېلدى.

او شاخلىرىدە بېشىك كېلتىردى. بېشىك آپاق قەيىندىن يىلگىن بۇلب، بندىدە كوموش قۇنغىراقچە جىرنگلە تورردى. بو قۇنغىراق
ايسىق كۆل بېشىكلىرىدە حاضرگچە ھەم يىنگرەب توربىدى. آنەلر بېشىكلرنى تېرەتر، كوموش قۇنغىراق جىرنگلر، گۇيا شاخدار آنە بوغۇ
اوزاقلردن چاپىپ، شاشىب، شاخلىرىدە قەيىن بېشىك كۆترىپ كېلەياتگىدە تويولەدى...
شاخدار آنە بوغۇ يېتىپ كېلدى. يو، شو پىت قىزىنىڭ ھەم كۆزى يارىدى.

- بو بېشىك سىزلىرىنىڭ تۇنغىچلارنىڭ اوجون، - دەدى شاخدار آنە بوغۇ. - ھلى كۆپ فرزند كۆرەسىزلىر. يېتى اۋغىل، يېتى قىز!
آتە-آنە خورسند بۇلدىلر. تۇنغىچ فرزندلارنى شاخدار آنە بوغۇ شرفىگە - بوغۇباي دەپ اتىدى. بوغۇباي اۋسىب-اولغەيدى،
قىچاقلر اولادىدىن بۇلگىن گۈزل قىزگە اويلىدى، شو بىلن بوغۇباي اولادى - شاخدار آنە بوغۇ اولادى كۆپەيە باشلەدى. بوغۇباي
اولادلىرى ايسىق كۆلدە كۆپ و قدرتلى بۇلب قالدى. بو اولاد شاخدار آنە بوغۇنى مۇقدس دەپ بىلدىلر. بوغۇباي اولادلىرى نىڭ
اۋتاويدە اېشىك تېپەسىگە بوغۇ شاخى اۋسىب قۇبىلر، بو اېسە اوزاق-اوزاقلردن ھەم اۋتاو نىڭ بوغۇبايلر اولادىگە منسوب اېكىلىگىدىن
درک بېرىپ تورردى. باسقىنچى دىشمىلرنى دفع اېتىگىدە يا كە پاىگاھە مسابقەلىرىدە بوغۇباي اولادلىرىنى «بوغۇ»! دېگىن بىرتە لقب نىڭ
اۋزىدناق انگلەب آلرلر، اولر اېسە ھەر دايم غالب چىقىردىلر. اۋشە كېزلىر ايسىق كۆل اۋرمانلىرىدە آپاق شاخدار بوغۇلر بۇلدى، گۈزلىكىدە
حتا كۆكدەگى يولدوزلر ھەم اولرگە رشك قىلدى. اولر شاخدار آنە بوغۇ نىڭ بالەلرى اېدى.

اولرگە ھىچ كىم تېگمىدى، ھىچ كىم ھوركىتمىس اېدى. بوغۇباي اولادلىرى بوغۇگە دوچ كېلگىن جايدە آتدىن توشىپ، اونگە يۇل
بېردى. عاشقلر سويگىن قىزلىرىنى سولولىكىدە گۈزل آق بوغۇگە قىياس
قىلر اېدىلر...

بوغۇباي اولادى نىڭ اۋسىب-تاشىب كېتىگىن مشھور بىر بايى تا اۋلگۈنىگە قدر شو عادت سىقلىپ قالدى. اونىڭ
مىنگ-مىنگلەب قۇبلىرى، مىنگ-مىنگلەب يىللىقلىرى بۇلب، ماللىرىگە قرەيدىگىن قىچە-قىچە چۇپانلر ھەم اونىڭ اىزمىدە اېدى. اۋغىللىرى
اونگە كتە معرکە قىلدىلر. اولر بو معرکەگە بېر

يوزى نىڭ ھەمە معلوم و مشھور كىشىلىرىنى چىقىردىلر. مېھمانلر اوجون ايسىق كۆل قىرغاقىگە بىر مىنگ بىر يوزتە اۋتاو تىكىدىلر.
قىچە مال سۇيىلدى، قىچە قىمىز اىچىلدى، قىچەلب قىشقرچە ناز-نعمتلر بېرىلدى، سناغىگە يېتىپ بۇلمىدى. باي نىڭ اۋغىللىرى
گېردەيىب يورر اېدىلر: اخىر آتەدن بىتمىس-توگنمىس مىراث قالگىلىگىنى، فرزندلر آتەنى حرمتلەپ، اونىڭ خاطرەسىنى قندەي
اعزازلشلىرىنى آدملىر كۆرىپ قۇيسىن-دە... («اى بۇتەم، آدملىر عقل اۋزىنىگە بايلىگىنى كۆز-كۆز قىلسەلر، بو قندەي يرەمسلىك»).

مىرثە ايتووچىلر اېسە مرحوم نىڭ اۋغىللىرى تىقىم اېتىگىن ارغوماقلىرىدە يېلىپ، ساوغەگە بېرىلگىن سووسر تېلپىك و شايى تۇنلرگە
اۋرەلىپ، مرحومنى و اونىڭ مىراثخۇرلىرىنى كۆكلرگە كۆترىپ مۇقتىدىلر.

- بو عالمە بوندەي بختلى حيات و شۇكھلى معرکەنى كۆرگىن بار مى؟ - دەپ كويلردى بىرى.
- دنيا بنا بۇلگىدىن بېرى بونەقەسى ھلى بۇلمەگىن! - دەردى اىكىنچىسى.

- ھىچ قەبىردە بۇلمەگىن! فقط بىزدە گىنە آتە-آنەلرنى شوندى حىرمتلەشەدى، آتە-آنە شان-شرفىنى يوكسىك توتىشەدى، اولر نىڭ

مۇقدس نامىنى اولوغلىشەدى، - كويلردى اوجىنچىسى.

- اي، ققيلاق مرثيه چيلر، نيمه دهب والديره يه پيسيز! عالمده بو حاتم تايليك نينگ تعريفه لايق سوز، مرحوم نينگ شان-شهرتيگه تينگ كبله ديگن شهرت بار اېكن مي؟ - كويلردى تورتينچىسى...

اولر شو زيلده كچه-كوندوز كيم اوزرگه بحثلشردى. («اي-اي، بۇتەم، حافظلر حمد و ثنا اۇقىشده بحثلشسه، قنده يره مسليك، اولر قۇشيقچيدن قۇشيق قاتليگه اينيشه دى»).

داوروق سالگن معرکه كۆپ كونليك بيرهمده اؤتدى. باي نينگ مقتنچاق اؤغيللرى باشقه لرنى لال قالديريشىنى، شهرتلرى عالمگه يايلىشىنى آرزو قىلىشىدى. ينه بونينگ اوستيگه منگو اويقوگه كېتگن شوكتلى آتەلرى شاخدار آنە بوغو اولاديدن اېكنليگىنى همە بيليش اوچون اونينگ قبريگه بوغو شاخىنى اؤرنە تيشىنى اؤيلب تاپيشدى. («اي بۇتەم، قديمگى آدملردن قالگن گپ بار: بابليك - تكبرنى، تكبر اېسه - تېلبه ليكنى توغديره دى»).

باي نينگ اؤغيللرى آتە خاطرە سيگه كوز كوريب، قولاق اېشيتمه گن يادگارليك اؤرنە تيشىنى ايسششگنى اوچون هم هيچ نيمه اولرگه تۇسقىنلىك قىلە آلمەدى. ايتيلگن سوز - ايتيلگن اوق. اوچيلرنى يوللىشىدى.

اوچيلر بوغو آتيب، شاخىنى تنە سيدن اييريشدى. بوغو شاخلىرى نينگ تېپه گه ترەلب توريشى كۆكده پرواز قىلە ياتگن بورگوت نينگ قاتلرېگه اؤخشردى. بوغو شاخلىرى اؤغيللرگه ياقىب توشدى: اولر نينگ هر بيرى اؤن سگيز بوتاققه بۆلنگن - دېمك، اؤن سگيز ياشده اېكن. يىخسى! اولر شاخىنى قبر اوستيگه اؤرنە تيش اوچون اوستەلرگه فرمان بېريشىدى.

قريبەلر حيرتده قالىشىدى:

- بوغونى اؤلديريىشگه قنده حد نينگيز سيغدى؟ شاخدار آنە بوغو اولادىگه قول كوتريىشگه كيم جرأت اېتدى؟

باي نينگ ميراثخۇرلرى اولرگه جواباً:

- بيز اوز يېريميزده گى بوغونى اؤلديردىك. بيز نينگ سلطنتىمىز آستىده گى يېرلرده نيمه اېكه قيميرلەگن، اوچگن تيريك جان ذات بۇلسە، پشەدن تارتىب توبه گچه - همەسى بيزنىكى. اؤزىمىزگه قرەشلى جمعى كه نرسەلرنى نيمه قىلىش-قىلمسلىكنى اوزىمىز يىخسى بيلەمىز. يۇقاليگنلر! - دېدىلر. خدمتكارلر قريه لرنى قمچى بيلن سولب، آتگە تېسكرى مينديرديلر-ده، سزايى قىلىب هيدە ديلر.

همە بلا شوندىن باشلندى. شاخدار آنە بوغو اولادلىرى نينگ باشيگه كتە بختسىزلىك توشدى. دېرلى هر بير كيشى اورمانلرده آق بوغولرنى اولشگه توشىب كېتدى. بوغوباي اولاديدن بۇلگن هر بير كيشى اوز اجدادلرى قبريگه بوغو شاخ اؤرنە تيشىنى بورچ دهب بيلر اېدى. بو ايش اېندى مرحوملر خاطرە سيگه بۇلگن مۇدس وظيفه، عليحده حرمتگه ايلندى. كيم كه بوغو شاخلىرىنى تاپالمس اېكن، اېندى اونى آدم اؤرنيدە سنەمەى قۇيديلر. بوغو شاخلىرى بيلن سودا قىلىش، اولرنى آلدىندىن غملىب قۇيىش عادت توسيگه كىريب قالىدى. شاخدار آنە بوغو اولادلىرى آره سيدة شوندهى كيشيلر پيدا بۇلدى كه، اولر بوغو شاخلىرىدن اؤلجه ييغيشنى و پوللشنى هنر قىلىب آلديلر. («اي بۇتەم، پول حكمران بۇلگن جايدە اېزگو سۇزگه اؤرين يوق، گۇزلىك كه اؤرين يوق»).

ايسىق كۆل اؤرمانلريده بوغولرگه قيرغىن كېلدى. اولرگه شفق سىز بۇلدىلر. بوغولر قدم يېتمەگن جايلرگه قاچدى، لېكن او يېرده هم قويمە ديلر. اوچيلر تازيلرنى قۇيىب پيىستيرمه تامان هيدە شر، اؤزلىرى اېسه پيىستيرمه لرده بېركىنىب ياتىب، يقىنلشگن بوغولرنى بې خطا آتيب آليشردى.

بوغولرنى تۇده-تۇدهسى بيلن قىريشىدى، شاخ بوتاقلىرى اېنگ كۆپ بۇلگن بوغونى كيم آترگه گروگه باغلىشىدى.

بوغولر غايب بۇلدى. تاغلرنى ترك اېتدى. نه تونده، نه تانگده بوغو آوازي اېشيتيلردى. نه اؤرمانده، نه يىلاوده اونينگ قندهى ايرغيشلې، قندهى سېچيشلرېنى، شاخلىرىنى يېلكەسى اوستيگه تشلې، پروازده گى قوشدهى جريلكلردن قندهى سكرەب اؤتيشلرېنى

اېندى ھېچ كيم كۆرمىسىدى. بوتون عمرى بۇيى بوغو نېمە اېكنىلىگىنى كۆرمەگن يىنگى انسانلار توغىلدى. فقط او حقىدەگى اېرتكلرنى اېشىتىپ، قېرلر اوستىدەگى شاخلرنى كۆرىشىدى، خلاص.

شاخدار آنە بوغۇگە نېمە بۇلدى؟ او آدملىردن رىنجىدى، جودە قىتىق رىنجىدى. ايتىشلىرىچە، سان-سناقسىز اوقلر و تازىلر دستىدن بوغۇلرگە كون قالمەگن، اولر نىنگ اېنگ سۇنگىگى اولادى برماق بىلن سىرلى درجەدە آز قالگن چاغدە شاخدار آنە بوغو اېنگ بلند چۇقۇيگە كۆترىلىپ، ايسىق كۆل بىلن وداعلەشىدى و سۇنگىگى بالەلر يىنى اولكن داوان آرتىگە، باشقە يورتلرگە، باشقە تاغلرگە باشلپ كېتىدى.

منە، عالمدە. قندەى ايشلر بۇلەدى. منە، اېرتك ھم توگەدى. خواه ايشان، خواه ايشانمە. شاخدار آنە بوغو اېسە كېتىشى آلدىدن بوندن بويان بو يېرلرگە اصلا قدم باسمايمەن، دېدى...

بېشىنچى باب

ينە تاغلر قۇيىنگە كوز كىرىپ كېلدى. ينە شاوقىن-سورانلى يازدن سۇنگ ھمە نرسە كوزگى ساكنلىككە ماسلشە باشلەدى. مال قەمەيدىگن قۇرلر اطرافىدەگى چىنگلر باسىلدى، گلخىلر اۇچدى. ماللر قىشلارگە كۆچدى. آدملر جۇنپ كېتىشىدى. تاغلر ھوويىلپ قالدى.

بورگوتلر بزور قور-قورلپ، يالغىز اوچە باشلەدى. ياز بۇيى اوز اۋرئىدن شاوولب آققن دريا سىيازلىپ، آوازي پستلەشىپ قالدى. اۋتلر اۋسىشىدن تۇختەدى، ابلدىلردن جان كېتىدى. برگلر نىنگ شاخلردە آسىلىپ تورىشگە آرتىق مدارى قالمەى، اوزىلىپ توشە باشلەدى.

اېنگ بلند چۇقۇلرگە اېسە كېچەلر كوموش رنگ يوپقە قار ياغىپ چىقىردى. اېرتەلب غىرە-شىرە تاغ تىزمەلر قارەبورول تولكى نىنگ يالىدەى آياق توسگە كىردى.

ساووق توشىپ، درەلدە ايزغىرىن شمال اېسە باشلەدى. لېكن ھمان كونلر چراغان و قوروق اېدى.

دريا آرتىدە، قراوولخانە قرشىسىدەگى اۋرمان تېزدە كوز آغوشىگە كىردى. دريادن تا يوقارىگە،

قارە قرەغەيزار چېگرەسىگچە چۇزىلىپ كېتىگن چكەلكزارلرنى دودسىز آلاو يىنگلىغ كوزگى خزانرېزگى باسگندى. اېنگ چىدملى درختلر - تۇق سىرىق رنگلى تاغ تېرەگى و قەيىن اۋرمانلرى، اينىقسە، كۆزگە يىقال تشلىپ تورردى. اولر اولكن اۋرمان نىنگ قار باسگن بلند چۇقۇلرگچە قىرەغاچ و ارچەلر قارەيىب تورگن يېرگچە چۇزىلىپ كېتىگن اېدى.

قرەغەيزار قۇيىنى ھمە وقت تاپ-تازە و قىرلردەگى دېك صلابتلى. قەياققە قرەمەنگ، فقط قىتىق درختلرنىنگ جگررنگ تەنەسى،

سمولەلى قوروق ھىد، بوتون اۋرمان پايىگە تۇكىلگن قارەمتىر اىگنە يېراقلر. كېكسە قرەغەيلرنىنگ اوچىدە غىر-غىر شمال اېسەدى.

لېكن بوگون اېرتە تانگدناق تاغلر باشىدە چىغىلپ، بېزاوتەلنگن زاغچەلر ايلەنىپ قالدى. جان-جەھدى بىلن چىغىلەگن زاغچەلرنىنگ

كئەكان گلەسى قرەغەيزار اۋرمان تېپەسىدە تىنمىسىز ايلنە بېردى. اولر بالتە آوازينى اېشىتىگن زھاتى ياق بېزاوتەلنگن بۇلسە، سۇنگ

خودى بىراو آزار بېرگن دېك بىر-بىرلرگە گل بېرمەى چىغىلپ، قىرقلگن قرەغەيلرنى تاغدن آلىپ توشەياتگن ايكى كىشى نىنگ

ايزىدن تعقىب اېتردى.

ياغاچلارنى آتلرگە باغلب سودرە تىب كېلىشىردى. اۋراز قول آت نىنگ جىلاۋىنى توتىب آلدىندە بارردى. او تورتىنىب، پلشى نىنگ برى بتەلرگە ايلىنىب، قۇشگە قۇشلىگن ھۆكىزەدى ھىسىردى. اونىنگ آرتىدن، ياغاچ آرقەسىدن مومن بابا يىلىب كېلدى. بوندى بىلدىلىكە اونگە ھم آسانمىدى، چال نىنگ نفسى قىسىلىب قالگندى. اونىنگ قۇلىدە قرەغە يىشىنگ بۇلىب، بو بىلن او يۇل-يۇلەكەى ياغاچلارنى اۋنگلب بارردى. ياغاچلار گاه تۇنكەلرگە، گاه تاشلارگە ھەدب قەلىب قالا بېرر، قىيەلىك كە كېلگندە اېسە نىشىگە كۇندەلنگ بورىلر و پىستگە يومەلب كېتگودەى بۇلردى. اوندە فلاكتدن قاچىب قوتولىب بۇپىسن - نىق مجقۇب اۋلدىرەدى.

پىشىنگ بىلن ياغاچلارنى تۇغرىلىب بارەياتگن كىشىگە اينىقسە، خوفلى، ھر بلا يوز بېرىشى مەمكىن. قۇرقوۋدن بىر نېچە بار يۇگننى تىشلب قاچگن اۋراز قول ھر سفر چال اۋز حىياتىنى خوف آستىگە قۇيىب، ياغاچنى قىيەلىكە توتىب، اونىنگ آت يانىگە قىتىشىنى و يۇگندن توتىشىنى كوتەياتگىنىنى كۇرىب اويەلىب كېتىردى. لېكن اۋز عىيىنگىنى يىشىرماق اوچون اونى بىراۋگە تۇنكەماق كېرەك دېب بېكارگە ايتىشمەگن-دە.

- سېن نىمە، مېنى نىرگى دىئاگە جۇنتماقچىمىسن؟ - اۋراز قول قىناتەسىگە قىچقىردى.

اطرافدە اۋراز قول نىنگ آوازىنى اېشىتەدىگن و اونگە دگى بېرەدىگن ھىچ كىم يۇق اېدى: كېكسەلرگە شۇندەى مەاملە قىلىشىنى كىم كۇرگن؟ قىناتەسى، بونى مېن اتەلىب قىلىمىن مى، اخىر اۋزىم ھم ياغاچ تگىدە قالىب كېتىشىم مەمكىن-كو، خودى او بونى قىسدا قىلەياتگن دېب، اونگە بونچە قىچقىرىش نىنگ نىمە كېرەگى بار، دېب قۇرقە-پىسە پىچىرلەدى.

بو حال اۋراز قول نىنگ ىنە بدتر جھېلىنى چىقىردى.

- اې، سېنى قرە-يە! - غضبلىدى او. - سېنى باسىب قالسە، اخىر سېن ياشىنگىنى ىشەگىسن. سېنگە نىمە؟ مېن مەيۇب بۇلسم، قىزىنگ كىمگە قالەدى، اونى كىم آلەدى؟ شىطان نىنگ قەمچىسىدەى بو بې پىشت كىمگە كېرەك... - توشونىب بۇلمەيدىگن آدمىسن، اۋغلىم. سېندە آدمىلرگە حرمت دېگن نرسە يۇق، - دېدى بونگە جواباً مومن.

اۋراز قول حتا تۇختب، چالگە رزم سالدى:

- بوندىەى چاللىر آلە قىچان اۋچاق آلدىدە يانباشلب، اۋزىنى آلاۋگە تابلب ياتىدى. سېنگە اېسە مەاش آقىب كېلىب تورىدى. قەياقدن كېلەپتى بو مەاش؟ مېنىنگ شرافتىم بىلن كېلەپتى. سېنگە ىنە قنەقە حرمت كېرەك؟

- كېل، قۇى اېندى، ايتىدىم-قۇيدىم-دە، - ملايىلمىشدى مومن.

شۇندەى قىلىب، اولر يورىشەدە دوام اېتدى. ىنە بىر داۋان آشىب، قىيەلىكە تىن آلگىنى تۇختىشدى. آت بوتونلەى تېرگە توشىب، كۇپىك كە قاپلىدى.

سان-سناقسىز زاغچەلر اېسە ھمان تىنچىمىس، چرخ اورىب ايلنگىنى-ايلنگن. گۇيا بوتون كون بۇيى چىغىلشگە قىسدا قىلگندەى زۇر بېرىب چىغىلردى.

- قىش نىنگ اېرتە توشىشىنى سېزىپتى، - دېدى مومن آھستە گېنى باشقە ياققە بورىب و بو بىلن اۋراز قولنى جھلدىن توشىرماقچى بۇلىب. - اوچىب كېتىش نىنگ پىدە بۇلپەپتى. خىل بېرگىنى ياققىرمەيدى، - دېب قۇشىب قۇيدى، خودى عقلىسىز قوشلر اوچون عىذر سۇرەگن دېب.

- كىم اولرگە خىل بېرپەپتى؟ - كېسكىن بورىلىب قرەدى اۋراز قول. بىردن قىزىب كېتىدى.

- آلەنىمەلر دېب الجىسىن، چال، - دېدى سېكىن دۇق اورگن آھنگدە.

«ابە، - خيالگە كېلتىردى او، - نېمەگە اشاره قىلەپتى! بو نېمەسى، اونىنگ زاغچەلىرى دستىدن قرەغەيگە تېگمىلىك، بىر شاخىنى ھەم سىندىرمىلىك كېرەك اېكن - دە؟ يوق، بېكار ايتىسن؟ حاضرچە بو يېرگە مېن خوجىنىمەن». او غضب بىلەن اويەلشەياتىگن زاغچەلر گلەسىگە قرەدى:

- ابە، پولىمىوت بۇلگندە مى! - دەدى و بورىلىپ اويتىسىز سۇز بىلەن سۇكىندى.

مومەن جىم قالدى. او كويماوينى سۇكىشىنى كۇپ اېشىتىگندى.

«ينە آينىيەپتى، - ايچ - ايچىدن غەم تارتدى چال. - ايچدى - حيوانگە ايلنەدى. نھاردە باش آغرىغىگە تارتسە ھەم - بىر سۇز قاتمە.

آدملر نېگە بوندەى بۇلىپ قالىشر اېكن - ھ؟ - اۇيگە تالدى مومەن.

- سېن اونگە يىخىلىك قىلەسن، او سېنگە يىمانلىك قىترەدى. اويەلمەيدى ھەم، اويەلىشىنى خيالگە كېلتىرمەيدى ھەم. خودى

شوندەى بۇلىشى لازم دېك. ھمىشە اۇزىنىكىنى تۇغرى دەپ بىلەدى. فقط اونگە يىخى بۇلسە بۇلگنى. ھەمە اونىنگ اطرافىدە كېلك بۇلىشى كېرەك.

اگر ايستەمەسنگە مجبور قىلەدى. يىخىم كە، مە بوندەى تاغە، اۇرمانلر آرسىدە اۇتيرەدى،

اونىنگ قولى آستىدە بىرتە، ايكىتە آدمى بار. كئەراق عملگە مېنسە بار مى؟ خدا كۇرستمەسەن...

بوندەيلرنى جايدىن سىلجىتىپ ھەم بۇلمەيدى. ھمىشە اۇز اولوشىنى چىنگىلەپ قالەدى. سېن بونەقەلردن ھىچ جاىگە قاچىپ

قوتولالمەيسەن ھەم. ھەمە جايدە او سېنى كوتىب تۇرەدى، ايزلب تاپەدى. اۇزى نىنگ دارولامان يىشى اوچون سېنىنگ جانىنگىنى

سوغورىب آلەدى. ھمىشە حق بۇلىپ چىقەدى. ھە، بوندەيلرنى سىلجىتىپ بۇپسەن...

- خۇش، بېتر قەقىيىب تۇرىش، - اۇراز قول چال نىنگ خياللرنى ترقەتىپ يوباردى.

- كېتىدېك! - بويروق قىلدى او. اولر يۇلدە دوام اېتىشىدى.

بوگون اېرتەلبدناق اۇراز قول نىنگ كىفەتى جايدە اېمسىدى. اېرتەلب، اسباب - اسكونەلرى بىلەن نرىگى قىرغاققە، اۇرمان طرفگە

اۇتىش كېرەك بۇلگن چاغە، مومەن نېرەسىنى مکتبگە آلىپ بارىشگە

شاشردى. بوگون عقلىدن آزىب بۇلدى! ھەر كون اېرتەلب آتنى اېگرلەيدى، بالەنى مکتبگە اېلىپ قۇيەدى، كېنە اونى يەنە آلىپ

كېلگنى بارەدى. بو تىشلندىق دەيدى بىلەن آوارە. قرەنگە، مکتبگە كېچىكىش مەمكەن اېمىشىش. بو بېردەگى ايش شوندەى كە، خدا

بىلەدى آخىرى نېمە بۇلركىن، بوندەن چىقەدى - بو ايشنى كېنىگە قالدېرىپ تۇرسە بۇلركەن - دە؟ شوندەى اېمىس مى؟ «مېن، دەيدى، بىر

زومدە قىتىپ كېلەن، بالە مکتبگە كېچىكسە مەلمە نىنگ آلدەيدە اويەلەن». اويەلەدىگن آدمىنگى تاپىسەن! احمەقسەن - دە! بو

مەلمەنگە اۇزى كېم بۇلىدى؟ بېش بىلەن بېرى اوستىدن بىرتە پلەتو توشمەيدى. فقط دفتر بىلەن، دستكول بىلەن كۇرەسەن... دايمە يۇلدە

قۇل كۇترىپ موتەر كوتگىنى - كوتگن - ھەدەپ تومەنگە توشەدى، ھمىشە اونگە نېمە دېر يېتىشمەيدى، گاه مکتبگە كۇمىر دەيدى، گاه

آينە، گاه بۇر، حتا لئەگچە سۇرەيدى. ھى، ناموسلى مەلمە بوندەى مکتبگە كېلەمىدى؟ قەنەقە آت تاپىشىدى - يە - «مىتى مکتب». او

چىندەن ھەم مىتى - دە. اوندەن نېمە نەف كېلەدى. حەقىقىي اۇقتىو وچىلر شەردە.

مکتبلىرى آينەدن. اۇقتىو وچىلرى بۇيىن باغ تەقىب آلگن. لېكن شەردە شوندەى - دە... باشلىقلر او

بېردە حەشمتلى موتەرلردە كۇچەلردە قندەى اۇتىشەدى. موتەرلرنى ايتەمەيسەن مى؟! قاپ - قارە، يلىتراق، بو موتەرلرنى «لېپ» اېتىپ

اۇتىپ كېتگۈنچە تۇختب تاشا قىلگىنگ كېلەدى. شەردە آدملىرى اېسە خودى بو موتەرلرنى كۇرمەياتگن دېك پروا ھەم قىلىشمەيدى.

وقتلرى يۇق - شاشىلىشەدى، قەياققە دېر چاپىشەدى. انە او بېردە، شەردە، حياتنى - حيات دەسە بۇلەدى. قنى اېندى اۇشە ياققە

بیتیشنگ، بیران جایگه اؤرنه شیب آلسنگ اېکن. او بېرده آدملىرى عملیگه قره ب حرمت قیلیشنى بیلشه دی. لازم می - دېمک، حرمت قیلیشنگ شرط. کتّه عملگه - کتّه حرمت. مدنیلتی آدملىرى.

شونینگ اوچون هم او بېرده مهمانمه - مهمان یوریش یا که او - بو ساوغه قیلیش، یاغاچ تشیش یا که شونگه اوخشش آله قنده ی ایشلرنی قیلیشگه توغرى کېلمه یدی. بو بېرده گیگه اوخشب - اېلیک سؤم، کۆپی بیلن یوز سؤم بېریب، یاغاچ آلیب، اوستینگدن شکایت یازیب یورمه یدی: اؤراز قول پاره خؤر، فلان - پستان... نادانلیک!

هه، شهرده بؤلگنده می... اېه، تاغیگه هم، اؤرمانیگه هم، منه بو درد سر یاغاچلرگه هم، پشتیسز خاتینیگه هم، منه وی وله کیسه لنگ، عقلسز چالگه هم قول سیلتب یوبارگن بؤلردیم. اېه، سولیکه تویگن آت دېک جؤش اوریب کبتردیم - ده! اؤزیمنى حرمت قیلیشگه مجبور اېتردیم. «اؤراز قول بله جه ناویچ، کابینتیگیزگه کیریشگه رخصت اېتینگ». او بېرده شهرلیک که اویله نیب آلدیم. نېگه

ممکن اېمس اېکن؟ ایتھیلیک، بیرانته قولىده میکروفونى بیلن اؤینب اشوله ایتھدیگن گوزل آرتیستکه گه: ایتشه دی که، اولر اوچون اېنگ مهمی آدم نینگ عملدار بؤلیشمیش. منه شونه قه سینی قولتیغیدن آلیب بؤیین باغ تقیب یورسنگ. سینماگه بارسنگ. او بؤلسه توفلیسینی تیقله تیپ، عطر تره تیپ یورسه، اؤتگن - کبتگن بورینی چؤزب قاله بېره دی. قره بسن که، باله لر توغله دی... اؤغلیمنى یوریستلیک که

اؤقیتردیم، قیزیم اېسه رویال چه لسین. شهرلیک باله لر دراو کؤزگه تشلنه دی - عقللی بؤلیشه دی. اویده

فقط روسچه گېلیشه دی: اولر کله لریدن اېسکی قیشلاق سؤزلىرىنى چقريب تشلشه دی. او اؤز فرزندلىرىنى شونده ی تریبه له گن بؤلردی: «په پوچکه، مه موجکه، اونى آلیب بېر، بونى آلیب بېر...» اؤز جگر بندینگدن بیران نرسه نى اېب اؤتیر میدینگ؟ او کؤپلرنی بابلردی - ده، کیم اېکنینی کورستیب قؤیردی. باشقه لردن نیمه سی کم اونینگ؟ نیمه، یوقاریده گیلرینگ اوندن بیران جایى آرتیق می؟ اولر هم اؤزیکه اوخشه گن آدملىرى - ده. اولر نینگ آمدی کېلگن فقط. اونینگ اېسه آمدی کېلمه گن. بخت کولیب باقمه گن. اؤزیده هم عیب بار. اؤرمانچیلر کورسینی بیتیرگچ، شهرگه کبیشی کېره ک اېدی، تخنیکومگه کیریشى کېره ک اېدی یا که بؤلمه سه انستیتوتگه. شاشدی - عملگه اوچدی - ده. کیچکینه بؤلسه هم، هر حالده عمل - ده. منه اېندی تاغمه - تاغ یور، اېشک که اوخشب یاغاچ تشی... بونینگ اوستیگه منه بو قرغله ر آرتیقچه، نیمه گه بونچه قغیلشه دی، نیمه گه ایلھ نیب قالیشدی؟ اېه، پولېمیوت بؤلگنده می...

اؤراز قول نینگ اوضاعی بوزیلیشگه اریزیکولیک سیبلر بار اېدی. یازنى یلا قیلیب اؤتکزدی. کوز بیتیب کېلدى، یاز بیلن بیرگه چؤپانلر و ییلقى باقرلر دوره سیده گی مهماندارچیلیک دورلری هم اؤتیب کبندی. خودی قوشیقده ایتیلگنده ی: «بیلاوده گی چپچکلر آچیلیب بؤلدى، اېتگینگنى ییغیشتیریب قال...»

کوز کېلدى. اؤراز قولگه کورسه تیلگن حرمتلر اوچون، ضیافتلر اوچون، قرضلر اوچون، وعده لر اوچون حسابلشه دیگن پیت کېلدى. بونینگ اوستیگه مقته نیب کتّه کبتگنلری - چی: «سېنگه نیمه کېره ک؟ خرى بؤله دیگن ایکتّه قره غه ی یاغاچ می، فقط شو می؟ شونینگ نیمه سینی گېریب اؤتیریسن. موتر آلیب کېله سن - ده، آلیب کبته بېره سن».

آغزیدن گؤلب، هدیه لر آلیب، عراقنى ایچه بېردى، منه اېندی بؤغیلیب، تېرگه باتیب، بېر یوزیده گی همه نرسه گه لعنت اؤقیب، تاغمه - تاغ یاغاچ سودره ب یوریدی. بو یاغاچلر نینگ دخمه ز بؤلگینی ایتمه سیز می؟ عموماً، بوتون حیاتیده رؤشنالیک کورمه دی. بېخاسدن کله سیگه لاپ اېتیب بیر فکر کېلدى: «همه سیگه توپورمه ن - ده، باشیم آققن تمانگه کبته من». لېکن او شو زهاتى یاق هیچ

قەياققە كېتالمىلىگىنى توشوندى. ھېچ كىمگە ھېچ قەيىردە كېرەكلىك جايى يۇق و كۈنگىلى تىلەياتىن دېك حياتنى ھېچ قەيىردىن ايزىل تاپالمىدى.

بو يىردىن كېتىپ ياكە وعدەنىڭ تانىپ كۆر-چى! اونى اوز آشنا-آغەينىلىرى توتىپ بېرىشەدى.

آدملر يرمەس بۇلىپ كېتىن. اۋتىن يىلى اۋزى نىنڭ بوغو اولادى قرىنداشىگە ھدىە قىلىنڭن قوزچاق اوچون قرەغەى ياغاچ وعدە قىلگندى، كوزدە اېسە قرەغەى اوچون يوقارىگە چىققىسى كېلمەدى. بو ایتماققە آسان، قنى او ياققە بىر چىقىپ باق، ياغاچلرنى ارەلب، يومەلەتیب كۆر، كېن بىلەسن قنە قە اېكىلىگىنى. ینە بو نىنڭ اوستىگە قرەغەىلر بېش يىل-اۋن يىللىك بۇلسە قنى، اولرنى اېلىپ كۆر-چى! آلتىن بېرسە ھم بو ايشگە قول اورگىنڭ كېلمەدى! عكسىنچە، اۋشە كونلرى مومن چال نىنڭ تاپى قاچىپ، كۆرپە-تۈشك قىلىپ ياتىپ آلدى. بىر كىشى عھدەسىدن چىقالمەدى بوندەى ايشنى. ھە، بىران كىمسە عمرىدە يالغىز اۋزى تاغدىن ياغاچ آلىپ توشىش نىنڭ عھدەسىدن چىققن اېمس. بىققىتىش-كو ممكەن، لېكەن بىققىتىنڭ بىلن قرەغەىنى پستگە آلىپ توشىپ بۇلمەدى... نىمە بۇلىشىنى آلدىندىن بىلگندە، سىداحمدنى يانىگە آلىپ چىققن بۇلدى. لېكەن اۋراز قول تاققە تىرمىشىپ چىقىپ يورىشىگە اېرىندى-دە، بىرىنچى دوچ كېلگن قرەغەى بىلن قرىنداشىدن قوتولىپ قۇيە قالماقچى بۇلدى. لېكەن او اونچە-مونچەسىگە كۈنمەدى: اونگە حىقنى قرەغەى كېرەك اېمىش، والسلام. «قۇزىچاقنى آلىشىنى بىلەسن، گىپىنڭ نىنڭ عھدەسىدن چىقىشىنى بىلمەيسن مى؟» اۋراز قول جھلى چىقىپ، حولدىن اونى ھىدەپ چىقردى: آلمەيسن مى - جۇنپ قال. او بىگىت ھم بۇش كېلمەدى. سن-تاش اۋرمانچىلىك زەپاوبدىنىگى نىنڭ قراولى اۋراز قول بلەجەنوف اوستىدن درحال شكایت خطى يازىپ، اونگە شوندى تۇغرى و ناتۇغرى گېلرنى قۇشدى كە، عاقبت-نتىجەدە اۋراز قولنى «سوسىيالىستىك اۋرمان قاتلى» صفتىدە آتیش لازم اېدى. كېن تومن نىنڭ و اۋرمانچىلىك وزىرلىگى نىنڭ تورلى خىل تېكىشىروو كىمىسونلرى اۋراز قولنى اوزاق وقت سىرسان قىلىشىدى. زۇرغە قوتولدى. منە سېنگە قرىنداش! ینە: «بىز ھمەمىز شاخدار آنە بوغو بالەلریمىشمىز. بىر كىشى ھمە اوچون، ھمە بىر كىشى اوچون!» اېمىش.

ھمەسى بېكار گپ، قچانكە بىر تىن اوچون بىر-بىرىمىزنىڭ ياقەمىزدن آلىپ، تورمەگە تىقىشىگە تيار بۇلسك. قنە قەسىگە بوغو اولادىدن بۇلەبىلىك، بوغو ایلگىرى وقتدە بۇلگن، آدملر بوغوگە ايشانىشگن. نقدر فھم سىز و سادە بۇلىشگن-ە اۋشە زمان نىنڭ آدملرى، كولگىلى! اېندى اېسە ھمە مدىنتىلى، ھمە سوادلى. كىمگە كېرەگى بار بونى، بو اېرتكىنى ياش بالەلرگە ایتسە باشقە گپ.

شو واقعدەن كېن اۋراز قول باشقە ھېچ كىمگە، ھېچ قنە قە تىشىگە، ھېچ قندەى قىبەلەداشگە، حتا شاخدار آنە بوغونىنڭ مىنڭ توققنى بۇلسە ھم كە، بىرانتە نودەنى، بىرانتە چۇپنى بېرمىسلىك كە آنت اېچدى.

ینە ياز كېلدى. كۆم-كۆك تاغلى يىلاولردە اۋتاولر آقريب، بېر-كۆكنى پادەلرنىنڭ شاوقىن-سورانى توتىپ، ارىقلردە و دريادە سوو تارتىلىپ قالدى. قوياش پارلەگن، سرخوش قىمىز ھىدى كېلر، گل ايسى اوفورردى. آچىق ھوادە اۋتاولرنىنڭ آلدىدە، كۆم-كۆك مىسەلر اوستىدە، آشنا-آغەينىلر دورەسىدە اۋتىرىپ قىمىز اېچىپ، قوزى گۇشتىگە تۇيىپ كىف قىلىشىگە نىمە بىتسىن. كېن اېسە باشنى ايلنتىرىش اوچون بىر گىلاس عراقنى سىمىرىپ، شوندى كىفگە كېلەسن كە، اۋزىنڭنى گۇيا درختلرنى ایلدىزى بىلن قۇپارىپ تشلە گودېك ياكە بۇلمەسە اناوى تاغ نىنڭ باشىنى اوزىپ آلگودېك حس قىلەسن...

بوندەى كونلردە اۋراز قول اېچگن آنتىنى اونوتردى. كئە اۋرمان نىنڭ كئە خوجەىنى دېپ اتشلىرى اونگە نقدر خوش كېلدى. ینە وعدەلر بېردى، ینە ھىدەلر قبول قىلدى. ینە قىدىمى قرەغەىلر قىسى بىرلرى نىنڭ كونى بىتىپ، كوز كېلگندە عمرى توگەشىنى سېزمىدى.

كوز اېسه حاصلی اۋرىپ آلىنگن دلەلردن سېزدىمەى كېلىپ، تاغ سىرى پنهانە سىلجىدى-دە، بوتون اطرافنى قاپلىب آلدى. او باسېب اۋتگن يۈلدە مىسەلر سرغەيدى، اۋرماننى خزانرېزگى باسدى.

مېوەرلەر پېشىدى. قۋزىلەر توقلى بۇلدى. اولرنى عليحده آترلرگە - توقلىلرنى عليحده، قۋىلرنى عليحده تۈدەگە ايرىشىدى. عياللر يىغىلگن سىرىغ ياغنى مېشگە جايلىب آلىشىدى. اېرككلر وادىگە كىم بىرىنچى بۇلىپ قېتىشى حقىدە گورونگ قىلىشىدى. كېتىش آلدىدن اېسه يازدە اۋراز قول بىلن گېلىشگلر فلان كونى، فلان ساعته وەدە قىلىنگن ياغاچگە موتر آلىپ اۋرمانگە كېلىشلىرى حقىدە اونى آگاهلنتىرىپ قۋىدىلر.

منە شو بوگون كېچقورون ايكېتە قرەغەى ياغاچ آلىپ كېتگنى تېلرلى موتر كېلەدى. قرەغەى نىنگ بىرتەسى پستە تيار تورىيدى، موتر كېلەدىگن جايگە دريادن اۋتكىزىپ قۋىلگن. ايكىنچىسىنى منە، پستگە آلىپ توشىشەپتى. اگر اۋراز قول حاضر اوشبو ياغاچ اوستىدن يېپ-ايچگلرلىنى قوسىش امكانىنى تاپكندە مى، حاضر چىدەشگە مجبور بۇلەياتگن بو عذاب-عقوبتلردن قوتولىش اوچون شو زهاتى ياق قوسىپ تشلەگن بۇلردى. افسوس كە، اۋزى نىنگ تاغدهگى لعنتى بو تقدىرىنى اۋزگىرتىشگە قادر اېمس: موتر توندە ياغاچ آلىپ كېتىش اوچون شو بوگون كېچقورون تېلرلى بىلن كېلەدى.

ھەمە ايش اۋنگىدن كېلسە يخشى-كو-يە: يۈل سفخۇز اۋرتەسىدن، تۇغرى اداره نىنگ آلدىدن اۋتەدى، باشقە يۈل يۈق، سفخۇزگە اېسە پوليس، گۈسىنسىپكتسىە كېلىپ توردى. او بېردە يىنە تومندن كېلگلر ھەم باردىر؟ اولرنىنگ كۈزىگە ياغاچ آرتگن موتر دوچ كېلىپ قالسە مى: «خۇش، ياغاچنى قىاقدن آلىپ كېلەپسىز و قەياققە؟» -دېپ سورىشتىرە باشلشەدى.

بو خيالدن اۋرازقولنى ساووق تېر باسېب كېتدى. ھەمە-ھەمە نرسە گە -باشى اوستىدە ايلنەياتگن زاغچەلرگە، بختسىز مومن چالگە، بوندن اوچ كون بورون شەرگە كچالو ساتگنى كېتگن دنگسە سىداحمدگە غضبى جۇش اورىپ كېتدى. او تاغدن ياغاچ آلىپ توشىلىشىنى بىلردى-كو اخىر! دېمك، سېزدىمەى جۇنپ قالگن... اېندى فقط بازاردەگى ايشلرلىنى بىتيرگندن كېپن گىنە قېتەدى. بۇلمەسە اۋراز قول، چال بىلن ايكلەسىنى ياغاچ سودرەب كېلىشگە جۇنەتېب، اۋزى بو عذابدن قوتولگن بۇلردى. لېكن سىداحمد اوزاقده، زاغچەلرگە ھەم قول يېتمەيدى. ھەمەسى نىنگ المىنى خاتىنىدن آلىشى ممكن -لېكن اويگە پېتىش امرمحال. بىرگىنە مومن چال بار. تاغدن نفسى بۇغىلىپ، قېر-غضبى آرتىپ، ھەر قەمدە آغزىدن آق ايت كىرىپ، قارە ايت چىقىپ كېلەياتگن اۋراز قول آتگە ھەم، اونىنگ آرقەسىدن كېلەياتگن چالگە ھەم رحم قىلمەى، جنگلر آرهسىدن يۈل سالدى. بو آت حرام اۋلسە مىلى، بو چال اۋلسە ھەم مىلى، يورەگى يارىلىپ اۋزى اۋلسە ھەم مىلى. اۋراز قول نىنگ شأنى و عملىگە يرهشمەگن، اونىنگ كۈنگىدەگى دېك بۇلمەگن بو دىياگە اۋت توشسىن.

اۋراز قول اۋزىنى توتالمەى، آنتى قىيەلىكدن تىگە جنگلر آرهسىگە ھىدەب كېتدى. مىلى، مومن چقان ياغاچلر اطرافىدە كېلك بۇلىپ قالسىن. قنى، او ياغاچنى اېپلەمەى كۈرسىن-چى!
«مىجلب تشلەيمىن، احمق چالنى، والسلام»، كۈنگىلدىن اۋتكزدى اۋراز قول. باشقە وقتدە او ھىچ چقان ياغاچ بىلن بوندەى خوفلى نىشلىك كە اۋزىنى اورىشگە يورەگى بېتلەمەگن بۇلردى. بو سفر شيطان يۈلدن آزىردى. مومن ھەم اونى تۇختەتېپ قالىشگە اولگورمەدى، فقط قىچقىرىپ قالالدى، خلاص:

«قەياققە كېتەپسەن؟ قەياققە؟ تۇختە!» - ياغاچ چىرىپەرەك بۇلىپ ابلەنىپ، بتهلرنى يىنچىپ پستگە يومەلب كېتدى. ياغاچ ھۇل و آغىر اېدى. مومن ياغاچنى اوشلب قالىش اوچون پىشىنگ سالماقچى بۇلدى. لېكن ضرب شوندىە كوچلى اېدى كە، پىشىنگ چال نىنگ قۋىلدىن آتلىپ چىقىپ كېتدى.

ھمە ايش كۆز آچىپ يومگونچە بۇلىپ اۋتدى. آت يىقىلدى و يانى بىلن پىستىگە سوريلىپ كېتدى. آت سوريله ياتىب اۋراز قولنى ھم اورىپ يىقىتدى، او تىترەب-ققىش بىتەرگە تىرمە شىب، ايلىنىپ، يومەلب كېتدى. شو پىت قلىن خزان اوستىدە گى الەقندەى شاخلى جانوارلر ھوركىب قاچىپ قالدى. اولر تلو سەگە توشىب، جان-جھدى بىلن سكرەى-سكرەى قىين زارلر ايچىدە غايب بۇلدى.

- بوغولر! بوغولر! - قورقوو و شادلىگىدن اۋزىدە يۇق خورسند بۇلىپ قىچقىردى مومن. كېين گۇيا اۋز كۆزلرىگە ايشانمەگن دېك جىم بۇلىپ قالدى.

ناگە تاغ قۇيىنگە سكوت چۇكىدى. زاغچەلر بىردن غايب بۇلدى. يومەلب كېتە ياتگن ياغاچ ياش گىنە بقوت قىيىنى باسىب، اېزىب قىيەلىكدە ايلىنىپ قالدى. آت اېگر-اېزىرى آغىب، آياققە توردى. ھەمە ياغى يىرتىلىپ كېتگن اۋراز قول اېمكلب بىر تمانگە چىقىپ آلدى. مومن كوي او يىگە ياردەملىشگنى تىشلدى:

- آ، مۇقدس آنە شاخدار بوغو! بىزنى حاضر او قوتقزدى! قوردىنگ-كو. بو شاخدار آنە بوغو نىنگ بالەلرى. بىزىنگ آنەمىز قىتىب كېلىدى! قرە-يە!

اۋراز قول يوز بېرگن واقەگە حلى ھم ايشانقىرەمەى جايىدن غمگىن حالدە خجالت چىكىپ توردى-دە، قاقىنە باشلەدى:

- كۆپ وەيسەمە، چال. بىتر اېندى، آت نىنگ اېزارىنى چىقر.

مومن اطاعتكارانە شاشىلىنچ روشدە آت نىنگ اېزارىنى الە باشلەدى.

- آ، قىرتىنگدن اۋرگىلەى، شاخدار آنە بوغو! - او خورسندلىگىدن غۇلدېرەشىنى قۇيمسدى. -

بوغولر بىزىنگ اۋرمانىمىزگە قىتىدى. شاخدار آنەمىز بىزنى اونوتمىدى! بىزىنگ گناھىمىزدن اۋتېدى...

- حلى ھم غۇلدېرەيسەمى؟ - دۇق قىلدى اۋراز قول. او اېندى قورقوونى اونوتگن و يەنە اېسكى غضبى بوغزىگە كېلگندى. -

اېرتىگىنگى ايتىەيسەمى؟ اۋزىنگ جىنى بۇلە توريپ، باشقەلر ھم

احمقانە اېرتىگىمگە ايشانە بېرەدى، دېب اۋيلەيسەمى!

- مېن اۋز كۆزىم بىلن كوردىم. بولر بوغولر اېدى، - بۇش كېلمسدى مومن بابا. - نىخات سېن كۆرمەگن بۇلسىنگ، اۋغلىم؟ سېن اۋزىنگ كوردىنگ-كو.

- خۇش، كوردىم. اوچتەسى چاپقىلب كېتدى، شېكىلى. - راست، اوچتە. مېنگە ھم شوندى تويولدى.

- نىمە قىتتى شونگە؟ بوغو بۇلسە بوغو-دە. مەن بو بېردە آدم اۋز جانىدن جۇدا بۇلىشىگە سل قالدى. نىمەسىگە قووانىش كېرەك اېكن. بولر اگر بوغولر بۇلسە، دېمك، داوان آرتىدن كېلگن. او ياقدە - قازاغىستاندە، تاغ نىنگ نرىگى تمانىدە، اۋرمانلردە حلى بوغولر بار، دېيشەدى. او بىر ھم زەپاۋدېنىك. زەپاۋدېنىك نىنگ بوغولرى بۇلسە احتمال. كېلسە كېلىدى-دە. بىزىنگ نىمە ايشىمىز بار. قزاقستان نىنگ بىزگە دخلى يۇق.

- بلكە، بىزدە يشب قالر اولر؟ - آرزو قىلىپ گىپردى مومن بابا. - قنى اېندى قالسە... - بس اېندى، - اونىنگ سۆزىنى بۇلدى اۋراز قول. - كېتدىك! ..

ياغاچنى حلى انچە پىستىگە سودرەب توشىش، كېين اېسە يەنە آتدە دريادن سودرەب آلىب اۋتىش كېرەك اېدى. بو ھم آغىر ايش. اگر ياغاچ دريادن امان-اېسن آلىب اۋتىلسە، سۇنگرە يەنە موترگە آرتىلەدىگن تاغ يان-بغرىگچە بىتكىزىش كېرەك. اېه، قنچە محنت.

اۋراز قول اۋزىنى بوتونلەى بختىسىز حس قىلدى. بوتون بارلىق اونگە ناحق يرەتلىگندەى تويولدى. تاغلر بۇلسە، ھىچ نىمە سېزمەيدى، ھىچ نىمە اىستەمەيدى، ھىچ نىمەدن زارلنمەيدى، بىر جايدە تورگىنى-تورگن، اۋرمانلر اېسە اول كوزگە، اوندىن كېين قىشىگە

اۋتەدى، بونىنگ ھېچ قندەى مشقتلى جايى يۇق. زاغچەلەر ھەم اۋز ابركىچە اوچىب يورەدى. ايستەگنچە چغىلەيدى. بوغولر، اگر اولر حقيقتاً ھەم بوغولر بۇلسە، داوان نىنگ نرىگى ياغيدن كېلەدى-دە، اۋرماندە دەيدىب يورە بەرەدى، قندەى يورەدى، قنەقە يورەدى، اۋزى نىنگ ايشى. شەردە آدملىر اسفالت كۈچەلردە بې پروا قدم تىشلەشەدى، تىكسىلردە يوريشەدى، رستورانلردە اۋتيريشەدى، وقتىچاغلىك قىلىشەدى. اونىنگ پېشانەسىگە مەنە شو تاغلردە يوريش بېتىلگن، او بخت سىز... حتا اونىنگ مەنە شو ھېچ نىمەگە يرمەيدىگن قىناتەسى مومن چقان ھەم اوندن بختلىراق، چونكە او ابرتكە كە ايشانەدى. آوسر آدم. آوسرلر ھمىشە اۋز حياتيدن ممنون.

اۋراز قول اۋز حياتىنى كۈررگە كۈزى يۇق. حياتى اۋزى ايستەگنچە اېمس. بو حيات مومن چقانگە اۋخشەگنلرگە خاص. اونگە اېسە نىمە ھەم كېرەك؟ عمرى محنتدە اۋتەپتى، بىر كون دم آلىش يۇق. عمرىدە اېسە بىران انسان اونگە قرەم بۇلگن اېمس، او اېسە ھەمگە قرەم بۇلىب كېلگن، حتا اۋزى نىنگ كىمىرىگە ھەم - چال حتا اونگە بىر سۆز قىترمەيدى. شوندى شۇرپىشانە ابركك بىلن ھەم بختيار بۇلە بەرەدى. اۋرماندە بوغولرنى كۈرىب، خودى يوز بىل دنيا دە اىزلەگن اكه-اوكەلرېنى اوچرەتگن دېك، كۈز ياشى قىلىب يورېدى-يە.

اې، نىمەسىنى گېرەسن...

اولر اخىرى سۇنگى منزلگە چىقىشدى، او بېردن اوزون تىك يۇل درياگە توشىب بارەدى. تىن آلگنى تۇختىدى.

درىانىنگ نرىگى بېتىدە، قراوولخانە يانېدەگى اۋراز قول نىنگ اويى آلدېدە قندەى دىر بوغ كۈترىلدى. بوغگە قرەب سماوار قىنب تورگىنى بىلسە بۇلدى. دېمك، اونى خاتىنى كوتەياتىدى. لېكن بوندن اۋراز قول بىنگىل تارتمەدى. او آغزى بىلن اېنتىكىب نفس آلر، ھوا بېتىشمىدى. كۈرەگى، باشى آغرىب، يورەگى گوبىل اورردى. پېشانەسىدن تېر قويلدى. آلدېدە اېسە حلى اوزاق و تىك نىشب تورىدى. اويده اېسە پىشتىز خاتىن كوتىب اۋتيرىدى، سماوار قۇيب اۋتيرگنلىگە كويەى مى، كۈنگىمنى تاپماقچى... بېردن چاپىب بارىب، بو قارىندار سماوارنى بىر تېپىب، اوچىرىب يوبارگىسى كېلىب كېتدى. كېن اېسە خاتىنگە تىشلىب، اۋلگودەى اورسە. او خيالاً خاتىنى نىنگ داد-فريادىنى اېشىتىب، اونىنگ بختسىز قىستىنى تصور قىلىب، حضور قىلدى.

«يخشى بۇپتى، - اۋلردى او. - عجب بۇپتى. مېن قىينلگىمدە نېگە او راحت قىلىب اۋتيرىشى كېرەك؟» اونىنگ خياللىرىنى مومن بۇلدى.

- مېن اېسىمدن چىقرەيازىمىن، اۋغلىم، - شاشە-پىشە خطاسىنى توزەتماققە اورىنىب اۋراز قول نىنگ آلدېگە كېلدى، - مېن بالەنى آلگنى مکتبگە بارىشىم كېرەك اخىر. درسلىر توگەدى-كو.

- خۇش، نىمە بۇپتى؟ - اتەيىن وزمىن آھنگدە سۆز قاتدى اۋراز قول. - نىمە قىل دېسىن؟

- جھلىنگ چىقمەسىن، بالەم. ياغاچنى شو بېردە قالدېرەمىز. اۋزىمىز پىستگە توشەمىز. سېن

اويىنگگە بارىب طعام بېسىن. مېن شو پىتدە آتدە چاپىب مکتبگە بارىب كېلەمىن. بالەنى آلىب قىتەمىن. كېن كېلىب ياغاچنى آلىب كېتەمىز.

- شونى اۋىل تاپگونچە انچە باش قاتىردىنگ مى چال؟ - زھر خند بىلن گپ قاتدى اۋراز قول. - بالە اخىر بىغەلەيدى-دە.

- نىمە بۇپتى شونگە؟ - قىزىشدى اۋراز قول. نھایت چالنى خماردن چىققونچە سۈكىشگە بھانە تاپىلدى. كون بۇيى اۋراز قول

جىنگلگە بھانە اختردى، مەنە اېندى مومن نىنگ اۋزى اونگە بھانە تاپىب بېردى. - او بىغلر اېكن دېب بىز ايشىمىزنى تىشلب كېتەلىك مى؟

اېرتەلب، مکتبگە آلىب بارەمىن، دېب باشنى قاتىردىنگ. آلىب باردىنگ، يخشى. اېندى مکتبدن آلىب كېلەمىن دېسىن. مېن نىمە سېنگە؟

يا بىز مېنە بازچىلىك اۋىنەيەپمىز مى بو بېردە؟

- كېرەگى يۇق، ۋەلىم، - زارلندى مومن. - شۇندەى كۈندە. مېنگە - كو مىلى - يە، بالە كۈتەدى - دە، شۇندەى كۈندە يىغەيدى - دە...
- نېمە شۇندەى كۈندە؟ بو قەقە خاسىتلى كۈن ۋزى؟
- بوغۇلر قىتدى. نېمە كېرەگى بار اېدى شۇندەى كۈندە...

ۋراز قول داودىرەب، حتا حىرتىدىن جىم بۇلىب قالدى. او تىكىلى بتەلر آرەسىدە يۈمەلب، قۇرقوودن يۈرەگى يارىلەيازگندە سكرەگن سايەلرى لىپ اېتىب ۋتگندەى كۈزگە تىلنك بو بوغۇلرنى الەقچان اونوتكن اېدى. ياغاچ بىلن پستگە يۈمەلەگندە بىرگىنە دىقەدە تىقدىرى حل بۇلىب كېتردى. اونىنگ بوغۇلرگە قرەشگە ھم، چال نىنگ وەيسەشىگە قولاق سالىشگە ھم حلې كېلمەى قالگندى.

- سېن مېنى نېمە دېب ۋىلەيەپس؟ - دېدى او سېكىن و جھد بىلن چال نىنگ يۈزىگە پىشقىرىب. - افسوس، سقالىنگ يۇق، بۇلمەسە باشقەلرنى ۋزىنگدن كۈرە احمقراق دېب ۋىلەمسلىگىنگ اوچون يۈلىب تىلردىم. سېنىنگ بوغۇلرىنگى باشىمگە اورەمن مى. نېمەسىگە يە مېن اولرنى ۋىلەشىم كېرەك اېكن. سېن مېنى گپ بىلن چلغىتمە. قنى تور، ياغاچنى اوشلە. تا دريادن آلىب ۋتمەگونىمىزچە، بىران نېمە حقىدە غىنگ دېمە. او ياقدە كىم مکتبگە بارىەپتى، كىم يىغەيەپتى - مېنىنگ ايشىم يۇق. بس، اېدى كېتىدك...

مومن ھر سفرگى دېك بۇيسوندى. او تا كە ياغاچ جايىگە بارمەگونچە ۋراز قول نىنگ قۇلىدن قوتولىب كېتالمسلىگىنى بىلىب، سكوت سقلەگنچە جان - جھدى بىلن ايشلردى. قلى طغان اورىب ياتسە ھم، او باشقە بىران سۇز قاتمەدى. نىرەسى اونى مکتب آلدەدە كوتىب تورىدى؛ ھمە بالەلر اوى - اوىگە ترقب كېتىشگن، فقط يالغىز اونىنگ يېتىم نىرەسى گىنە يۇل پاىلب، باباسىنى كوتماقەدە. چال برچە صنف نىنگ بالەلرى مکتبىدن قندەى يېر تېپىنىب آتلىب چىقىشىنى، قندەى اوى - اوىگە چاپقىلب كېتىشىنى كۈز آلدەگە كېلتىردى. آچ قالىشگن. اولر يۇلدەياق ۋزلىرىگە تيارلنگن طعام نىنگ ھىدىنى سېزىشەدى و قووانچگە تۇلب، ھىجانلىب اولىرنىنگ دېرزەسى آستىدن چاپىب ۋتىشەدى، آنەلرى الەقچان كوتىب ۋتىرىشىدى. ھر بىرى نىنگ چەرەسىدە آدمنى قووانتيرەدىگن تېسەم. آنە ۋزىگە آغىر مى، يىنگىل مى، بالەسى اوچون تېسەم قىلىشگە ھر قچان ۋزىدە كوچ تاپە آلەدى. حتا آنە: «قۇللىرىنگ - چى؟ قۇللىرىنگى كىم يۈوەدى؟» - دېب ۋشقىرىب تورگندە ھم برى بىر اونىنگ كۈزلىدە ۋشە تېسەم يىشىرىنگن بۇلەدى.

مومن نىنگ نىرەسى ۋقىشگە توتىنگن كۈندەن بېرى قۇلى سىاھدن ارىمەى قالدى. بو باباسىگە حتا ياقىب توشردى: دېمك، يىگىتچە ايش بىلن مشغول. آنە، حاضر اونىنگ نىرەسى سىاھلى قۇللىدە شو بىل يازدە ساتىب آلىنگن پارتفېلىنى اوشلب يۇلدە تورىدى. او، احتمال، كۈتە بېرىب چرچەگن و اېدى كۈزىنى اوزمەى، آندە يۇرتىب كېلەياتگن بابام دۇنگلىكدە كۈرىنىب قالمس مېكن، دېب بىزاوتەلىب تورگن دىر.

اخىر او ھمىشە ۋز و قتیدە كېلردى - كو. بالە ھر سفر مکتبىدن چىققىندە باباسى سل نرىدە اونى طاقسىزلىك بىلن كوتىب تورردى. ھمە اوى - اوىگە ترقب كېتر، او اېسە باباسى تمانگە چاپردى. «آنە

بابام تورىدى، چاپدىك!» دېردى بالە پارتفېلىگە. چاپىب بارەياتىب ھىجانگە تۇلگنچە تۇختب قالردى. اگر يان - وېرىدە ھىچ كىم بۇلمەسە، او باباسىگە تىشلىب، اېسكى اوست - باشلرى نىنگ و يازگى قوروق پىچن نىنگ ۋزى كۈنىكىب كېتگن ھىدىدن نفس آلىب، يۈزلىرىنى اونىنگ قارىنگە ايشقېب قوچاقلب

آلردى. ۋشە كۈنلرى باباسى نرىگى قىرغاقدن پىچن تىشردى، قىشە قلىن قاردە او بىرگە يېتىب بۇلەدى مى. يىخشىسى كۈزدە تىشېب كېلتىرگن معقول - دە. كېىن انچە پىتگچە مومندن تۇزغىگن پىچن نىنگ اچقىمتىل ھىدى كېلىب يوردى.

بابا بالەنى اۋزى نىنگ آرقەسىگە، آت نىنگ سغرىسىگە مىنگىشىرىپ آلر، شو بىلن او ياقدن بو ياقدن گېلىشىپ يېتىپ كېلىپ قالگنلىرىنى سېزىشمىدى. تاغ تېپەلىگى نىنگ ايگى چۆقىسى آرهسىدەگى پست قەملىكدن آشيب، توغرى سن-تاشگە كېلىشىدى. بالە نىنگ مەكتەپگە قېتىق بېرىلگىنى بوويسى نىنگ اچىغىنى كېلىتىرىدى. بالە كۆزىنى آچگن زھاتى، اپىل-تېپىل كىيىپ، پارتفېلىگە كىتاب-دەفتەرلىرىنى سالدى. كېچەسى هم پارتفېلىنى يانگە قۇيىپ ياتىشىدىن بوويسى نىنگ جەلى چىقىردى:

- بو يره مەس پارتفېلىگە بونچە يايىشىپ قالدىنگ؟ شو سېنگە خاتىن بۇلىپ قالگندە مى، قىلىنگە بىزنى ساتىپ بىر اېكىسن-دە... بوويسى نىنگ گېلى بالە نىنگ او قولايغىدىن كىرىپ، بو قولايغىدىن چىقىپ كېتەر، قالە بېرسە، گپ نېمە قەدە بارەياتگىنىنى هم اونچە توشونىپ يېتمىدى. اونىنگ اوچون اېنگ مەھمى مەكتەپگە كېچىكمىلىك اېدى. او حولىگە آتلىپ چىقىپ باباسىنى شاشىرىدى. فقط مەكتەپ كۆزگە تىلگىندە گىنە تىنچلىرىدى.

بىر سفر اولر بىر بىر كېچىكىپ قالىشىدى. اۋتگن هفته دە تانگ خىيال يارىشىگندە مومن آتدە نىرگى قىرغاققە يۇل آلدى. اېرتەلب وقت يېچىنگە بىر قىتاو قىلىشىگە قارار قىلگندى. مەھمىسى جايىدە بۇلە ياتگندى، لېكن يۇلدە يېچن ساجىلىپ كېتىدى. يەنە مەھمىسى يېچنى قېتە باغلب، يەنە آتگە آرتىش كېرەك اېدى. شاشىپ باغلىنگن يېچن قىرغاق نىنگ اۋزىدە يەنە ساجىلىپ كېتىدى.

نېرەسى اېسە نىرگى تماندە كوتىپ تورردى. او غدىر-بودىر تاش نىنگ اوستىگە چىقىپ، پارتفېلىنى سىلكىر و قىچقىرىپ آلە كىمنى چىقىرىدى. چال شاشر - ارقان چلكىشىپ كېتىگن، يېچىپ بۇلمىس، كۆر توگون توشىپ قالگندى. بالە اېسە همان قىچقىرىدى، شوندا چال اونىنگ يىغلە ياتگىنىنى انگلەدى. يېچنى هم، ارقانى هم تىشلەدى-دە، تېزراق نېرەسى نىنگ آلدىگە يېتىپ بارىش اوچون آتگە مېنىپ، اونى كېچقورون ھىدەب كېتىدى. دريادن اۋتگونچە مەھمىسى نىنگ آتدە ياتتى: كېچقورون اۋتىش آسانمىس، سوو كۆپ، آقىم تېز. كۆزدە حلى اونچە قۇرقىنچلى اېمىس، يازدە آتنى چە اغدردى. مومن نھایت دريادن اۋتېب نېرەسى نىنگ آلدىگە بارگىندە او ھۇنگرەب يىغلردى. باباسىگە قرەمس، فقط يىغلر و سۇيلىرىدى: «كېچىكىدىم، مەكتەپگە كېچىكىدىم». چال آتدن اېنگىشىپ، بالەنى اېگرگە كۆتۈرۈپ آلدى-دە، يۇرتىپ كېتىدى. بو مەكتەپ قورغور يىقىن آردە بۇلگندە مى، بالە نىنگ اۋزى غىز اېتىپ بارىپ كېلە بېرىدى. شونىنگ اوچون بوتون يۇل بۇيى تۇختەمەي يىغلەدى، چال اونى ھېچ نېمە بىلن آووتالمەدى. مەكتەپگە مەھمىسى ھۇنگرەب يىغلەگن حالىدە آلىپ كېلىدى. درس باشلىنىپ كېتىگن اېدى. توغرى صىنغە آلىپ كىردى.

مومن مەلمە آلدىدە قېتە-قېتە عذر سۇرەپ، بونىنگ باشقە تىكرارنىمىلىگىنى ايتىپ سۆز بېردى. لېكن مەھمىسىدەن مەھمىسى چال كېچىكىكىنى اوچون نېرەسى نىنگ كويىپ-پىشىگىنىنى و زارلىنىپ يىغلگىنىنى كۆرىپ اضطراب چىكىدى. «لاھىم مەكتىنى ھىمىشە شونداى سېوسىن-دە»، - خىيالىگە كېلىتىردى او. ھر حالدا بېچارە بالە نېمەگە بونچەلىك يىغلەدى. دېمەك، يورەگىدە بىر ارمان بار-دە...

حاضر مەھمىسى ياغاچ نىنگ اطرافىدە چىرخ اورىپ، گاه او تمانىگە، گاه بو تمانىگە چاپىپ اۋتر، تاغدن تېزراق پىستىلىك كە سىرغەلىپ توشىسىن، ھېچ قەبىرگە ايلەينىپ قالمەسىن دېب، ياغاچ نىنگ آستىگە پىشىگ سالىپ، ايتىپ بارىپ، مومن نىنگ خىيالىدىن نېرەسى كېتىشىدى - نېمە بۇلدى اېكن-؟

اۋراز قول اېسە شاشمىدى. او آتنى يېتىكلىپ بارىدى. بو يېردە كۆپ شاشىپ بۇلمەيدى - اوزون، تىك نىشلىكىدىن قىيەلب يورىشىگە توغرى كېلەدى. لېكن اونىنگ گېنىنى عىنابتگە آلىپ، ياغاچنى شو يېردە قالدۇرىپ، كېين كېلىپ آلىپ كېتىش مەھمىسى مەھمىسى؟ اې، كوچ-قوتى بۇلگندە مى، ياغاچنى شرتە بېلكەسىگە قۇيىپ، دريادن اۋتگن و موترگە آرتىلەدىگن جايگە اېلىپ تىشلەگن بۇلدى. مەھمىسى،

آلینگلر ياغاچلارنىڭنى و يۇقالىنگلر. مومن نىنگ اۋزى بۇلسە نىرەسى نىنگ آلدىگە آتلىگن بۇلردى. قياقدە دىيسىز، بولر خام خيال. حلى تاشلر و جغلىكلردن يوريب قىرغاققە يىتىش، سۇنگ كېچقورون ياغاچنى آت بىلن سودرەب نرىگى تمانگە آلب اۋتىش كېرەك. آت نىنگ سىلەسى قوريدى - او تاغدە قنچە پست-بلندلىكلرگە چىقىب توشمەدى... ايشقىلىب، آخرى بۇلىن، اگر ياغاچ دريا اۋرتەسىدە تاشلرگە ايلىنىب، ياكە آت قاقىلىب يىقىلىب توشسە ايش چتاق!

اولر سوودن كېچىب اۋتىشە ياتگندە مومن بابا دعا قىلىب توردى: «اۋزىنگ قۇللە، شاخدار آنە بوغو، الاھىم ياغاچ ايلىنمەسىن، الاھىم آت يىقىلمەسىن». اېتىكلرىنى بىلكەسىگە تشلب، ايشتانى نىنگ پاچەسىنى تىزەسىدن يوقارى شىمىرب آلگن يىلنگ آياق مومن بابا قۇلدە پىشنگ بىلن سوودە سوزىب بارە ياتگن ياغاچ آرتىدن ارنگ يىتب اولگورردى. ياغاچنى آقىمگە قىيە قىلىب سودرەشردى. دريا سووى قنچە تازە و تىنىق بۇلسە، شونچە ساووق ھەم اېدى. كوزىنگ سووى-دە. چال بونگە برداش بېردى: مىلى، آياق اوزىلىب توشمەيدى. ايشقىلىب، ياغاچ تىزراق آلب اۋتلىسە بۇلگنى. برى بىر ياغاچ ايلىنىب قالدى، عكسىگە آلگندە، سېرتاشلى بىرگە كېلگندە تە تۇختەدى. بوندەى حالردە آتگە جىندەى دَم بېرىب، كېن يىشىلب بىر «چو!» دىيىلسە - كوچلى سلتاۋ بىلن ياغاچنى تاشلر پنچەسىدن تارتىب آلسە بۇلەدى. لېكن آتگە مىنىب آلگن اۋراز قول تالىقىب كوچدن كېتگن جانۋارنى قمچى بىلن ايمەى سۈلەدى. آت آرقە آياقلىرى بىلن چۇققە يىب، سىرغەلىب، قاقىنىب كېت، لېكن ياغاچ جايدىن قۇزغلمسدى. چال نىنگ آياقلىرى موزلب قالدى، كۆزى تىنە باشلەدى. باشى ايلندى. جىلىك، جىلىك اۋستىدەگى اۋرمان، آسمانندەگى بولوتلر پستگە توشە باشلەدى، درياگە شۇنغىب، شۇخ آقىمدە سوزىب، يەنە جايىگە قىتدى. مومن نىنگ مزەسى قاچە باشلەدى. لىعتى ياغاچ! او قوريب ياتگندە اېدى، باشقە گپ اېدى، سوودە اۋزى سوزىب كېتدى. بونى اېسە حاضرگىنە قىرقىشىدى. يو، دراۋ درياگە سودرەب توشىشىدى. كىم اخىر شونەى قىلەدى! عاقبتى شو بۇلەدى-دە. اۋىلنمەى قىلىنگن ايش نىنگ آخرى واى. قىراغاچنى قورىسىن دېب تشلب كېلىشگە اۋراز قول نىنگ رايى يۇق. اينسىپكىسە نىنگ كۆزى توشىب قالسە، تىقىلنگن اۋرماندن قىمتلى درختلرنى اۋغىرلىكچە قىرققن، دېب اکت توزەدى. شو نىنگ اوچون ھەم قىرقىلگن ياغاچنى شو زھاتى ياق گمدان قىلىشى كېرەك.

اۋراز قول اۋكچەسى بىلن آتنى نىقتەر، قمچى بىلن باشىگە اورر، سۇكىنر، خودى ھەمەسى اوچون گۇيا او، مومن عىداردېك، چالگە بقىرردى، ياغاچ اېسە جايدىن جىلمسدى، او بدتر تاشگە اۋرنەشىب بارردى. چال نىنگ صبر-طاقتى توگەدى. او بوتون عمرىدە بىرىنچى مرته غضب بىلن آوازىنى بلندلندى.

- توش آتدن! - او اۋراز قول نىنگ يانىگە جدى بارىب، اونى اېگردن تارتدى. - آت نىنگ

تارتالمە ياتگنلىگىنى كۆرمە يەپسەن مى؟ حاضر-توش!

حيران قالگن اۋراز قول جىم گىنە بۇيسوندى. اېگردن اېتىگى بىلن تۇغرى سووگە سكرەدى. خودى شو دىقەدەن باشلب، او گزنگ و قولاغى بىتب قالگندە، اۋزىنى يۇقاتگن اېدى.

- قنى كېل. كۆتردىك! قنى آل! - مومن نىنگ قومندەسى بىلن اولر ياغاچنى جايدىن بىر آز كۆترىب، اونى تاشلرنىڭ سىقوويدن بۇشە تىب، پىشنگ نىنگ اۋستىگە مىندىردىلر.

آت نىقدر عقللى جانۋار! او عىن شو پىتدە تاشلرگە قاقىنىب، تايىنىب پىسترامكى تاردەى ترنگ تارتىب آلدىنگە سىلكىندى. لېكن ياغاچ اۋرنىدن بىر قۇزغلىدى-يو، تايىب يەنە باتىب قالدى. آت يەنە بىر سىلكىندى و اۋزىنى توتىب قالاھەى سووگە يىقىلىب توشىب، تىپىرچىلەگنچە اېگر-جىدوغيگە اۋرەلشىب قالدى.

- آتنى! آتنى كۆتر! - مومن اۋراز قولنى تورتدى. اولر بىرگەلىكە آتنى بزور آياققە تورغزىب

قۇيىشىدى. آت ساووقدن تىتر، ارنگ سووده تورردى.

- يىچ آتنى!

- نىمە گە؟

- يىچ دىپە پىمىن سېنگە. باشقتىن باغلىمىز. پىست-رامكىنى آل.

ىنە اۋراز قول جىم گىنە بۇيسونە قالدى. آتنى يىچىپ بۇلگىچ، مومىن اونىنگ يۇگىنى قۇلگە آلدى.

- اېندى كېتىدىك، - دېدى او. - كېيىن كېلەمىز. آت دىمىنى آلسىن.

- قنى، تۇختە-چى! - اۋراز قول چال نىنگ قۇلدىن يۇگىنى تارتىپ آلدى. او خودى اويقودن كۇز آچگن دېك بۇلدى. بىردن ىنە

اصل حالىگە قىتدى.

- سېن كىم نىنگ باشىنى قاتىرىپسىن. هېچ قەياققە بارمەيسىن. ياغاچنى حاضر چىقرەمىز. كېچقورون ياغاچگە آدملىر كېلىشەدى.

گپ- سۇزىزىز آتنى اېگرلە، اېشىتەپسىن مى؟

مومىن جىم گىنە بورىلدى-دە، ساووق قاتگن آياغى بىلن آفسە گىچە سىازدن قىرغاق تمان يوردى.

- قەياققە كېتەپسىن، چال؟ قەياققە دىپە پىمىن؟

- قەياققە! قەياققە! مەكتىگە. نىرەم او بېردە راسە توشدن بېرى كوتىپتى.

- قنى قىت-چى! قىت!

چال قولاق سالمەدى. اۋراز قول آتنى دلە دە قالدىرىپ، سل كم قىرغاق دە، تاشلاق اوستىدە مومىنگە يىتتېپ آلدى، يىلكە سىدن

اوشلب اۋزىگە تارتدى.

اولر يوزمە-يوز تورىپ قالىشىدى.

اۋراز قول اېچىللىك بىلن چال نىنگ بۇينىگە آسىلگن اېسكى كىرە اېتىكىنى يولىپ آلدى-دە، قىناتەسى نىنگ باشىگە،

يوز-كۇزىگە اىكى مرته قولچىكىشلىپ اوردى.

- قنى يور! - خىرىلەدى اۋراز قول اېتىكلىرىنى بىر چىگە گە اولاق تىترىرگن.

چال اېتىك آلدىگە بارىپ، اونى ھۇل قومىدن كۇترىپ، قدىنى راستلەگندە لىلرىدن قان تىرقىرەپ آقردى.

- يىرەمس! - دېدى مومىن قاننى توپوررىكن، اېتىكىنى ىنە يىلكە سىگە اىلىپ.

بو هېچ كىم نىنگ سۇزىنى قىترمەگن مومىن چقان نىنگ سۇزى اېدى. بو ساووقدن كۇكرگن، اېسكى اېتىكلىرىنى يىلكە سىگە

اىلگن، لىلرى قان كېتگن بى چارە چال نىنگ سۇزى اېدى.

- يور!

اۋراز قول اونى سودرەدى. لېكن مومىن كوچ بىلن اونىنگ قۇلدىن سىلتەنىپ چىقدى-دە، آرقە سىگە قرەمەى جىم گىنە نرىگە

كېتىدى.

- خەپ سىمى، قى احمق! اېندى كۇنىنگى كۇرستەمن! - اۋراز قول اونىنگ آرقە سىدن مشىنى دۇلە يىتتېپ دغدغە قىلدى.

چال قىرىلىپ قرەمەدى. او «ياتاق توى» نىنگ آلدىدەگى صوفە چەگە بارىپ اۋتىردى، اېتىگىنى كىيدى و اوىگە تېز يورىپ

كېتىدى. هېچ بېردە تۇختەمەى، تۇغرى آتخانەگە كىردى. او بېردن اۋراز قول نىنگ دىخلىسىز، مەھمانگە مېنىلەدىگن، پاىگادە چاپەدىگن،

بىراو اېگرلشگە باتىنالمەيدىگن بۇز آتى - آلەباشنى بىتكەب چىقدى. خودى يانغىن چىققن دېك مومن اونى حولىدن اېگرسىز، اوزنگىسىز مېنىب چىقىب كېتدى.

او دېرەزەلر ياندىن، حلى ھم شقىلب قىنب ياتگن سماوار ياندىن آت چاپتېرىب اۋتگىندە تشقىرىگە آتېلىب چىققنلر - مومن نىنگ خاتىنى، قىزى بېكى و ياش گل جمال چالگە بىر گپ بۇلگىنى دراۋ فھلمشدى. او ھىچ قچان آلەباشگە مېنمىس و ھىچ قچان حولىدن بونچەلىك شاشىلىب چىقمەگندى. بو مومن چقان نىنگ عصيانى اېكنلىگىنى اولر حلى بىلېشمسدى. كېكسەيگن چاغىدەگى بو عصيان اونى نېمەلرگە گرفتار قىلېشىنى ھم بىلېشمسدى.

قىرغاق تماندن اېسە آتى بىتكەب اۋراز قول اويگە قىتردى. آت آلدىنگى آياغىنى آقسب باسردى. عياللر جىم تورىب، اونىنگ حولىگە يقىنلشېب كېلىشىگە كۈز تىكىب تورىشردى. اۋراز قول نىنگ كۈنگىلدىن نېمەلر كېچەياتگىنى، او اۋشە كۈنى اولرگە قندەى غم-المىر كېلتىرەياتگىنى حلى عياللر خىالىگە ھم كېلتىرىشمسدى... او ھۇل، شلاپلەگن اېتىكەدە، ھۇل اىشتاندا وزمىن و آغىر قىدملر بىلن اولر آلدىگە يقىنلشېب، عياللرگە غمگىن نظر دە خۇمرەيىب قرەدى. خاتىنى بېكى بېزاوتەلنىب قالدى: نېمە قىلدى، اۋراز قول؟ نېمە بۇلدى؟ ھەمە ياغىنگىز ھۇل بۇلىب كېتىدى-كو. ياغاچ آقىب كېتدى مى؟

- يۇق، - قول سىلتەدى اۋراز قول. - مە. - او يوگننى گل جمالگە اوزەتدى. - آتنى آتخاناگە آلىب بار. - شوندى دەب اۋزى اېشىك تمانگە يوردى. - يور اويگە، - دەدى او خاتىنىگە. كىمىر ھم اولر بىلن بىرگە بارماقچى اېدى، اۋراز قول اونى آستانەگە يۇلتەدى. - سېن نرى تور، كىمىر. سېنگە ھىچ قندەى ايش يۇق بو بېردە. اويىنگ گە بار-و، خەپ اۋتېر. - نېمە بۇلدى سېنگە؟ - خفە بۇلدى كىمىر. - بو نېمەسى؟ چالىمگە نېمە بۇلدى؟ نېمە گپ؟ - اونىنگ اۋزىدن سۇرە، - جواب قىلدى اۋراز قول. اويدە بېكى اېرى نىنگ ھۇل اوست-باشلىرىنى بېچىب، اونگە پۇستىن بېردى، سماوارنى آلىب كىرىب، چاى قۇيشگە توتىندى. - چاىنى قۇى، - قىلدى اۋراز قول. - عرق بېر. خاتىنى آچىلمەگن يىرمەلىكنى آلىب، گىلاسگە قويدى. - تۇلدېرىب قۇى، - بو يوروق قىلدى اۋراز قول. بىر گىلاس عرقنى سوودېك اىچىب يوبارگچ، پۇستىنگە اۋرەلدى-دە، كىگىزگە چۇزىلىب، خاتىنىگە دەدى:

- قۇيدىم، سېن مېنىنگ خاتىنىم اېمىس سن، مېن سېنىنگ اېرىنگ اېمىس من. جۇنە، بو اويدە سېنىنگ ايزىنگ قالمەسىن. قارەنگى ھم كۇرستمە. وقت غىمىتىدە جۇنە قال!

بېكى او تارتدى، تىختگە اۋتېردى و ھر گلگى دېك كۇز ياشلىرىنى اىچىگە يوتىب، سېكىن گىپىردى: - يەنە مى؟

- نېمە، يەنە مى؟ - بۇكىرىب يوباردى اۋراز قول. - يۇقال!

بېكى اويدن آتېلىب چىقدى و ھر دايمگى دېك قۇللىرىنى بو كىب، حولىنى باشىگە كۇتېرىب ھۇنگرەب يىغلەى باشلەدى: - مېن، بىختى قرا، بو دىناگە نېگە كېلگن اېكنمىن-ە...

بو چاق مومن چال آلە باشدە نېرەسى آلەدیگە یۆرتیب بارردی. آلە باش - چاپقیر آت. لېکن بری بیر مومن ایگی ساعتدن زیادراق کپچیکدی. او نېرەسىنى یۆلدە اوچرەتدی. بالەنى معلمە نینگ اۋزی اویگە آلیب کپلەياتکندی. اۋشە معلمە بېشینچی ییل کییەياتگن، شمال یلب کپتگن، یینگلری قۇپال، هیچ اۋزگرمس پلتوسیدە. هاریگن عیال نینگ قاواغی سالیق کورینردی. انچه دن بری ییغله ی بریب کوزلری شیشگن بالە قۇلدە پارتفېلی بیلن بېچارە و خورلنگن قیافەدە اونینگ یانیدە کپلردی. معلمە مومن چالنى قتیق سۇراققە آلدی. چال اېسە عیال نینگ آلدیدە آتدن توشیب، باشینی قویى سالیب تورردی.

- اگر وقتیدە کپلیب آلیب کپتمەیدیگن بۇلسنگیز، - دېدی معلمە، - بالەنگیزنى مکتبگە آلیب کپلمنگ. مېنگە ایشانمنگ، اۋزیمدە هم تورتتەسى بار.

مومن یئە عذر سۇرەدی، بوندەى حال باشقە تکرارلنمەیدی دېب، یئە سۇز بېردی.

معلمە جیلی سایگە قېتیب کپتدی، بابا بیلن نېرە اېسە اویگە یول آلیشدی.

بالە آتدە باباسی نینگ آلەدیگە اۋتیریب جیم گینە بارردی. چال هم اونگە نیمە دېیشینی بیلمسدی.

- جودە آچ قالدینگ می؟ - سۇرەدی او.

- یۇق، معلمەمیز نان بېردی، - جواب بېردی نېرە.

- نېگە بۇلمەسە میق اېتمەى کپلەپسن؟ بالە شونندە هم گپرمەدی. مومن گناھکارانە جیلەیدی:

- آه، عرضگۇى بالە گینەم. - او بالە نینگ فورژکەسىنى آلیب، باشیدن اۋپدی و یئە فورژکەسىنى باشیگە کیگیزیب قۇیدی.

بالە قییا هم باقمەدی. ایگلەسى هم شونندەى مایوس و جیم کپتیشدی. مومن جیلانوى محکم توتیب، سلت آتدە بالە اورینیب قالمەسین دېب، آلە باش نینگ باشینی بۇشتمەى بارردی. اېندى شاشیش نینگ هم کپرەگى یۇقدەى اېدی.

آت تېزدە اوندن نیمە طلب قیلینەياتگینى یقەدی - دە، یریم یۇرغەلب یوریب کپتدی. او یېرگە نعلینى تقیلەتیب اوریب، پیشقیریب بارردی. شونەقە آتدە قنى اېندى یالغیز اۋزینگ خیرگایى قیلیب کپتسنگ.

آدم نینگ یالغیزلیکدە کویلەیدیگن قۇشیغى آز می؟ رۇیابگە چقمەى قالگن آرزولر حقیدە، اۋتگن عمر حقیدە، سېوگن چاغلرینگ، باشدن کپچیرگن واقەلرینگ حقیدە...

انسان کونگلیدە ارمان بۇلیب قالگن نرسەلرنى اېسلشنى خوش کورەدی. اصلینى آلگندە انسان نینگ اۋزی هم نیمەدن ارمان قیلەياتگینى اونچەلیک توشونیب بېتمەیدی. لېکن هر زمان - هر زمان شو حقدە اۋیلب قۇیگیسى، اونینگ تگیگە یېتگیسى کپلەدی.

یخشى آت - مهربان همراه...

مومن چال نېرەسى نینگ ساچی تقیر آلینگن اېنسەسیگە، اینگیچگە بۇینى - یو، شلپنگ قولافلریگچە قرەب اۋنگمەگن حیاتیدە بالکل ایشی - یو، محتئیدن، چپککن برچە تشویش و غملریدن اېندى فقط گینە یالغیز منە شو حاضرچە ناچار بالە قالگینى اۋیلردی.

باباسی اونى آياققە تورغیزیشگە اولگورسە یخشى - کویە. لېکن او یالغیز قالسە می - آغیر بۇلەدی. اۋزی مشت دېک - کو، اما فعللى - خویلى. اونینگ عادى گینە، مومن گینە بۇلگنى یخشى اېدی...

اخیر اۋراز قولگە اۋخشە گنلر اونى اۋلگودەى یامان کوریب، بۇرى نینگ تعقییگە توشگن بوغۇچەدەى بورده - بورده قیلیب تشلەیدی - کو...

شونده مومن بايه گينه لپ ايتيب شتابلى سايه ساليب اوتگن و كوكسیدن حيرت و شادليک خطابلى آتيليب چيقيشيگه سبيچي بولگن اوشه بوغولرنى ايسلهدى.

- بيله سن مى، اؤغليم، نيمه؟ بوغولر يورتيميزگه قيتيب كېلدى، - دېدى مومن بابا. باله بيلكه سى اوستيدن يلت ايتيب قرهدى:

- راست مى؟

- راست. اوزيم كورديم. اوچ باش.

- قه ياقدن كېلگن ايکين اولر؟

- مېنيمچه، داوان آرقه سيدن. او پيرده هم اؤرمان بار. حاضرگى كوز خودى يازده گيدهى - ده، داوان آچيق. شونينگ اوچون بيزگه مهمان بوليب كېلگن.

- اولر بيز تامانده قالدې مى؟

- ياقسه قالدې. هيچ كيم تېگمسه، يشب يوره بېرهدى. آزوقه سېراب بيزده. بو پيرده خواهله مينگته بوغو باق. ايلگريگى وقتلرده،

شاخدار آنه بوغو دوريدى، بو پيرده اولر نينگ سان - سناغى بولمه گن...

بو خبرنى ايشيتيب باله نينگ موزله گن كۈنگلى اېرىب، خفله يگى ترقلگينى سېزگن چال ينه اوتگن زمانلر حقيده، شاخدار آنه بوغو حقيده حكايه قىليشگه توشيب كېتدى. اوزى نينگ اېرته گيگه اوزى هم بېرىلىب كېتیب، قنى اېندى بېردن شوندهى بختلى بوليب قالسنگ - ده، باشقه گه هم بختينگى اولشسنگ! - دېپ قالدى. بوتون عمر شوندهى يشه سىنگ. منه شوندهى، خودى حاضرگيدهى، خودى حاضرگى ساعته گيدهى. لېكن حيات بوندهى قوريلمه گن، بخت بيلن يانمه - يان، ايزينگدن ايزمه - ايز يوره ديگن، هيچ محل اريمه يديگن بختسيزليک قلىينگ گه، حياتينگ گه بې مورد دخل قىلىپ تورهدى. حتا حاضرگى دمده، او نېره سى بيلن بختيار باره ياتگن چاغيده هم، چال نينگ قلىيده شادليک بيلن تشويش يانمه - يان تورردى: او ياقده اؤراز قول نيمه قىلدى اېكن؟ او ينه نيمه شومليكنى تيارلب تورگن اېكن، قنه قه ظلم؟ اونگه، اطاعتسيزليک قىليشگه جرعت اېتگن چالگه قنه قه جزا اؤىلب قويدى اېكن؟ اخير اؤراز قول بونى شوندهى قالديرمه يدى - كو. بولمه سه اونى اؤراز قول دېيشمسدى - ده.

قىزىنى و اونينگ اوزىنى كوته ياتگن بختسيزليک توغرىسىده اؤيله مسليک اوچون مومن نېره سىگه بوغولر، بو جانوارلر نينگ كرامتى، مرحمتى، گۈزلىگى و اوچقورليگى، خودى شولر نينگ شرافتى بيلن هر قندهى بلاتى دفع قىليشلىرى حقيده حكايه قىلردى.

باله گه يىخسى اېدى. او اويده نيمه كوته ياتگن ليگىنى بيلمسدى. اونينگ كوزى و قولاقلىرى يانردى. نختات كه بوغولر قيتيب كېلگن بولسه؟ دېمك، همه سى توغرى اېكن - ده! باباسى نينگ ايتيشيچه، شاخدار آنه بوغو آدم لرنينگ ياووزليگىنى كېچيرگن اېميش و اوز باله لريگه ايسيق كول تاغليريگه قيتيشگه رخصت اېتگنميش. باباسى ايتهدى كه، بو يېر قنده يليگىنى بېلىش اوچون حاضرچه اوچته بوغو كېلگن، اگر اولرگه ياقسه، اونده همه بوغولر ينه وطنيگه قيتهدى.

- بابا، - دېپ باباسى نينگ سؤزىنى بولدى باله، - بلكه، شاخدار آنه بوغونينگ اوزى هم كېلگن دير؟ بلكه، بو يېر قنده يليگىنى

اونينگ اوزى كۆرىپ، كېين باله لرينى چقىرماقچى دير؟

- احتمال، - دېدى مومن ايشانچسيزگينه. او توتىلىپ قالدى، اوزىنى ناخوش سېزه باشلهدى: آرتيقچه بېرىلىپ كېتگى يوق مى،

باله اونينگ سؤزلىريگه آرتيقچه ايشانيب يوبارگنى يوق مى؟ لېكن مومن چال نېره سىنى ايشانچدن قيتريشگه اورينمهدى. بو اېندى

جوده كېچ اېدى. - كيم بيلهدى، - بيلكه لرينى قيسدى مومن، - بلكه، بلكه، شاخدار آنه بوغونينگ اوزى هم كېلگن دير. كيم بيلهدى...

- حاضر بيله مېز - ده. يورينگ، بووه، سيز بوغولرنى كۆرگن جايگه باره مېز، - دېدى باله. - مېن هم بېر كۆرهى.

- اولر اخير بير جايدە تورمەيدى - دە.

- بيز ايزيدن بارەمىز. اولر نىنگ ايزيدن اوزاق - اوزاقلرگە ايزلب بارە بېرەمىز. اولرگە كۆزىمىز نىنگ قىرى توشدى دېگونچە، قېتەمىز.

شوندە اولر آدملىر تېگمىسلىگىنى بىلىپ آلەدى.

- گودكسن - دە، - كولىمىسېرەدى بابا. - اويگە بارەيلىك، اۋشە بېردە معلوم بۆلەدى.

اولر قراولخانەگە يقىنلىشىپ، اويلر آرتىدەگى سۇقماقدن بارىشردى. اويلر آرقە تماندن - خودى يىلكەسىنى اۋگىرىپ تورگن

آدمگە اۋخشردى. اوچلە اوى ھم ايچىدە نىمە بۆلەياتگىدىن ھېچ بىر نشان بېرمەي تورردى. حولى ھم بۇم - بۇش و جىمجىت. مومن

نىنگ يورەگىنى ناخوش ھەم باسدى.

«نىمە يوز بېرگن بۇلىشى مەكەن؟ اۋراز قول اونىنگ بختسىز قىزى بېكىنى اوردى مېكىن؟ يا كە مست بۇلگونچە ايچگن مېكىن؟

ينە قندەي فلاكت يوز بېرىشى مەكەن؟ نېگە بونچە جىمجىتلىك، نېگە شو محلدە حولىدە ھېچ كىم يۇق؟ اگر ھەم نرسە جايدە بۇلسە، بو

مشعوم ياغاچنى دريادن سودرەب چىقىش كېرەك، - اۋىلەدى مومن. - قۇي، شو اۋراز قولنى، يىخىسى او بىلن علاقەنى اوزىش

كېرەك. بىلگىنى قىلىپ، قالگن ھەمەسىگە توپورىش كېرەك. اېشك كە اونىنگ اېشك اېكئىلىگىنى اثباتلەپ بېرالمەيسن - كو».

مومن آتخانە نىنگ آلدىگە كېلدى.

- توشە قال. مەن، يېتىپ ھەم كېلدىك، - او نېرەسىگە ھىجانلنگىنى بىلدىرمىسلىك اوچون خاطر جمع گېردى. بالە قۇلىدە پارتفېلى

بىلن اويگە چاپماقچى بۇلگىدە، مومن بابا اونى تۇختتدى:

- تۇختە، بىرگە بارەمىز.

او آلەباشنى آتخانەگە باغلب چىقىدى - دە، بالەنى قۇلىدن اوشلب، اويگە قرەب يوردى.

- مېنگە قرە، - دېدى بابا نېرەسىگە، - اگر مېنى سۇكىشسە، سېن قۇرقمەگىن و او بېردەگى ھەر خىل گېلرگە اھمىت قىلمەگىن.

بونىنگ سېنگە دخلى يۇق. سېنىنگ ايشىنگ مەكتىگە قىتىش.

بىراق ايتەدېگن ھېچ نىمە صادر بۇلمەدى. اولر اويگە كېلىشگندە، فقط كىمىر مومنگە خوشلەمەي گىنە تىكىلدى - دە، لىنى تىشلب،

ينە اۋزى نىنگ تىكە ياتگن ايشىگە بېرىلدى. مومن چال ھەم

اونگە ھېچ نىمە دېمەدى. او خانە اۋرتەسىدە قاواغىنى سالگن حالدە سېرگك توريپ، كېين قازاندن كتە

كاسەدەگى اون آشىنى آلب، نان و قاشىق كېلتىردى - يو، نېرەسى اىگلەسى كېچىككەن توشلىك كە اۋتيرىشدى.

جىم گىنە طعام بېدىلر، بوويسى اېسە حتا اولر تمانگە قېرىلىپ ھەم قرەمەدى. اونىنگ جگرىنگ

سۇلغىن يوزىدە غضب تۇنگىپ قالگندى. بالە قندەي دىر مدەش حادثە صادر بۇلگىنى يېقەدى. چال - كىمىر اېسە جىم اېدى.

بالەگە شوندى و اھمەلى، شوندى تشوئىشلى تويولدى كە، تاماغىدن طعام ھەم اۋتمەي قالدى. طعام اوستىدە آدملىرىنگ جىم

قالىپ، اۋزلىرى نىنگ آلەقندەي يامان و شېھەلى خياللىرىگە بېرىلىشىدن يمانى يۇق. «بلكە، بونگە بىز سېچى دىرمىز؟» - دېدى بالە

خيالىدە پارتفېلىگە. پارتفېل دېرە تاكچەسىدە تورردى. بالە خيالاً پارتفېلى بىلن شيورىلشە باشلەدى:

«سېن ھېچ نىمە بىلمەيسن مې؟ بابام نېگە بونچە غمگىن؟ اونىنگ گناھى نىمە؟ بوگون نېگە او كېچىكدى، نېگە آلەباشنى اېگرىز

مىنىپ باردى؟ اخير ھېچ قچان بوندى بۇلمەگندى - يو. بلكە او اۋرماندە بوغولرنى كۆرىپ قالىپ، اوشلىپ قالگن دىر؟.. احتمال، ھېچ

قندەي بوغو يۇق دىر. بو يالغان دىر؟ اوندى نىمە؟ نېگە بۇلمەسە گېرەدى؟ اگر او بىزنى اللەگن بۇلسە، شاخدار آنە بوغو قىتىق

رنجىدى - كو...»

مومن طعام يېب بۇلگىچ، بالە گە سېكىن گىنە دەدى:

- سېن حولىگە چىقە بەرگىن، بىر ايش بار. مېنگە ياردەملەشەسن. مېن حاضر چىقەمن. بالە اطاعتكارانە چىقىپ كېتدى. او اېشىكىنى

ياپىگن زمان، بوويسى نىنگ آوازى كېلدى:

- قەياققە؟

- ياغاچنى كېلتىرگىن بارەمن. بايە دريادە تىقلىپ قالگندى، - جواب قىلدى مومن.

- ھە، پەقەت قالدىن گە مى! - قىچقىردى كىمىر. - اېسىنگ گە توشدى! سېن بارىپ قىزىنگ نىنگ حالىنى كۆر. اونى گل جمال

اويىگە آلىپ كېتدى. سېنىنگ توغەمس تېلەپ قىزىنگ كىمگە كېرەك اېندى. بار، كىمگە اۇخشب قالگىنىنى اېندى اۋزى ايتسىن. اېرى اونى اويىدن قوتىرگن ايتدەى ھىدەدى.

- خۇش، نىمە بۇپتى، ھىدەسە ھىدەپتى - دە، - دەدى قىزىق اوستىدە مومن.

- اې، سېنى قرە! كىمسن اۋزىنگ! قىزىلرنگىنى بىر سىاق، نىرەنگىنى اۋقېتىپ عملدار قىلماقچى

بۇلەسن مى؟ كوتە بېر. اۋزىنگى بلاگە گرفتار قىلگىنگىگە ارزىسە اېدى. تەغىن آلەباشنى مېنىپ چاپىدى. سېنى قرە-يو!

كۆرپەنگ گە قرەب آياق اۋزەتگىنگىدە اېدى، كىم بىلن اۋزىناشەياتگىنگىنى بىلدىنگ... او سېنىنگ بۇنىنگىنى سېچەدەى اۋزىپ

تشلەيدى. سېن قىچاندن بېرى آدمىرگە گپ قىترەدىگن بۇب قالدىنگ؟ قىچاندن بېرى باتىر بۇلىپ قالدىنگ؟ قىزىنگىنى بىزىكىگە يېتكلەب

كېلىشىنى خىالىنگ گە ھەم كېلتىرمە. آستانەگە يۇلتەمەيمن...

بالە مایوس باش اېگىپ حولىدە سېكىن - سېكىن يورردى. اويدن كىمىرنىنگ قىچقىرىغى كېلدى، كېين اېشىك ترەقلەدى و مومن

اويدن آتلىپ چىقدى. چال سىداحمد نىنگ اويىگە يۇل آلدى، يۇلدە اېسە اونگە گل جمال دوچ كېلدى.

- يىخشىسى حاضر اېمس، كېين، - دەدى او چالگە. مومن بۇشەشىپ تۇختب قالدى. - يىغلهپتى.

اوردى اونى، - پېچىرلەدى گل جمال. - ايتەدى كە، اولر اېندى بىرگە يشەمسىش. او سىزنى قرغەپتى.

ھەمەسىگە آتەم عىدار، دەدى.

مومن چورق اېتمەدى. نىمە دەسېن؟ اېندى اونى حتا اۋز قىزى ھەم كۆرىشىنى اېستەمەيدى.

- اۋراز قول اۋزىنىكىدە اېچىپ ياتىدى. حيوان حيوانلىگىنى قىلەدى - دە، - پېچىرلەپ گىپردى گل جمال. اولر اۋى سورىپ

قالىشىدى. گل جمال اچىنىپ خۇرسىندى.

- ھىچ بۇلمەسە، بىزىنگ سىداحمد تېزراق كېلە قالسە اېدى. بوتون قېتىشى كېرەك. بىرگە لىشىپ شو ياغاچنى آلىپ چىقسەلرېنگ

بىر بلادن قوتولردىلرېنگ.

- گپ ياغاچدە مى؟ - باشىنى چەيقەدى مومن. او اۋىلب قالدى و يانىگە كېلىپ تورگن نىرەسىنى كۆرىپ، اونگە:

- بار، سېن اۋىنە، - دەدى.

بالە نرىگە كېتدى. او مال خانەگە كىرىپ، يىشىرگن دورىنىنى آلدى. اونى ارتدى. «ايشلرېمىز يامان، - او دورىنگە غمگىن سۆزلەى

باشلەدى. - بونگە بىز پارتفېل اىگلەمىز عىدارگە اۇخشەيمىز. بىران - بىر جايدە باشقە مکتب بۇلگندە اېدى. بىز پارتفېلىم بىلن اۋشە ياققە

اۋقىشگە كېتىدىك. ھىچ كىمگە بىلدىرمىدىك. فقط، بابامگە قىين بۇلەدى، قىدىرەدى. سېن - چى، دورىن، كىم بىلن آق كېمەگە

قرەيسن؟ اۋىلەيسن كە، مېن بلىق بۇلالمەيمن مى؟ مەن كۆرەسن. آق كېمەگە سوزىپ بارەمن...»

باله پېچن غره می نینگ آرقه سیگه بېرکینیب، دوربینه اطرافگه قره ی باشله دی. اوزاق قره ش کونگلیگه سیغمه دی. باشقه وقتده بولسه، قره ب کوزینگ تویمهیدی: کوز اؤرمانلریگه قاپلنگن تاغلر کورینه دی، یوقاری آپاق قار، پست یل-یل یانه دی، قیپ-قیزیل چوغ.

باله دوربینه جایگه قویب، سرایدن چیقرکن، باباسی نینگ اېگر-جبدوقلی آتنی حولیدن آلیب اؤتیب کبته یاتگینی کوریب قالدی.

باله باباسی نینگ آلدیگه چاپه من دېب تورگندی، اونى اؤراز قول نینگ قیچقیریغی تۇختتدی. اؤراز قول ایچکی کویلكده، بیلکە سیگه پۇستین تشله گن، بشره سی سیگیرنینگ شیشگن بیلینده ی قیپ-قیزیل اېدی.

- اې! - دغدغه بیلن قیچقیردی او مومنگه. - آتنی قه یاققه آلیب کبته پسن؟ قنى، جایگه کیریتیب قوی. سېنیز آلیب چیقەمیز. قولینگى تېگیزه کۆرمه. اېندی سېن بو پیرده هیچ کیم اېمسسن. مېن سېنى ایشدن بۇشته من. خواهله گن تمانینگ گه جۇنه.

بابا الملی کولیمسیره ب آتنی قیتریب آتخانه گه آلیب کیردی. مومن قوقیسدن بېحد کېکسه ییب و چۆکیب قالگن دېک بۆلدى. او چاریغینی شپیلەتیب، اطرافگه باقمه ی بارردی.

باله باباسی تارتگن جبردن بۇغلیب، بیغله گننی هیچ کیمگه کورستمسلیک اوچون دریا قیراغی بویلب چاپیب کبندی. آلدیده گی سۇقماقنى تومن باسگنیدن گاه کۆز ایلغەمس، گاه ینه آياغی

آستیده کورینیب قالدی. باله کۆز یاشلرینی آقیزیب چاپیب بارردی. منه اونینگ سویوکلی خرسنگلری:

«تانک»، «بۆری»، «اېگر»، «یاتاق تویه». باله اولرگه هیچ نیمه دېمه دی: اولر هیچ نیمه توشونمیدی،

جاییده قاتیب تورگنی-تورگن. باله فقط «یاتاق تویه» نینگ اؤرکچینی قوچاقله دی و سرغیش تاشگه

اېنگه شیب، علاجسیز درد و حسرت اؤتیده اؤرتەنپ هؤنگرەب بیغله دی. او بیغله ی-بیغله ی یوره گینی بۇشتدی و تینچلندی.

آخری باشینی کؤرتیب، کوزینی ارتدی-ده، آلدینگه قره ب دانگ قاتیب قالدی. تق اونینگ قرشیسیده، نریگی قیرغاقده، سووده اوچته بوغو تورردی. حقیقی بوغولر. تیریکی. اولر سوو ایچگنی کېلگن، اېندی تشنه لیکنی قاندرگنگه اؤخشردی. بیرته سی - اېنگ کتّه

شاخلیسی ینه سووگه

باشینی اېگیب سوو سیمیرر اېکن، سووگه گویا شاخلرینی آینه ده کورماقچی بویلب تیکیلە یاتگن دېک

تویولردی. او قونغیر توسلی، کۆکره کدار و کوچلی اېدی. باشینی سیلکیتگنده یونگلی، آقیش لیدن تامچیلر سچرەب توشدی.

اېرکک بوغو قولقلرینی قیمیرلتیب باله گه دقت بیلن رزم سالدی. لېکن همه سیدن هم کۆره میده شاخلی، ایکی بیقینی دؤپە یگن آق بوغو باله گه کۆپراق تیکیلدی. اونینگ شاخلری کلته راق، لېکن جوده چیرایلی، خودی شاخدار آنه بوغونینگ اؤزگینه سی اېدی.

کۆزلری شهلا، تیپ-تینیق. اؤزی اېسه هر بیلی بیرته دن قولونلە دیدیگن قامتدار بیه گه اؤخشە یدی. شاخدار آنه بوغو بو خُم کله،

شلیپنگ قولاق باله نی قه پیرده کورگننی اېسلە یاتگن-ده ی، اونگه کۆز اوزمه ی قره ب تورردی. اونینگ کۆزلری نملی یلتیره ب، اوزاقدن یانیب تورردی. بورنیدن یینگیل هاوور کؤتریلردی.

اونینگ یانگینه سیده شاخسیز بوغوچه آرقه سینی اؤگیریب تال نینگ نوده سینی کیمیرردی. اونینگ هیچ نیمه بیلن ایشی یوق.

سېمیز، غیرتلی، قوناق. او بیردن نوده کیمیریشنی قویدی-ده، دیکیرلب بیلکە سی بیلن آنه بوغوگه توریتیب کبندی و اونینگ اطرافیده

اؤیناقلب، اېرکله نه باشله دی. اؤزی نینگ شاخسیز باشینی شاخدار آنه بوغونینگ بیقینیگه ایشقه له دی. شاخدار آنه بوغو بولسه همان باله گه تیکیلیب تورردی.

باله نفسینی ایچیگه یوتیب، تاشلر پنه سیدن چیقدی و خودی توشده گیده، قۇلرینی آلدینگه چۇزيب قيرغاقفه، سونینگ اۇزینگه يقين كېلدى. بوغولر هيچ بير هوركمه دى، نريگي قيرغاقدن اونگه بميل خاطر قره ب توره بېردى. اۇرتده، سوو آستيدە گي تاشلر اوستيدن ايرغيشلب، تيزآقر، كۇم-كوك تينيق دريا قينب آقيب ياتردى. اگر اولرني ايريب تورگن شو دريا بۇلمه گنده گۇيا بوغولر نینگ آلدینگه باريب اولرگه قۇل تېككيزيش ممكنه دى اېدى. بوغولر تېكيس، تازه جغل اوستيده توريشردى. اولر نینگ آرقه سیده، جغل توگه گن جايدە زيچ اۇرمان نینگ كوزگي پيراق توكيمي الوان توسده تابلنردى. اوندن يوقاريدە - جر تېپه سیده قره غەى و تاغ تېرە گي يل-يل يانه دى. اوندن هم يوقاريراقده چېكسيز اۇرمان-و تاغ تيزمه سیده گي آپاق قار كۇزگه تشلنه دى.

باله كۇزلرینی يومدى و ينه آچدى. كۇز آلدیده همان اۇشه منظره، آلتين ييراقلى درخت زاردن سل بېريراقده، تاپ-تازه جغل اوستيده همان اۇشه اېرتكلرده گي بوغولر تورردى.

منه اولر بوريلدى-ده، تيزيلگنچه جغلدن اۇرمان تمانگه يوريب كېتدى. آلدینده - كته بوغو، اۇرتده شاخسيز بوغوچه، اولر آرتیده شاخدار آنه بوغو. او قيريليب، باله گه ينه بير بار قره ب قويدى. بوغولر درخت زارگه كيريب، بتلر آرەل كېتدى. اولر تېپه سیده قيزيل نوده لر چه يقه لر و آلتين ييراقلر اولر نینگ ترنگ و سيليق بيلكه سيگه توكيلردى. كېين اولر سۇقماقدن جر تامان يوقارینگه كوتريلدى و شو بېرده تۇخته دى. باله گه گۇيا بوغولر ينه قره ب تورگن دېك تويولدى. كته بوغو بۇينيني چۇزيب و شاخلرینی آرقه سيگه تشلب خودی كرنیده ي صدا سالدی: «به-به!» اونینگ آوازی جر و دريا اوستيده اوزاق عكس صدا بېرير ترەلدى: «ه-ه!»

شونده گينه باله نینگ هوشی جايگه كېلدى. او آياغینی قۇلگه آلب تيش سۇقماقدن اويگه چاپيب كېتدى. او جانی نینگ باريجچه چاپردى. حوليدن غيزيلب اۇتیب، اېشكنی لنگ آچيب، اېنتيكننچه، آستانه دن توريب قيچقيردى: - بابا! بوغولر كېلدى! بوغولر! اولر شو بېرده! بير بورچكده غمگين و جيم گينه اۇتيرگن مومن بابا اونگه بير قره ب قويدى-يو، هيچ نيمه دېمه دى، گپ نيمه حقدە اېكئليگینی انيق توشونمه دى.

- اۇچير، آوازينگنی! - دۇق قیلدی كمپير. - كېلسه كېليدى-ده، حاضر اولردن هم باشقه تشويش كۇپ. باله جيم گينه چيقيب كېتدى. حولی كيمسه سيز اېدى. كوز قوياشى غيره-شيرە يلنغاچ تاغ تيزمه لری - قراوول تاغ آرتینگه باندی. قوياش حرارتسيز قويوق شفقی بيلن تاغلرني لاله رنگيگه بوركردى. موز قاتگن شفق بو بېردن كوزگي تاغ چۇقيلرینگه بېقرار شعله ساچيب تورردى. اۇرمانگه غيره-شيرە قارانغیلیك چۇكدى. ايزغيرين تورردى. باله اېتى اوووشيب قلتيرە ي باشله دى.

آلتينجى باب

تۇشك كه كيرگيده هم اېتى اوووشيشی قالمه دى. انچه گچه اوخله ي آلمه دى. حوليگه اله قچان قارانغیلیك چۇككن. باشی زيرقيرردى. لېكن او ميق اېتمسدن ياتردى. اونینگ آغريب قالكگینی هيچ كيم بيلمسدى. اونوتگنديلر. بو بېرده اونى اونومه ي هم نيمه قیلیشسين!

بابا بوتونلەي تىنچىنى يۇقاتىپ قويدى. اۋزىنى قۇيرىگە جاي تاپالمىدى. گاه تشقۇرى چىقىر، گاه ايچكۇرى كىرر، گاه اچىنىش بىلن چوقۇر نەفس آلىپ اۋتۇرىپ آلر، گاه تورردى. دە، قەبەرگە دىر كېتىدى. كىمپىر بۇلسە چالگە دىكى بېرر و عىن پىتدە او هم تىنمەي گاه او ياققە، گاه بو ياققە يورر، حولىگە چىقىر و يىنە زوم اۋتمەي قىتىپ كىرىدى. حولىدە قندەي دىر نائىق، اوزوق-يولوق آواز اېشىتىلدى، كىم نىنگ دىر شاشىلىنچ آياق شرفەسى، كىم نىنگ دىر سۇكىنىشى قولاققە چلىنردى، افتىدن، اۋراز قول يىنە سۇكىنە باشلەگندى، آلە كىم اېنتىكىب-اېنتىكىب يىغلردى...

بالە اۋرىندە جىم گىنە ياتر، برچە آواز و آياق شرفەلرىدن، اويدە و حولىدە يوز بېرەياتگن بوتون واققەلردن چرچاغى آرترا اېدى. او كۇزىنى يومىب آلدى. اۋزى نىنگ يالغىزلىگىنى، اونوتىلگىنى سېزدىرمەي، بوگون كۇپدن بېرى آرزو قىلىپ يورگن نرسەسىنى كۇرگىنىنى اېسلەي باشلەدى. او كئە دريا قىرغاغىدە تورردى، سوو شونچەلىك تېز آقردى كە، اونگە اوزاق تىكىلىپ تورىش مەمكىن اېمىدى، كۇز تىنىپ، باش اىلىنىپ كېتىدى. دريانىنگ نرىگى قىرغاغىدە اېسە اونگە بوغۇلر قرەب تورردى. او كېچگە يقىن كۇرگن اۋشە اوچلە بوغو حاضر هم اۋشە جايىدە اېدى. همه-همەسى اونىنگ كۇز آلدىدە قىتە تىكرارلنە باشلەدى. شاخلىرى كئە اېركك بوغو باشىنى سوودن كۇترگندە اونىنگ نەملى لىلرىدن يىنە اۋشە سوو تامچىلرى آقىب توشدى.

شاخدار آنە بوغو اېسە خودى اول كۇرگىنى سىنگرى مېرئانلىك بىلن تىكىلىپ تورردى. اونىنگ كۇزلىرى كئە-كئە، قاب-قارە و نەملى اېدى. بالە حىرتدە قالدى، شاخدار آنە بوغو خودى آدملىرگە اۋخشىب، خودى باباسى سىنگرى غمگىن و اىنچلى خۇرسىنر اېدى. كېيىن اولر بتەلر آرقەلى درخت زارلرگە كىرىپ كېتىدى. بوغۇلر اوستىدە قىزىل نودە چەيقەلر و آلتىن يىراقلر اولرنىنگ ترنگ، سىلىق يىلكەسىگە اوچىپ توشردى. اولر جر بۇيىگە كۇترىلىپ، شو يېردە تۇختەدى. كئە بوغو بۇيىنى چۇزىپ، شاخلىرىنى يىلكەسى اۋشە آرقەسىگە تشلب «بە-بە!» دېيە كرىدەي صدا سالدى. بالە اونىنگ آوازي دريا اوستىدە اوزاق يىنگرەب تورگىنىنى اېسلىپ، اۋزىچە جىلمەيىپ قويدى. شوندىن كېيىن بوغۇلر اۋرمانگە كىرىپ، غايىب بۇلدى. لېكن بالە اولردن اجرەلىشىنى اىستەمسدى. او اۋزى اىستەگن نرسەلرنى يىنە كۇرىش اوچون خيال سورە باشلەدى.

يىنە تېز آقر اولكن دريا كۇزى آلدىدن شەت بىلن آقىپ اۋتە باشلەدى. آقىم تېزلىگىدن اونىنگ باشى اىلندى. او بىر سكرەدى و دريا اوستىدن اوچىپ اۋتدى. همان قوملاققە ياتگن بوغۇلر يقىنىگە يىنگىل و آھستە قۇندى. شاخدار آنە بوغو اونى يانىگە چقىردى:

- سېن كىم نىنگ بالەسىسن؟

بالە اىندەمەدى. او كىم نىنگ بالەسى اېكنلىگىنى ايتىشگە اويەلردى.

- بىز بابام بىلن سېنى جودە يىخشى كۇرەمىز، شاخدار آنە بوغو. بىز سېنى انچەدن بېرى كوتەياتگن اېدىك، - دېدى.

- مېن هم سېنى بىلەن. سېنىنگ بابانگىنى هم. او يىخشى آدم، - دېدى شاخدار آنە بوغو.

بالە سېنىب كېتىدى. لېكن اۋز مۇتدارچىلىگىنى قندەي بىان اېتىشىنى بىلمىدى.

- اىستەسنگ، بلىققە اىلنەن. و، دريا بۇيىل سوزىب ايسىق كۇلگە، آق كېمەگە بېتىپ بارەن، - دېدى بالە تۇستىن.

او بونىنگ عھدەسىدن چىقە آلردى. بىراق شاخدار آنە بوغو اونگە هېچ نىمە دېمەدى. شوندىن بالە يېچىنە باشلەدى و خودى يازدەگى دېك، دريا ياقەسىدە تال نىنگ شاخىدن اوشلب، سووگە توشدى. سوو ايسىق و دىمىققن اېدى. او كۇزى آچىق حالدە سوو تىگىدن سوزىب كېتىدى. سان-سناقسىز آلتىن قوم دانەچەلرى مېدە سوو آستى اۋتلىرى بىلن قۇشلىب گىرداب حاصل قىلردى. اونىنگ نەفسى بۇغىلە باشلەدى. ايسىق آقىم اېسە اونى همان آلىپ كېتىدى.

- ياردەم بېر، شاخدار آنە بوغو، ياردەم بېر مېنگە، مېن هم سېنىنگ فرزندىنگىن، شاخدار آنە بوغو! - دېيە بقىردى او.

شاخدار آنە بوغو اونىنگ آرتىدىن قىرغاق بۇيلىق يۇگوردى. او شۇندەي تىز يۇگوردى كە، هوا وىزىلىپ كەتتى. بالە اوستىدەگى كۆرپەنى آتېب تىشلەدى و درحال يىنگىل تارتتى. او تېرلې-پىشىگن اېدى. لېكىن بۇندەي پىتلردە باباسى اونى يەنە يىخشىراق اۋرەب قۇيىشىنى اېسلىپ، كۆرپەگە اۋرەلىپ آلتى. اويدە ھىچ كىم يۇق اېدى. چىراق پىلىگى يانېب توگەگن، شۇنىنگ اۋچون ھم او خانەنى خىرەگىنە يارىتىپ تورردى. بالە اۋرنىدىن تورماقچى، سوو اىچماقچى بۇلدى، لېكىن تىشقىدىن قندەي دىر كېسكىن آواز اېشتىلدى. كىم دىر بىراوگە بقىردى، آلە كىم يىغلەدى، كىم دىر اونى يەنە يۇپىتىردى. غلە-غاۋور، آياق شرفەسى اېشتىلدى. كىيىن نۇق دېرەزە تىگىدىن اۋە تارتىپ اىگى كىشى اۋتدى. اولر بىر-بىرىنى يىتكلەپ بارەياتگن دېك اېدى. اېشىك ترەقلىپ آچىلدى، كىمپىر جەل بىلن ھەرسىلەگىچە مومىن بابانى اۋى اىچىگە ايتىپ يوباردى. بالە باباسى نىنگ بونچەلىك قىتق قۇرقىنلىگىنى ھىچ قىچان كۆرمەگن اېدى. ايتىدىن، او ھىچ نەرسەنى انگلەمسدى. چال نىنگ كۆزلىرى بى سىرانجام جودىردى. كىمپىر اونى كۆكرەگىدىن ايتىپ، اۋتيرىشگە مجبور قىلدى:

- اۋتير، اۋتير، احمق چال، سۈرەمەسە ارەلىشىپ نىمە قىلەسن. بىرىنچى مرتە شۇندەي بۇلەپتى مى اولردە. ھەمەسى يىخشى بۇلسىن دەپسنگ، توشوغىنگىنى سوقمەي تېك اۋتير. نىمە دەپس، شۇنى قىل. اېشتىپەپس مى؟ او بىز بىلن دۇستلشماقچى اېمس، بلكە دىئادان بېزدىرماق-چى، توشونىپەپس مى؟ كېكسەيگندە قەيەرگە ھم بارەمىز؟ قەيەرگە؟ - كىمپىر شۇندەي دەدى-يو، اېشىكى ترەقلىپ ياپىپ، شاخىگىچە چىقىپ كەتتى.

اۋى يەنە جىمىپ قالدى. فقط چال نىنگ خىرىلەگن، اوزوق-يولوق نىفس اىشى اېشتىلىپ تورردى. او اۋچاق يانئە چۇنقەيگىچە باشىنى قلىتيرەياتگن قۇللىرى آرسىگە آلىپ اۋتيردى. بىردن چال تىز چۇكىدى و قۇللىرىنى چۇزىپ، كىمگە دىر زارلىنگىچە التىجا قىلە باشلەدى:

- آل مېنى، آلىپ كېت، بو طالعى پىستى! اونگە فرزند عطا قىل! اونگە قرەسم يورەك-بىغرىم قان بۇلەدى. ھىچ بۇلمەسە بىرتەگىنە تىرناق عطا اېت، رحىمىنگ كېلسىن بىزگە...

چال يىغلگىچە گندىرەكلەپ اۋرنىدىن تورردى-دە، دېۋارنى اوشلەپ بارىپ، اېشىكىنى آچدى. او تىشقىرى چىقىدى، اېشىكىنى ياپدى و اېشىك آرتىدە كىمى بىلن آغزىنى بېرىكىتىپ اىچ-اىچىدىن اۋكسىنىپ يىغلەدى.

بالە ناچار احوالەدە قالدى. او يەنە قلىتيرەي باشلەدى. اۋزىنى گاه اىسقىقە، گاه ساۋوققە آتتى. او تورماقچى، باباسى يانئىگە بارماقچى بۇلدى. لېكىن قۇل-آياقلىرى اونگە اطاعت قىلمىس، باشى زىرقىرەپ

آغرىدى. چال اېشىك آرقەسىدە يۈم-يۈم يىغلر، حولىدە اېسە يەنە بدمست اۋراز قۇل تۇپالان كۆتۈردى،

بېكې خالە داد-فرىاد سالىپ يىغلدى. اىگى تماننى ھم گل جمال بىلن بوۋى يلىنىپ-يالۋارىپ تىنچىتىشىدى.

بالە اۋز خىيال درياسىگە چۇمگن اېدى. او يەنە اۋشە تېزآقر دريا ياقەسىدە. اىگىنچى ساحلەدە، جىل اوستىدە اېسە خودى اۋشە بوغۇلر تورىدى. شۇندە بالە التىجا قىلدى: «شاخدار آنە بوغو، بېكې خالەگە شاخىنگدە بېشىك آلىپ كېل. سېندن اۋتىنىپ سۈرەيمىن،

اولرگە بېشىك آلىپ كېل. اولردە ھم فرزند بۇلسىن». اۋزى بۇلسە سوو يوزەسىدىن شاخدار آنە بوغو تامان يۇگورگىلەپ كەتتى. او سوو يوزەسىدىن چاپىپ بارر اېكن، قۇل توشمىسدى، شو بىلن بىرگە، ساحلگە ھم يىقىنلەشالمىسدى، خودى بىر جايدە دېپىنىپ تورىپ

قالگن دېك اېدى. او ھمە وقت شاخدار آنە بوغوگە يلىنىپ-يالۋاردى. «سېن شاخىنگدە بېشىك آلىپ كېل. شۇندەي قىلگىن كە، بابامىز يىغلمەسىن، شۇندەي قىلگىن كە، اۋراز قۇل عمكى بېكې خالەنى اورمەسىن، شۇندەي قىلگىن كە، اولردە فرزند توغىلسىن. مېن

ھەملرىنى سېۋەمىن، اۋراز قۇل عمكىنى ھم سېۋەمىن، سېن اونگە فقط فرزند بېر. اولرگە شاخىنگدە بېشىك آلىپ كېل...»

باله گه اوزاقدن قۇنغیراقچه جرنگله گنده ی ایشیتیلدی. او تاباره کوچلیراق جرنگلردی. آنه بوغو تاغ بویلب یوگوردی، او بېشیکنی - قەیندن یسلگن قۇنغیراقچەلی باله بېشیکنی بندیدن شاخلریده کۆترگنچه کەلتیره یاتگن ایدی. بېشیک قۇنغیراقچەسی نینگ جرنگی همه یاقه ترهله باشلەدی. شاخدار آنه بوغو جوده شاشیلە یاتگن ایدی. قۇنغیراقچە آوازی تاباره یقینلشە باشلەدی.

بو نیمه نینگ آوازی؟ قۇنغیراقچە جرنگیگە موترنینگ اوزاقدن گوریلەگن آوازی جۇر بۇلدی. قەپەردە دیر یوک موتری کەلردی. موترنینگ گوریلشی تاباره کوچەیب، انقراق ایشیتیلردی، قۇنغیراقچە نینگ جرنگی اېسە خودی اوندن چۇچینگندە ی اوزوق-یولوق ایشیتیلە باشلەدی، کۆپ اۆتمە ی اېسە اونی موترنینگ گوریلشی بوتولە ی باسیب کەتدی. باله تەمیرلرنی شرەقلە تیب، همه یاقنی لرزەگە سالیب حولیگە آغیر موتر کەلیب تۇختەگینی ایشیتدی. ایت هورگنچه تشقیریگە آتیلدی. دېرەزە آینه سیگە بیر زوم چیراق یاروغی نینگ عکسی توشیب توردی-یو، شو زهاتی یاق اۇچدی. عین چاغدە موترنینگ آوازی هم جیمیب قالدی. کابین ایشیگی ترەقلە یاپیلدی. کەلگن کیشیلر، ایتیدن، اوجاولان بۇلسە کەرەک، اۇزارا گپلشیب، باله یاتگن دېرەزە یانیدن اۆتیب کەتیشدی.

- سیداحمد کەلدی، - بیردن گل جمال نینگ قووانچلی آوازی ینگرەدی، اونینگ اېری تامان شاشیلە یاتگنی ایشیتیلیب توردی. - بیز بۇلسک کۈتە بېریب، طاقتیمیز تاق بۇلدی!
- السلام و علیکم، - جواب قیلیشدی اونگە ناتنیش کیشیلر.
- خۇش، تینچ اۆتیریبسیز لر می؟ - سۆرەدی سیداحمد.
- شۇکر. نېگە مونچە کەچ؟
- شونیسىگە هم شۇکر. سفخۇزگچە یتیب کەلدىم، یۇلچى موترلرنى کۈتە من-کۈتە من، قنى کەلە قالسە. هیچ بۇلمەسە جیلی سايگچە یتیب آلسم دېمەن. بیر محل منە بولر یاغاچ آلیب کەتگنی بیزنینگ تمانیمیزگە کەلیشە یاتیبدی، - دېهە حکایە قیلردی سیداحمد.
- تاغ آرەلیغی قارانغی. یۇلنى اۋزىنگ بىلە سن...

- اۇراز قول قنى؟ اۆیدە می؟ - قیزیق سۆرەدی کەلگنلردن بیری.
- اۆیدە، - ایگینیب دەدی گل جمال. - سەل تابی قاچیبدی. تشویشلەنمەنگلر. بیزدە تونب قالە سیز، جای بۇلسە بار. یورینگلر.
اولر راضی بۇلیشدی. لېکن بیر نېچە قدم باسگچ، تۇختە قالیشدی.
- السلام، آفسقال. السلام و علیکم، بايبيچە. کەلگنلر مومن بابا و کمپیر بیلن سلاملە شیشدی. چال بیلن کمپیر هم اۆیتگە قالمسلیک اوجون اولرنی حولیدە کوتیب آلیشدی. بلکە اۇراز قول هم اۆیلەر؟ ایشقیلیب، اۇزینی و باشقەلرنی اۆیتگە قۇیمە سین-دە.
باله بیر آز تینچلەندی. عموماً، او اۇزینی یېنگیل حس اېتە باشلەدی. باشی هم اونچەلیک آغریمە یاتگن ایدی. حتا اۇرنیدن توریب، موترنی کۆزدن کچیرماقچى بۇلدى: او قنەقە، تۇرت غیلدیرکلی می یاگە آلتی غیلدیرکلی می؟ ینگى می، اېسكى می؟ تېلری قنەقە؟ اۆتگن یازدە اولرنینگ اۆیگە حتا حربی یوک موتری هم کەلگندى - غیلدیرکلی بلند، خودی تومشوغى کەسپ آلینگن دېک ایدی.

یاش عسکر هیداوچی بالەنى کابینگە اۆتیرغیزگن ایدی. قندە ی یخشی! آلتین رنگ پاگانلی حربی کیشی اېسە اۇراز قول بیلن بیرگە اۇرمانگە توشیب کەتیشدی. قنەقەسى بو؟ هیچ بونەقەسى بۇلمەگندى-کو.
- سیزلر جاسوسنى ایزلەیه پسیز می؟ - سۆرەدی باله عسکر دن. او جیلەیب قۇیدى.

- ھە، جاسوسنى ايزلەيەپمىز .
- بىزنىكىگە ھلى بىرانتە ھم جاسوس كېلگىنى يۇق، - دەدى بالە غمگىن . عسكەر كولىب يوباردى .
- نىمە گە كېرەك او سېنگە؟
- مېن اونى ايزىدن قوولب، توتىب آلردىم .
- آبا ايزقوور-اي، ھلى ياشلىك قىلەسن .
- آلتىن رنگلى پاگانلى ھربى كىشى اۋراز قول بىلن اۋرماننى ايلەنىب يوريشگندە، بالە ھىداوچى بىلن گېلىشيب آلدى .
- مېن ھمە موترلرنى، ھمە ھىداوچىلرنى يىخى كۆرەمن، - دەدى بالە .
- نىمە اوچون؟ - قىزىقىب سۆرەدى ھىداوچى،
- موترلر - يىخى، كوچلى و تېز يورەدى . اولردن ياقىملى بنزىن ھىدى كېلەدى . ھىداوچىلر بۇلسە ياش، اولرنىنگ ھمەسى ھم شاخدار آتە بوغونىنگ بالەلرى .
- نىمە؟ نىمە؟ - توشونمەدى عسكەر . - قندەى شاخدار آتە؟
- سېن ھلى بىلمەيسن مى؟
- يۇق . بوئەقە غرىباتنى ھىچ قىچان اېشىتمەگنم . - سېن اۋزىنگ كىمسن؟
- مېن قرەغندەلىك قزاقمن . شىختارلر مەكتىبىدە اۋقىگنم . - بونى سۆرەياتگىم يۇق، سېن كىم نىنگ فرزندىسن؟
- آتە - آتەمنى .
- اولر كىمنىكى؟
- اولر ھم آتە - آتەسى نىنگ فرزندلرى .
- اولر - چى؟
- اي، آغەينى، شو زىلدە تۇختااوسىز سوال بېرىب، سورىشتىرە بېرىش مەمكىن مى، اخىر .
- مېن بۇلسم شاخدار آتە بوغو فرزندلرى نىنگ فرزندىمن .
- بونى كىم ايتدى سېنگە؟
- بابام .
- ھرقەلەى، تۇغرى اېمس، - عسكەر اىگىلىب، باش چەيقەدى .
- بو كتە باشلى، شلىنگ قولاق بالە نىنگ شاخدار آتە بوغو اولادى اېكنلىكى اونى قىزىقتىرىب قۇيدى .
- عسكەر اۋز اولادى قەيىردن ترقلگىنى بىلمىلىكى معلوم بۇلىب قالگنلىگىدەن گىنە اېمس، حتا يېتى پىشتىنى بىلمىلىگىدن بىر آز خىجالت ھم تارتدى . عسكەر فقط اۋز آتەسىنى، باباسىنى و باباكالانىنى بىلردى، خلاص . باشقەلرى - چى؟
- سېنگە يېتى آتە - بابالرنىنگ ناملرىنى اېسدە توتىشنى اۋرگىشمەگن مى؟ - دەب سۆرەدى بالە .
- اۋرگىشمەگن . نىمە گە كېرەك بو؟ مېن اولر ھقىدە ھىچ نىمەنى بىلمەسم ھم، ھمە قطارى بنائى دەك ىشەيەپمىن .
- بابام، اگر آدملىر اۋز آتە - بابالرنى بىلمسەلر، اولر اينىب كېتەدى، دېيدى . - كىم اينىدى؟ آدملىر مى؟
- ھە .
- نىمە اوچون؟

- بابام ایتەدى كە، اوندە ھېچ كىم يامان ايشلردن حذر قىلمەيدى، چونكە بالەلر و بالەلر نىنگ بالەلرى ھم اونى اېسلەمەيدى. شونىنگ دېك، ھېچ كىم يىخسى ايش ھم قىلمەيدى. چون كە، برى بىر، بالەلر اونىنگ يىخسى ايشلرى حقىدە اېسلەمەيدى. دە.

- بابانگ قىزىق اېكن - كو! - عسكر چىنە كم حىرتدە قالدى. - غرايب. اما او سېنىنگ باشىنگى بۇلمغور نرسەلر بىلن گىنگىتېب قۇبە ياتگىنى بىلمەسە كېرەك. اخىر، سېنىنگ باشىنگ كئە - كو... قولاقلىرىنگ ھم شونچە لىك كئە كە، خودى بىزىنگ پولىگونىمىزدە گى لوكاتورلرگە اۇخشەيدى. سېن اونىنگ گىلرېنى تىنگلەمە. كىمىزمگە بارىپمىز، كوسموسگە اوچىپمىز، او بۇلسە سېنى نىمەگە اۋرگىتەپتى؟ اونى بىزگە، سىياسى مشغولاتگە آلىب بارىشسە بار مى، بىر زومدە معلوماتلى قىلىپ قويدىك. سېن اۋسىب، اۋقىب - اۋرگىب آلكىنىنگدن سۇنگ بابانگدن واز كېچىپ قۇبە قال. او نادان، مدىتسىز كىشى.

- يۇق، مېن ھېچ قچان بابامنى تشلب كېتمەيمەن، - اعتراض بىلدىردى بالە. - او يىخسى. - حاضرچە شوندى. كىپىراق توشونىب آلەسن. حاضر آوازلىرگە قولاق سالىب تورر اېكن، بالە اۋشە حربى موتورلرنى اېسلەيدى. او اۋشندە عسكرگە نىمە اوچون بو بىردە گى ھىداوچىلر، اينىقسە، او بىلگن ھىداوچىلر شاخدار آنە بوغونىنگ فرزندلرى اېكنلىگىنى يىخىلىپ توشونتىرىب بېرالمەگن اېدى. بالە اونگە تۇغرىسىنى ايتدى. اونىنگ سۇزلىرىدە ھېچ قندەى اويدىرمە يۇق اېدى. اۋتگن يىلى خودى شوندى كوز پلەسىدە، احتمال، سل كېچراق مېدى، پىچن آلىب كېتىش اوچون تاققە سفخۇز موتورلرى كېلگن اېدى. اولر قراوولخانە نىنگ ياندىن اېمس، بلکہ اونگە بىر آز بېتمسدىن ارچەدرەگە آلىب بارەدىگن يۇلگە بورىلىشىدى سۇنگ يوقارىلب بارىب، يازدە اۋرىب قۇيىلگن پىچنلر تامان كېتىشىدى. قراوولتاغدە گى موتورلرنىنگ متلىسىز گورىلەشىنى اېشىنگن بالە يۇل نىنگ ايرىلىشىگە قرەب چاپىب كېتدى. بىردىنگە شونچە موتو! بىرى نىنگ كېتىدىن بىرى تىزىلىشىب كېتىگن. بوتون بىر كالونە. او موتورلردن اۋن بېشە چەسىنى سەندى.

ھوا اينىب تورىيدى. بوگون - اېرتە قار ياغىب قالىش سىاقى بار. اوندە «خىر، خشكلر، كېلگوسى يىلگچە» دېبە بېرىش مەكەن. بو جايلردە پىچنى اۋز وقتىدە تشىب آلەمسىنگ، كىپىن داغدە قالدەسن. اۋتىب كېلالمەيسن بو بېرگە. ايتىدىن، سفخۇزدە تورلى خىل ايشلر كۇپەيىب، وقت ضىق كېلىپ قالىگىلىگى اوچون اۋرىب تيارلب قۇيىلگن پىچنى بىر يۇلە تشىب كېلتىرىشگە قارار قىلىنگن اېدى. بىراق بالە بونى بىلمسدى. تۇغرىسىنى ايتىگندە، اونىنگ نىمە ايشى ھم بار؟ او ھاوولىقىب، قووانگىدىن ھر بىر موتورنىنگ قرشىسىگە چىقدى، بىر آز كىم اۋزىگە چاپدى، سۇنگ باشقەسىنى قرشى آلە باشلەيدى. پىنگىل يورىب بارەياتگن يوك موتورلرى نىنگ ھەمسى يپ - يىنگى، كايىنلرى چىرايلى، آينەلرى اېسە كېنگ اېدى. كايىندە ياش يىگىتلر اۋتىرىشىيدى. اولر نىنگ ھەمسى بىر خىلدە مورتسىز، ايرىم كايىنلردە اېسە ايكىتەدن اۋتىرىشىيدى. بو شرىك بۇلىب اۋتىرگنلر پىچنى يىغىش و باغلىش اوچون بارىشەياتگن اېدى. اولر نىنگ ھەمسى بالەگە چىرايلى، قووناق، جسور بۇلىب تويولدى.

عموماً - كو، بالە يىنگلىشمەگندى. حقىقتدە ھم شوندى اېدى. موتورلر ساز اېدى، اولر قراوولتاغدە گى جغلىلى، زىنگ يۇلدن اۋتگچ، بىلدەى اوچىب بارردى. بالەلر نىنگ وقتى چاغ اېدى -

ھوا ھم يامان اېمسدى، بو بىردە يىنە قەياقدن دىر پىدا بۇلىب قالگن شلپىنگ قولاق، كئە باشلى تىرمىزەك بالە ياشلىك شۇخلىكلرېنى ايجىگە سىغدىرالمەى قووانگىدىن ھر بىر موتو قرشىسىدە كېلك بۇلردى! بالە يىنە كۇپراق سېوئىسىن و شۇخلىك قىلسىن اوچون اونىنگ خطى - حرىكلرىگە كولىمسدىن، ھزل ارەلش قۇل سىلكىب، پۇپىسە قىلمسدىن بۇلر مېدى...

اېنگ آخريده كېله ياتگن يوك موتري حتا توخته دى هم، كابىندن پاگونسىز، حربى فورژكه سىز، اما كېپكه كىب آلگن عسكر كىمىده گى ياش هيداوچى يىگىت باشىنى چىقريب قره دى.

- يخشمىسن، نىمه قىلىپ يورىسن بو بېرده، ۴۰ - آچىق يوز بىلن باله گه كوز قىسىپ قويدى او.

- اوزىم، شونده، - بمىل خاطر جواب بېردى باله.

- سېن مومن بابانىنگ نىره سى اېمس مىسن؟

- هه.

- اوزىم هم شونده دېب اؤيله گن اېدىم. مېن هم بوغوباي اولادىنمن. بو باره ياتگن باله لر نىنگ همه سى بوغوباي اولادىدن.

پېچنگه بارىه پىمىز. اېندىگى بوغوباي اولادلىرى يىر-يىرىنى بىلشمىدى هم، ترقه لىشىپ كېتگن... بابانگ گه سلام ايت. قولى بېكىنى، چؤتابى نىنگ اؤغلى قولى بېكىنى كۆردىم دېب ايتگىن. قولى بېك عسكرلىكدن قېتىپ كېلىپ، سفخۇزده هيداوچى بۇلىپ ايشله يېتى اېكن، دېگىن. خىر، امان بۇل. - خىرله شىش آلدىدن او باله گه قنده دىر حربى زنه چوك ساوغه قىلدى. جوده غلطفى. نشانگه اؤخشب كېته دى.

موتر قاپلان كىب بۇكېرىپ شرىكلرى آرتىدن شمالده اى اوچىپ كېتدى. ناگهان باله ده بوغوباي اولادىدن بۇلگن اكه سى - بو آق

كۇنگىل، مرد يىگىت بىلن بىرگه كېتىش اشتياقى توغىلىپ قالدى. اما يۇل هوويلب قالگن بۇلىپ، او اويگه قېتىشگه مجبور بۇلدى. قېتركن، باباسىگه اوچره شوو حقىده گى تاثراتلرىنى گىرىپ بېردى. زنه چوكنى بۇلسه كۆكره گىگه تقىب آلدى.

اؤشه كۇنى كېچقورون آسمان گىندى آستىده گى تىزمه تاغلردن قېتىق شمال - سن - تاش شمالى توره باشله دى. او بۇرانگه ايلندى.

اۇرمان يىراقلىرى قويون دېك آسمانگه اوچىپ چىقىپ تابه كوك كه اۇرلر، گوويله گنچه تاغ چؤقىسىده اؤينردى. زوم اؤتمه سى هوا شونده سى بوزىلدى كه، كۆز آچىپ بۇلمه سى قالدى. بىردن قار اوچقونله سى باشله دى. انه - منه دېگونچه يېر يوزى آق چاى شىگه بوركندى، اۇرمانلر چه يقلدى، دريا جۇش اوردى. قار توشدى، او بوره لىپ - بوره لىپ ياغردى.

بىر عملب ماللرنى هېده شگه، حوليده گى او - بو نرسه لرنى يىغىشتىرىشگه، علاجى بارىچه اويگه مۇل اؤتىن آلىپ كېلىشگه زۇرغه

اولگورىشىدى. كېين اېسه اويدن چىقمه سى قمه لىپ آلىشىدى. بونده سى اېرته توشگن اىزغىرىن ساووقده كىم هم اېشىك كه چىقه دى دېسىز.

- بونىنگ كىمگه كېرگى بار؟ - حىرتلىپ تشوئىشلنردى مومن بابا اؤچاققه اؤتىن قلكن. او شمال نىنگ هوشك چلىشىگه همان

قولاق توتر، دېرزه آلدىگه بارىب تشقرىنى كوزه تردى. درچه آرتىده گىر ايله نىب ياغه ياتگن قار هس - پش دېگونچه اويولىپ قالگن اېدى.

- اؤتير اؤرنىنگ گه! - مىنگىله دى بووى. - بىرىنچى مرته شونده سى بۇلىه پتى مى؟ «بونىنگ كىمگه كېرگى بار؟» اېمىش، - تهديد

قىلىپ مسخره له دى كىمپىر. - قىش قىشلىگىنى قىلىشى كېرگه ده.

- بىر كونده - يه ...

- بۇلمه سه - چى؟ سېندن سۇره ب اؤتيرمه دى؟ وقت - ساعتى كېلىدى، ياغه دى - ده.

اؤچاق مۇرىسى اوويله سى باشله دى. باله آلدىن باباسىگه خۇجھلىك ايشلرىده ياردم بېرىپ، ساووققه قاتدى، بىراق اؤتىن تېزده

قىزىشىپ يانىب كېتگندن سۇنگ اوى اىچى اىسىپ قالدى. همه ياقنى دود اره لش قره غه سى سموله سى نىنگ هيدى قاپله دى. اىسىنىپ آلگچ، باله نىنگ هم كۇنگلى جايىگه توشدى.

كېيىن طعام يېدى. سۇنىڭ اوخلىش اوچون ئۇرۇنغا كىرىشىدى. ھوليدە ھېسە قار بۇرەلەر، شىمال اوۋىلدىرى.
«ئۇرماندە بىلكە جودە قۇرقىنچىلى دىر»، - ئۇيلەدى بالە آينە آرتىدەگى گۈۈيلىشكە قولاق سالىب، او ناگاہ قندەدى دىر انگلب آلىش
قىيىن بۇلگن آوازلىرىنى، شاقىن-سورانلىرىنى ھېشىتتې، ئۇزىنى قۇيرىگە جاي تاپالمەي قالدى. كىم دىر بىراونى چقىردى، كىم دىر اونىگە
جواب قىتتى. باشدە بالەگە شۇندەدى تويولەياتىگندە بۇلدى. شۇندەدى پىتدە قراۋولخانەگە كىم ھەم كېلدى؟ بىراق مومن بابا و كىمپىر
ھوشيار تارتىشىدى.

- آدملىر، - دەدى كىمپىر.

- ھە، - ايشانقىرەمەي دەدى چال. كېيىن بېزاۋتەلنە باشلەدى: - بې محلدە كىم بۇلدى؟ - او تېزگىنە كىينە باشلەدى.
كىمپىر ھەم شاشىب قالدى. تورىب، لىمپە چىراقتى ياقىدى. بالە ھەم نىمەدن دىر چۇچىب، تورىب كىيندى. بو آردە آدملىر اوپىگە
يىقىنلەشىپ كېلىشىدى. غاۋور-غاۋور، آياق تاۋوشلىرى. نامعلوم آدملىر قارنى غرچىلەتتې باسىب، ايوانىگە كېلگنلىرىدە آياقلىرىنى قاقىب،
تقىلتە باشلەدىلەر.

- آقسقال، ھېشىكىنى آچىنگ! ساۋقاتدىك!

- كىمىزلىر؟

- ئۇزىنكىزىكى.

مومن ھېشىكىنى آچدى. قاردا، ايزغىرىن شىمالدە ساۋقاتىگن كىشىلەر اوپىگە باستىرىپ كىرىپ كېلىشىدى. بولر كوندوزى ارچەدرە
تىمانىگە پىچىن آرتىشكە كېتىگن ئۇشە ياش ھىداۋچىلەر ھېدى. بالە اولرنى درحال تىندى. اونىگە ھىرىي نشان تىقىم قىلگن قولى بېك ھەم بار
ھېدى. اولر بىراونى قۇلتىغىدن اوشلب آلىپ كىرىشىدى. او اينىگىردى، آياغىنى سودرەب باسردى. اوپدە بىردن قىي-چوۋو كۇتۇرىلدى.
- استغفرالله! نىمە بۇلدى سىزلىرگە؟ - مومن بابا بىلن كىمپىر برابر تىشۈيشلىپ سۇرەشىدى.

- كېيىن گىپىر بېرەمىز! او ياقدە يىنە بىزدن يېتى كىشى كېلىپتې. يۇلدن ادە شىمەسەلر بۇلگىنى. قنى، بو بېرگە ئۇتير-چى. آياغى

قىرىلىپ كېتدى، - آقساق يىگىتىنى بخارى يانىگە ئۇتقىزىركن، تېز گىپىردى قولى بېك.

- قالگن آدملىرىنكىز قەبىردە؟ - شاشىب قالدى مومن بابا. - مېن حاضر بارىپ، اولرنى باشلەپ كېلەمەن. سېن ھېسە يوگور، - دەدى او

بالەگە. - سىداھمدىگە ايت، تېزلىك بىلن ھېلىكىر فائىزىنى آلىپ كېلىسەن.

بالە اوپدن آتلىپ چىقىدى و ھاولىققىدن نفسى بۇغزىگە تىقىلىپ قالدى. عمرى نىنگ آخىرىگچە او بو دەشتلى دىققەنى ھېسەدن
چىقىرمەدى. قندەدى دىر ھورپەيگن، بىرەسى ساۋوق، چىنقىرىپ دەشت سالوۋچى ھېيت مخلوق اونىنگ تاماغىدن بۇغىب آلىپ
سىلتەي باشلەدى. لېكىن بالە ئۇزىنى يۇقاتمەدى. او دەشتلى چىنگلدن سىتلىپ چىقىدى و قولى بىلن باشىنى تۇسىپ ھىمايە قىلگنچە
سىداھمد نىنگ اوپىگە يوگوردى. ھەمەسى بۇلىپ يىگىرمە-ئۇتتۇز قىلمىك يۇل اونىگە خودى اوزاق دېك بۇلىپ تويولدى. گۇيا
جىنگىچىلەرگە كۇمكلىشماق اوچون آلىس بېرگە شىمال دېك بېلىپ بارەياتىگن دېك ھېدى. اونىنگ قلى بىر دىك و جىسورلىك
كۇرسە تىش اشتياقى بىلن تولىپ-تاشىگن ھېدى. او نظرىدە ئۇزىنى قىدرتلى و يىنگىلىمس كوچىگە ھېگە ھېك ھىس ھېتدى، ھتا
سىداھمد نىنگ اوپىگە بېتىپ بارگونچە ھەم شۇندەدى قھىرمانانە ايشلر قىلىشكە اولگوردى كە، قايىل قالمەي علاج يۇق. او توبسىز
جىرلىكلر آرقەلى تاغدن تاققە سىكرەب ئۇتدى، قىلىچ بىلن دىشمن تۇدەسىنى يىكسان قىلدى، دريادە چۇكەياتىگنى، ئۇتدە كويەياتىگنى
خىلاص ھېتدى، قىزىل بىراغى ھىلپىرەب تورگن رىياكتىف قىروۋچى اوچاقىدە درە و قايەلر سىرى اوندىن قاقىپ بارەياتىگن دەشتلى قارە
مخلوقنى قوۋدى. اونىنگ رىياكتىف قىروۋچى اوچاغى مخلوق آرتىدن ئۇق دېك اوچىپ ئۇتتى. بالە پولىمىوتدن ئۇق اوزىپ،

«فاشيستلرنى قير!» دېب قىچقىردى. ھەم جايدە شاخدار ۋە بوغۇ اۋنى قۇلۇب-قۇتلەدى. بوغۇ اۋز فرزندى بىلن فخرلردى. بالە سىداھمىد نىنگ اۋى اېشىگىگە كېلىپ يېتىگندە، ۋە بوغۇ اونگە: «اېندى مېنىڭ بالەلرېمنى، ياش ھىداۋچىلرنى قوتقۇرىپ قال!» - دېدى. «مېن اولرنى قوتقۇرەن، شاخدار ۋە بوغۇ، خدا حقى، قەسم اېچەن!» - دېدى بالە آواز چىقىرىپ ۋە اېشىكى قاقە باشلەدى. - تېزراق، سىداھمىد عمكى، بېزنىكىلرنى قوتقۇرىپ قالەيلىك، يورىنگ! - او بو سۆزلرنى شۇندە تۇتۇرۇپ قىلىپ ايتدى كە، سىداھمىد ۋە گل جمال قۇرقۇودن جايدە تورگنچە تورىپ قالشىدى.

- كىمنى قوتقۇرىش كېرەك؟ نىمە بۇلدى؟

- بابام اېلېكتىر فانرى بىلن تېزدە چاپىپ كېلىسىن، سفخۇزدن كېلگن ھىداۋچىلر يۇلدە ادەشىپ قالشىدى دېب ايتگىن، دېدىلر.

- احمق، - سۇكىب بېردى اۋنى سىداھمىد. - شۇندە دېسنگ بۇلمەيدى مى؟ - او آتلىنىش اوچون يۇگورىپ كېتىدى.

لېكىن بو حالت بالەنى ھېچ قنچە رنجىتمەدى. سىداھمىد اونىڭ بو بېرگە كېلگۈنچە قنچەلىك جىسارت كۆرسىتىشىنى، قىسىم اېچىگىنىنى قەيەردن بىلىسىن. بالە ھىداۋچىلرنىڭ يېتەلەۋى ھەم مومىن بابا بىلن سىداھمىد تىمانىدن قراۋولخانە نىنگ ياندىن تېزدە تاپىلىپ اۋىگە آلىپ كېلىنگندە ھەم اونچەلىك عىجلەنمەدى. شۇندە اۋچرەشۇۋ ۋە بۇلمىسلىگى ھەم مومىن اېدى. كۈ! خىزىنىڭ آلدى آلىنە ۋە يېنىڭ كۆچىشى مومىن... عومۇمەن كېلىدە، بو ادەشگن كىشىلر ھەم تاپىلدى. سىداھمىد اولرنى اۋىگە آلىپ كېتىدى. حتا اۋراز قولنىكىدە تونش اوچون ھەم بېش كىشى يۇبارىلدى. - اۋنى ھەم اۋىغاتىشگە تۇغرى كېلدى. باشقەلرې اېسە مومىن بابانىڭ اۋىگە تېقىلىپ قالشىدى.

قار بۇرانى تاغدە حلى ھەم تۇختەمەگندى. بالە اۋوانگە يۇگورىپ چىقىدى ۋە دىققە اۋتمەۋى اۋنگ ۋە سۇلى قىسى، بىلند ۋە پىستى قىسى، تۇپگۈنە آلمەۋى قالدى. ھوانىڭ قاۋاغى سالىق، گۇيا دايرە شىكىلدە ايلنەياتگن دېك اېدى. قار اېسە تېزە بۇيى بۇلىپ قالگندى. مومىن بابا سفخۇز ھىداۋچىلرې نىنگ ھەمەسى تاپىلىپ، ايسىنىپ آلكچ ۋە ساۋوقدن، خوف-خىزىدن قوتۇلۇپ كۆنگىللىرى تىنچىگچ، واققە توشونرلى بۇلسە ھەم يۇلدە، قار بۇرانىدە قندەۋى حادثە يوز بېرگىنىنى سېكىن-استە سورىشىرە باشلەدى. يىگىتلر حكاىە قىلىپ بېرىشىدى، چال-كەمپىر اېسە خۇرسىنىپ-خۇرسىنىپ قۇيىشىردى.

- بەۋى، بەۋى، بەۋى، - دېبە ۋە بۇلگن حادثەدن خىرتەدە قالىش ۋە قۇللىرىنى كۆكىسىگە قۇيىپ خداگە شىكرانەلر ايتىشىردى.

- بونچەلىك يېنىڭ كىنىمەلرېنگە، بالەلر، - اۋپكەلەدى كەمپىر ايسىق چايدىن قۇيرىكن. - تاققە شۇندە كىم بىلن كېلىش مومىن مى، اخىر. بالەسىزىلدە، بالە. اۋزىنگىزگە زېب بېرەسىز، شىھرىلىكلردېك بۇلەۋى دېسىز. اگر يۇل تاپە آلمەۋى اېرتەلېگچە قالىپ كېتىگىلرېنگىزدە بار مى، خدا كۆرستمەسىن؟ نىق موزلې قالدىلرېنگىز.

- كىم بىلىسىن بونەۋى بۇلىشىنى، - دېب جواب بېردى قولى بېك. - ايسىق كىنىش نېگە كېرەك؟ بىران نرسە بۇلسە اېچىكرىدە مۇتر ايسىتىپ قۇيەدى. خۇدۇ اۋىنىڭدەگى دېك اۋتېرىپ، برەنكىنى ايلنتىرە بېر. اوچاققە-چى، مەن بو تاغلر او بېردن تېپەچەلردېك كۆرىنەدى - بورت تىشقىرىسە قىرق درجە ساۋوق بۇلسە، اېچىكرىدە آدملىر كۆيلىكچن يورىشە بېرەدى.

بالە بۇستىنگە اۋرەلىپ ھىداۋچىلر اۋرتەسىدە ياتردى. او قولى بېك نىنگ يانېگە تېقىلىپ آلىپ كەتتەلرېنىڭ صىحتىنى بوتون وجودى بىلن تىنگلردى. بېردن بۇران كۆتۇرۇلۇپ، بو يىگىتلر اولرنىڭ اۋىدىن باش پناە ايزلشگە مجبور قىلگىدىن حتا او خورسند بۇلگىنىنى ھېچ كىم خىيالىگە ھەم كېلتىرمەدى. او بۇران اۋزاق كونلر، ھېچ بۇلمەگندە اوچ كون دوام اېتىشىنى اېچ-اېچىدن جودە ايستردى. مىلى، اولر شو بېردە ىشەۋى بېرسىنلر. اولر بىلن وقت اۋتكىزىش قندەۋى يىخشى. قىزىقلى. باباسى، افتىدىن، ھەمەسىنى تىرىكن. اۋزلىرىنى گىنە اېمس، آتەلرې ۋە آتەلرېنى ھەم بىلرەن.

- منە، كۆردىنگ مى، - بابا نىرەسىگە حتا بىر آز غرورلنغن دېك دەدى، - اۋز اكلەرىنگى، بوغوباي اولادلىرىنى كۆردىنگ. اولرنىنگ كىملىگىنى بىلىپ آلەسن. قرە، قندەى اولر! اي، حاضرگى بىگىتلر بۇيچن بۇلىپ اۋسشەپتى -دە. خدادىم سىزلرنى اۋز پناەيدە اسرەسىن. قىرق ايگىنچى يىلى قىشە بىزنى مگىتوگورسك كە قوربىلىشگە آلىپ كېلىشگىنى اېسىمدە...

بابا نىرەسىگە يىخشى تىش بۇلگن تارىخنى حكاية قىلىشگە توتىنىپ، اولرنى مملكت نىنگ تورلى بورچكلرىدن چقىرىلگن محنت اوردوسىنى بۇيگە قرەب اوزەيىپ كېنگن صفگە تارتىشگىندە قىرغىزلرنىنگ دېرلى ھەمەسى پست بۇيلى بۇلگىلىگى و صف نىنگ آخىرگە توشىپ قالگىلىگى حقىدە سۇزلب بېردى. يۇقلە اۋقىب بۇلىنگىدن سۇنگ پاپىروس چېكىشگە رخصت بېرىلدى. سرغىشدىن كېلگن دەۋەنگىردېك بىر بىگىت كېلىپ، بلند آوازده:

- بولر قەيىردن؟ منجورلر مى يا؟ - دەدى. اولرنىنگ آرسىدە كېكسە اۋقتووچى ھەم بار اېدى. او شوندەى جواب بېردى:
- بىز قىرغىزلرئىمىز. بىز بو يىردن اونچە اوزاق بۇلمەگن جايدە منجورلر بىلن جنگ قىلگىمىزدە مگىتوگورسك دن نام-نشان ھەم يۇق اېدى. بۇيىمىز اېسە خودى سېنىكى دېك اېدى. اوروشنى تاماملەگىمىزدن سۇنگ ىنە اۋسەمىز...
بابا اۋشە اۋتمىش واقەنى اېسگە آلدى. جىلمەيىپ، قانىقىش بىلن ىنە بىر بار اۋزى نىنگ تونگى مھمانلىرگە كۆز تشلەدى.
- اۋشە اۋقتووچى تۇغرى ايتگن اېكن. شھردە بۇلگىمىدە يا كە كۈچەدە كېلەياتىب نظر تشلەيمىن: حاضرگى اولاد ايلگىرىگىسىگە اۋخشەمەى، بۇيچن و كۆركم بۇلىپ يېتىشماقده.

توشونگن بىگىتلر سېكىن كولىپ قويىشدى - چال چىققىلەششنى يىخشى كۆرەدى.
- ھە، بۇيچىمىز، بۇيچن، - دەدى اولردن بىرى. - موترنى بۇلسە پستلىك كە اغدريپ يوباردىك.
شونچە كىشى بۇلە توريپ كوچىمىز يېتمەدى...
- خشك يوكلنگن بۇلسە، بونىنگ اوستىگە ىنە شوندەى قار بۇرانىدە عھدەسىدن چىقىپ بۇلمىدى، - اولرنى آقلەى باشلەدى مومن بابا. - شونەقەسى ھەم بۇلەدى. خدا خواھلەسە، اېرتەگە ھەمەسى جايىدە بۇلەدى. اېنگ مھمى، شمال تىنسىن.
بىگىتلر باباگە يوقارىدەگى، ارچەسى تاغىدەگى بىچىلرگە موتردە قندەى يېتىپ بارگىلرئىنى كىپرىپ بېرىشدى. او يىردە اوچتە كتە بىچن غرەمى تورردى. اوچلە غرەمنى ھەم بىر يۇلە يوكلشگە كىرىشىدىلر. يوكلەگندە ھەم بلند قىلىپ، حتا تامدن ھەم بلند قىلىپ يوكلشدى. كېين يوقارىدن ارقانگە آسىلىپ توشىشگە تۇغرى كېلدى. شوندەى قىلىپ، بىرن-كېيتن ھەمە موتىرلرگە بىچن يوكلندى.

كابين كۆرىنمىس، فقط آلد آينەلر، كپوت و غىلدىركلر كۆرىنىپ تورردى. كېلرگە كېلىندى مى، ىنە آوارە بۇلىپ يورمىسدىن، ھەمەسىنى بىرەتۇلە آلىپ كېتىشماقچى بۇلىشگىدى. اولر حاضر آلىپ كېتىشمەسە بو بىچىنلر كېلگوسى بىلگچە قالىپ كېتىشىنى بىلردىلر. غىرت بىلن ايشلەدىلر. كىم نىنگ موترى تيار بۇلسە، چېنگە چىقىرىپ قۇيىپ باشقەسىگە يوكلشگە ياردملش اېدىلر. اولر قىرىپ ھەم خشكىنى يوكلشدى، بىراق ايگى اراپەچەسى قالدى، خلاص. چېكىپ آلىشدى، كىم كىم نىنگ آرتىدن ھىدەشىنى كېلىشىپ آلىشدى و ھەملرى تىزىلىپ يۇلگە توشىشدى. موترنى سېكىن-استە ھىدەشدى. قارانغىدە تاغدن سىرغەلىپ كېتىشلىرىگە آرز قالدى. بىچن بىنگىل يوك بۇلسە ھەم آلىپ بارىش قىين، اينىقسە، تار جايلىدە، بوروم يۇللىدە خوفلى.
اولر بارىشركن، آلدىندە نىمە كوتەياتگىنى خياللىرىگە ھەم كېلتىرىشمىسدى. اولر ارچە تېپەلىگىدن توشىپ، درە بۇلىپ كېتىشردى. درەدن چىقىشە اېسە كېچگە يقىن بۇرانگە دوچ كېلىشدى. قار اورە باشلەگن اېدى.

- شوندىن باشلىق بىر پىرسىدە يىلكەلەر اوويىپ قالدى، - دېيە حكاىە قىلە باشلەدى قولى بېك. - بىردىن قارانغىلىك باسىپ، شونە قىنگى شىمال اوويىپ بېردى كە، ئۇ بۆلمەسە قولىنىڭدىن برەنكى تارتىپ آلكودېك اېدى. انە-منە دېگونچە موتورنى اغدريپ يوبارە ياتىڭن دېك آدمىنى واھمە باسەدى. يەنە بونىڭ اوستىگە يۇل شونە قە يامان كە، حتا كوندوز كونى ھەم يوريش خوفلى.

بالە نىفسىنى ايچىگە يوتىپ، چىناق كۆزلىرىنى قولى بېكدن اوزمەى جىم گىنە تىنگلردى. حكاىە قىلىنە ياتىڭن اۋشە شىمال، اۋشە قار آينە آرتىدە اوجىگە چىقماقەدە اېدى. كۆپچىلىك ھىدا وچىلەر و يوك تشووچىلەر اېتىكلرىنى ھەم بېچمەى پۇلدە ياتىپ اوخلىشماقەدە. اولر نىمەنى باشىدىن كېچىرگن بۇلسەلەر، بونى قىلتىرىق بۇيىنلى، كئە باشلى، شلىڭ قولاق بو بالە ھەم قىتە باشىدىن كېچىردى.

بىر نېچە دىققەت سۇڭ يۇل كۆرىنمەى قالدى. موتورلر چىتگە چىقىپ كېتىملىك اوچون بىر-بىرى نىڭ ايزىدىن قالمەى نوقول سىگنال بېردى. موتور دېرەلرىنى و فرەلرىنى قار باسدى. «تازەلەگىچلەر» اېسە آينەدەگى قارنى تازەلەپ اولگورە آلمسدى. كايىنەدىن باش چىقىرىپ ھىدەشگە توغرى كېلدى. بىراق بو احوالەدە قنچە ھەم يۇل باسىش مۇمكىن؟ قار بۇلسە زەپتىگە آلىپ ياغردى! غىلدىركلر آغىرلەشىپ، دېرلى جايىدىن جىلمسدى. كالونە تىگە تېپەلىك كە يېتىڭنە توختەدى. موتورلر اۋكىردى - لېكن فايدەسىز اېدى... موتورلر تاققە چىقە آلمەى تۇختە بولدى. كايىن سكرەب توشىشىپ، بىر-بىرلىرىگە آواز قىلگنلىرىچە بىر موتورنىن اىكىنچىسىگە چاپىپ اۋتىشىپ، كالونە باشىدە تۇپلىنىشىدى. نىمە قىلىش كېرەك؟ گلخنى ياقىش مۇمكىن اېمىس. كايىنەدە اۋتىرىلە بېرسە، قالگن يانلىغى ھەم ياقىپ بىتيرىلەدى. اوسىز ھەم سفخۇزگچە ارىڭ يېتىپ بارىش مۇمكىن. كايىن ايسىتىلمەسە موزلب قالىش ھىچ گپ اېمىس. يىگىتلر نىمە قىلىشلىرىنى بىلمەى داودىرەب قالىشىدى. ھەم نرسەگە قادر بۇلگن تىخنىك حاضر عاجز. نىمە قىلىش كېرەك؟ كىم دىر موتورلردىن بىرى نىڭ خىسەھ گىنى اغدريپ، ايچىگە كىرىپ ياتىشنى تىكلىف قىلدى. بىراق ارقاننى بۇشە تىش بىلناق خىشكدن بىر توتۇم ھەم قالمىلىگى انىق اېدى: كۆز آچىپ-يومگونچە بۇران اوچىرىپ كېتىدى. بو آردە موتورلر قار او يومىگە تابارە چوقورراق كىرىپ بارر، غىلدىركلر آستىدەگى قار انچە كۆترىلىپ قالگن اېدى. يىگىتلر اۋزلىرىنى بوتونلەى يۇقاتىپ قۇيىشىدى، ايزغىرىن سويك-سويكلردىن اۋتىپ كېتىدى.

- بىر محل اېسىمگە توشىپ قالدى، آقسقال، - دېب حكاىە قىلردى قولى بېك مومن باباگە. - بىز يۇلدە ارچەدرەگە كېتە ياتىپ مە بو بوغوباي اولادىدىن بۇلگن او كەمىزنى اوچرەتدىك. - او بالەنى كۆرستىدى و اېركەلەب اونىڭ باشىنى سىلەدى. - يۇلدە چاپىپ يورگن اېكن. مېن اونى توختە تىپ سلا مىلشدىم. گېلىشدىك. توغرى مى؟ نىمە، حللى اوخلەگىنىڭ يۇق مى؟ آبا، عظمت-اي!

بالە جىلمەيىپ باش ايرغەدى. اونىڭ قىلى قووانچ و افتخاردن گورسىلەب اورە ياتگىنىنى بىراو بىلگنەدە اېدى. بونى يىگىتلر اىچىدە اېنگ كوچىلىسى، اېنگ باتىرى و اېنگ چىرايلىسى - قولى بېك نىڭ اۋزى گىرىپ بېردى. مە شونە قە بۇلسە كىشى.

بابا ھەم اۋچاققە اۋتىن تىلركن، اونى مۇقتەب قويدى:

- او شونە قە. گپ تىنگلىشنى يىخشى كۆرەدى. انگرەيىپ قولاق سالىشىنى كۆرەپسەن مى؟

- اۋشە دىققەتەدە او قندەى اېسىمگە توشىپ قالدى، اۋزىم ھەم بىلمەيمەن، - دوام اېتدى قولى بېك. - بالەلرگە دېرلى بىقىرىپ گىرەمەن، آوازىمنى بۇلسە شىمال آلىپ قاچەدى. كېلىنگلر، قراولخانەگە يېتىپ آلەيلىك. بۇلمەسە، نابود بۇلەمىز دېيمەن. بالەلر بۇلسە قندەى يېتىپ بارەمىز، دېب شونداق قىنە يوزىمگە كېلىپ قىچقىرىشەدى. پىادە بارىپ بۇلمەيدى. موتورنى ھەم تىش كېتىش مۇمكىن اېمىس. مېن بۇلسم كېلىنگلر، موتورنى ايتىرىپ داواندىن آلىپ

اۋتەمىز، او ياغى قىيەلىك دېمىن. سن-تاشگچە يىتتېب بارسك بۇلگنى، او ياغىگە پيادە بارىش ھم ممكن، اۋرمانچىلر يىمىزنىڭ اويى يقين قالەدى دېمىن. بالەلر بونى معقول كۆرىشىدى. قنى، باشلە دېيىشىدى.

ايش شونەدى بۇلگچ... يىرىنچى موتوردن باشلەدىك: «عثمان على، كايىنگە چىق!» باشقە ھەمەمىز موتر آرتىدن يىلكە تىرەب ايتىرە باشلەدىك. دستلەب ايش يورىشىگن دېك بۇلدى. كېين درمانسىزلىب قالدېك. آرقەگە چىكىنىش ھم ممكن اېمس. بىز موترنى اېمس، بوتون تاغنى يوقارىگە كۆترەياتگن دېك سېزىدىك اۋزىمىزنى. آرتىلگن يوك ھم قەنەقە دېنگ - پىچن غرەمى! فقط كوچم نىنگ بارىچە: «قنى! قنى!» دېب بقىرگىنىمى بىلەن، لېكن آوازىمنى اۋزىم ھم اېشىتمەيمىن. شمال، قار - ھىچ نرسەنى كۆرىب بۇلمەيدى. موتر خودى جانى باردېك اينگرەب نالە قىلەدى. موتر ھم، اۋزىمىز ھم سۇنگى كوچنى صرفلەدىك. گۇيا يورەك يارىلىب پىرچە-پىرچە بۇلىب اوچىب كېتەدىگىگە اۋخشەيدى. باش ايلەندى.

- بەى، بەى، بەى، - اچىندى مومىن بابا. - راسە قىيەلىسىز دە. شاخدار آنە بوغو اۋز فرزندلرىنى پناھىدە اسرەيدى. فلاكتدن

قوتقىرىدى. بۇلمەسە، كىم بىلسىن... اېشىتتەپسنى مى؟

تشفىرىدە ھەمان بۇران قوتورەدى، بۇرەلب قار ياغىەپتى. بالەنى اويقو باسە باشلەدى. او اوخلەمسلىك كە حرەك قىلسە ھم، برى بىر كۆزلىرى يومىلىب كېتە بېردى. اويقو ارەلش آره-سىرە چال بىلن قولى بېك نىنگ صحتىنى تىنگلر اېكن، بالە صادر بۇلگن واقە بىلن تصورىدەگى منظرەنى ارەلشتىرىب يوباردى. گۇيا اۋزىنى ھەم تاغەدىگى بۇرانگە كېلگن بوياش يىگىتلرنىڭ آرهسىدە حس قىلدى. اونىڭ كۆز آلدەدە آفاق قار بىلن قاپلنگن تاغ تامان يوقارىلېب كېتگن يۇل گودەلنىدى. قار بۇرانى يوزنى اچىشتىرەدى، كۆزگە قەلەدى. اولر تام بۇيى پىچن آرتىلگن اولكن موترنى يوقارىگە قرەب ايتىرىشدى. اولر داوان تمان ارنگ كۆترىلىشەدى. موتر اېندى بوتونلەى جىلمەى قالدى، تىسىرلە باشلەدى، شونەدى قۇرقىنچلى، شونەدى شمال اېتنى جونجىتەدى. بالە قۇرقىندىن غوجنك بۇلىب آلدى، او موترنىڭ آرقەگە سورىلىب، يىنچىب كېتىشىدن چۇچىردى. بىراق شو پىت قەياقدن دىر شاخدار آنە بوغو پىدا بۇلدى. او شاخىنى موترگە تىرەب، اونى يوقارىگە آلىب چىقىشىگە ياردەم قىلدى. «قنى، قنى، قنى!» - دېب قىچقىرە باشلەدى بالە. موتر سېكىن-استە سىلجىب باشلەدى. اولر داوانگە چىقىب آلىشىدى سۇنگ پىستگە قرەب موترنىڭ اۋزى يورىب كېتە باشلەدى. اولر شو زىلدە اىكىنچى موترنى، كېين اوچىنچىسىنى، خالص، كۆپ گىنە موترلرنى يوقارىگە ايتىرىب چىقىشىدى. ھەر گل ھەم اولرگە شاخدار آنە بوغو ياردەم قىلدى. اونى ھىچ كىم كۆرمىسىدى. ھىچ كىم او بىلن يانمە-يان تورگىنى بىلمىسىدى. بالە اېسە كۆرىب، بىلىب تورردى. او ھەر گل علاجسىز قالگن پىتدە، كوچ بېتمىسەن قۇرقىنچلى بۇلىب قالگن چاغدە شاخدار آنە بوغو چايىب كېلىب شاخى بىلن موترنى يوقارىگە سورىب چىقىرىشىگە ياردەم بېرگىنى كۆردى. «قنى، قنى، قنى!» - مدد بېردى بالە. ھەر گل ھەم او قولى بېك نىنگ يانەدە توردى. كېين قولى بېك اونگە: «رولگە اۋتير» - دېدى. بالە كايىنگە چىقىدى. موتر سىلكىنىب گويۇلردى. رول بۇلسە اونىڭ قۇلىدە يىنگىل گىنە، اۋز-اۋزىدن خودى او ياشلىگىدە موتر قىلىب اۋىنەگن بۇچكە حلقەچەسى سىنگرى ايلندى. بالە خجالتدن اذىت چىكىدى، رول اونگە اۋىنچاق دېك بۇلىب تويولگندى. بىر محل موتر يانباشگە قرەب آغە باشلەدى. او گومبىرل بىقىلدى و پىرچەلىب كېتدى. بالە قىتق يىغلب يوباردى، جودە ملزم بۇلدى. قولى بېك نىنگ كۆزىگە قرەشگە اويەلردى.

- نىمە بۇلدى، ە، سېنگە نىمە بۇلدى؟ - قولى بېك اونى اويغاتدى.

بالە كۆزىنى آچدى. كۆرگنلرى نىنگ ھەمەسى توشىدە اېكنلىگىنى انگل قووانىب كېتدى. قولى بېك بۇلسە اونى قۇلىدە

كۆترىب، بىرگە باسدى.

- توش كۆردىنگ مى؟ قۇرقىدىنگ مى! سېنى قرە-يو، يەنە قەرمان اېمىش! - او بالە نىنگ شمالدە قاتىب يارىلىب كېتىگن لېرىدىن
اۋپىدى. - كېل، مېن سېنى اۋرنىنگ گە ياتقىزىب قۇيەي، اوخلش كېرەك.

او بالەنى كىگىز سالىنگن پۇلگە، اوخلب ياتىشگن ھىداوچىلر اۋرتەسىگە ياتقىزدى و اۋزى ھم اونىنگ يانىگە ياتدى. قولى
بېك بالەنى اۋزىگە يقىنراق تارتىب، پۇستىنى نىنگ برى بىلن اۋرەب قۇيدى.
اېرتەلب بالەنى بابا اويغاتدى.

- توره قال، - سېكىن گىنە گىردى چال. - ايسىقراق كىنگىن. مېنگە ياردەملەشەسن. توره قال.
دېرەزە آرتىدە حلى تانگ پردەسى كۆتىرلىگىچە يۇق. اويدە گىلر حلى اغنەشېب، اوخلب ياتىشردى.
- مە، كىگىز اېتىكىنى كىيب آل، - دەدى مومن بابا. بابادىن يىنگى خشك ھىدى كېلىب تورردى. دېمك، او آتلرگە خشك سالىب
كېلگن. بالە كىگىز اېتىكىنى كىيدى و اولر تشقرى چىقىشدى. قار بنايى گىنە ياققن اېدى. شمال ھم تىنچىگندى. فقط احيان-احياندە اچىق
بىل اېسىب تورردى.

- ساووق! - سېسكىب توشردى بالە.
- ھىچقىسى يۇق. ھوا آچىلە ياتگىگە اۋخشەيدى، - مىنگىرلەدى چال. - بونى قرە-يە! بىرىنچىسىدە ياق شونچە لىك قەرىگە
آلمەسە. ھە، مىلى، فلاكت يوز بېرمەدى...

اولر قۇيخانە گە كىرىشدى. او بېردە مومن بابانىنگ بېشتە قۇيى بار اېدى. چال قارانغىدە ستوننى پېسىلب تاپىب چىراقنى ايلدى و
ياقدى. قۇيلر بورىلىب قرەدى-دە، بىر بورچك كە بارىب قىسىلدى.

- بونى اوشلە، مېنى يارىتىب توره سن، - دەدى چال بالە گە چىراقنى توتقۇزكن. - قارە تۇقلىنى
سۇيەمىز. اوى تۇلە مېمان. اولر تورگونچە گوشت تيار بۇلىشى كېرەك.

بالە باباسىگە چىراقنى توتىب تورردى. شمال حلى ھم تىرقىشلردن ھوشتك چلر، ھوا ساووق، تند اېدى. چال اولا اېشىك آلدىگە
بىر قۇچاق تازە بىچن آلب كېلىب تشلەدى. بو جايگە قارە تۇقلىنى

بېتكىل كېلدى و اونى بىقىتىب، آياقلىرىنى باغلىشدىن آلدىن چۇققەيىب اۋتىرگىچە خيال سورىب قالدى.
- چىراقنى قۇي. سېن ھم اۋتىر، - دەدى بالە گە او. اۋزى بۇلسە كىلرلىنى آچىب شىۋىرلەي باشلەدى: - آ، اولاد نىنگ كتە آنەسى،
شاخدار آنە بوغو، قارە قۇيىنى سېن اوچون قىرئانلىك كە، سېنگە

سۇيە ياتىرمن. خطىرلى دىملردە بالەلرئىمىز نىنگ امان بۇلىشى، اولادئىمىزنى آق سوت بېرىب باققىنىنگ،
سخى قلىنىنگ، آنەلىك مېرىنگ اوچون بو. بىزنى داوانلردە، تاشقىن دربالردە، تاىغاق سۇقماقلردە يالغىز قۇيمە. بىزنى اۋز
بىرىمىزدە ھىچ وقت تشلب كېتمە، بىز سېنىنگ فرزندلرئىنگىمىز. آمىن!

او فاتحە اۋقىب، قۇلىنى يوزىگە تارتدى. بالە ھم خودى شوندى قىلدى. سۇنگ بابا تۇقلىنى بېرگە اغدريب، اونىنگ آياقلىرىنى
باغلىدى و اۋزى نىنگ قىدىمگى آسپاچە پىچاغىنى قىنىدىن چىقردى. بالە اېسە اونى چىراق بىلن يارىتىب تورردى.

نھایت ھوا تىنچىدى. قۇياش چاك-چاكىدىن سىتىلىب سوزىب بارەياتگن بولوتلر آره سىدىن بىر-ايگى مرتە چۇچىگن دېك نگاە
تشلەدى. تېورەك-اطرافدە بۇرانلى توندن قالگن قىنغىر-قىشىق قار اوپوملرى، يىنچىلگن بتەلر، قار باسىب ياي شكلىگە كېلگن ياش
درختچەلر، قولب ياتگن اېسكى درختلر. دريا آرتىدە گى اۋرمان سكوت سقلىب، جىم گىنە، مایوسلىنىب تورردى.
درىانىنگ اۋزى ھم پەسىب كېتىگندەى ساحللىرى قار بىلن كۆپچىب، اونچەلىك شاوقىن سالمەى غمگىن آقردى.

قوياش ھم بېقار بۇلىب قالگن اېدى - گاه كۆرىنەدى، گاه يىشىرىنەدى. بېراق ھېچ نېمە بالەنى قىغۇگە سالىب تشويشلىنتىرمىسى. اۋتگن توندەگى تشويشلار اونوتىلگن اېدى. بۇران ھم اېسدىن چىقىرىلگن اېدى، قار بۇلسە اونگە خىل بېرمىس، حتا ذوقلى اېدى. او ياقدىن بو ياققە يۇگورىب يوردى، آياق آستىدىن قار پىرچەلرى آتلىب چىقىردى. بالە شونىنگ اوچون ھم خورسند اېدى كە، اويى تۇلە آدم اېدى. شونىنگ اوچون ھم قوناق اېدى كە، يىگىتلەر اويقودن تورىب، بلند آواز بىلن گىپىرش، ھزىللىش

كولىشىدى. او يىنە شوندىن خورسند اېدى كە، اۋزلىرى اوچون پىشىرىلگن قۇي گۆشتىنى اشتها بىلن يىپىشىدى. بو آردە قوياش ھم آيسلرگە مصفا نور ترققە باشلەگندى. بولوتلر استە - سېكىن ترقەلىب، ھوا ھم ايلىي باشلەدى. بې محل ياققن قار، اينىقسە، يۇل و سۇقماقلىرىدە گىسى تېزدە اېرىب كېتە باشلەدى. تۇغرى، ھىداوچىلر و يوك تشووچىلر كېتىش اوچون حاضرلىك كۆرەياتىلگنلرە بالە بىر آز ھىجانلىدى. ھەملرى حولىگە چىقىشىدى، مېزبانلر بىلن خىرلىشكەنلر، اوى - جاي و نان - توز اوچون مۇتتارچىلىك بىلدىرىشىدى. اولرنى مومن بابا بىلن سىداھمىد آتدە كوزە تىب قۇيىشىدى.

موزىل قالگن موتورلرنى ايسىتىش اوچون چال آتگە بىر باغلم اۋتىن، سىداھمىد اېسە كتە بكدە سوو آرتىب آلكندى. ھەملرى حولىدىن چىقە باشلشدى. - آتە، مېن ھم بارەمن، مېنى ھم آلىب كېتىنگ، - دېپە بالە باباسى يانىگە چاپقىلىب باردى. - كۆرىپسەن - كو، مېن اۋتىن آرتىب آلكنم، سىداھمىد بۇلسە بىك آرتىب آلكن. قىسى بىرىمىز آلەمىز سېنى. نېمە بار سېنگە او بېردە؟ قاردە يورىب چىرچەيسن. بالە خفە بۇلدى. قاواغى آسىلدى. شوندى قولى بېك اونگە: - يور، بىز بىلن، - دەدى و بالەنى قۇلىدىن اوشلب، آلدى، - قىتىشەدە بابانگ بىلن بىرگە كېلەسن. اولر ارچەدرەدن قىيەلب اۋتىشەدىگن يۇل تامان كېتىلر. حلى خىلەگىنە قار بار اېدى. بو بقوت يىگىتلر بىلن بىرگە مە - بىرگە قدم تشلب بارىش آسان اېمىسى. بالە تالىقە باشلەدى.

- قى، بېلكەمگە اۋتىر - چى، - تكليف قىلدى قولى بېك. او بالەنى قۇلىدە ازوت كۆتريب، اېچىللىك بىلن بېلكەسىگە مېندىرىب آلدى و اونى خودى ھر كۈنى كۆتريب عادىلنگن دېك يورىب كېتدى.

- جودە اېوينى كېلتىرىسەن - كو، قولى بېك، - دەدى او بىلن يانمە - يان بارەياتىگن ھىداوچى. - ھەمىم اوگە و سىنگىللىرىمنى كۆتريب اۋتىگن، - مۇقتەئىب قۇيدى قولى بېك. - تۇنغىچى اېدىم - دە. بىز عايەدە آلتى كىشى بۇلىب، آنەم ھم، آتەم ھم دلەدە بۇلىشىدى. اېندى بۇلسە سىنگىلم بالەلىك بۇلدى. عىسكىرلىكدن قىتدىم، اويلىمەگن اېدىم، ايشگە ھم حلى جايلىشىمچە يۇق اېدى. سىنگىلم بىزنىكىگە كېل، سېن بالەگە يىخى قىرەيسەن، دېدى. قۇيسىنگ - چى، دېمەن، بۇلدى، اېندى اۋزىمىكىنى كۆتريب يورەمن... اولر شو زىلدە تورلى - تومن نرسەلر تۇغرىسىدە گىپىرشىب بارىشىدى. بالە قولى بېك نىنگ بقوت بېلكەسىدە راحت قىلىپ خاطر جمع گىنە بارردى.

«مېنىڭ ھم شونەدى اكهەم بۇلسەيدى، - آرزو قىلدى بالە، - ھىچ كىمدىن قۇرقەمسىدىم. اۋراز قول قولى بېك نىنگ آلدەيدە بابامگە بقىرىپ ياكە قۇل تېككىزىپ كورسىن - چى. او اۋراز قولنى درحال تىنچىتىپ قويگن بۇلدى».

بيچن آرتىلگن موترلر يۇل آيرىلىشىدىن ايگى كيلومتر يوقاريدە تورردى. قار بىلن قاپلنگن بو موترلر دلەدەگى قىشكى غرەملرگە اۋخشب كۇرىندى. افئىدن، اولرنى ھىچ كىم، ھىچ قەيەرگە قۇزغەنە آلمەيدىگن دېك.

منە، گلخنى ھم ياقىشىدى. سوونى ايسىتىشىدى. موترنى اۋت آلدىرووچى ھندل بىلن ايلنتىرە باشلەدىلر، موترگە جان كىردى، عكسىرىپ ايشلب كېتىدى. شوندىن كېيىن ايش تېزلىشىپ كېتىدى. نوبتدەگى ھر بىر موتر شتلكە آلىپ يورغىزىلدى. اۋت آلىپ قىزدىرىلگن موتر كالانە آرتىدىن بارىپ تىزىلە باشلەدى.

ھەمە يوك موترلرى يورگىزىلگچ، قۇشلەق شتلكە آلىنگنچە كېچەسى خندققە توشىپ كېتگن موترنى تارتىپ چىقىرىشىدى. بار آدملىرىنىڭ ھەمەسى اونى يۇلگە چىقىرىپ آلىش اوچون كۇمكلىشىدى. بالە ھم ياردەملىشىدى. او كىمنى دىر: «سېن نېگە آياق آستىدە ايورىسىپ يورىسىن، قنى قاچىپ قالچى، بو بېردن»، دېيىشىنى كوتىپ، خوفسىرەب تورردى. لېكن ھىچ كىم بونەدى دېمەدى، اونى ھىچ كىم قوولەمەدى. بلكە قولى بېك اونگە ياردەم بېرىشگە رخصت اېتىگنى اوچون شونەدى بۇلگن دىر. او بو بېردە ھەمەدن كوچلىسى، اونى ھەمە حرمت قىلەدى.

ھىداوچىلر يەنە بىر بار خىرلەشىشىدى. موترلر قۇزغلىدى. باشلە استە - سېكىنلىك بىلن، كېيىن تېزلىشىپ كېتىدى. قارگە بوركنگن تاغلر آره سىدەگى يۇلدىن اولر كاروان بۇلىپ، تىزىلىشىپ بارردى. شاخدار آنە بوغو فرزندلرى نىنگ فرزندلرى كېتىشىدى. اولر آلدلرە، يۇلدە كورىنمىسدىن شاخدار آنە بوغو چاچىپ بارەياتگىنى بىلىشمىسىدى. بالە نىنگ تصورىدە خودى شونەدى اېدى. او شۇت بىلن اوزون - اوزون سكرەب، كالونەنى آغە باشلە بارردى. اولرنى آغىر يۇلدىن فلاكت و بختسىزلىكلردن قۇرىقلردى. ھر قندەى قولشردن، ھر قندەى كۇچمەلردن، بۇران - و توملردن و قىرغىز خلقى اۋزى نىنگ كۇچمنچىلىك حياتىدە اوزاق عصرلر مابىنىدە باشىدىن كېچىرىپ كېلگن ھر قندەى باشقە فلاكتلردن قۇرىقلردى. مومن بابا اېرتە تانگدە قارە تۇقلىنى آلىپ كېلىپ اونگە قربان قىلگىدە شاخدار آنە بوغودن شولرنى سۇرمەگن مىدى، اخىر؟

كېتىشىدى. بالە ھم خيالاً اولر بىلن بىرگە كېتىدى. او كايىنەدە قولى بېك بىلن يانمە - يان اۋتورىپ بارردى. «قولى بېك اكه، - دېدى بالە، - آلدەيدە شاخدار آنە بوغو يوگورىپ بارىپتى» - «يۇغ - اي؟» «راست مى. انه او!»

- نىمەنى اۋىلپ قالدىنگ، نېگە سېررەيىپ توررىسن؟ - مومن بابا اونى اۋزىگە كېلىشگە مجبور اېتىدى. - مىنگش، اويگە كېتىش كېرەك. - او آتدىن اېنگە شىب، بالەگە چۈزىلدى و اونى اېگرگە كۇترىپ آلدى. - ساوقاتدىنگ مى؟ - دېدى چال و پۇستىنى بىلن نىبىرەسىنى يىخشىراق اۋرەب قۇيدى.

بالە اۋشە كېزلردە مكتىبگە قتەمسىدى.

اېندى اېسە آغىر اويقودن استە - سېكىن اويغانىپ، تشویش تارتىپ اۋىلردى: «اېرتەگە مكتىبگە قندەى بارەمن؟ اخىر مېنىڭ تايم قاقچدى - كو، مزەم يۇق...» كېيىن او اونوتدى. گۇيا اونگە معلمە تختهگە يازگن: «آت. آتە. تە» سۇزلىرىنى اۋز دفتريگە كۇچىرىپ يازگندەى تويولدى. «آت. آتە. تە».

آت. آتە. تە» - بىرىنچى صنف اۋقووچىسى شو سۇزلىرىنى يازىپ بوتون بىر دفتىرنى تۇلدىردى. او نھايت

چرچەدى، كۇزلىرى جىمىرلىشىپ، جودە ھم ايسىپ كېتىدى. اوستىنى آچىپ تشلەدى و اوستى آچىق حالدە ياتىپ ساوقاتدى، يەنە كۇز اۋنگىدە تورلى نرسەلر نمايان بۇلدى. گاه او بلىق بۇلىپ موزدېك سوودە سوزردى. آق كېمە سىرى بارردى. لېكن اونگە ھىچ

بیتالمسدى. گاھا قار بۇرانىگە دوچ كېلدى. تاغ يۇلى نىنگ تىگە تېپەلىگىگە كېلىپ پىچن آرتىگن موترلر ايزغىرىنلى قار قويونىدە تَقە تۇختب قالدردى.

موترلر خودى آدم اينگرەگنى سىنگرى اينگرەشردى. لېكن اولر جايدىن قۇزغەلىشمسدى. پىركلر حددن تشقردى تېزلىك بىلن ايلنە بېرگىدىن لىخچە چۇغ دېك بۇلىب كېتىگن اېدى. شاخدار آنە بوغو شاخلىرىنى كوزوگە تىرەب، پىچن آرتىلگن موترلرنى يوقارىگە غىلدېرەتېب چىقىردى. بالە بوتون كوچ-قوتى بىلن اونگە ياردەملشردى. ايسىق تېرگە باتىب كېتىدى. بىر پىت بېدە غرەمى بالەلر بېشىگىگە ايلنىب قالدى. شاخدار آنە بوغو بالەگە: «تېزراق يوگورەلىك، بېشىكنى بېكىپى خالە بىلن اۋراز قول عمكىگە اېلتىب بېرەلىك»، - دېردى. اولر يوگورە باشلەدىلر. بالە آرقەدە قالىب كېتىدى. بىراق آلدىندە - قارانغىلىكدە بېشىك قۇنغىراقچەسى تىنمىسىز جىرنگلردى. بالە اونىنگ آھنر با جىرنگى سىرى چاپىب بارردى. او ايواندە آياق شرفەسى اېشىتىلىب، اېشىك آچىلگندە اويغاندى. مومن بابا و كىمپىر بىر آز تىنچلىگن دېك بۇلىب قېتىب كىرىشىدى. چېت كىشىلرنىنگ قراولخانەگە كېلىشى، افتىدىن، اۋراز قول بىلن بېكىپى خالە نىنگ تىنچلىشىگە مجبور اېتىدى. بلكە اۋراز قول مست-الستلىكدن چىرىب آخىر اوخلىب قالىگن دىر. حولىدە شاوقىن-سوران، سۇكىش آوازلىرى اېشىتىلمسدى.

بىر تونگە بارىب تاغ تېپەسىدە آى كۆرىندى. او اېنگ بلند موزلى چۇقىلر تېپەسىدە خىرەگىنە گردش يىسب معلق تورردى. اېدى موزلىكلر بىلن قاپلىنگن تاغ تون قارانغىسىدە ناتېكىس قىرەلرى بىلن غمگىن يوكسەلىب تورردى. اطرافىدە اېسە پىستكى تاغ تىزمەلرى، قايەلر، قاپ-قارە و جىمجىت اۋرمانزار آسايشتەلىك سقلىب تورردى. اېنگ قويىدە اېسە تاشدن-تاشگە اورىلىب، شاوولەگىچە دريا آقردى.

دېرەدن آى نىنگ نورسىز شىلەسى قىيە توشىب تورردى. او بالەگە خلل بېرەياتگندى. بالە اغدىرىلىب، كۆزىنى قىسىب آلدى. بوويسىدن پردەنى توشىرىب قۇيىشنى سۇرەماقچى بۇلدى. لېكن ايتكىسى كېلمەدى: بوويسى نىنگ باباسىدن جھلى چىقىب تورگن اېدى.

- احمق، - پىچىرلەدى او تۇشك كىرركن. - آدملىر بىلن ىششنى بىلمەگىنىگىن سۇنگ جىم تورسنگ بۇلمەيدى مى. باشقەلرنى تىنگلەسنگ بۇلدى. سېن اونىنگ قۇلىدەسن-كو. مېدە پول بۇلسە ھم كە، معاش اۋشندن آقىب كېلىب تورىدى-كو! يەنە ھر بىر آى دە. معاش سىز - سېن كىمىسن؟ قىرىب قۇيىلمەگن چال...

چال جواب بېرمەدى. بووى جىم بۇلىب قالدى. كىيىن كوتىلمەگندە بلند آواز دەدى:

- اگر كىشىنى آلىكىدن محروم قىلىشسە، او آدم اېمس، ھىچ كىم اېمس.

چال يەنە ھىچ نىمە دېمەدى.

بالە اېسە اوخلىدى آلمسدى. باشى آغرىر، اۋىلرى چلكشىب كېتىگندى. مکتب حقىدە اۋىلب تشویشلردى. او حللى بىران كون ھم اۋقىشنى قالدېرمەگن اېدى، اېندى اېرتەگە مکتىبگە - جىلى ساىگە

بارالمەسە قندە بۇلىشىنى تصور قىلە آلمسدى. بالە، باردى-يو، اۋراز قول اىشندن باباسىنى ھىدەب يوبارسە، او حالدە بوويسى تىنچلىك بېرمىلىگى حقىدە اۋىلردى. اوندە اولرنىنگ احوالى نىمە كېچەدى؟

آدملر نېگە شوندى ىششەدى؟ نېگە بىراولر قەر-غىبلى، بىراولر مومن-ملايم! نېگە بختلى و بختسىزلر بار؟ نېگە شوندىلر بار كە، اولردن ھمە چۇچىدى، يەنە شوندىلر بار كە، اولردن ھىچ كىم ھىقمەيدى. نېگە بىراولرنىنگ بالە-چقەسى بار، بىراولردە يۇق؟ نېگە اىرىم

كيشيلر باشقەلرگە معاش بېرمسلىك كە ھىدى سىغەدى؟ احتمال، اېنگ كىتە معاش آلوچىلر اېنگ يىخسى كيشيلر دىر. مەنە، باباسى آز آلەدى، شونىنگ اوچون اونى ھەمە رنجىتەدى. اې، باباگە ھەم كۆپراق معاش بېرىشلىرى اوچون نىمە قىلىش كېرەك اېكەن؟ ھە بلكە اۋشندە اۋراز قول چالنى حرمت قىلە باشلر مېدى.

بو اۋى-خىاللردن بالە نىنگ باشى بدتر سىرقىرەب آغرىدى. او يەنە كېچگە يقىن دريا ساحلىدە كۆرگن بوغولرنى اېسلەدى. توندە اولرنىنگ ھالى نې كېچىدىكىن؟ اولر نوقول ساووقدە، تاغ-تاشلردە، قاپ-قارانغى اۋرمانلردە يىشەدى. بو نھایتدە قۇرقىنچلى-كو. بۇرىلر ھجوم قىلىب قالسە نىمە بۇلەدى؟ بېكېى خالەگە سحرلى بېشىكىنى شاخىدە كىم آلىب كېلەدى كېين؟
او تشویش ارەلش اويقوگە كېتدى و اوخلەياتىب شاخدار آنە بوغودن اۋراز قول و بېكېى خالەگە قەيىندن يىسلگن بېشىك آلىب كېلىشنى يالوارىب سۇرەدى: «اولر ھەم فرزند كۆرىشىسن، اولر ھەم فرزند كۆرىشىسن»، دېب التجا قىلدى. او اوزاقدن بېشىك قۇنغىراقچەسى نىنگ آوازىنى اېشىتدى. شاخدار آنە بوغو شاخىدە سحرلى بېشىكىنى كۆترىب آلگىچە شاشىب كېلدى...

بېتىنجى باب

سحرده بالە قۇل شرفەسىدن اويغاندى. باباسى نىنگ قۇللىرى ساووق، دلەدن كېلگندى. بالە بې اختيار جونجىكدى.
- يات، ياتە بېر. - بابا كوفل قۇللىرىنى ايسىتدى، اونىنگ پېشانەسىنى سىلەدى، كېين كېنىنى اونىنگ كۆكرەگىگە، قارنىگە قۇيدى. -
تايىنگ قاچگن شېكىلى، - اچىندى بابا. - ايسىغىنگ بار. مېن شونچەكە ياتىسن دېب اۋىلمەن. مەكتەب ۋەقتى ھەم بۇلدى.
- مېن حاضر، حاضر تورهەمەن، - بالە باشىنى كۆتردى، شو پىت ھەمە نرسە كۆز اۋنگىدە گىر اېلىب كېتدى و قولاقلىرى غووۋلەدى.
- تورىشنى خىالىنگگە ھەم كېلتىرەمە. - بابا بالەنى ياتقىزدى. - سېن كىسلىنى مەكتەبگە كىم آلىب بارەدى؟ قنى، تىلىنگنى كۆرست-چى.

بالە اۋزىنىكىنى معقوللشگە اورىنىب كۆردى:

- معلمە اورىشەدى. درسنى قالدىرگنى جودە يامان كۆرەدى او...

- اورىشەمەدى. مېن اۋزىم ايتەمەن. قنى بۇل، تىلىنگنى كۆرست.

بابا دقت يىلن بالە نىنگ تىلى و تاماغىنى كۆردى. تامىر اورىشىنى اوزاق كوزتدى: باباسى نىنگ قارە مەختدە قاتىب كېتگن قىتىق قۇللىرى بالە نىنگ ايسىق، تېرگە باتگن قۇللىرىدن تامىر اورىشىنى ارنگ توتىب آلدى. چال نىمەگە دىر ايشانچ حاصل قىلدى-دە، تىنچلتىرگن آھنگدە دېدى:

- خدا مېربان. آزگىنە شمالمېسن، خلاص. ساووق اۋتگن. بوگون تۇشكە ياتىب تور، اويقونگدن آلدەن مېن سېنىنگ تاوانىنگ

يىلن كۆكرەگىنگگە ايسىق دىنە ياغى سورتىب قۇيەمەن. تېرلەيسن، خدا خواھلەسە اېرتەلبگچە آت دېك بۇلىب كېتەسن.

كېچەگى واقەلرنى و يەنە اۋزىنى نىمەلر كوتەياتگىنىنى اېسلەب، چالنى غم باسدى، نىرەسى نىنگ تۇشگىدە اۋتېرىب خۇرسىندى و اۋىلېب قالدى.

- خدا پادشا، - شىوېرلەدى خۇرسىنىب تورىب. - قچان تېگدى سېنگە بو كىسل؟ نېگە ايتەمە يوردىنگ؟ كېچقورون چاغى؟

- كېچگە يقىن. دريانىنگ ساحلىدە بوغو كۆرگىمەن-دە. مېن سىز تمانگە چاپدېم. شوندىن كېين ساوقاتىب كېتدېم.

چال نىمە اوچون دىر عىبار آھنگدە دېدى:

- نېمە، يازىلماقچى مېسن؟

- ھە، - تن آلدی بالە.

- تۇختب تور، حاضر. كمپير اويگه تاغاره آليپ كېلدى.

بالە اۇنغە يىسىزلىپ تېسكرى اۇگيرىلىپ جامگە چاپتىردى، سىيدىگى نىنگ بوندى سىرىق و قىناقلىگىگە عىبلندى.

اېندى او اۇزىنى انچە يىخى حس قىلدى. باشى نىنگ آغرىغى ھەم كەمدى. بالە تۇشكە تىنچ گىنە ياتر، بويسى نىنگ خىدمىدن مۇتدار بۇلىپ توريپ، خىالدىن اۇتكزدى: اېرتەگە اېرتەلب ساغەيب، البتە مەكتەگە بارىشى كېرەك. او يەنە مەكتىدە يىقىندە اۇزلىرى نىنگ اۇرمانىدە پىدا بۇلگن اوچ بوغو قەدە قىلىپ حكاية قىلىپ بېرىشىگە اۋىلب قويدى، يعنى بوغولرىنىڭ آق اورغاچسى - بو اۋشە شاخدار آنە بوغو، اونىڭ كەتە گىنە و بقوت بالەسى ھەم بار، اولر يىلن اولكن شاخلى بەھىت قۇنغىر بوغو ھەم بىرگە، او جودە كوچلى بۇلىپ، شاخدار آنە بوغو و اونىڭ بالەلرىنى بۇرىلدىن قۇرىقلەيدى. او يەنە شولر يىلن بىرگە، اگر بوغولر شو بېردە قالىپ، ھىچ قەياققە كېتىپ قالمەسە، اوندە شاخدار آنە بوغو تېزدە اۋراز قول عمكى يىلن بېكې خالەگە سحرلى بېشىك كېلتىرىپ بېرىشىنى ھەم حكاية قىلىشىنى كۇنگىگە توكىب قۇيگن اېدى.

بوغولر اېسە اېرتەلب سوو اىچكىنى توشدى. قىسقە كوز قوياشى تاغ تىزمەلرى نىنگ يىمىگە كۇترىلگندە اولر يوقارىدەگى اۇرماندىن چىقىپ كېلدى. قوياش كۇترىلگن سىرى، پىستە تاغلر آرهسى شونچە ياروغ و اىلىق بۇلىپ بارردى. تونكى غوغادىن سۇنگ اۇرمان جانلىگن، نور و بۇياقلر جلوه قىلر اېدى.

بوغولر درختلر آرهسىدن اۋتىپ، آفتابرخ يىلگىلكردە اىسىنىپ، شىنملى برگلرنى بوتاغى يىلن چىمىدىپ شاشمەى كېلدى. اولر اۋشە تىرتىدە: - آلدىندە اېركك بوغو، اۋرتەدە بوغوچە و آخرىدە -

اىگى بىقىنى دۇپەيگن شاخدار آنە بوغو. بوغولر كېچە اۋراز قول مومن بابا يىلن لعنتى قرەغەى ياغاچنى درياگە آليپ توشگن اۋشە سۇقماقدىن كېلىشىردى. سودرەش نىتىجەسىدە چىمزار يوزەسىدە قالدىرگن بىر تېكىسدەگى ترەم-ترەم اىزلر تاغلى قارە توپراقدە حلى ھەم بايەگى-بايەگى دېك تورردى. بو سۇقماق كېچوگە، ياغاچ تىشلىپ كېتىلگن جايگە آليپ بارردى.

بوغولر بو بېر سوو اىچىشىگە اۇنغەى بۇلگنى اوچون شو جايگە يۇل سالدى. اۋراز قول، سىداحمد و ياغاچگە كېلگن اىگى كىشى كېپل يىلن دريادىن ياغاچنى سودرەب چىقىش اوچون موترنى قولەيراق جايگە ھىدەب كېلىشىنى كۇزدن كېچىرىش اوچون شو تامانگە كېلىشىردى. مومن بابا باشىنى قويا سالىپ، ايمىرسىلپ آرقەراقدە كېلدى. او كېچەگى جىلدىن سۇنگ نېمە بۇلىشىنى، اۇزىنى قەدەى توتىشىنى، نېمە قىلىشىنى بىلمىدى. اۋراز قول اونى ايشىگە قۇيەدى مى؟ كېچەگى دېك ھىدەب سالىمىس مىكىن؟ اگر:

«سېنگە نېمە بار بو بېردە؟ ايتىمىم-كو، سېن ايشىدن بۇشە تىلگىنسن!» دېسە-چى. آدملىر آلدىدە سۇكىپ، اويگە جۇنە تىپ يوبارسە-چى؟ شېھلر چالنى اضطرابگە سالر، او عذابدە، ارنىڭ جان ھاووجلب بارردى.

آرقەدىن كمپير كوزە تىپ كېلدى. او گۇيا شونچە كە قىزىقسىنە ياتگن دېك اېدى. بىراق اصلىدە او چالگە ساقچىلىك قىلىپ بارردى. مومن چقاننى اۋراز قول يىلن يىرەشتىرىشگە، اۋراز قول نىنگ كېچىرىشىگە مىسر بۇلىشى كېرەك اېدى.

اۋراز قول خوجىنچەسىگە گېردە يىپ آدىملردى. ھىسرىب، پىشىلپ اطرافگە اۋقرەيب نظر تىشلىردى.

كۇپ اىچكىندىن باشى زىرقىرەب آغرىب تورسە ھەم، او اۋزى-دە قىصاصكارانە قانىقىش سېزدى. او قىرىلىپ قرەگىدە مومن بابانىڭ غىزىلپ كېلە ياتگىنىنى كوردى، خودى اېگەسىدىن كلتك يېگن صداقتلى ايت نىنگ اۋزىگىنەسى. «ھىچقىسى يۇق، حلى مېنىڭ صابونىمگە كىر يوومىسن. اېندى سېنگە قىيا ھەم باقمەيمىن. سېن مېن اوچون يۇقسىن. سېن حلى اۋزىڭ آياغىمگە باش اورىپ

كېلەسن، - ايچى قارەلىك بىلەن قوۋاندى ۋاراز قول ۋتگن كېچە خاتىنىنى تېبىب آستانەدن ھىدەب چىقرگىندە خاتىنى آياغى آستىدە قندە دەشتلى آواز بىلەن چىنقىرگىنىنى اېسلىرىكن. - مىلى. مە بولرنى ياغاچ بىلەن جۇنتەي، مېن حلى اولر نىنگ كۈنىنى كۈرستەمن، مىلى، مېنگە دېسە بىر-بىرى بىلەن غىچىش بۇلىشىپ اولىشىسن. اېندى قىزى آتەسى نىنگ كۈزىنى ۋىدەدى. وحشىلىش كېتگن نۇق بۇرى-يە»، - ۋاراز قول كېلگن كىشى بىلەن آرهلىق مەصافەدە گېلشە بارە توريب، يۇل-يۇلە كەي شولرنى خيالدىن ۋتكزدى.

بو آدمىنى كۇكتاي دېب اتشردى. او قاب-قارە، بقوت كىشى بۇلىپ، كۇل بۇيىدىن اېدى، كلخوزدە حسابچىلىك قىلردى. ۋاراز قول نىنگ اېسكى قىلردانى اېدى. بوندن ۋن ايگى يىل اول كۇكتاي ۋزىگە اوى قورگندى. ۋاراز قول ياغاچدىن ياردم قىلدى. تىختە تىلدىرىشى اوچون يۇغان ياغاچلرنى ارزانگە ساتدى. كېين بو آدم كتە ۋغلىنى اويلىتىردى، باشلرگە ھم اوى قوردى. يە ۋاراز قول اونی ياغاچ بىلەن تامينلەدى. اېندى كۇكتاي كىچىك ۋغلىنى ايرىگندى و يە قوريلش اوچون ياغاچگە محتاج بۇلىپ قالدى. يە اېسكى آشنا - ۋاراز قول كۈنىگە يەردى. حيات قنچەلىك آغىر-ە. بىرىنى قىلەسن - شو بىلەن، ھە، اېندى تىنچ يىشەيمەن دېب ۋىلەيسن. حيات اېسە يە نىمەنى دىر ۋىلەپ چىقرەدى. شونىنگ اوچون ھم ۋاراز قولگە ۋخشەگن آدملىرىز قۇلىنگ ھىچ قەياقە بىتمەيدى.

- خدا خواهلەسە، تېزدە اوى تۇيىگە تكليف قىلەمىز. بارىنگ، خورسندچىلىك قىلەمىز، - دېدى كۇكتاي ۋاراز قولگە. او ۋز-ۋزىدىن مغورلىنىپ، پىشىلەگنچە، پاپىروسنى بورقسىتىردى.

- رحمت. ايتىلگن جايدىن قالمەيمىز، ايتەمگن جاىگە بارمەيمىز. چقىرسنگ، بارەمن-دە.

سېنىكىدە بىرىنچى مھمان بۇلىشىم اېمس. مېن حاضر سېن كېچ بۇلىشىنى كوتسنگ قەي بۇلركىن، دېب ۋىلەيىمەن، قارانغىدە جۇنەسنگ دېمەن-دە! اېنگ مھمى، سفخۇز اىچىدىن بىلىتىرمەي ۋتىب كېتىش. اگر سېزىب قالىشىسە، ايش چتاق...

- بو-كو تۇغرى-يە، - اىگىلىدى كۇكتاي. - بىراق كېچىگچە انچە كوتىش كېرەك-دە. سېكىن

كېتە بېرەمىز. يۇل ياقەسىدە پستلر يۇق-كو، بىزنى تېكشىرىپ كۇرسە؟..

فوق العادە پوليس گە دوچ كېلىپ قالىنسە ياكە يە باشقە بىرارتەسىگە...

- ھە-ھە، بونىسى ھم بار، - تۇنگىلەدى ۋاراز قول، جىغىلدىن قىنەشىدىن و باش آغرىغىدىن افتىنى بوجمەيتىرىپ. - يوز يىل ايش بىلەن قتەيسن، يۇلدە بىرتە ھم ايتگە دوچ كېلەيسن، اگر يوز يىلدە بىر مرتە ياغاچ آرتىب ۋتسنگ بس، قۇلگە توشەسن. ھمىشە شونەدى بۇلەدى...

ھر كىم ۋزىچە ۋىلەپ، جىم قالدى. كېچە ياغاچنى درياگە تشلب كېتىشگە تۇغرى كېلگنى ۋاراز قولگە قىتق الم قىلدى. اگر ياغاچ تيار بۇلگىدە مى، توندەياق آرتىب بۇلىشىردى-دە، تانگ سحرده موترنى جۇنەتىب يوبارردى... اېه، كېچە فلاكتنى ساتىپ آلدى-يە. بونىنگ ھمەسى قرى جنى مومن نىنگ كىرىگە بۇلدى، غلبان كۇترماققە قرار قىلدى. قرەملىكدن، بۇيسونىشدىن قوتولماقچى بۇلدى. خۇپ، كۇرەمىز! ھمەسى ھم مىلى-يە، اما بو نىتىنگ گە آسانلىكچە اېرىشە آلمەيسن...

آدملر دريانىنگ قرەمە-قرشى قىرغاغىگە كېلىشگندە بوغولر سوو اىچردى. غلظى ذات بو آدملر - ھاۋلىقمە، غلە-ھاۋورلى. ۋز ايشلرى و صحبتلرى بىلەن بند بۇلىپ، قرشىلرىدە - دريانىنگ نرىگى ياغىدە تورگن جانوارلرنى سېزىشمەدى.

بوغولر دريا بۇيىدەگى اېرتەلبكى شفق رنگلى بتەلر آرهسىدە، تاپ-تازە مېدە جغلى قىرغاقدە تۇپىقەچە سووگە باتىپ تورردى. اولر شاشمىسدىن، تۇخت-تۇخت قولىتوم-قولىتوم سوو اىچردى. سوو موزدېك اېدى. قوياش اېسە تېپەدىن تابارە ياقىملى قىزىتردى. تشنەلىكنى قاندىرىپ، بوغولر آفتابدىن حضور قىلردى. يۇلدە شاخ-بوتاكلردن تۇكىلگن قويوق شېنم يىلكەلرىدە قورىردى. بوغولر يىلكەسىدە يېنگىل ھاۋور كۇترىلەدى. آسايشتە و سخى اېدى شو كون اېرتەسى. آدملر اېسە شونە ھم بوغولرنى سېزىشمەدى. اولردن

بیری موترگه قیتدی، باشقەلری اېسە قیرغاقده قالیشدی. بوغولر قولاتلرینی قیمرلەتیب، اھیان-اھیان اولرگچە بیتیب کەلگن آوازلرنی ھوشیار تینگلە توردی و قیرغاق نینگ او یوزیدە تەلر موتر پیدا بۇلگنیدە اېتلری جونجیکیب، قاتیب قالیشدی. موتر گوویلەب ھیقیردی. بوغولر بېزوتەلنەب کەتیشگە چاغلندی. لېکن موتر بېردن تۇختب قالدی، گووولش ھم باسیلدى. جانوارلر سېکینلەدى. ھر حالده اولر سېکین-سېکین جایلریدن قوزغله بېردی - آدملر نریگی قیرغاقده بقیریشیب گپلشیش و شاشیلینچ روشدە حرکت قیلشردی. بوغولر میدە تاشلاقده گی سۇقماقچەدن سېکین گینە جۇنشدی، اولر نینگ یلکەلری، شاخلری و حرکتلری ھم بتەلر آرەسیدن کۆرینیب تورردی. آدملر شونە ھم اولرنی پەشمەدی. فقط گینە بوغولر آچیق یلنگلیکدە گی سېل یوویب کەتگن قوروق قومی کەسب اۆتەیاتگنیدە، بنفشە رنگ قوم اوستیدە، آفتاب نینگ روشن نوریدە، آدملر اولرنی کۆریب تورلی حالتدە آغیز آچگنچە انگرەیب قالیشدی.

- قرە، قرە، نیمە او! - بیرینچی بۇلەب قیچقیردی سیداحمد. - بوغولر! قەیاقدن کەلەب قالدی بو بېرگە؟
 - نېگە قیچقیرەسن، نېگە تۇپالان کۆترەسن؟ قەسەسیگە سېنگە بوغو بۇلەدی، کییک-کو اولر. بیز اولرنی کەچە ھم کۆرگن اېدیک، بې پروا گپردی اۇراز قول. - قەیاقدن کەلدى اېمیش. کەلدى-دە، کەلەدیگن بۇلەب قالدی.
 - بەی، بەی، بەی! - ذوقلەب کەتدی کۆکتای و ذوقیدن تاماغینی بۇغیب تورگن کۆیلک یاقەسى نینگ توگمەلرینی بۇشتدی. - سیلیقلیگینی قرەنگ-ه، - دەدی او مفتون بۇلەب، - سېمیریدی...

- اورغاچیسینی قرەنگ، قەسە! قدم تەلشینی کۆرینگ، - دەدی ھیداوچی کۆزلرینی چقچە یتیریب.
 - واە خدا، ایگی یاشلی اورغاچی بالەسى. بیرینچی مرتە کۆریشیم.
 - اېرگگی-چی! شاخلرینی کۆر! قندەی کۆتریب یورگنیکین؟ اولر ھیچ نیمەدن قۇرقیشمەیدی.
 قیاقدن کەلەب قالدی بولر، اۇراز قول؟ - تۇنغیز کۆزلرینی چقنەتیب، نفس بلاسیدە سوریشتیریشگە توشدی کۆکتای.

- اۇرماندن چاغی، - جواب قیلدی اۇراز قول وقار بیلن، اېگەلیک آبروسینی حس قیلگن حالده. - داوان نینگ آرەسیدن کەلگن، نریگی تاماندن. چۆچیمەیدی. چونکە ھورکیتلەگن.

- اېه، میلەتیق بۇلگندە می حاضر! - آغزیگە کەلگنینی گپردی سیداحمد. - اۇن پود گوشت قیلر میدی، ھ؟
 شو دېگچە قۇرقیب-پیسیب بېر چەگەدە تورگن مومن نینگ صبری چیدمەدی:
 - نیمە دېهەپسن، سیداحمد. اولرنی اولش تقیقلنگن، - دەدی سېکین گینە.

اۇراز قول قاش-قاواغینی اوییب، چالگە کۆز قیرینی تەلەب قویدی. «مېننگ آلدیمدە آوازینگی چیقیرەپسن می!» - نفرت بیلن خیالندن اۆتکزدی او. اونى سۇککىسى و بېر اوریب اۆلدیریب قۇیە قالگىسى کەلدى، لېکن اۇزینی تىیدی. ھر حالده بېگانە آدملر بار.

- بېفایدە اۇرگتیش نینگ کېرەگی بۇق، - جەھد بیلن سۇز قاتدی او مومن گە قرەمەى. - اولر یشەیدىگن جايدە اولش تقیقلنگن. بیزدە اېسە اولر یشەمەیدی. بیز بۇلسک اولر اوچون جواب بېرمەیمیز. توشونرلی می؟ - او اۇزینی یۇقاتیب قۇیگن چالگە و جاحت بیلن قرەدی.

- توشونرلی، - اطاعتکارانە جواب قیلدی مومن و باش اېگگنچە چەتگە چىقیدی. کمپیر ینە یشیرینچە اونینگ قۇلیگە تورتدی.
 - جیم بۇلسنگ-چی، - طەنە بیلن شیویرلەدی او. ھمە قندەى دیر خجالتدە قالگندەى بېرگە قرەب تورردی.

ينە سۇقماق آرقەلى جۇنب كېتەياتىن جانوارلر آرقەسىدن كوزەتېشىگە توشىشىدى. بوغولر قاىەگە كېتمە-كېت كۈترىلىپ بارردى. آلدىندە قۇنغىر اېركك بوغو اۋزى نىنگ قدرتلى شاخلىرىنى مغرور توتىپ بارر، اونىنگ آرقەسىدن شاخسىز بوغوچە و بو نمايشگە اېرگىشىپ شاخدار آنە بوغو بارردى. قىردن سىلجىپ توشىن توپراق نىنگ تىنىق قۇنىدە بوغولر روشن و لطفى كۈزگە تىشلىردى. اولر نىنگ هر بىر حركىتى، هر بىر قىدىمى يقال كۈرىنىپ تورردى.

- اېە، قندەى گۈزلىك! - شادلىگىنى ايچىگە سىغدىرە آلمەدى هىداوچى. بو ساقە كۈز ياش يىگىت كۈرىنىشدىن جودە ياش اېدى. - افسوس، كامەرنى آلوآلگىنمە زۇر ايش بۇلردى-يە.

- خۇپ، مىلى، گۈزلىگىنى قۇيە تور، - اونىنگ سۈزىنى بۇلدى ناراضىلىك بىلن اۋراز قول. - هىچ نرسەگە ارزىمەيدى. گۈزلىككە قارىنىنگ تۇيرىمىدى. قنى، بۇل، موترنى آرقەسى بىلن قىرغاققە هىدە، تۇغرى سووگە، يانى بىلن البتە. سېن اېسە سىداحمد، آياغىنگى يىچ، - اۋز حكىمدن ايچىدە لذتلىردى او. - سېن هم، - هىداوچىگە بو يروق قىلدى او. - بۇلىنگلر، ياغاچنى كېلىگە باغلىنگلر. قنى ايلدمراق. حلى ايش كۇپ.

سىداحمد اېتىكىنى يىچىشىگە توتىندى. اېتىگى اونگە كىچىكراق اېدى. - نىمەگە قرەب تورىسىن، ياردىملىش اونگە، - چالنى سېكىن گىنە تورىتىپ قۇيدى كىمىر. - اۋزىنگ هم يىچ اېتىگىنگى، سووگە توش، - غضبلى پىچىرلەدى او.

مومن بابا سىداحمد نىنگ اېتىگىنى تارتدى، اۋزىنىكىنى هم بىر زومدە يىچىپ بۇلدى. شو پىتدە اوراز قول بىلن كۇكتاى موترگە قومندە بېرىشردى:

- بو ياققە هىدە، او ياققە هىدە.

- چىگە، آزاراق چىگە. منە شوندى.

- يەنە آزگىنە.

موترىنىنگ كۈنىكىلمەگن هىقىرىغىنى اېشىتىپ، بوغولر سۇقماققدە قىدىنى تېزلىدى. اله زىرك نظر تشلب، جىركىدن سكرەب اۋتدى و قرەغەيلر آرهسىگە يىشىرىندى.

- آ، غايب بۇلدى! - خطاسىنى بىردن انگلب قالدى كۇكتاى. او شوندى افسوس بىلن اېتىكردى كە، خودى قۇلىدەگى اۋلجەسىدن ايرىلگندەى اېدى.

- هىچقىسى يۇق، هىچ قە ياققە كېتمەيدى اولر! - اونىنگ خىالىدەگىنى تاپىپ و بوندن خورسند

بۇلىپ اۋراز قول كېرىلىپ قۇيدى. - بوگون كېچىگچە جۇنەمەسىن، مېنىنگ مېمانىم بۇلەسن.

خدائىنگ اۋزى كم قىلمەسىن. عزت-حرمت بىلن مېن سېنى مېمان قىلەمن. - او خىالبا تورىپ آشناسى نىنگ يىلكەسىگە اورىپ قۇيدى. اۋراز قول خوش چقىق هم بۇلە آلردى.

- خۇپ، سېن ايتىنگچە بۇلە قالىسىن، سېن مېزبان، مېن مېمان، - كۈنە قالدى عظمت كۇكتاى، ايلجەيركن يۇغان سىرىق تىشلىرىنى كۇرستىپ.

موتر اله قىچان آرقە غىلدىركلىرى نىنگ يرمىگچە سووگە باتىپ قىرغاققدە تورردى. چوقورراق كىرىپ بارىشىگە هىداوچى نىنگ يورهگى دو بېرمەدى. اېندى كېلىنى ياغاچگە آلىپ بارىش قالىگن اېدى. اگر كېلى كلتەلىك قىلمەسە، ياغاچنى سوو آستىدەگى تاشلىرىنگ اسىرلىگىدن تارتىپ آلىش اونچەلىك قىيىنچىلىك توغدىرمىسى.

كېل پۇلاددن - اوزون و آغیر. اونی سوو ایچیدن یاغاچگه تارتیب باریش کبرهک. هیداوچی ایسته‌مه‌ی گینه ایتیگینی بیچه باشله‌دی، چۆچینقیرهب سووگه قرهب قویدی. او حلی قطعی قرارگه کپلالگنیچه یوق: سووگه ایتیک بیلن توشیشگه اریزیر میکین یا که یخشیسی بیچه میکین. «یلنگ آیاق بؤلگنیم معقول شکیلی، - اویله‌دی او. - بری بیر سوو قۇنجیمدن آشیب کپته‌دی. چوقورلیگی سل کم سانگه کپله‌دی. کپن کون بویی هؤل ایتیکده یوریش آسان می». لپکن او شو بیلن بیرگه حاضر دریا‌ده سوو قنچه‌لیک ساووق بۇلشینی هم اوزیچه تصور قیلدی. بو حالدن مومن بابا فایده‌لنیب قالدی.

- سبن بیچینه، اؤغلیم، - آتیلیب کپلدی اونینگ آلدیگه. - بیز سیداحمد بیلن اوزیمیز توشه‌میز. - ای، قویه بپرینگ، اریزیمه‌یدی، آقسقال، - قرشلیک قیلدی اویله‌ب کپتگن هیداوچی. - سبن مهمانسن، بیز شو بپرینگ آدمیمیز، سبن رولگه اوتیر، - کؤندیردی مومن بابا اونی. سیداحمد بیلن ایگی کیشی پۇلاد کپلنی اؤره‌مدن بۇشه‌تیب سوونینگ ایچیگه کؤتریب کیریشگنده سیداحمد دادلب، بالاخانه‌لی قیلیب سؤکیندی:

- اوه، اوه، سوو اېمس، موز!

اؤراز قول بیلن کؤکتای مروتلی کولیشیب، اونی غیرتلنتیریشدی:

- چیده، چیده! سبنی ایسته‌دیگن نرسه تاپه‌میز! مومن بابا اېسه چورق اېتمس‌دی. او حتا موزده‌ی ساووقنی سېزمه‌دی. کؤزگه کؤپ تشلنمسلیک اوچون باشینی یپلکه‌لری ایچیگه تارتیب، سیرغنچیق سوو آستی تاشلری اوستیدن یلنگ آیاق باررکن، خدادن یالغیز بیر نیمه‌نی سؤردی - ایشقیلیب، اؤراز قول اونی قیترمه‌سین، ایشقیلیب، قویوب یوبارمه‌سین، ایشقیلیب، آدملر آلدیده حقارت قیلمه‌سین، بو احمق بختی قرا چالنی کپچیرسین.

اؤراز قول هیچ نیمه دېمه‌دی. او مومن نی آدم اؤرنیده کؤرمه‌گیدن گویا اونینگ غیرتیگه هم اعتبار قیلمه‌گنده‌ی اېدی. قلیده اېسه طنطنه‌وار حس سېزر، اخیر هر قنده‌ی بؤلمه‌سین عصیانکار چالنی بؤیسوندیردی - کو. قنده‌ی دیر ایچی قاره‌لیک بیلن کولدی اؤراز قول اوزیچه، - اېمکل، آیاغیمگه بیقیلدینگ - کو. اېه، کتھ راق عملدار بؤلگنیمده می، بوندن هم کتھ راقلرینینگ شاخینی قییریب قویردیم. شونه‌قلرنی تیز چؤکتیریب، توپراقده اېمکلتیریب قویمس میدیم. مېنگه هیچ بؤلمه‌سه کلخوزنی می یا که سفخوزنی می بپریشسه اېکن. ترتیگه سالیب قویگن بؤلردیم. آدملرنی ایزدن چیقیریب یوباریش‌دی. اېندی اېسه اؤزلری واه، رئیسینی حرمت قیلیشمه‌یاتیر، دیرپکتورنی حرمت قیلیشمه‌یاتیر دېب شکایت قیلیشه‌دی. قنده‌ی دیر چوپان هم باشلیق بیلن خودی تېنگ دېک گپلشه‌دی. صدقه‌ عمل کپت، احمق‌لر! اولر بیلن شونه‌قه معامله قیلیب اؤتیریش کبرهک می؟ زمانلر بؤلگن - کو، اخیر، باشلر اوچیب کپتگن، هیچ کیم چورق اېتمه‌گن. عکسینچه، کؤپراق یخشی کؤریشگن، کؤپراق کولیشگن.

منه بو خؤپ زمان بؤلگن - ده! اېندی - چی؟ یره‌مسلرینینگ اېنگ یره‌مسی حسابلنگن منه شو چال

هم دېدرستدن گپ قیتریشنی اؤیلب تاپدی. «خؤش، خؤش، اېمکل آیاغیم آستیده، اېمه‌کله»، - بدخواهلیک بیلن کولدی اؤراز قول، هر زمان - هر زمانه مومن چال تامانگه قرهب قویرکن.

او اېسه موزده‌ی سووده خيالگه چؤمیب، تامیرلری تارتیشیب، سیداحمد بیلن بیرگه کپلنی کؤتریب باررکن، اؤراز قول مېنی کپچیرگن کؤرینه‌دی، دېب ممنون بؤلردی. «سبن اېندی مېن قری چالنی کپچیر، شونده‌ی بؤلیب چیققتنی اوچون، - خیالاً اؤراز قولگه مراجعت قیلردی او. - کپچه چیده‌ی آلمه‌دیم.

مكتبگه نيره م آلدیگه آت چاپتیریب کتدیم. اخیر او یالغیز، منه شونینگ اوچون هم ایچینگ اچیدی-ده. منه بوگون اېسه او مکتبگه هم بارمهدی. تابی قاچیدی نیمه گه دیر. اېسینگدن چقیر، کپچیرگین.

اخیر سېن هم مېنگه بېگانه اېمسن-کو. اویله یسن که، مېن سېنگه و قیزیمگه بختنی روا کورمه یمن می؟ خدا بېرسه قنی، نیره م نینگ اینگه له گیننی اېشیتسم - خدا اورسین، بختیمدن کوزیمگه یاش کپلردی. فقط سېن خفه قیلمه قیزیمنی، کپچیر مېنی. اگر ایشلش بولسه، تاکه تنیمده جانیم بار اېکن، ایشله گنیم بولسین. همه ایشنی قیله من. سېن فقط بویورسنگ، بس...»

کمپیر قیرغاق نینگ بیر بورچیده تیگه توریب، اوزی نینگ ایما-اشاره لری و بوتون حرکتلری بیلن چالگه: «حرکت قیلگین، چال! کوردینگ می، او سېنی کپچیردی. مېنینگ ایتگنیمنی قیله بېر، همه سی جایگه توشه دی»،-دېردی.

باله اوخلردی. او بیر مرته گینه اله قه بېردن دیر آتیلگن میلیتیق آوازیدن او یغانیب کتدی وینه اویقوگه چؤمدی. کپچه گی مشقتلی اویقوسیزلیک و بېمارلیکدن سونگ بوگون او بیرمونچه تیچ و میریقیب اوخله دی. او اویقوده اېکن، ایسیتمه اره لش بدن ققشاغی عذابینی تارتمه ی، آیاقلرینی اېرکین اوزه تیب توشکده یاتیب دم آلیش نینگ نقدر راحت اېکنلیگینی حس اېتدی. اگر بوویسی بیلن بېکپی خاله بولمه گنده او شو اوخله گنچه اوخلب یاته بېردی. اولر آواز چقیرمه ی گپله شیشگه حرکت قیلشسه-ده، ایدیش-تباقلرینگ شقیر-شوقوریدن باله او یغانیب کتدی.

- منه بو کته کاسه نی اوشله گین-ده، طعام آلگین، - دېب جانلیب گپردی کمپیر نریگی خانه ده. - مېن اېسه چپلک بیلن اېلکنی آلیب کپله ی. وای بېلیم، مداریم قوریب کپته پتی. آزمونچه ایش قیلدیک می؟ خداگه شکر، جوده خورسندمن.

- اېه، بووی جان، نیمه سینی ایته سیز، مېن هم شونچه لیک خورسندمن که، کپچه شونده یم جانیمدن تویب کپتگندیم. اگر گل جمال بولمه گنده اوزیمنی اوزیم اؤلدیردیم، - دېدی بېکپی.

- او حقده اونی-بوننی دېب یوره سن ینه، - تینچیتیب قویدی کمپیر. - قلمیرنی آلدینگ می؟ کپتدیک.

سېنینگ تینچیشینگ اوچون خدانینگ اوزی یاردم قوینی چؤزدی. کپتدیک، کپتدیک.

اویدن چپقه یاتیب بوساغه ده بېکپی خاله کمپیردن باله توغریسیده سوره دی:

- او همان اوخله پیتی می؟

- میلی، اوخلب توره قالسین، - جواب بېردی کمپیر.

- شوروا تیار بولگنده ایسیق قینه کپتیریب بېره میز.

باله آرتیق اوخله ی آلمه دی. حولیدن آیاق تاووشلری و آدملرینگ گپلشگنی اېشیتلیب تورردی. بېکپی خاله کولیب یوباردی، گل جمال و کمپیر هم اونگه قوشیلیب کولدی. قنده ی دیر ناتنیش آواز لر قولاqqه چلیندی. «هه، بولر، خواهی خواهی کپچه آقشام کپلگن آدملر، - دېب اویله دی باله. - دېمک، اولر حلی کپتیشمبدی-ده». فقط باباسی مومن گینه کورینمسدی، آوازی هم اېشیتیلمسدی. او قیاقده اېکن؟ نیمه قیله پتی اېکن؟

باله تشقریده گی آواز لرگه قولاق سالیب، باباسینی کوتیب یاتدی. او باباسی بیلن کپچه گی کورگن بوغو حقیده جوده گپلشگیسی کپلردی. هه دېمه ی قیش کیردی. اولر اوچون هم اؤرمانده کؤپراق ییم-خشک حاضرلش کپره ک. ییب ییره سین. اولر نی شونده ی اؤرگتیش کپره ک که، آدملردن هیچ قورقمه یدیک، تۆپه-توغری دریادن اؤتیب حولیکه کپله بېره دیک بولسین. بو بېرده هم اولرگه شونده ی خؤراک بېریش کپره ک که، اولر اوچون بو جوده تنسیق بولسین. قیزیق، اولر همه دن کؤره نیمه نی یخشی کوریش اېکن-ه؟

اورغاچى بوغو باله سىنى اۋرگىتىپ آلسىڭ - دە، او دايم آرقەنگىن قالمەي اېرگىشىپ يورسە. قندەي عجايب بۇلدى. سېن بىلەن مەكتەپكە ھەم بېرىگە بارىپ كېلگەن بۇلر مېدى؟..

بالە باباسىنى كوتىردى، لېكىن اوندىن درك يۇق. بىر وقت سىداھامىد كېلىپ قالدى. او نېمەدىن دىر جودە مەنۇن. آغزى قولايغىدە اېدى. سىداھامىد كەلسىنى چىقىپ اۋز-اۋزىچە ايلجەپىردى. او يقىنراق كېلگەندە دماغىدىن الكول ھىدى انقىپ كېتىدى. بالە اۋراز قول نىنگ اۋزباشىمچە لىكلرىنى، باباسى و بېكىپى خالە نىنگ عذاب چىكىشلىرىنى اېسلەتۈچى بو بدبوى ھىدىنى جودە يامان كۆرۈدى. لېكىن سىداھامىد اىچىگەندە عقلى جەتدىن اونچە ھوشيار بۇلمەسە ھەم، جودە سىخى، ملايم و كىشى قلىبىگە آزار بېرمەيدىگەن ھەل-مطائىبەلرى بىلەن اۋراز قولدىن فرق قىلدى. بوندەي وقتلردە او بىلەن باباسى مومىن اۋرتەسىدە تەخمىنەن شۇندەي سىھىت كېتىردى.

- نېگە بونچە تېنتىكلرگە اۋخىش كۈلەسەن، سىداھامىد؟ كىفنىڭ ترەق مى دېمەن؟

- آقسقال، مېن سىزنى شۇندەي سېۋەمەن كە، راستىنى ايتسەم، خودى اۋز آتەم دېك.

- اي-اي، سېنى قرە-يو، سېنىڭ ياشىڭدە... باشقەلر موتر ھىدەب يورىدى. سېن بۇلسىڭ كىيىنگى عھدەلەب كىپرە آلمەيسەن.

اگر مېن سېنىڭ ياشىڭدە بۇلگىمەن مى ھىچ بۇلمەگەندە تراكتور ھىدەگەن بۇلردىم.

- آقسقال، مېنگە عسكىرلىككە قومندانىمىز بو ايشىگە لياقتسىزلىگىمنى ايتكەن اېدى. بىراق پىادەلر صفىدە خىدمەت قىلدىم. پىادە

عسكىرسىز ايشىتەيدى - كۈاخىر...

- پىادە عسكىر اېمىش! پىادە عسكىر اېمىس، ايشىاقمىسەن. خاتىنىڭ بۇلسە... خدا ھەم تېنىگىگە قۇشمىس اېكەن. سېنگە اۋخىشەگەن

نىنگ يۈزتەسى بىرتە گل جىمالگە ارزىمەيدى.

- شۇنىڭ اوچۇن ھەم بىز اېر و خاتىن بو بېردە يورىمىز - دە، آقسقال.

- ھە، سېنى كىپگە قۇيسە... ھۆكىزىدەي كوچىنىڭ بار، عقل اېسە... - امدسىز قۇل سىلتەپ قۇيدى مومىن بابا.

- مو-و، - دەپ مەرەگەندەي كۈلۈپ قۇيدى سىداھامىد.

شۇندىن كېيىن او حولى نىنگ اۋرتەسىدە تورىپ ائىب اۋزى نىنگ ائەقندەي اېشىتىپ آلگەن غلطى اشولەسىنى كۈيلەي باشلەدى:

سرىق - سرىق تاغلردىن،

سرىق آتدە مېن كېلدىم.

آچ اېشىگىنىڭ، اي، سرىق سوداگر،

بىز اىچەمىز سرىق وايندىن.

كۈنغىر - قۇنغىر تاغلردىن،

قۇنغىر آتدە مېن كېلدىم.

آچ اېشىگىنىڭ، اي، قۇنغىر سوداگر،

بىز اىچەمىز قۇنغىر وايندىن...

شۇ طرزىدە دوام اېتىپ كېتە بېرىدى، چۈنكە او بعضاً تاغدىن تۈيەدە كېلگەن بۇلسە، بعضاً خۇرازدە، سىچقاندا، تاش بىقەدە، خىلص،

نېمە اىكە جانوار بۇلسە، اۋشەلردە كېلە بېرىدى. مست سىداھامىد بالەگە ھوشيارلىگىگە قرەگەندە ياقىملىراق كۆرىنەياتىگەن دېك اېدى.

شۇنىڭ اوچۇن ھەم سىداھامىد شىرە كىف بۇلۈپ كېلگەندە بالە آچىق كۈنگىللىك بىلەن ايلجەيىپ قۇيردى. - اي-ھە! - خطاب قىلدى

سیداحمد عجلنبیب. - سېنى كسل دپېشگن اېدى-كو. هه، سېن عموماً كسل بۆلمەيسن. سېن حوليدە نېگە اۋينەمەى قالدینگ؟ بونەقەسى كېتمەيدى. - سیداحمد بالە نینگ تۆشگىگە اغەنبا ياتدى. اونینگ قوللريدن و اوست-باشيدن الكول و ينگى سۈيلىگن خام گۆشت نینگ هيدى انقيب تورردى. او بالەنى قوچاقلىب اۋپە باشلەدى. اونینگ اۋسېب كېتگن دغل سقالى بالە نینگ يوزلرېنى تېمدەلب اچتېردى.

- بۆلدى اېندى، سیداحمد عمكى. - التماس قېلدى بالە. - بابام قنى، كۆرمەدېنگىز مى؟
- بابانگ انەوى ياقدە، - سیداحمد قۇلېنى هوا دە نائىق ايلتتېردى. - بېز مە شو... ياغاچنى سوودن آلب چىقديك. و بېر آز ايسېب آلبش اوچون اچدېك. حاضر اېسە او گۆشت پېشېرەياتېر. تور اۋرېنگدن. كېمىلرېنگى كېى، بېرگە كېتەمېز. بو نېمەسى! يېخى اېمس. بېز ھەمەمېز او بېردە بۆلسگ و، سېن بو بېردە يالغېز ياتسنگ.
- بابام تورمەگېن دېگن، - دېدى بالە.

- قۇيسنگىچى بۆلمەگن گېنى. بور، تماشا قېلەمېز. بو ھر دايم بۆلە بېرمەيدى-كو. بوتون كتە ضىافت. قازان ھەم ماى، چۇمېچ ھەم ماى! تورە قال، - سیداحمد مستلرگە خاص قۇپاللىك بېلن بالەنى كېيىشگە مجبور اېتدى.
- مېن اۋزېم، - دېب اعتراض بېلدېردى باشى ايلنە ياتگېنى حس اېتە ياتگن بالە. بېراق شېرە كېف سیداحمد اونینگ سۈزىگە قولاق سالمەدى. مادامى كە، بالە يالغېز اويگە تشلب قۇيلىگن اېكن. سیداحمد اۋزى نینگ اونگە قېلە ياتگن يېخىلىگېدن جودە مەمنون اېدى، اينىقسە، بوتون شونەدى كون كە، تباق ھەم ماى، قاشىق ھەم...

گندېرە كلب بالە ھەم سیداحمد بېلن بېرگە اويدن چىقدى. تشقرى شمال، هوا بولوت. بولوتلر آسمانە تېز-تېز بېر-بېرىگە قۇشېلىشىپ كېتدى. بالە ايواندن چىققونچە هوا ايگى بار كېسكىن اۋزگردى. چرە قىل تۇرگن قوياشلى هوانى كۇنگېلنى غش قېلووچى قارانغېلىك باسدى. بالە بوندن باشى آغرىياتگېنى سېزدى. شمال يوزىگە گلخن نینگ توتونېنى آلب كېلىپ اورردى. كۆزلرى اچىشدى. «بوگون كېر يوويشە ياتگن بۆلسە كېرەك»، - اۋيلەدى بالە، چونكە كېر يوويش كونلرېدە عادتە شونەدى گلخن ياقېلىپ، اوچلە اويدەگى كتە قارە قازانلردە سوو ايسېتلردى. بوندە قازانلرنى بېر كېشى كۆترە آلمەيدى. بېكېى خالە بېلن گل جمال اېكاولشىپ كۆتېرىشدى بو قازانلرنى.

بالە بوندە كېر يوويەلەدېگن كوننى يېخى كۆرردى. بېرىنچېدن، بوندە كونلردە گلخن اويدەگى سېنگرى اۋچاقلردە اېمس، بلكە آچىق اۋچاقلردە ياقېلىپ، اونینگ اطرافېدە اۋىنش مەمكەن اېدى. اېكېنچېدن، يوويلىگن كېمىلرنى ايلېش جودە گشتلى بۆلردى. آق، كۆك، قىزىل متاعلرېنگ ارقانەدە آسېلىپ تورېشى حولېگە زېب بېرىپ تورردى. بالە ارقانەدە آسېلىپ ياتگن كېمىلرگە بېلدېرمەسەن سېكىن گېنە كېلىپ يوزلرېنى تېككېزېب اۋتېشنى يېخى كۆرردى.

بو گل حوليدە ھېچ قندەى يوويلىگن بو يوملر كۆرىنمەدى. اما كتە گۆشت بۆلكلرى بېلن لېق تۆلدېرىلگن قازان آستېگە كوچلى اۋت ياقېلگن بۆلېب، قېنە ياتگن قازاندىن قويوق بوغ كۆتېرىلدى. گۆشت پېشىپ قالگن اېدى: گۆشت نېنگ دىمى و گلخن نېنگ ايسى بېرگە قۇشېلىشىپ، اشتھانى قېتىقلردى. بېكېى خالە بۆلسە، ينگى قىزىل كۆيلك، ينگى خرام اېتىكەدە گۈللى شال رۋمانلى بېلكە سېگە تشلب آلگنچە قازانگە اېنگە شېب، چۇمېچ بېلن كۆپىكلرنى آلب تشلە ياتگن اېدى، مومن بابا اېسە اونېنگ يانېدە چۆگە توشگن حالەدە اۋچاقدەگى يانە ياتگن تراشەلرنى اغدېرىپ قۇيردى.

- انە، بابانگ، - دېدى سیداحمد بالەگە. - كېتديك.

اۋزى بۆلسە:

- سريق-سريق تاغلردن،

- سريق آتده مېن كېلدىم، -

دېب اېندى گىنە خىرگايى قىلە باشلەگن اېدى، ساچى ستارەدە تقيز آلينگن، يىنگلىرى شىمىرلىگن و قۇلىدە بالته اوشلەگنچە سرايدىن چىقىپ كېتەياتگن اۋراز قولگە كۈزى توشدى.

- سېن قەياقدە تېنتىرەب يورىيسن؟ - دەشتلى قىچقىردى او سىداحمدگە قرەب. - مېمان بو يېردە اۋتىن يارسىن، - او باش ايرىغب اۋتىن يارەياتگن هيداوچىنى كۈرستدى، - سېن بۇلسىنگ قۇشوق ايتىب يور.

- اي، حاضر انه-منە دېگونچە، باپلەيمىز، - تىنچلنتىردى اونى سىداحمد، هيداوچىگە قرەب يۈنەلر اېكن. - قنى، اوکە، مېن

اۋزىم.

بالە اېسە اۋچاق باشىدە چۆگە توشىب اۋتىرگن باباسى تامان يقىنلىشىدى. او آرقە تماندن كېلگن اېدى.

- بابا، - دېدى او. باباسى اونى اېشىتمەدى.

- بابا، - دېب تىكرارلەدى بالە و باباسى نىنگ يىلكەسىگە قۇلىنى تېگىزدى. چال اۋگىرىلىب قرەدى، بالە باباسى مست اېكنلىگىنى

سېزمەدى. او باباسى نىنگ لاقىل بىران مرتە شىرە كىف بۇلگىنى كۆرمەگن اېدى. تۇغرى، ايسىق كۆللىك بىرار چال نىنگ معرکەسىدە ھەمەسى - حتا عياللرگە ھەم اىچىرىشىردى. بىراق باباسىدە بوندى عادت حلى صادر بۇلمەگن اېدى.

چال بالەگە قندە دىر بېگانەدە، غير طبعى و ياووايى قرەش قىلدى. اونىنگ يوزلرى قىزىب كېتىگندى، او نىرەسىنى كۆرىپ

ينە ھەم قىزىب كېتىدى. قىزىللىك نىم پوشتى رنگ گە كىردى و شو زھاتى ياق بابانىنگ يوزلرى آقرە باشلەدى. چال شاشىلىب اۋرنىدن توردى.

- اېي، سېن مى؟ - دېدى او بۇغىق آواز بىلن نىرەسىنى بغرىگە باسىب. - اېي، سېن مى، - بوندى باشقە بىران سۆز ايتە آلمەدى.

اوندىگى تولقىنلىش بالەگە اۋتگن اېدى.

- تايىنگىز قاچدى مى، بابا؟ - تشويشلىنىپ سۆردەدى بالە.

- يۇق-يۇق. اۋزىم شوندى، - مىنگىلەدى مومن. - سېن بار، اۋىنب كېل. مېن بو يېردە اۋت

ياقەپىم، بو ھەمدن...

او نىرەسىنى دېرىلى ايتىپ يوبارىب، گۇيا بوتون عالمىدن يوز اۋگىرگندە، يىنە اۋچاققە قرەب اۋگىرىلىب آلدى. او تىز

چۆككەنچە، گۇيا فقط اۋت بىلن بىندەدى بىران ياققە بورىلىپ قرەمسدى. چال نىرەسى نىنگ ترېوزى قۇلتىغىدن توشگنچە، حولىدە اۋتىن يارەياتگن سىداحمد تامان يۇل آلگىنى ھەم كۆرمەدى.

بالە باباسىگە نىمە بۇلگىنى، عموماً، حولىدە نىمە بۇلەياتگىنى توشونمىدى. او سرايگە يقىنلىشگندە گىنە يونگى يېرگە قرەتىب

يايىلگن تېرى اوستىدە يىنگى سۇيىلگن مال نىنگ اويىب قۇيىلگن

گۇشتىگە كۈزى توشدى. تېرى نىنگ چېگەلرىدن ھەمان خىرە قان تامچىلرى سىزىب توشەياتگن اېدى. سل نىراققە ايت

ايچك-چواقلرنى ايرىلەگنچە سىلكىلپ تارتىردى. اويولگن گۇشت ياندىدە الەقندە قارەدن كېلگن، برىستە ناتىش كىشى تۈنكەگە

اۋخىش دۇپەيىب اۋتىردى. او كۆكتاى اېدى. او بىلن اۋراز قول اىكلەسى پىچاقنى آلوايىب، گۇشت مىدەلشردى. اولر قىسملرگە

اجرەتىلگن ياغ و گۇشتلرنى يازىب قۇيىلگن تېرى نىنگ تورلى جايلىرىگە خاطر جمعلىك بىلن، شاشمىسدىن ايرىغىتىب تشلەماقەدە اېدىلر.

- مزە! ھىدىنى ايتىمەيسن مى! - دېدى يۇغان آواز بىلن حلىگى برىستە كىشى، گۇشت ھىدلب كۆرۈرکن.

- آل، آل، اوز اولوشینگ گه تشله، - سخیلرچه تکلیف ایتدی اؤراز قول. - بونی سېنینگ کېلشینگ شرفیگه خدا بیتکردی. بو هر دایم بۆله بیرمهیدی. - اؤراز قول بو آرده پیشیلب، ایشدن باشینی کۆترب، ترنگلشگن قارینی سیلب قویدی، اونینگ کۆپ یېب، کۆپ ایچگنلیگی ییلینب تورردی. اونینگ نفسی قیسلیب خیریب قالدی، اهرکین نفس آلیش اوچون باشینی بیردن یوقاری کۆتردی. اونینگ سېرگۆشت، سیگینینگ بیلینی دېک یلتیراق یوزیدن اؤزیگه بنا قوینگلیگی و توفلیک علامتی سېزیلیب تورردی.

باله دېوار تگیدهگی شاخلی بوغو کلّه سینی کۆریب اېسنکیره ب قالدی، بدنی موزلب کېتدی. کېسیلگن کلّه قاپ. قاره قان تامچیلرینی آفزیب، چنگده یومەلب یاتردی. بو - یۆلده یاتگن اېگری-بوگری درختنی اېسله تردی. کلّه یانیده تیزەدن قیرقیلگن تۆرتتە تویاق یاتردی. باله بو دهشتلی منظرەنی کۆریب چۆچیب کېتدی. او اؤز کۆزلیرگه ایشانمسدی. اونینگ آلدیده شاخدار آنه بوغونینگ کلّه سی یاتردی. او بو بیردن قاچیب کېتیشنی ایستردی، لېکن آیاقلری اونگه اطاعت اېتمسدى. او کلّه-پاچه قیلنگن آق بوغو نینگ قرشیسیده تورردی. کپچه گینه شاخدار آنه بوغو بۆلیب یورگن، اونگه آق کۆنگیلیک بیلن سوقلنوب قره گن، خیالاً گپیریشگن و شاخیده قونغیراقچه تقیلگن سحرلی بېشیک کېلتیریشنی التجا قیلیب سۆره گنی اؤشه بوغو اېدی. نخاتکه بولرینینگ همه سی ناگاه شکلسیز بیر اویوم گۆشتگه، شیلنگن تېریگه، کېسیلگن آیاققه و اولاقیریب تشلنگن کلّه گه ایلنوب قالسه. باله نینگ کېتیشی کپهک اېدی، لېکن او تاش دېک قاتیب، بو واقعه نینگ قندهی و نېگه صادر بۆلگیننی توشونه آلمه ی تورردی. حلیگی گۆشت بۆله یاتگن قاره برېسته کیشی اویولوب تورگن گۆشت نینگ ایچیدن بویرهک آلدی-ده، اونی پیچاق نینگ اوچیگه سنجیب باله گه اوزه تدی.

- مه، باله، کباب قیل، لذتلی بۆله دی، - دېدی او. باله قیمیرلهمه ی تورردی. - آل! - بویروق قیلدی اؤراز قول.

باله بی اختیار قوینی چۆزدی، سۆنگ موز دېک قۆلده شاخدار آنه بوغونینگ حلی هم ایسیغی کتمه گن یومشاق بویره گینی غیجیمله گنچه اوشلب تورردی. شو پیت اؤراز قول آق بوغونینگ کلّه سینی شاخیدن اوشلب کۆترب کوردی.

- اېه، آغیرلیگینی قرهنگ-ه، - او کلّه نی تېره تیب، آغیرلیگینی سلماق لب کوردی، - بیرته شاخی نینگ اؤزی قنچه کېله دی-یه. - او کلّه نی غۆله گه کۆنده لنگ قیلیب قۆیدی و بالته نی آلیب شاخینی اجره تیشگه کیریشدی.

- منه، شاخ! - ایشلب توریب گپیرردی او اؤتکیر بالته نی شاخلری نینگ تویگه قده ب. - بو سېنینگ بابانگ گه، - او باله گه قره ب کۆز قیسیب قۆیدی. - اولیشی بیلن بو شاخی اونینگ قبریگه قۆیه میز. قنی اېندی کیم بیزگه او کیشینی حرمت قیلمه یسیزلر، دېب ایتە آلر اېکن. ینه نیمه کپهک! بونده ی شاخ اوچون حتا بوگوناق اولسنگ ارزیددی! - دپه بالته نی مۆلجلگه آلرکن، اؤراز قول خخالب کولردی.

شاخنی آسانلیکچه آلیب بۆلمهیدی. اونی آلیش جوده قین اېدی. مست اؤراز قول نینگ بالته سی نشانگه باریب تېگمسدى، بو اېسه بدتر جهلینی چیقوردی. کلّه غۆله اوستیدن دومەلب توشدی. شونده اؤراز قول اونی ییرده یاق چاپه باشله دی. کلّه سیرغەلیب چیقیب کېتە بېردی. اؤراز قول بالته کۆترگنچه اونینگ آرقه سیدن چاپیب یوردی.

باله سېسکنیب کېتدی، هر گل کېتماقچی بۆلیب بی اختیار تیسریلسه-ده، بو یېردن کېتیشگه اؤزینی مجبور اېتالمسدى. جوده یامان توش کۆریب، اونی آله قنده ی دهشتلی بیر کوچ توتیب تورگنده ی اېدی، او اؤز جاییده تورگنچه شو نرسه گه عجبتر اېدی که، کپریک قاقمه ی بقره ییب تورگن شاخدار آنه بوغونینگ کۆزلی بالته دن اؤزینی آلیب قاقمسدى. قورقوون قیسلیب یومیلمسدى. کلّه آله قجان لای و توپراقه بېلنگن بۆلسه هم، کۆز قاره چیغی مصفالیگنچه باقیب تورردی، افتیدن، او اؤزینی اولیمگه محکوم اېتگن شو یاروغ جهانگه تیلسیز، اونسیز حیرتده قالیب، همان باقیب تورگن دېک اېدی. باله مست-الست اؤراز قول بیلن کۆزی-کۆزیگه توشیب قالیشدن چۆچیردی.

شاخ همان بۇش كېلمىدى. ۋازاز قول اېسە بارگن سۈرى توتە قىب، بالته نىنگ گاه تيغى بىلن، گاه آرقەسى بىلن كەلە نىنگ دوچ كېلگن جايىگە اورردى.

- بونەقەدە شاخنى سىندىرىپ قۇيەسن. بو ياققە بېر، - يقىنلىشىدى سىداحمد.

- نرى تور! ۋوزىم! قولىنگدن كېلمەيدى، سىندىرىپ قۇيەسن! - خىرىلەب نەس آلدردى ۋازاز قول بالتهنى قولچا كىشەل اورركن.

- خۇپ، خۇپ، ۋوزىنگ بىلەسن، - سىداحمد توپورگىچە اويى تامان آدمىلەپ كېتدى. اونىنگ آرقەسىدن حلىگى قارەدن كېلگن بربستە كىشى بارردى. او قاپدە ۋوز اولوشىنى آلىپ كېتەياتگن اېدى.

ۋازاز قول مالخانە آرقەسىدە مست-الست حالدە، قىصرلىك بىلن شاخدار آنە بوغونىنگ كەلسىنى تىلكەلشە دوام اېتردى.

اونىنگ بو حالتى اوزاق كوتىلگن قىصاصىنى اېندى بجا كېلتىرگن دېك توپولردى.

- اېه، يرمەس! لعنتى!.. - دېب خودى جانسىز كەلە اېشىتەياتگندە اېتىگى نىنگ تاوانى بىلن اونى تېپىپ جەل اوستىدە آغىز

كويىرتىرگىچە سوكىنردى. - كىمنى احمق قىلماقچىسن! - او بالتهنى اوشلەگىچە كەلە نىنگ تېپەسىگە قىتە-قىتە خېزلىپ كېلردى. - دېدلە قىلمەسم آتىمنى باشقە قۇيەمن. منە

سېنگە! منە سېنگە! - شونەدى دېب بالته بىلن كەلەنى اورردى. كەلە چىرسىلەپ يارىلىپ، مېدە سويكلەر هر

تامانگە اوچىپ كېتردى.

بالته نىنگ تيغى كوزگە كۈندەلنگ كېلىپ تېككندە بالە قىچقىرىپ يوباردى. آچىلىپ قالگن كوز

چەناغىدن قاپ-قارە قويوق سويوقلىك آقىپ توشدى. كوز سۈندى، برباد اېتىلدى...

- مېن بوندن زۇرراق كەلەرنى هم مېدەلەى آلەمن! بوندن باشقە شاخلرنى هم سوغورىپ آلە بىلەمن! - دېب جەزبەسى توتىپ بۇكىردى ۋازاز قول گناھسىز كەلەدن نەرتلنگىچە.

نھایت بو كەلە نىنگ پېشانە سويكلرنى هم مېدەلشگە موقق بۇلدى. او اېندى بالتهنى تشلەپ كەلەنى آياغى آستىگە آلىپ،

شاخدن ايگى قۇللە اوشلەگىچە وحشيانە كوچ بىلن بورەى باشلەدى و شاخلرنى يولىپ آلدى. اولر سوغورىپ آلىنگن ايلدىز سىنگرى قىسىلردى. بو شاخلر - بالە نىنگ التماسىگە كۆرە، ۋازاز قول بىلن بېكېى خالەگە سحرلى بېشىك كېلتىرىشى لازم بۇلگن اوشە شاخدار آنە

بوغو نىنگ شاخلرى اېدى...

بالە نىنگ كۈنگلى بېحضور بۇلدى. او بورىلدى و قۇلیدەگى بویرەكنى توشىرىپ يوبارىپ، سېكىن گىنە نرى كېتدى. او قولب

توشەياتگن دېك ياكە بۇلمەسە آدملر كوزى آلدیدە قىت قىلىپ يوبارەياتگن دېك جودە قۇرقدى. او آقريب-گېزىپ منگەلەيلرى

ياپىشقاق تېرگە باتگىچە اۋچاق يانیدن اۋتىب بارردى. اۋچاقدە لاوۋلەب اۋت يانېب، قازاندن بورقىرەب قىناق بوغ كۈترىلردى. بختسىز

مومن بابا بۇلسە همان اولگى دېك يوزىنى اۋتگە توتىپ، همەسىگە چپ بېرىپ اۋتيرردى. بالە باباسىنى بېزاوتە قىلگىسى كېلمەدى. اۋ

تېزراق اۋرىنگە يېتىپ بارىشىنى و تۇشكە كە باشى بىلن بوركنېب ياتىشىنى اىستردى. قنى اېندى هيچ نرسەنى كۆرمەسە، اېشىتمەسە،

اونوتسە.

قرشىسىدن بېكېى خالە چىقىپ قالدى. او اۋزىگە آرا بېرىپ يسنگن، بىراق يوزیدە ۋازاز قول نىنگ كلتكلىشى نتيجهسىدە حاصل

بۇلگن كۆم-كۆك قان تىلش اىزلر كۈزگە تشلىنىپ تورردى. بې مورد قووانېب، جانسره كلىك بىلن «كئە گۆشتگە» يوگورىپ كېلەياتگن

اېدى.

- سېنگە نېمە بۇلدى؟ - او بالەنى تۇختىدى.

- باشىم آغرىيەپتى.

- باش گىنەنگەن ايلەنى، - دەدى مەرى تاشىب و اوستمە-اوست اۇپە باشلەدى. او ھەم مست اېدى. اوندەن ھەم لەتتى اراق ھىدى انقىب كېلدى.

- باش گىنەسى آغرىدى-دە، - مېنگىرلەدى او رحمدلىك قىلىپ. - جىرگۈشەم مېنىڭ. بىلەك يېگىنگ كېلەياتىڭ دېر.

- يۇق، ھېچ نەرسە يېمەيمەن. ياتىم كېلەپتى.

- كېتىدىك بۇلمەسە، اۋزىم ياتقىزىپ قويەمەن. نېمە، سېن يىگە-يو يالغىز ياتە بېرر اېكىسەن مې.

اخىر ھەمە آدم بېزىنىكىدە. مەمانلەر ھەم. گۆشت ھەم تيار بۇلەى دەپ قالدى، - دەدى او و بالەنى اۋزى بىلەن بېرگە آلىپ كېتىدى. بولر يەنە اۋچاق باشىدەن اۋتېب كېتەياتىڭلار يەلەن سېنگى قىزىرېب تۇلىشىپ كېتىڭنە حالدە مالخانەدەن چىقىپ كېلەياتىڭنە اۋراز قولگە كوزلرى توشدى. او مومەن بابا يانېگە اۋزى كېسىڭنە بوغو شاخلىرىنى كېگەيگىچە اويىپ قويدى. چال سېچىپ توشدى. اۋراز قول اونگە قرەمسەن سوو تۇلە پىقىرنى باشى اوزرە كۈتردى و آرقەگە اېگىلگىچە اېگىگە تۇكىپ-ساجىپ اېچە باشلەدى.

- اېندى اۋلسىڭ ھەم بۇلە بېرەدى، - دەدى او باشىنى پىقىردەن كۈترىپ، يەنە پىقىرگە تىقىرەن. بالە چال نىنگ غۇلدېرەب گېرەياتىڭىنى اېشىتىدى:

- رحمت، اۋغلىم، رحمت. اېندى اۋلسەم ھەم ارمانىم يۇق. مېن اوچون شونچەلىك عزت-حرمت... مېن اويگە كېتەمەن، - دەدى اۋزىنى اونچە يىخشى سەزمەياتىڭنە بالە.

بېكې خالە كۈنمەدى.

- بېر اۋزىنگ نېمە قىلەسەن او بېرەدە. - بالەنى خالى-جانېگە قۇيمسەن اويىگە آلىپ كېتىدى و بورچكەدىگى تىختەگە ياتقىزدى.

اۋراز قول نىنگ اويىدە دسترخوان مەنظر اېدى. ھەر خىل طعاملەر مەيا اېدى. بولر نىنگ ھەمەسى بىلەن كېمىر و گل جەمال بەند اېدى. اوى بىلەن حولىدەگى اۋچاق آرەسىدە بېكې خالە قەتەگى-قەتەگەن. اۋراز قول بىلەن بىر زىنگى كۈكتاى گۆشتىنى كوتىپ، گۈللى كۈرپەچەدە ياستىققە يانباشلەگىچە چايدەن مېدە-مېدە اېچىشىپ اۋتېرىشىدى. اولر تۇستەن اۋزلىرىگە بنا قۇيىپ، اۋزلىرىنى تۇرە حس اېتىشىدى. سىداھەم اولرگە يىالە نىنگ تگىدە چاى قۇيىپ اۋتېرىدى.

بالە بۇلسە بېر بورچكەدە اېسسىز باغلىنگەندە، بېتابلىك ضىرىگە برداش بېرىپ جىم گىنە ياتردى. اونى يەنە قلىتراق باسدى. او تۇرىپ كېتىشىنى اېستردى. بىراق تىختەن توشىشى بىلەن قىت قىلىپ يوبارىشىدىن قۇرقدى، شو نىنگ اوچون ھەم او تېرەب-قەشەگىچە تىشىنى-تىشىگە قۇيىپ، قىمىر اېتمەى ياتردى. آرتىقچە قىمىرلىشىدىن قۇرقدى.

شو آرەدە خاتىنلەر سىداھەمدىن حولىدەن چىقىرىشىدى. كەتە سىرلىنگەن تباقدە تاغ سىنگىرى اويۇلۇپ، بوغلىنىپ تۇرگەن گۆشتىنى كۈترگىچە سىداھەم پىدا بۇلدى. او اوزاق كوتىلگەن بو طعامنى زۇرغە كۈترىپ كېلىپ، اۋراز قول بىلەن كۈكتاى نىنگ آلدېگە قويدى. خاتىنلەر اونىڭ آرقەسىدەن يەنە تۇرلى خىل طعاملەرنى كېلتىرىشىدى.

ھەمە چاى-چاىگە اۋتېردى، پىچاق و پىشقابلەر تيارلندى. شو آرەدە سىداھەم گىلاسەرگە عرق قويدى.

- عرق نىنگ رىسى مېن بۇلەمەن، - دېيە شقىلەى باشلەدى او بورچكەدىگى شىشەلرگە اشاره قىلىپ.

ھەمدەن كېيىن مومىن بابا كېلدى. چال بوگون ھەر قىچانگىدىن كۆرە غلۇتى و آينچىلى قىافەدە كۆرىندى. او بىرار چىتراق جايگە بارىپ امانت گىنە اۆتىرماقچى اېدى، لېكىن قارە، بربستە كۆكتاي ھىمت قىلىپ اونى اۆز يانىگە تىكلىف قىلدى.

- بو ياققە كېلىنگ، آقسقال.

- رحمت. بىز مەنە بو يېرگە، اۆزىمىزنىكى - كو اخىر، - اعتراض بىلدىرماقچى بۇلدى مومىن بابا.

- ھرقەلەى سىز آقسقالىمىزسىز، - قىتىق توريب آلدى كۆكتاي و اۆزى بىلن سىداحمد نىنگ اۆرتەسىگە اۆتقزدى. - قنى، ايچەمىز، آقسقال، سىزىنىگ شوندى موفىقتىلرىنگىز اوچون. بىرىنچى سۆز سىزگە.

مومىن بابا يۇتلىپ قويدى.

- مەنە شو اويلردە تىنچلىك بۇلسىن، - دەدى او قىينەلىپ. - قەيىردە تىنچلىك بۇلسە، بخت ھەم اۋشە بىر - دە، بالەلرېم.

- تۇغرى، تۇغرى! - دەپ ھەمە اۆز قەدىنى كۆتردى.

- ە، سىز - چى! يۇق، بونە قەسى كېتمەيدى! كوياونگىز و قىزىنگىزگە بخت تىلەسنگىز و، يىنە اۆزىنگىز ايچەمەسنگىز، - دەپ كۆكتاي خجالت تارتىپ اۆتىرگن مومىن بابادن اۆپكەلەدى.

- شولرىنىگ بختى اوچون بۇلەدىگن بۇلسە، - چال شاشىپ قالدى و ھەمەنى حىرتدە قالدىرگنچە سىل كىم تۇلە گىلاسىنى آخىرگىچە كۆترىپ يوباردى و گرنگ بۇلىپ قالگندەى باشىنى چەيقەى باشلەدى.

- آبا، شاباش - اى!

- بىزىنىگ بابا اونە قەلردن اېمس.

- قايىل، قايلىمىز چالىنگىزگە!

ھەمە شادلنىپ كۆلردى، چالنى مۆتردى.

اوى ايسىب دىمىقىب كېتگن اېدى. بالە اضطراب چىكىپ ياتردى، باشى ايلنردى. او كۆزىنى يومىپ ياتگنچە مست - الست كىشىلرىنىگ شاخدار آنە بوغونىنگ گۆشتىنى چىلپ، پىشىلىش آواز چىقىرىپ يىپە ياتگنلىكلرىنى، بىر - بىراولرىگە مزەلى گۆشت قىسملرىنى اوزە تىشىپ سىلشە ياتگنلىرىنى، كىر گىلاسلىرىنىگ اورىشتىرىلە ياتگىنىنى، كېمىرىپ تازەلنگن سويكلرىنىگ تباققە قندەى تېرىپ قۇيىلە ياتگىنىنى اېشىتىپ تورردى.

- بەى - بەى - بەى، مونچەم مزەلىه! - مۆتردى كۆكتاي لىنى چىلە تىب.

- نىمە، بىز احمقىمىز مى تاغدە يشب شوندى گۆشت يىپە آلمەسك، - دەدى اۋراز قول.

- تۇغرى - دە، نېگە بۇلمەسە بو يېردە يشە يە پىمىز، - معقوللەدى سىداحمد.

ھەمە شاخدار آنە بوغونىنگ گۆشتىنى مۆتەى كېتدى. كىمىر - و بېكى خالەدن تارتىپ، گل جمال و مومىن باباگچە - ھەمە - ھەمەسى مۆتشردى. بالەگە ھەم پىشقابدە گۆشت و باشقە طعاملردن كىرىتىپ بېرىشدى. لېكىن او رد اېتدى. مست آدملىر اونىنگ تابى قاچگنلىگىنى حسابگە آلىپ بىزاوتە قىلمەدىلر.

بالە تىشىنى - تىشىگە قۇيىپ ياتردى. او شوندى ياتگندە كۆنگىل بېھودلىگىدىن بىر آز قوتولگندەى بۇلەدى. بىراق شاخدار آنە بوغونى اۆلدېرگن بو آدملىر بىلن بىران ايش قىلىشگە قادر اېمىلىگى اونى ھەمدەن كۆرە قىينە ياتگن اېدى. او بالەلرگە خاص حقگۆيلىك غضبى و دلخستەلىگى بىلن اولردن اۋچ آلىش نىنگ تورلى يۇللىرىنى - قندەى بۇلمەسىن اولرنى جزالش، گناھىنى توشونىشگە مجبور اېتىش، قندەى ياووز ايشگە قول اورگنلىكلرىنى كۆرستىپ قۇيىش يۇللىرىنى اۋيلردى. بىراق خيالاً قولى بېكىنى ياردەمگە چىقىرىشدىن

بۇلك بىرار درستراق يۇل ناپالمەدى. ھە، اۋشە بۇرانلى تىندە عىسكەرچە كىم زول كىيىپ، ياش ھىداوچىلر بىلن بىرگە بىچن آرتىشىگە كېلگن اۋشە يىگىتنى چقىرماق كېرەك. او بالە نىنگ كۆرىپ يورگن آدملىرى ايچىدە اۋراز قولگە بس كېلە آلىشى و بوتون حقىقتى ايتىپ سالىشى ممكن بۇلگن بىردن بىر كىشى اېدى.

بالە نىنگ چارلىشى بۇيىچە قولى بېك مورتدە غىزىلې يېتىپ كېلدى و مىلتىقنى آلدىنگە قرەتە قىيە اوشلە گىنچە كايىندن سكرەب توشدى: «قنى اولر؟» - اولر منە بو ياقده! اولر ايگلهسى اۋراز قوللر نىنگ اويى تامان يوگورىپ كېتىشىدى. اېشىكىنى ضرب بىلن آچىشىدى. «قوزغەلە كۆرمە! قولىنگى كۆتر!» - بۇساغەدن تورىپ دەشت بىلن بو يروق بېردى قولى بېك، مىلتىقنى توغرىلە گىنچە، ھە نىنگ كېلەگى اوچىپ كېتىدى. ھەمە اۋتىرگن جايىدە دانگ قاتىپ، آغىزدەگى گۆشلر بۇغىزلىدە قالدى. كۆپ يېپ قۇللىرى، يوزلىرى، آغىزلىرى مايگە باتىپ، بۇكىب قالگن مست-الست كىشىلر نىنگ اېسە عموماً قىمىر اېتىشىگە مجاللرى قالمەگن اېدى.

«قنى، اۋرنىنگدن تور-چى، مردار!» - قولى بېك مىلتىقنى اۋراز قول نىنگ چكەسىگە تىرەدى. قلىتراق باسگن اۋراز قول دودوقلنگىچە قولى بېك نىنگ آياغىگە يىقىلدى. «رحم قىل، اۋلدىرمە گىن». لېكن قولى بېك رحم قىلمەدى. «چىق بو ياققە، مردار! اېندى تمام بۇلدىنگ!» - او اۋراز قول نىنگ چاتىگە ضرب بىلن تېسىپ يوباردى و اۋرنىدن تورغىزىپ اويدن چىقىشىگە مجبور اېتىدى. كىفى اوچىپ سراسىمەگە توشىپ قالگن جمعى كە كىشىلر جىم گىنە حولىگە چىقىشىدى...

«دېوارگە بارىپ تور!» - بو يروق بېردى قولى بېك اۋراز قولگە. - شاخدار آنە بوغونى اۋلدىرگىنىگ اوچون و اونىنگ بېشىك كۆترىپ كېلگن شاخلىرىنى كېسىپ آلگىنىگ اوچون سېنگە اۋلىم!» اۋراز قول توپراققە يىقىلىپ توشدى. اېمكەل اينگرە گىنچە زارلنە باشلەدى: «اۋلدىرمە مېنى، مېنىنگ ھىچ كىمىم يۇق-كو اخىر. عالمده تنھامن. نە اۋغلىم بار، نە قىزىم...» اوندەگى منمنلىك، كىر-ھوا قەياققە كېتىدى.

عاجز، يرەمس قۇرقاق. بوندە يىلرنى اۋلدىرگىنگ ھەم كېلمەيدى.

«مىلى، اۋلدىرمە يىلىك، - دەدى بالە قولى بېك كە. - لېكن بو بىردن اېدى كېتسىن، قارەسى اۋچسىن. بو بىردە اونىنگ كېرەگى يۇق.

يۇقالسىن».

اوراز قول اۋرنىدن تورىپ شىمىنى كۆترىپ آلدى و اۋگىرلىپ قرەشگە يورەگى دو بېرمەى لۇكىلە گىنچە قاچىپ قالدى. اونىنگ خام سېمىز يوزلىرى لارسىلې، اېتىگىدن گلىفې شىمى آسىلىپ قالگن اېدى. بىراق قولى بېك اونى تۇختىدى: «تۇختە! سېنگە ايتەدىگن آخرگى سۆزىمىز بار. سېندە ھىچ قچان بالە بۇلمەيدى. سېن ياووز و يرەمس آدمسن. سېنى بو بىردە ھىچ كىم ياقىتمەيدى. اۋرمان ھەم، بىرارتە درخت ھەم، حتا بىر دانە گىياھ ھەم سېنى سېومەيدى. سېن فاشىستسن. سېن بو بىردن عمر باد كېت. قنى، تېزراق بۇل!» اۋراز قول آلدى-كېتىگە قرەمەى يوگورردى. قولى بېك اونىنگ آرقەسىدن: «شېنل! شېنل»، - دېيە خخالب كولى و يىنە واھمە سالىش اوچون مىلتىقدن ھواگە قرەب اۋق اوزردى.

بالە اۋزىدە يۇق شاد اېدى. اۋراز قول كۆزدن غايىب بۇلگچ، قولى بېك اېشىك آلدىدە گناھكارلرچە تورگن باشقە كىشىلرگە

قرەب: «شوندەى آدم بىلن قندەى يشب كېلدىلر نىنگ؟ اويت اېمس مى سىزلرگە!» - دەدى.

بالە اۋزىنى يىنگىل حس قىلدى. عدالتلى سود بجا كېلتىرىلدى. او اۋز خياللىرىگە شونچەلىك بېرىلىپ كېتىگن اېدى كە، حتا

قەبىردە ياتگىنىنى ھەم، اۋراز قول نىنگ اويىدە نىمە مناسبت بىلن ايچكىلىك بازىلىك قىلە ياتگن لىكلرىنى ھەم اونوتگن اېدى. قەھقەلب

كولىشلر اونى بو آرام بخش حالتدن يە اۋزىگە كېلتىردى. بالە كۆزىنى آچىپ يە قولاقتا سالە باشلەدى. خانەدە مومن باباسى يۇق اېدى.

قەياققە دىر چىقىپ كېتىگەن بۇلەسە كېرەك. خاتىنلەر ئايدىش-تالقلارنى يىغىشتىرىشىپ، چاي كېلتىرىشىگە خاھىشلىك كۆرەياتىغان ئادىلەر. سىداھمەد نىمەنى دىر بلند آواز بىلەن حكاىە قىلىپ بېرىدى، ئۆتۈرگۈنلەر ئونىڭ سۆزلىرىنى ئېشىتىپ كولىشىدى.

- ئو ياغى نىمە بۇلدى؟

- دوام ئېت!

- سېن شاشىلمە، بو ياققە قرە، قنى يەنە بىر قىترىب ايت، - كولىگىدن اىچەگى اوزىلگەن اۇراز قول يەنە سۇرەى باشلەدى، - سېن اونگە جواباً نىمە دەيدىنگ؟ اونى قندەى قۇرقتىدىنگ. واى اىچەگىم! خە-خە-خە! - او همان قارنىنى اوشلەگنچە قاتىب-قاتىب كولىدى.

- شوندى قىلىپ، - دېيە سىداھمەد حكاىەسىنى يەنە باشىدن باشلىشىگە جان دەپ راضى بۇلدى، - بىز بوغولرگە يقىنلىشىپ بارسىك، اۇرمان ياقەسىدە اوچتەسى تورگەن اېكن. اتلارنى اېندى گىنە درختگە باغلهگەن هم اېدىك، چال همراھىم قۇلىمدن اوشلب: «بىز بوغولرنى اتىشىمىز مەمكىن اېمس. بىز بوغوباى اولادىدەنمىز. شاخدار آنە بوغونىڭ فرزندلرىمىز!» دەدى. اۇزى بۇلەسە بالەلردېك تېرمىلىپ تورردى مېنگە. كوزلرى يلىنىپ-يالوارىب التجا قىلەياتگەن دېك باقردى. مېنىڭ اېسە اۇلگىدەى كولىگىم قىستردى. لېكن كولىب يوبارمەدەم. ھە، كولىمەدەم. عكسىنچە، بو حقىقتاً هم شوندى-كو: «سېن نىمە، تورمەگە توشگىنگە كېلەپتى مى؟» - دېمەن. «يۇق»، - دېدى او. «بىلەسن مى، باىلەر زمانىدەگى حكاىەلر كىمبەل خلقىنى قۇرقتىش اوچون تۇقىلگەن»، - دەدەم. شوندى او تىلگە كىرىپ: «سېن نىمە دېيەپسەن اۇزى»، - دەدى. مېن بۇلەسم: «شونى ايتتەپمەن كە، سېن بونەقە گىلرېنگى قۇى، عكس حالدە قىرلىگىنگەگە هم قرەمەى، تېگىشلى جاىگە يازىپ يوبارمەن»، - دەدەم.

- خە-خە-خە، - دەپ اۇتۈرگۈنلرنىڭ ھەمەسى كولىب يوبارىشىدى. اىنىقسە، اۇراز قول اولر ىنگ اىچىدە راحتلىپ كولىدى. - كېىن بىز سېزدىرمەسەن اولرگە يقىن باردىك. اگر اولرنىڭ اۇرنىدە باشقە حىوانلر بۇلگەندە مى، الەقچان خىر تاپىپ كۇزدن غاىب بۇلگەن بۇلدى. بو انقاو بوغولر اېسە بىزدن چۇچىمەياتگەندەى قاچمىسدى. چۇچىمەگىنى يەنە هم يىخشى دەپ اۇىلەيمەن، - حكاىە قىلدى سىداھمەد. - مېن مىلتىق بىلەن آلدىندە، چال كېىندە بارىپمىز. شو آندەياق، مېندە شېھە توغىلدى. عمرىمدە چومچوق ھەم آتگەن اېمىسەم. حاضر شوندى بىر حالت يوزەگە كېلدى كە، اگر تېككيزە آلمەسم، اۇرمانگە قاچەدى-كېتەدى، كېىن اونىڭ آرقەسىدن يېتىپ بۇپسەن، داوان نىڭ نرىگى ياغىگە اۇتېپ كېتەدى. بوندى تيار اۇلجەنى كىم قۇلدن باى بېرىشىنى اىستردى؟ بىزىنىڭ چال آوچى بۇلگەن، وقتىدە اىقنى ھەم قولتگەن. مېن اونگە مىلتىقنى بېرىپ، مەنە چال، آتىنگ، دەدەم. او بۇلەسە يۇق، آتمەيمەن، اۇزىنىڭ آت، دېدى. مېن بۇلەسم اونگە: مېن اخىر مەستەن-كو، دەدەم. اۇزىم اېسە آياقدە تورالمەياتگەن دېك تېرەندەم. او اۇرماندن ياغاچ آلىپ چىققىمىزدە سىز بىلەن اىچگىمىزنى كۇرگەن اېدى. شونىڭ اوچون ھەم مېن اۇزىمنى عىارلىك كە سالىدەم.

- خە-خە-خە.

- مېن تېككىزالمەيمەن دەدەم، بوغولر كېتەپ قالەدى، كېىن قىتېب كېلەيدى. بىزىنىڭ اېسە قوروق قىتېب بارىشىمىز يىخشى اېمس. اۇزىنىڭ بىلەسن. اۇىلەپ كۇرگەن. نېگە بىزنى بو ياققە يوبارىشىدى؟

اىندەمەيدى. مىلتىقنى ھەم آلمەيدى. مىلى، اۇزىنىڭ بىلەسىز، دەدەم. دە، مىلتىقنى تىشەپ كېتەماقچى بۇلدىم. او آرقەمدەن اېرگەشدى. بىر بىر، اۇراز قول مېنى ھىدەيدى - سفخۇزگە بارىپ اىشلەيۇبەرەمەن، دېدى. قىرگىندە قەياققە بارەسن، دەدەم؟ يەنە لام-مىم دەمەدى. مېن سېكىن خىرگايى قىلدىم:

سرىق-سرىق تاغلردن،

سرىق آندە مېن كېلدىم.

آچ اېشىگىنگ، اي، سريق سوداگر...

- خه - خه - خه ...

- مېنى حقيقتاً هم مست دېب اويلاه دى. ميلتيقنى قۇلگه آليپ جۇنپ قالدى. مېن قيتديم. بيز بير-بيريميز بيلن تارتىشىپ ياتر

اېكئمىز، بوغولر بو آره ده بير آز نريراققه يوردى. كوريه پسن مى، دېمىن

اونگه، كېتىپ قالدى، كېين اولرگه يېتىپ بۆلمه يدى. اولر حلى هوركيپ قاچمه گونچه آتيب آليش كېره ك. چال قۇلگه ميلتيقنى

آلدى و اولر نينگ آرقه سيدن پوسيب باره باشله دى. او همان: «كېچير مېنى، شاخدار آنه بوغو، كېچير...»، - دېب اۈز-اۈزىچه

شويولردى. مېن اېسه اۈز-اۈزىچه: «احتياط بۇل، تېككيزه آلمه سنگ، سېن هم اۈشه بوغولر بيلن بيرگه باشينگ آققن ياققه قره ب

كېت، باشقه قاره ننگنى كورسه تمه»، - دېديم.

- خه - خه - خه ...

ايچمىلىك هيدى بيلن دود هيدى نينگ بيرگه قۇشيليب انقىشى، اونينگ اوستيگه قهقهه اوريب كوليشلر باله نينگ ايسىتمه سيني

آشريب، ينه ده ديمىقتيريب يوباردى. آغريق نينگ زۇر يدن اونينگ باشى ترس ياريليب كېته يازدى. نظريده كيم دير اونى تېپه ياتگنگه،

كيم دير بالته بيلن ميهه سيني ياره ياتگنگه اۈخشردى. گويا بير او اونينگ كۈزىنى مۇلجلگه آله ياتگنده چىپ بېرىپ باشىنى آليپ

قاچىشگه اينتيلردى. ايسىتمه نتيجه سيده حالدن كېتگن باله موزدېك درياده پيدا بۇليپ، بليققه ايلنپ قالدى. قويروغ و، تنه سى،

سوزگىچ قاتلرى - همه - همه سى بليقنىكى - يو، فقط آغرياتگن باشى گينه اۈزىچه قالگن اېدى. او قاپ - قارانغى موزدېك سوو آستيده

سوزيب بارردى. خيالده عمر باد شونده ي بليق بۇليپ قالىشنى و تاققه هيچ قچان قېتمسلىكىنى اۈيلردى. «قېتمه يمن اېندى، - دېردى او

اۈزىچه.

- يخشىسى، بليق بۆله من، بليق بۇليپ يشه يمن ...»

باله تختدن توشيب، سېكىن اويدن چىقىپ كېتگىنىنى هيچ كيم بېقه مەي قالدى. او زۇرغه بورچككه يېتىپ بارگن هم اېدى، بيردن

قېت قىليپ يوباردى. او دېوارگه سوينگنچه اينگره ب يىغلردى. اۈپكە سى تۇليپ يىغله گنيدن نفسى قىسىليپ غۇلدېردى:

- يۇق، مېن، يخشىسى، بليق بۆله من. بو يېردن سوزيب كېته من. يخشىسى، بليق بۆله من.

اۈراز قول نينگ اويى دېرزه سيدن اېسه مست كيشيلرنينگ قهقهلب كوليشلرى - يو، قيقيريق آوازلىرى اېشيتلردى. بو يواوويى قهقهه

باله نى گزنگ قىلدى، اونينگ قلىده چيده ب بۇلمس درد - المرنى قۇزغه دى. بو دهشتلى قهقهه نى اېشيتىش كۈنگلىنى بې حضور

قىلە ياتگن دېك تويولدى. او بير آز اۈزىگه كېلىش اوچون حوليگه چىقدى. حوليده هيچ كيم يۇق، هووولب ياتردى... اۈتى اۈچىب

قالگن اۈچاق ياننده ايچكېلىك نينگ زۇر يدن اولر حالته ياتگن مومن باباگه كۈزى توشدى. چال توپراقده، اۈشه شاخدار آنه

بوغونينگ كېسىپ تشلنگن شاخلىرى ياننده هوشسيز ياتردى. بوغونينگ میده لنگن كله سيني ايت غجيب ياتگن اېدى. بولردن باشقه

بيران كيمسه يۇق.

باله باباسى نينگ اوستيگه اېنگشگنچه اونينگ يېلكه سيدن تارتقىله دى.

- بابا، يورينگ، اويگه كېته ميز، اويگه، - دېدى او. چال جواب بېرمە دى، او هيچ نيمه نى اېشيتمه دى، باشىنى هم كۈتره آلمه دى.

هه، او نيمه هم دېه آلردى؟

- قنى، تورينگ، بابا، اويگه كېته ميز، - دېدى باله. كيم بېلسين، او اۈزى نينگ باله ليك عقلى بيلن باباسى نينگ شاخدار آنه بوتو

حقيده گى اېرتكى اوچون بو يېرده تعزيرىنى يېب ياتگىنىنى، اۈز اېركى بيلن اونگه قصد قىلمه گنليگىنى، اونينگ اۈزى بو حقدە باله گه

ھەمە ۋەقت نەسەت قەلب كېلگەنلىكىنى، - آتە-بابالار اودومىگە، اۋز ۋەجدانى ۋە ۋەستىلىرىگە ضد بارگەنلىكىنى، بەختى قرا قىزىنى دەپ، نېرەسىنى دەپ شو ايشىگە قول اورگەنلىكىنى قەلمەلى آلدى مىكىن يا كە انگەل يېتمەدى مىكىن؟..
چال آغىر احوالگە توشىپ، غەم-الم اۋتەيدە يانىپ، بالە نىنگ آۋازىگە جواب قەلمەسەن، گۇيا اۋلىك سىنگرى يوزىنى يېرگە قەلب ياتردى.

بالە باباسى نىنگ يانىگە چۇقە يىپ اۋتىرگەنچە اونى قوزغىتىشگە ھەرت قەلدى.
- بابا، باشىنگىزنى كۋترىسگىز-چى، - دەپدى او. بالە نىنگ يوزلىرى آقريب، بۇشە شىپ كېتىگەن اېدى، قۇللىرى، لېلىرى قەلتىردى. - بابا، بو مېنەن. اېشىتە پەسىز مى؟ - دەپردى او. اۋزىمنى جودە يمان سېزىپەن، - دېيە يىغلردى او. - باشىم آغرىيەپتى، جودە قەتق آغرىيەپتى.
چال اينگرەب، قەمىرلەي باشلەدى، يىراق ھەمان اۋزىگە كېلالمەگەن اېدى.
- بابا، قولى بېك كېلەدى مى؟ - سۇرەدى بالە يىردەن كۋزىشى ارەلش. - ايتىنگ، موتريدە قولى بېك كېلەدى مى؟ - گپ بىلەن الھەستەماقچى بۇلدى او چالنى.

بالە باباسىنى ياناش بىلەن اغدەرىلەپ ياتىشگە مەجبور اېتدى ۋە ناگەھەن مەست ھالەدە سقاللەرىگە لاي ۋە توپراققە بەلەنەپ، اېنچەلى ھالەدە يانگەن چال نىنگ يوزىگە كۋزى توشىپ، سېسكىنەپ كېتدى. بالە شو دېقەدە ھەلى گەنە اۋراز قول بالئە بىلەن مەدەلب تەشلەگەن آق بوغونىنگ كەلسەننى خەيالەن اۋتكەردى ۋە قۇرقوۋدەن اۋزىنى چەنگە تارتدى. باباسەن نرى كېتر اېكەن، دەپدى:
- مەن بلىقە ايلەنەن، اېشىتە پەسىز مى، بابا، سوزىپ كېتەپەن. قولى بېك كېلگەندە بلىقە ايلەنەپ قالگەننى ايتىنگ.
چال ھېچ قەندەى جواب قەتمەدى.

بالە يورىشەدە دوام اېتدى. درياگە توشىپ، سوو كېچە باشلەدى.
بالە نىنگ سوۋدە بلىق بۇلەپ سوزىپ يورگەنەن ھەلى ھېچ كېم نىنگ خەبرى يۇق اېدى. ھولەدە مەست كېشىلەرنىنگ كۋلەگەن قۇشىقلىرى اېشىتەلردى:
اۋر كېچ-اۋر كېچ تاتردەن،
اۋر كېچ تۋەدە مەن كېلەيم.

آچ اېشىگەن، بوكرى سوداگر، بىز اېچەمىز، اۋتكىر وائەنەن... سەن سوزىپ كېتەنەن. قولى بېك نىنگ كېلىشىنى كۋتەپ تۋرەدەنەن. افسوس، مەنەن افسوس كە، قولى بېك نىنگ كېلىشىنى كۋتەپ تۋرەدەنەن. نېگە سەن يۇلدەن چايب بارە قالمەدەنەن. اگر يۇلدەن اوزاق مەت چايب بارگەنەنەن، البتە اونى اوچرەتەدەنەن. قولى بېك نىنگ موترينى اوزاقەن تەنەن بۇلدەنەن. قۇلەنەن كۋترگەنەنەن او شو زەھاتى ياق موترينى تۇختەن بۇلدەنەن.
- سەن قە ياققە كېتەپەن؟ - دەپ سۇردى.

- مەن سىزنى اېزەپ كېتە ياتگەن اېدەم! - دەپ جواب بېرگەن بۇلدەنەن. او شۇندە سەننى موتري كائىنەنەن آلگەن بۇلدەنەن. اېگە لاۋىنەن بېرگە كېتگەن بۇلدەلەرنەن. آلدەندە، يۇلدە اېسە ھېچ كېمگە كۋرەنەنەن شاخدار آنە بوغۇ يەلدەى اوچەپ بارردى. يىراق سەن اونى كۋرە آلگەن بۇلدەنەن. اما سەن سوۋدە سوزىپ كېتەنەن. سەن بو قۇشىقنى اېشىتمەدەنەن. سەن اۋز اېرەتە گەنەنەن گى بلىق كې سوزدەنەن، بۇتە لاغەم. بىلەن مى، سەن ھېچ قەچان بلىقە ايلەنەپ قالالمەيسەن ۋە ايسىق كۋلگەچە سوزىپ بارالمەيسەن، آق كېمەنى ھەم كۋرالمەيسەن ۋە اونگە: «سلام، آق كېمە، بو مەن!» - دەپ ايتالمەيسەن.

سېن آقېب كېتدېنگ.

اېندى شونى ايتىشىم كېرەك كە، سېنىڭ گودك قلىبىڭ نېمەنى ناخوش كورگن بولسە، ھەمەسېنى رد اېتدېنگ. مېنىڭ آوونچىم ھەم، قوونچىم ھەم شوندا دە. سېن بېر چقن ب سۇنگن ىشىن كېى حىات كېچىردىڭ. چقماقلىرىنى سما چقەدى. سما اېسە اېدى دېر. مېنىڭ آوونچىم ھەم، قوونچىم ھەم شوندا دە. انساندا گى گودكلىك وجدانى خودى اوروغدا گى اىلك كورتك نىڭ اۋزگىنەسى، كورتكسىز اوروغ اونىب چىقمەيدى. بېز عالمگە كېلمىدىن اىلگىرىياق، تا كە توغىلىش و اۋلىش بار اېكن، حقىقت طنطنە قىلىپ كېلماقدا.

بۇتە لاغىم، سېن بىلن وداغلىش اېكنىن، سېنىڭ سۇزىڭنى ىنە بېر بار تىكرارلەيمىن: «سلام، آق كېمە، بو مېن!»